

CHRISTUS

DEI ET HOMINIS

FILIUS

Carony AD Cibinieris

AD

MEDITANDUM

ET

IMITANDUM

PER SINGULOS ANNI DIES
PROPOSITUS

17 A 26
P. CASPARO MÄNDL,
Societ. JESU Sacerdote

*Cum Privilegio Sac. Cas. Maj
& Facultate Superiorum.*

AUGUSTÆ VINDELIC.

Sumptibus MATTHIÆ WOLF,

Bibliopolæ,

M DCC XXIII.

1850

1406

Reverendissimo

Prænobili & Amplissimo

Domino

D O M I N O

AUGUSTINO,

Celeberrimi Collegii

DD. Canonorum Regularium S.P. Augustini ad Sanctam

Crucem Augustæ Præposito, &

ejusdem Sacri Ordinis per Dioc-

cesim Augustanam Visitatori

Vigilantissimo,

Domino meo Gratioso.

Christum exhibeo ad medi-
tandam & imitandam, il-
lúmque Reverendissimæ

Prænobili & Gratiôsæ Amplitudini tuæ sisto communicandum Reverendissimo Collegio ad S. Crucem, ut videat, quàm bellè in suo Præposito reluceat Christus practicè, quem ego in hoc libello depinxi theoricè. Videbunt, qui Christum meditantur, in una sede morari majestatem & amorem. Qui Te aspiciunt, & illam, & hanc in Te venerantur, & amant. In his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse, aiebat Christus. Et hæc inter curas Tuas prima fuit, Domum Dei ad eam magnificentiam & elegantiam exornare, quæ Catholicam Augustam in sui admirationem & amorem raperet, circumjectos
autem

autem populos ad devotionem invitaret. Christus in Thaborejo monte transfiguratus discipulorum in se fidem confirmavit, dum faciem suam resplendescere ut solem fecit, & vestem super nivem dealbavit. Qui novam Tuam & pretiosissimam Hierothecam circumferri vident, suspiciunt in ea gemmarum & auri fulgura, Christum verò transfiguratum, dum vestem suam aliàs niveam, in Miraculosa Hostia purpureâ commutavit, ut etiam heterodoxi in hoc spectaculo Fidei, si vellent, verè Christum transfiguratum possent credere. Ignem venit mittere in terram Christus, & quid voluit, nisi, ut

accendatur? Accendisti hunc in omnium, quos aut rexisti hactenus, aut visitasti, cordibus exemplorum & sermonum Tuorum zelosissimis caloribus, ita ut inardescerent possent dicere: Verba vitæ æternæ habes. Verba Christi ad discipulos sunt: Discite à me, quia mitis sum & humilis corde. Tua non verba, sed opera sunt, quæ non subditorum tantùm, sed omnium aliorum animos in tuæ demissionis & mansuetudinis scholâ erudiunt. Christus fuit Primus ad S. Crucem Prælatus, cùm in monte Golgothæo regnavit à Ligno, coronâ spineâ pro mitra usus, & cruce pro pedo. Quem alium in finem

S. Augustino, Patriarchæ Tuor, Ecclesiam suam commendavit, quàm ut eum sibi Prælatum substitueret, qui Apostolorum imitatoribus Canonicis leges ferret & Regulas? Quid similis? nam ad S. Crucem Prælatus es, & Augustinus es, & suam ad S. Crucem, reliquásque per Dioecesin Ecclesias commendavit. In uno es Christo dissimilis; quòd Christus habuerit unum inter discipulos malum, Tu omnes habeas bonos. Quæ cùm ita sint, attingi scopum libelli mei, qui fuit, adumbrare Tuam Tuorúmque vitam, in qua Christus perfectè relucet, & ob hanc ipsam causam non alii, quàm Tibi, & in

Te Filiis tuis illum dedicavi.
 Quòd si aliam causam dedicanti
 propriam requiras, habet is in-
 numeras, quia beneficia in ipsum
 collata sunt innumera. In omnes
 quidem, velut sol, beneficentiæ
 Tuæ radios diffundis, in dedi-
 cantem autem etiam reflexos.
 Pátete igitur, ut Sacratís mani-
 bus Tuis gratus libellum offeram,
 Tuæ virtutis Ectypon, & ve-
 nerabundus osculum infigam.
 Augustæ. Anno 1723.

*Reverendissimæ Prænobili
 & Gratiôsæ Ampli-
 tudini Tuæ.*

devotissimus servus
 Auctor.

FACULTAS

R. P. Provincialis.

Cum Privilegio Cæsareo.

CUm D. Mathias Wolf Bibliopola Augustanus typis mandare desideret librum, cui titulus: *Christus Dei, & hominis filius &c.* à P. Casparo Mändl Societatis nostræ Sacerdote conscriptum: ego Bernardus Jost, Societatis JESU per Superiorem Germaniam Præpositus Provincialis, potestate mihi ab Admodum R. P. nostro Michaële Angelo Tamburino, Societatis nostræ Præposito Generali concessâ, eidem ad primam duntaxat editionem

tionem facultatem impertio : si-
 mulque communico Privilegium
 Cesareum, quo aliis Bibliopolis,
 & Typographis interdicitur, ne
 dictum librum citra consensum
 Superiorum vel recudere, vel
 intra fines Imperii, & heredita-
 rias S. C. Majestatis Provincias
 inferre presumant. In cujus
 confirmationem has litteras
 chirographo meo, & consueto
 officii mei sigillo munitas dedi.
 Straubinga 10. Jan. 1723.

(L. S.)

Bernardus Jost.

LE-

LECTORI

Orationis studioso.

Libellus iste manualis servire potest bene in arte meditando exercitatis, qui solida aliqua veritate perspecta, facile in discursus intellectus & affectus voluntatis poterunt excurrere. Finis præcipuus harum Meditationum est perfecta Christi imitatio ex doctrinis Evangelii, in quibus Christus Dominus nos se quasi vivum sanctitatis speculum omnibus, præcipuè Sacerdotibus & Religiosis exhibuit: omnibus quidem, ne Christiani
 nomen

nomen absque factis gerant; Sa-
 cerdotibus autem & Religiosis,
 ut aliorum vel duces vel doctores
 in eminenti gradu ipsi possideant,
 quod aliis largiantur. Non ob-
 erit materiarum brevitās, si do-
 ctrinarum bene expensa fue-
 rit veritas. Vale &
 fruere.

MEDITATIONES

Aprima Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini, quibus interponi debent Festa occurrentia, ad calcem posita.

MEDITATIO I.

Punct. 1. *Cum videritis abominationem desolationis, stantem in loco sancto. Matth. c. 24.* In templo positum fuit Idolum Gentilium. Cor hominis Christiani, maximè Sacerdotis & Religiosi, templum Dei est, quod sibi Deus exstruxit per gratiam. In eo Idolum collocat, qui Creaturam Deo præfert per quodcunque peccatum; & sic inducit abominationem desolationis. Quodnam est Idolum tuum?

Punct. 2. Abominatio desolationis in templo sunt peccata graviora in loco sancto, in statu perfectionis. Queritur Deus *Jer. c. 11.* *Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? Dilectus meus? cui tot & tanta præstiti beneficia? quem vocavi in domum sanctam? Ille me offendat?*

A

Punct.

Punct 3. Locus desolatus est locus desertus ab habitatoribus. Habitatores sunt Virtutes statui convenientes, [quæ si absint, Anima est locus desolatus. Et ubi virtutes non sunt, Christus non habitat. Edic, an ulla solida in te Virtus sit? Et cui studes seriò?

MEDITATIO II.

Punct. 1. *Va pregnantibus. Matth. c. 24.* Quibus non relinquitur tempus pariendi. Hi sunt, qui propositis bonis abundant, & quæ modò deberent parere, in futura tempora differunt: Quod hodie potes facere, ne differas in crastinum, ne, cum venerit illud *Futurum*, proposito- rum non recorderis amplius.

Punct. 2. *Et nutrientibus. Ibid.* quæ infantibus gravatæ non poterunt fugere. Fugisti ex sæculo; nihilne tecum attulisti, quod nutris affectu inordinato, quod te impedit ascendere in montem perfectionis? O quot amor proprius in te foetus nutrit! Dic, ad tua peccata respiciens: Aliud non mereor, quam ut manum tuam mihi subtrahas, à regno tuo me excludas, ad æterna supplicia condemnes. Reliquum omne, quod mihi das, est unicè opus misericordiæ tuæ, & miror, quòd me adhuc in gratia respicias.

Punct. 3. *Orate, ut non fiat fuga vestra in hieme. Matth. c. 24.* Fuga in
hie-

hieme est mors in tepore. Quò propiùs ad metam currimus, eò velocior sit gressus noster in omni studio fervoris, & optimo usu temporis. Fortassis hiems tibi ingruet citiùs, quàm cogitas, hoc est, mors, quæ omne tempus merendi depopulatur.

MEDITATIO III.

Punct. 1. *Tunc parebit signum Filii hominis. Matth. 24.* Ad terrorem omnium peccatorum, qui Crucem hanc Christo fabricaverunt, & fructus Crucis sibi applicare noluerunt. Millies *nunc* aspice Christum crucifixum cum detestatione tuorum peccatorum ut possis *tunc* Crucem aspicere cum solatio, & dicere: O felix poenitentia!

Punct. 2. *Tunc parebit signum Filii hominis* ad confusionem delicatorum Christianorum, qui Christum, Crucem baulantem, sequi noluerunt; dum ægrè tulerunt accusationes, reprehensiones, officia vilia, incommoda in victu, vestitu, habitatione, æstu, frigore, &c.

Punct. 3. Ad consolationem ferventium Dei servorum, qui in hac vita quotidie Crucem in humeros suos sustulerunt, aspicientes in auctorem fidei & consummatorem Jesum, qui proposito sibi gaudio sustinuit Crucem confusione contemptâ. Qui modò non aspiciuntur, & latent in angulis ignoti, ibi erunt gloriosissimi.

MEDITATIO IV.

Punct. 1. *Tunc parebit signum Filii hominis in cælo. Matth. c. 24.* Scilicet Crux Christi, signum horrore plenum malis, qui erubuerunt humilitatem Christi coram hominibus, vel amore sui obcæcati nihil pati voluerunt, ipso nomine Christiani indigni. Signum gaudio plenum bonis, qui Christo in ferenda Cruce, quotidie sui status onera perferendo, se conformârunt, timore, dolore, confusione contemptis.

Punct. 2. Quantus eorum tremor erit, qui Christi paupertatem & humilitatem contempserunt, cùm viderint nunc Ejus majestatem! O quot sacrati Deo homines non observant, quam profitentur, paupertatem, & in statu humilitatis fovent innumerabiles superbias!

Punct. 3. *Cælum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. Matth. c. 24.* Viva fides futurorum minuit omnem difficultatem præsentium. Grede verbis Christi: Centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Si totus mundus & infernus contra te insurgant, insiste verbis æternæ veritatis: certissimè venient, quæ promisit, & quæ minatus est. Credimus, sed superficialiter, & ideo non vivimus juxta illa, quæ credimus.

MEDITATIO V.

Punct. 1. *Novissime autem misit ad eos Filium. Matth. c. 21.* Ut homo factus cum hominibus conversaretur, & esset perfectissimum exemplar omnium virtutum, in quod velut speculum sine macula intuerentur. Nihil unquam aggrediamur, nisi prius inspecto hoc speculo, & dicamus: quomodo Christus fecisset? qua intentione? qua fortitudine & constantia? quâ mansuetudine insuperabili?

Punct. 2. Ipse Christus invitat eos ad sui imitationem: *Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Joan. c. 13.* Si vis perfectus esse, *veni, sequere me. Matth. c. 19.* Sed bene considera, quos habeat comites; nimirum paupertatem, contemptum, dolorem: sine his non assequeris Christi vestigia.

Punct. 3. Complacet sibi in Filio Pater: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Quidni etiam in nobis, habentibus imaginem & similitudinem in moribus nostris expressam? in quo, culpâ tuâ, Christo es dissimilis? an mansuetudinem illius refers erga omnes æqualem? an charitatem in omnes universalem? Beati mites, ait, quoniam ipsi possidebunt terram, hoc est, toti terræ dominabuntur, & omnium hominum corda ad se trahent.

MEDITATIO VI.

Punct. 1. In imitatione Christi consistit nostra perfectio. Quò illi es similior, eò es perfectior. *Inspice, & fac secundùm exemplar, quod tibi in monte (vel Oliveti, vel Calvarix) monstratum est.* Per partes autem inspiciendus est Christus, considerando singulas ejus actiones cum morosa & amorosa inhæsiōe.

Punct. 2. *Ut sit sicut magister ejus Luc. c. 6.* In imitatione maximè ostendit homo amorem erga Christum magistrum suum: nam, quem quis imitatur, hunc magni facit, & diligit. Amor similes invenit aut facit.

Punct. 3. *Sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, Psalm. 122.* Quid non faciunt famuli et magnorum Dominorum ministri? quàm sollicitè omnes nutus observant? quàm accuratè expiscantur, quid placeat, quid displiceat dominis suis? quàm studiosè se accommodant genio ipsorum? Eadem, imò longe major sit sollicitudo tua, quomodo omnia facias ad beneplacitum supremi Domini tui.

MEDITATIO VII.

Punct. 1. *Magister vester unus est Christus. Matth. c. 23.* Imitatio Christianon tantùm debet esse in substantia operis,

ris, sed et in modo operandi. Dic: Christus docuit, quomodo? Christus conversatus est cum hominibus, quomodo? Christus pertulit injurias, quomodo? quomodo Christus ageret in hisce meis positus circumstantiis?

Punct. 2. Ita Christum debes imitari, ut cum S. Paulo possis dicere: *Vivo ego, jam non ego, vivit autem in me Christus,* me cum, & per me operans. An ex actionibus tuis fratres tui Christum agnoscerent?

Punct. 3. *Gloria magna est, sequi Dominum. Eccli. c. 23.* Debes gaudere ex animo, quod sequi possis in oblata occasione Christum Dominum tuum; quod cum ipso esse possis socius operis, ad quod perficiendum Pater æternus illum misit. Quanta gloria, posse dicere: *Dei enim adjutores sumus. 1. Cor. 3.* Vide, ne illum tui pudere debeat.

MEDITATIO VIII.

Punct. 1. *Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terra. Psal. 2.* Christus in instanti Conceptionis suæ obtulit se æterno Patri pro salute omnium hominum, amore universalis, nullum excipiendo. Estne amor tuus huic amori similis? non distinguens inter divitem & pauperem, formosum & deformem, amicum &

& inimicum? O quàm sæpe aliud quæritur, quàm animæ salus!

Punct. 2. *In capite libri scriptum est de me, ut faciam Deus voluntatem tuam. Hebr. c. 10.* Christus in instanti Conceptionis suæ se ad omnem voluntatem æterni Patris sui obtulit, nihil excipiendo. An ita est constituta obedientia nostra? damus verba indifferentissima; at postmodum varia latibula quærimus excusationum, difficultatum, & titulorum coloratorum.

Punct. 3. *In flagella paratus sum! & dolor meus in conspectu meo semper. Ps. 37.* Christus à primo Conceptionis momento cœpit pati, & passus est usque ad ultimum halitum in Cruce. Nos autem omni studio conamur, omnia nobis adversantia remove, & quietam, ac difficultatis expertem vitam ducere; &, si non obtinemus, inutiliter querimus.

MEDITATIO IX.

Punct. 1. *Ecce ego mitto Angelum meum. Matth. c. 11.* Vocat Christus Joannem Bapt. Angelum; quia in carne & in mundo quasi extra carnem & mundum vivebat, corde & animo prorsus in unum Deum defixo. Versamur in mundo & inter homines; sed nihil de illo & his deberet nobis adhærescere.

Punct.

Punct. 2. *Qui preparabit viam tuam ante Te.* Ibid. scilicet animas ad admittendum Christum per pœnitentiam. Tempus hoc tempus est ad præparationem pro nascituro in nobis Christo. Quare perieriam nostri inspectionem removeamus omnia, quæ Christo venturo in nobis possunt displicere.

Punct. 3. *Preparabit viam tuam.* Ibid. Quænam est via Domini? Christus ad nos ingrediens primum gressum figit in lingua nostra. An in hac nullus lapis offensionis est? forsan loquacitatis, susurrationis, detractationis, asperitatis, politicismi?

MEDITATIO X.

Punct. 1. *Dirigite viam Domini.* Joan. c. 1. Scilicet rectas facite semitas ejus. Luc. c. 3. Sæpius ambulamus per ambages, declinando à scopo nostri itineris. Divertimus ad non necessaria. Distrahimur rebus inutilibus. Status nostri obliviscimur, obligantis nos tendere ad perfectionem.

Punct. 2. *Omnis vallis implebitur.* Luc. c. 3. Tot in vita nostra lacunæ sunt, quot sunt dies à bono, imò insigniore opere, vacui. Si has lacunas volerimus replere, non nisi renovato fervore negligentias nostras & tædia compensabimus. *Renovamini spiritu mentis vestrae.*

Punct. 3. *Et collis humiliabitur.*

Ibid. Colles nostri sunt superbix nostræ, quibus ambulantes ad nos Christum, quin & proximum nostrum fatigamus. Putamus, omnia nobis deberi; omnes nobis inferiores esse; omnium obsequia expectamus; à nemine corrigi, imò & moneri sustinemus.

MEDITATIO XI.

Punct. 1. *Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei. Tunc dixi: Ecce venio. Psalm. 39.* Resignationem perfectissimam hæc verba continent, quibus Christus Incarnatus se Patri æterno obtulit ad omnia pro homine toleranda. Quæ tua est resignatio erga Deum & ejus Vicarios? quid excipis? ad quid ægrè te resolvis? Essene aliquid potest, quod tibi à providentissimo & optimo Patre grave sit?

Punct. 2. *Pro eis sanctifico me ipsum. Joan. c. 17.* Benedicta Christi anima in prima creatione sua, considerans amorem Dei erga homines omnes & se maxime, redamavit Deum toto affectu, & , ut quidam putant, votum fecit amandi homines usque ad mortem. Quid si & tu exardesceres in amorem Dei & hominum, considerans Dei amorem erga te & omnes homines absque ullo tuo merito?

Punct. 3. *Humiliavit semetipsum.*

Phis

Philip. c. 2. In eodem instanti agnovit Christi anima abyssum sui nihili, ex qua fuit extracta ad culmen summæ dignationis per unionem hypostaticam; & illico humiliavit se abyssali reverentia. Quid tu eras sine gratia? quid es cum gratia? à quo habes, quod habes? quæ tua est obligatio?

MEDITATIO XII.

Punct. 1. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum. Luc. c. 19. Christus venit, ut quæreret sibi regnum, quod per peccatum amisit, nimirum animas hominum, quæ propriè regnum illius sunt. Idem regnum & tu quære, & ante omnia animam tuam, eamque fac regnum Christo verè subditum, ut dici possit Christus Rex cordis tui.

Punct. 2. Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. Matth. c. 4. Anima, quæ cognoscit Deum, & amat super omnia, est verè subdita Christi; quia omnia, quæ ei præcipiuntur, perficit, & applicat omnes potentias & vires ad Deum, supremum suum Dominum, glorificandum.

Punct. 3. Pervénit in vos regnum Dei. Matth. c. 12. Qui animam Christo lucratur, eamque ad cognoscendum & amandum Deum instruit, dilatat regnum Christi, facitque longè plùs, quàm si integrum

grum regnum expugnasset. Regna' terræ cessabunt omnia, Regnum Christi, anima, manebit in æternum. *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur?*

MEDITATIO XIII.

Punct. 1. *Quia Pater major me este Joan. c. 14.* Contraxit se in Humanitat. Immensitas, & se contrahendo glorificavit Patrem suum Filius. Erras, si putas, quòd magis promoveas Dei gloriam exaltando te. Non ideo glorificatur Deus, si æstimatoris, honoraris, amaris, &c. Sed tunc glorificatur Deus, cùm anima tua magnificat Dominum, & alios allicit, ad eundem magnificandum.

Punct. 2. *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde. Matth. c. 11.* Quòd minor es in oculis tuis, & esse vis in oculis hominum, eò major es in oculis Dei, & aptius eris instrumentum gloriæ Dei: tunc enim magis agnoscitur Deus facere, quod fit, quò minus tibi vis adscribere, & ab aliis vis adscribi.

Punct. 3. *Humiliavit semetipsum, Philip. c. 2.* Et ignorari voluit Christus: Deus Pater autem exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Ama igitur nesciri, &, quantum licet, absconde talenta tua: Deus ea in
lucem

lucem protrahet, si volet; si noluerit, esto in obscuro usque ad mortem cum Christo in Cruce: satis tibi sit, æternùm esse gloriosum.

MEDITATIO XIV.

Punct. 1. *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret.* Joan.

c. 3. Bonum est sui communicivum. Infinitum bonum se comunicavit Humanitati, cum se totum ei univit, ut homo diceretur Deus, & Deus diceretur homo. Magnum sit, si te totum Deo dederis, cum vix sis aliquid? aliquid vis excipere? dignus est, qui Deum amittat, cui aliquid extra Deum, cum ejus offensione, placet.

Punct. 2. *Sic Deus dilexit mundum.* Joan. c. 3. Ostendit Deus omnipotentiam suam in honorando & ditando homine, dum summum, quod potuit, dedit, dando se. Quid impedit te, ut Deum non diligas ex omnibus viribus tuis? æquale non potes dare, da saltem, quod potes.

Punct. 3. *Debit per omnia fratribus simulari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, ut repropitiaret peccata populi.* Hebr. c. 2. Ostendit Deus summam justitiam, assumendo in se omne debitum tuum, & pro eo satisfaciendo ostendit etiam summam misericor-

ricordiam : illam , quia per merita Christi , quæ sunt valoris infiniti , abundantissimè satisfactum fuit justitiæ ; hanc , quia ex infinita bonitate Deus misit Filium suum. Sed in partem assumpsit Humanitatem , quacum Dei Filius mereri posset. Deus tecum vult operari , non sine te.

MEDITATIO XV.

Punct. 1. *Venit enim querere & saluum facere , quod perierat. Luc. c. 19.* Christus , cùm totus mundus in maligno esset positus , ex infinita charitate factus est homo , ut tantis malis succurreret. Ostende etiam tu , quòd sis Filius Dei , & iuva , quantum potes , etiam ingratos , etiam gravissimos peccatores , etiam sine omni tua spe. Serva cor tuum plenum charitate , nullum negligere , nullum contemne.

Punct. 2. *Formam servi accipiens. Philip. 2.* Christus nihil sibi ignominiosum duxit , quod salutem hominis conciliare potuit. Disce , nihil pro vili aut ignominioso habere , cùm de gloria Dei & hominum salute agitur , præsertim si legatione pro Deo fungeris. Est , qui singulos gressus , verba , & conatus numerat , quos pro Deo facis.

Punct. 3. *Venite ad me omnes , qui laboratis & onerati estis , & ego reficiam vos. Matth. c. 11.* Exhaustit pro te ditando Christus divitias bonitatis suæ

O anima ! fac pro Deo , quidquid potes ,
 & nullum tibi statue modum , aut fines
 Deum amandi , & pro Deo laborandi ! ni-
 hil subtrahe illi , qui pro te dedit omnia .
Omnia à Deo sunt , & ideo omnia ad
 Deum referenda sunt ; quia propter se fe-
 cit omnia .

MEDITATIO XVI.

Punct. 1. *Et ego operor. Joan. c. 5.*
 Christus incepit primo vitæ suæ momen-
 to mereri : se , labores , ærumnas & ipsam
 mortem jam tunc obtulit Deo Patri in pre-
 tium salutis nostræ , & per totam vitam
 actus meritorios continuavit . Nullum
 etiam tibi momentum transeat , quo non
 opereris ad Dei gloriam , & tuam merear-
 is . Nulla major prodigalitas , quàm tem-
 poris ad merendum concessi .

Punct. 2. *Et ego operor. Joan. c. 5.*
 in creaturis quidem omnibus , maximè au-
 tem in hominibus in gratia Dei constitutis ;
 scilicet ut vitam habeant & abundantius
 habeant : si tamen & nos cooperemur , &
 Dei gratiam in nobis augere contendamus .
 Cogita , quid Sancti è cœlo ad te dicerent ,
 si tepidum , negligentem & otiosum te vi-
 derent in tempore merendi .

Punct. 3. *Negotiamini dum venio.*
Luc. 6. 19. Negotiatio nostra est usus me-
 ritorius gratiæ , qui parvo molimine & bre-
 vi labore maxima & æterna lucra colligit .

Laëborat fervus annum integrum pro modica mercede, & victu tenui mundano Domino. Servus autem Dei unâ horâ meretur mercedem æternam. O quam parùm æstimamus lucra gratiæ! O quanta cœcitas nostra! qui pro tantis, tam certis, & æternis voluptatibus nihil pati, nihil laborare volumus! Ubi fides?

MEDITATIO XVII.

Punct. 1. *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum Joan. c. 1.* Æternus Pater origo se ipsum cognoscens ab æterno producit ab æterno Verbum. Et hoc Verbum identitate Divinitatis erat apud Deum, atque ideo etiam ipsum erat Deus. Summa unitas est identitas in Deo, & hac stante est tamen distinctio inter Patrem & Filium, ut sint duo. Hoc eris divinius, quò magis cum Deo eris unus, voluntate sc. & amore.

Punct. 2. *Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem, venientem in hunc mundum. Joan. c. 1.* Ita ut nullus possit conqueri, sibi omne lumen defuisse: Christiani verò, & maximè Catholici, & inter hos Docti præ cæteris fuerunt illuminati, & ideo etiam magis obligati. Quam rationem dabis tot neglectorum luminum?

Punct. 3. *Et mundus eum non cog-*

novit. Joan. c. 1. Mundi amatores scilicet, qui, ne videant hanc lucem, sponte oculos claudunt. Et tu, quando peccasti, nonne spontaneam cœcitatem amasti? Lux magna est fides. Quid dices? an non credidisti in Deum? an non cognovisti Dei voluntatem? & tamen toties peccasti, & rebellis fuisti lumini!

MEDITATIO XVIII.

Punct. 1. *Et non receperunt eum.*

Luc. c. 9. Samaritani Christum. Quare? quia illum non æstimârunt, audire veritatem noluerunt, Judæos averfati sunt. Sunt etiam Christiani, qui Christum non recipiunt, quia tepidè in illum credunt? conscientias suas peccaminosas inquietari timent audiendo salutaria, & omnes viros Religiosos & perfectionis amantes oderunt.

Punct. 2. *Domine, vis dicimus, ut ignis descendat de cœlo, & consumat illos?* *Luc. c. 9.* Exarserunt zelo Joannes & Jacobus ex respectu erga Christum, sed indiscreto. Et nos quandoque statim omnia damnamus, & quasi ad infernum ablegamus. Longè prudentiùs in labore & commiseratione erga delinquentes perseveraremus. Esto cum aliis, sicut velles Deum & alios esse tecum:

Punct. 3. *Nescitis cujus Spiritus estis:*

guinem, non voluntatem propriam; & hunc Patrem suum amantissimis obsequiis constantissimè demerentur, ac mori mallet, quàm hunc Patrem suum super omnia dilectum offendere etiam in minimo.

MEDITATIO XX.

Punct. 1. *De plenitudine ejus nos omnes accepimus. Joan. c. 1.* Christi merita sunt thesaurus noster, qui applicatur nobis potissimùm per SS. Sacramenta, si illis dignè utimur: sunt enim causæ morales, moventes Deum, ut intuitu Auctoris horum Sacramentorum conferat gratias. Examina usum tuum, an ex consuetudine, an cum fervore is sit.

Punct. 2. *Et gratiam pro gratis. Joan. c. 1.* Quia Christus erat Deo gratissimus, propter gratiam Christi etiam nos accepimus gratiam. Manet Christo sua gratia & sanctitas, quam ipse sibi meritus est: Quia autem Christo per Baptismum incorporamur tanquam membra capiti, ideo propter Christum in nos descendit gratia, ceu vita spiritualis in membra. Habésne aliqua in té signa hujus vitæ spiritualis?

Punct. 3. *Gratia & veritas per Jesum Christum facta est. Joan. c. 1.* Christus est auctor gratiæ & doctrinæ veritatis, quam præfigurata per figuras veteris

Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare. Luc. c. 9. Si verè consideraremus pretium immortalium animarum, non ita desperarem de earum curatione, nec frustraneos labores nostros putarem; cùm Deus misericors & longanimis etiam gravissimos peccatores expectet ad pœnitentiam. Noli indignari, sed misereri, & cogitare: Etiam me peccatorem Deus expectavit.

MEDITATIO XIX.

Punct. 1. *In propria venit, & sui eum non receperunt. Joan. c. 1.* Venit ad gentem credentem, à tot Prophetis instructam, tam admirandis signis confirmatam, & hæc ipsa illum Bethlehemo exclusit, persecuta est, crucifixit. In propria venit, votis sibi adstricta, & in his ipsis non recipitur, aut expellitur, aut languidè tractatur.

Punct. 2. *Quotquot autem receperunt illum, dedit eis potestatem filios Dei fieri. Joan. c. 1.* Qui utuntur hoc lumine; & in eo constanter progrediuntur, sunt filii Dei electi & dilecti. Ut autem nunquam vel ad dextram vel sinistram declinent, semper subjectis lignis devotionis & fervoris lumen nutriunt.

Punct. 3. *Sed ex Deo nati sunt. Jo. c. 1.* Patrem Deum habent, non carnem & sangu-

guinem, non voluntatem propriam; & hunc Patrem suum amantissimis obsequiis constantissimè demerentur, ac mori malent, quàm hunc Patrem suum super omnia dilectum offendere etiam in minimo.

MEDITATIO XX.

Punct. 1. *De plenitudine ejus nos omnes accepimus. Joan. c. 1.* Christi merita sunt thesaurus noster, qui applicatur nobis potissimùm per SS. Sacramenta, si illis dignè utimur: sunt enim causæ morales, moventes Deum, ut intuitu Auctoris horum Sacramentorum conferat gratias. Examina usum tuum, an ex consuetudine, an cum fervore is sit.

Punct. 2. *Et gratiam pro gratis. Joan. c. 1.* Quia Christus erat Deo gratissimus, propter gratiam Christi etiam nos accepimus gratiam. Manet Christo sua gratia & sanctitas, quam ipse sibi meritus est: Quia autem Christo per Baptismum incorporamur tanquam membra capiti, ideo propter Christum in nos descendit gratia, ceu vita spiritualis in membra. Habésne aliqua in té signa hujus vitæ spiritualis?

Punct. 3. *Gratia & veritas per Jesum Christum facta est. Joan. c. 1.* Christus est auctor gratiæ & doctrinæ veritatis, quam præfiguratam per figuras veteris

teris Testamenti splendore ortus sui & prædicatione illustravit ; Ac proin tennerrimo amore in Christum flagrare debemus, à quo omnia bona gratiæ habemus, per quem salvati & liberati sumus.

MEDITATIO XXI.

Punct. 1. *Quod natum est ex carne caro est, & quod natum est ex Spiritu spiritus est. Joan. c. 3.* Vide, quid quæras. Carnem quæris & sensum? carnalia & sensualia invenies. Spiritum quæris & spiritualia? invenies etiam hæc. Cave autem, ne cum spiritu cœperis, carne consumeris: sensum devolvimur ad sensum & sensualia.

Punct. 2. *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret. Jo. c. 3.* Summum scilicet ut sic: & prorsus immerentem dilexit, ut faceret sibi populum acceptabilem. Quid dabis tu? quod tibi est charissimum: & tamen non dabis unum pro mille. Verè Deus: Charitate perpetua dilexi te; ideo attraxi te miserans. An frustraberis hanc Dei dilectionem?

Punct. 3. *Ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam eternam. Joan. c. 3.* Qui credit in eum fide viva, & viva fide cognitum timet & diligit, appetiando illum super omnia,
ha-

habebit vitam æternam, in qua pro mensura dilectionis habebit gaudium fruitionis, pro momentaneo labore æternum gloriæ pondus.!

MEDITATIO XXII.

Punct. 1. *Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem. Joan. c. 3.* Lux est prædicatio veritatis; tenebræ sunt oppressio. Quicumque agnoscunt veritatem, & operantur iniquitatem, opprimunt veritatem & amant tenebras. O quæ & quanta agnoscimus & non facimus!

Punct. 2. *Omnis enim, qui malè agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus. Joan. c. 3.* Omnes machinationes occultæ, quæ horrent theatrum veritatis, tibi suspectæ sint. Si bene agis, & sincerè, quid times? in Deo agis.

Punct. 3. *Illum oportet crescere, me autem minui. Joan. c. 3.* Vera humilitas venit ad lucem. & non erubescit fateri, quod est. Joannes Baptista gavisus est sibi Christum præferri, promovit gloriam illius, misit illi discipulos suos. Verus humilis non æmulatur, gaudet aliorum laudibus & exaltatione.

MEDITATIO XXIII.

Punct. I. *Qui de sursum venit, super omnes*

omnes est; qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Joan. c. 3. Christus desursum est, & ideo super omnes est, & de supernis loquitur. Qui imitator Christi est, super omnes mundi respectus est, & de supernis loquitur: qui autem Imitator Christi non est, de terra est, & de terrenis loquitur, ex abundantia cordis, talia volventis.

Punct. 2. *Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur. Joan. c. 3.* Examina discursus tuos, an deceat illum talia loqui, quem Deus misit? Nemo à te discedat, qui non fit factus melior, nemo sine consolatione.

Punct. 3. *Pater diligit Filium, & omnia dedit in manus ejus. Joan. c. 3.* Christum Deum-Hominem diligit, & Christo Deo-Homini omnia dedit in manus ejus. O si nôssent homines quid sit, habere secum Christum! in vicinia Christi habitare! Christum in se suscipere! quàm confidenter & amanter accederent ad Thronum gratiæ! & aliud non cogitarent, quàm suavissimum hunc amorem suum.

MEDITATIONES

*A Nativitate Domini us-
que ad Diem Cinerum.*

MEDITATIO XXIV.

In Festo Nativitatis Domini.

Punct. 1. *Evangelizo vobis gaudium
magnum, quod erit omni populo. Luc. c. 2.*
Gaudium magnum est de magno bono, &
si est pro omni populo, est universale.
Quod autem majus bonum nobis potuit
obtingere, quam Christus? & hic natus
est pro omnibus; si tamen illum agnoscunt
& recipiunt eâ, quâ par est, charitate, &
gratitudine.

Punct. 2. *Quia natus est vobis
hodie Salvator. Luc. c. 2.* Magnum
hoc & universale gaudium hoc est nostra
salus, quam habemus ex gratia Salvato-
ris nostri Dei, à quo habemus omnia, quæ
habemus, & habere possumus, si cum
gratia illius cooperamur. Nobis natus est,
id est, ad nostrum usum, ad nostram sua-
vissimam conversationem & fruitionem.

Punct. 3. *Qui est Christus Dominus.
Luc. c. 2.* Dei & Virginis Filius.
Quanta dignatio! Deum accipere formam
servi, & habitu inveniri ut hominem!
quan-

quanta nostra dignitas ! habere hominem Deum ! Quanta hinc exsurgit fiducia nostra in Christum Dominum ac Salvatorem nostrum, nostrum secundum carnem fratrem ! ad sanctam invidiam Angelorum.

MEDITATIO XXV.

In Festo S. Stephani Protomartyris.

Punct. 1. *Stephanus autem plenus gratiâ & fortitudine faciebat prodigia & signa magna in populo. Actor. c. 6.* Qui vult facere prodigia conversionum, sit plenus gratiâ & fortitudine, scilicet sanctitate intrinseca & extrinsecâ. Nullum horreat laborem, nullum contemptum, nullum periculum, non ipsam mortem.

Punct. 2. *Intendens in cœlum vidit gloriam Dei & Jesum stantem à dextris Dei. Actor. c. 7.* Vide, quis te spectet pugnantem ! vide, quid te expectet victorem ! unde ignavia tua ? nisi inde, quòd ista duo præ oculis non habeas ? Vidit stantem, nempe in statu omnium bonorum aggregatione perfecto. In hoc mundo nihil est stabile.

Punct. 3. *Domine Jesu suscipe spiritum meum. Actor. c. 7.* Ille te suscipiet, pro quo pugnaveris. Creata est anima tua, ut Deum cognoscat, colat, amet,

amet, & æternùm possideat. Quid aliud quæris, ad quod creatus non es? quod debes deserere? quod æternùm non facit beatum? Lapidem torrentis S. Stephano dulces fuerunt, quia spiritum ad Christum ejecerunt, omnium dolorum remuneratorem.

MEDITATIO XXVI.

In Festo S. Joannis Ap. & Ev-

Punct. 1. *Discipulum, quem diligebat Jesus. Joan. c. 21.* Jesus autem nihil in nobis diligit, nisi virtutes & merita: diligebat ergo Jesus Joannem propter virtutes & merita, innocentiam, castitatem, charitatem, &c. Nunquid & nos amari cupimus à Christo? simus Joanni similes. Nunquid & nos diligimus? an propter virtutes & merita?

Punct. 2. *Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus. Joan. c. 13:* Quid est recumbere in sinu Jesu? totum se ei committere; toto affectu ejus cordi adhærere; in solo illius amore velle quiescere; nihil aliud quærere nisi Jesum.

Punct. 3. *Cùm vidisset ergo Jesus Matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier ecce filius tuus. Joan. c. 19.* Secutus est

est Joannes Christum usque ad Crucem, & stabat sub Cruce. Hunc amorem perseverantem usque ad mortem Christi sui Crucifixi compensavit illi Christus gratiâ incomparabili, dum eum loco sui in filium Matri suæ dedit. Sequeris Christum, sed non usque ad montem Calvariæ.

MEDITATIO XXVII.

In Festo SS. Innocentum MM.

Punct. 1. *Iratus est valde. Matth. c. 2.* Herodes scilicet, videns se illusum. Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Frustra sunt omnes machinæ contra illos, qui sunt in adjutorio Altissimi. Puer Jesus evasit. Nullius iram time, nisi Dei. Nullius curæ te ultimatò comitte, nisi Dei.

Punct. 2. *Et mittens occidit omnes pueros. Matth. c. 2.* Irata ambitio omne scelus tentat, nulli autem magis nocet, quàm sibi: Pueros creavit Martyres, sibi horrendum exitium. Cœca est omnis passio! in hac ne passum facito, nisi velis cadere. Omnis impetus impingit.

Punct. 3. *Defuncti sunt enim, qui querebant animam Pueri. Matth. c. 2.* Adversarios habes? cede, & committe te Deo: habet iste mille vias te subducendi omni adversariorum malitiæ, & innocentiam tuam manifestandi. Nondum

septem annis in Ægypto cum Christo
fuiſti.

MEDITATIO XXVIII.

Punct. 1. *Invenietis Infantem pannis involutum & positum in præsepio. Luc. c. 2.*
Hic est actus primus, quo Christus correxit hominis peccatoris insipientiam. Factus est peccator homo sicut equus & mulus, & ad extremam meritorum paupertatem redactus est. Pauperem Infantem aspice, & in præsepiti instar bruti jacentem. Nutriebamur in croceis, & amplexati sumus stercora.

Punct. 2. *Gloria in Altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Luc. c. 2.* Glorificavit Divinus Infans Deum humilitate sua, & pacem attulit hominibus bonæ voluntate eum suscipientibus. Quid si Deum magis glorificares in infimis officiis, quàm in summis? Quid si longè majori pace fruereris in voluntate erga omnes bonæ, quàm in æmulante?

Punct. 3. *Pax hominibus bonæ voluntatis. Luc. c. 2.* Est autem magnum discrimen inter voluntatem & velleitatem. Velleitate plenus est infernus, non autem voluntate, efficaci scilicet, & quantum est in se faciente, & conante placere Deo in omnibus operibus suis. Volumus, volumus, sed nolumus conari.

MEDITATIO XXIX.

Punct. 1. *Vulpes foveas habent, & volucres cœli nidos: Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.*

Matth. c. 8. Christus in mundum veniens assumpsit sibi tres comites individuos paupertatem, contemptum, dolorem. Quomodo placent? En paupertatem in stabulo, in Matre paupere, in Nutritio, &c. quæ tua est paupertas? defectum pateris sine querela?

Punct. 2. *Sui eum non receperunt.*

Joan. 1. En contemptum! si eum agnovissent, utique recepissent? Ideo latere voluit, ut posset contemni. O quam longè absumus ab amore contemptûs. Omnia in majus augemus, quæ à nobis benè fiunt, ut magis æstimemur; omnia tegimus quæ malè à nobis fiunt, ne contemnamur.

Punct. 3. *Non est species ei, neque decus, & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum, despectum & novissimum virorum virum dolorum, & scientem infirmitatem.* *Isa. c. 53.* En dolorem! & hunc non tantùm passus est in Passionis suæ biduo, sed totâ vitâ suâ ante oculos habuit, quæ in fine passus est. Quid pateris sine querela?

MEDITATIO XXX.

Pro clausulâ anni.

Punct. 1. *Quid retribuam! Domino pro omnibus, que retribuit mihi? Ps. 115.*
 Recogita beneficia generalia & specialia hujus anni. Recogita omnia hujus anni peccata, & dic: quid retribuui? His bene perpensis dic: quid retribuam in annum sequentem?

Punct. 2. *O Domine! quia ego servus tuus, & Filius Ancillæ tuæ. Ibid.*
 Servus, quia Creatura; Servus quia Redemptus; Servus, quia Christianus; Servus, quia Sacerdos; Servus, quia Religiosus. Quot titulos & obligationes habes Deo serviendi? Filius es Sanctæ Ecclesiæ, Filius tui status, Filius sanctissimæ Matris Ancillæ Domini: sed qualis?

Punct. 3. *Dirupisti vincula mea, Tibi sacrificabo hostiam laudis. Ibid.*
 O quæ vincula dirupit tibi Dominus, peccatorum, periculorum, occasionum, illicitiorum &c. ! An adhuc hæres? in quo? rumpe adhuc hodie, & fac te sacrificium perfectum ad omnimodam laudem Domini Dei tui.

MEDITATIO XXXI.

In Festo Circumcisionis Domini.

Punct. 1. *Humiliavit semetipsum, formam servi & peccatoris notam accipiens in Circumcisione sua. Propter quod & Deus exaltavit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.* Humilitas via est ad exaltationem, superbia ad ruinam. Humiles videri volumus, non esse.

Punct. 2. Innocentissimum sanguinem cum magno doloris sensu profudit Christus tuus. Erubescere hoc viso sanguine, qui, malus cum sis, bonus haberi vis. Ægrè ferre accusari, vel puniri, etiam quando reus es, cum tamen propter multa mala impune commissa dignus sis, qui etiam hic innocens puniaris. Quid unquam passus es in silentio innocens?

Punct. 3. *Vocabis Nomen eius Jesum.* Luc. c. 1. Id est Salvatorem. S. Franciscus Seraphicus Nomen Jesu cum exprimeret, vel audiret, júbilo quodam repletus interiùs, totus videbatur exteriùs alterari, ac si mellifluus sapor gustum, vel harmoniacus sonus ipsius immutasset auditum. Verè amantium hoc proprium est, libenter loqui, vel audire aliquid de amato.

MEDITATIO XXXII.

Punct. 1. *Tranſeamus uſque Bethle-
hem, & videamus hoc Verbum. Luc. c. 2.*
Gratia invitans & excitans præceſſit, ſub-
ſecuta eſt paſtorum cooperatio, & cona-
tus, eundo verſus Bethlehem. Vide, ne
gratia Dei in te vacua ſit. O quot gratiæ
in nobis vacuæ ſunt! & de his omnibus ra-
tionem reddere debemus. Tranſeamus!
à noſtri languoris tenebris ad lucem ſiace-
ri fervoris!

Punct. 2. *Venerunt feſtinantes, &
invenerunt Mariam, Joſeph & Infantem
poſitum in præſepio. Luc. c. 2.* Neſcit
tarda molimina Spiritus Sancti gratia. Non
ſis facilis in proponendo, ſed benè perpen-
de omnia: quod autem bene propoſuiſti,
citò exequere, & invenies, quod cupis.

Punct. 3. *Et invenerunt. Luc. c. 2.*
Mariam nempe & Joſeph, ac Infantem,
theſaurum totius orbis maximum cum in-
effabili gaudio, & conſolatione cordis in-
trinſecâ. Ecce! quomodo ſe manifeſtet
Chriſtus pauperibus, ſimplicibus, voca-
tionem ſuam ſequentibus, hominibus bo-
næ voluntatis.

MEDITATIO XXXIII.

Punct. 1. *Pauperes evangelizantur.
Luc. c. 7.* Diſce, non eligere, ſpecioſa

officia, sed vilia Christi Domini exemplo, qui personis vilibus præ cæteris se manifestavit. Ideòque in conversatione, in Scholis, Concionibus & Confessionibus aliisque occasionibus libentiùs te talibus impende, eorum animas juvando domi & foris, ut Christo Capiti tuo te conformes.

Punct. 2. Mirum est, quod rudis plebecula & publicani tam faciles fuerint in suscipiendo Joannis baptismate, Pharisei verò & legis Doctores illud detrectaverint. Sunt nempe de communi sorte homines longè magis dispositi ad bonum, quàm homines inflati doctrinà, divites & superbi.

Punct. 3. Idem dic de confitentibus & instruendis rudibus. Hi longè patientiores sunt medicinæ, correctionis, & instructionis sine respectu, & hoc ipso etiam facilioris emendationis. Si vis fructuosè laborare, & Deo placere, depone omnem respectum ad vestes, facies, & hujusmodi mundi phaleras, & solas quære animas. Sunt multa fucis illita, quæ luce purgentur tua.

MEDITATIO XXXIV.

Punct. 1. *Ubi enim thesaurus vester est, & cor vestrum erit. Luc. c. 12.* Si creatura aliqua thesaurus tuus est, adhærebit ei cor tuum cum injuria Creatoris tui. Tunc autem creatura thesaurus tuus est, si inordinato amore ei adhæres. Nihil sic maculat cor ho-

hominis, sicut impurus amor in creaturas.

Punct. 2. Thesaurus tuus est id, in quo totam tuam spem & fiduciam ponis. Estne homo? amicus? Patronus? quot fures & tineæ hunc thesaurum poterunt corrumpere? O Anima, quid vagaris? quære unum bonum, in quo est omne bonum.

Punct. 3. Nihil sollicitiore cura custoditur, quàm thesaurus. Si ergo gratia Dei thesaurus tuus est, omni conatu custodi cor tuum, ne quid irrepat, quod illam eripiat. Nunquam committe illam periculo; in omnibus viis pone vigilias & fortem armatum.

MEDITATIO XXXV.

Punct. 1. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cœlestis, eradicabitur. Matth. c. 14.* Illam plantam non plantat Deus, quæ non plantatur propter Deum, sed vel ex superbia, vel affectu carnis, vel lucro proprio &c. & ejusmodi plantæ eradicantur, dum exitum sortiuntur malum & præproperum.

Punct. 2. Illa plantatio non est Patris, quæ non est juxta vocationem. Hinc nullum expecta fructum, si te immiseris negotiis, tuam vocationem non decentibus, aut à modo tuæ vocationis abludentibus: nam ad ea, ad quæ vocat Deus, dat gratiam, ad alia non.

Punct. 3. Qui plantat, debet habere felicem manum, ut ajunt hortulani: non autem poterit habere felicem manum, qui ipse non est optimi exempli, & manu una destruit, quod altera plantavit. Intrinsecè, cum affectu, & fervore bonus sit, qui aliquid ad Dei gloriam efficere intendit.

MEDITATIO XXXVI.

In Festo Epiphaniæ Domini.

Punct. 1. *Vidimus stellam ejus in Oriente, & venimus adorare eum.*

Matth. c. 2. Stella est gratia excitans. Sine mora Reges stellam secuti, & viva fide ad usque præsepe profecti sunt. O quot tibi stellæ micant! quot gratiæ pereunt, stellæ veritates sunt, quas agnoscis, & negligis.

Punct. 2. *Videntes autem stellam gaudent, & visi sunt gaudio magno valde Matth. c. 2.* Quamdiu apud Herodem fuerunt, stellam non viderunt, ab hoc discedentes viderunt. Tanti est, procul à malis abesse. Stella est ductus conscientiæ. Hanc qui sequuntur, semper gaudent gaudio magno valdè. Stella est obedientia, quæ directè ducit ad Christum.

Punct. 3. *Proidentes adoraverunt eum. Matth. c. 2.* Non obstante rerum omnium indigentia adoraverunt, & munera obtulerunt. Imitare Regum fidei.

& liberalitatem: fidem, quando etiam nihil vides; liberalitatem in offerendo eo, quod omnium maximè diligis. Totum offer, ut totum obtineas.

MEDITATIO XXXVII.

Punct. 1. *Vos misistis ad Joannem, & testimonium perhibuit veritati.*

Joan. c. 5. Scivit Joannes Judæorum adversus Christum odium, & tamen hoc non obstante, &posito omni respectu excurrit in laudes Christi. Hic fortis in Deum amor est, qui omnem respectum humanum & vanum timorem contemnit pro veritate. Non amat verè, qui non amat constanter.

Punct. 2, *Ego non ab homine testimonium accipio. Joan. c. 5.* scilicet, ut tali testimonio acquiescam, sed solius Dei testimonio contentus sum. Vide an non frequentius, & avidius consecteris humanum beneplacitum, quàm Divinum? Multa facimus, quæ non faceremus, si spectatores homines non haberemus,

Punct. 3. *Ego non ab homine testimonium accipio. Joan. c. 5.* Si tu hoc ipsum posses dicere, non ita tristareris, si vides homines de te sinistrè sentientes. Non potes quietè dormire, si homines tibi adversantes nòsti: dormis autem sine interruptione, postquam Deum offendisti, & consequenter adversarium habes.

MEDITATIO XXXVIII.

Punct. 1. *Qui perdidit animam suam propter me, salvam faciet illam. Matth. c. 16.* Vide, quàm ferventer, quàm omni conatu laborandum tibi sit in omnibus officiis, in quibus occuparis á Superioribus, etsi nullum adesset solatium humanum, nulla hominum gratitudo, nullus applausus hominum usque ad mortem: sic vitam perdendo lucraris.

Punct. 2. Bonus Religiosus non debet curare, etiamsi in officiis sibi commissis decem annos vitæ perdat. Debet vita Religiosi similis esse thuribulo fumanti, cui inscribi possit: Sacro consumitur usu. Non potes vires meliùs atterere, quàm in servitio Domini tui; etiamsi decem annis citiùs moriaris. Nunquam tamen agas indiscretè.

Punct. 3. Postquam mundum, tua, te reliquisti, Deus & Superiores de te poterunt disponere, sicut volunt; & tu, cum juris tui ampliùs non sis, ne mutire quidem audebis contrà, nisi velis, quod promisisti, sacrilegè revocare. Quid prodest, ait S. Prosper, sub obedientia viventibus, quòd facultates suas abjiciunt, si proprias voluntates non relinquunt? cum sit præstantius, voluntatibus renunciare, quàm rebus.

MEDITATIO XXXIX.

Punct. 1. *Quam dabit homo commutationem pro anima sua? Matth. c. 16.* Quidquid tibi mundus, caro, & dæmon obtulerint pro anima tua, quasi infinitè minus est, quàm sit anima tua. Quàm igitur stultum est, animam venalem facere pro cogitatione una graviter peccaminosa? & pro re quavis peritura?

Punct. 2. Si millionem annorum habere posses in omnibus deliciis excogitabilibus peccaminosis, quid esset iste millio ad animæ tuæ immortalitatem? millio iste finiretur, & quid æternùm haberet anima tua? Ah! quàm longè distat à millione, quod offert tentatio!

Punct. 3. Si igitur eo pretio, quo digna est, æstimas animam tuam, duo præstabis. Primum: omnia ea diligenter fugies, per quæ de anima tua periclitari potes. Alterum: omnia ea facies, quæ animæ tuæ prædestinationem certam possunt reddere.

MEDITATIO XL.

Punct. 1. *Magister, sequar te, quocumque ieris. Matth. c. 8.* Magna promissio! fortasse autem non absimilis tuo proposito. Ille audita Christi paupertate Christum secutus non est, tu ad omnem difficultatem in via Christi recedis à proposito. Magna promittis: an servas?

tis, difficultatis, everſi favoris &c. proſternet propoſitum tuum.

Punct. 3. *Qui audit verba mea hæc, & non facit &c. Matt. c. 7.* Qui cognoscit voluntatem Domini ſui, & intelligit inſpirationes Dei ſui, & ex torpore ac tepore non exequitur, proximus eſt ruinæ magnæ domûs ſuæ ſpiritualis.

MEDITATIO XLII.

Punct. 1. *Vae vobis divitibus! quia habetis conſolationem veſtram. Luc. c. 6.* Intelliguntur illi, qui temporalibus totos ſe immergunt, ſpiritualium, æternorum, & conſcientiæ curam negligunt. Cùm evigilaverint in horam mortis è ſomno ſuarum conſolationum, nihil invenient in manibus ſuis.

Punct. 2. *Vae vobis, qui videtis nunc! quia lugebitis & flebitis. Luc. c. 6.* Sunt illi, qui ducunt in bonis dies ſuos, & nihil minùs faciunt, quàm ut pro æternitate laborent, aut aliquid patiantur. A cœlo non tranſitur ad cœlum. Negotium tuum maximum ſis ipſe.

Punct. 3. *Vae, cum benedixerint vobis homines. Luc. c. 6.* Plauſus hominum multos inefcat, qui omnia faciunt, ut videantur ab hominibus: hi receperunt mercedem ſuam. O vana ſtudia mortaliùm! laboribus, quibus cœlum mereri poſ-

possent, emunt vanam gloriam, laudes audientium, favores Patronorum &c. & tempus merendi dilapidant.

MEDITATIO XLIII.

Punct. 1. *Si diligitis eos, qui vos diligunt, quæ vobis est gratia? nam & peccatores diligentes se diligunt. Luc. c. 6.* Quàm modicam mercedem habebimus apud Deum pro multis operibus, quæ facimus magis ex privata affectione, quàm sancta intentione! plurima non facturi, si non allubescerent genio. Facimus sancta, sed non sanctè.

Punct. 2. *Benefacite & mutuum date, nihil inde sperantes. Luc. c. 6.* Rarò aliquid proximo præstamus sine spe retributionis, gratis & propter solum Deum vix aliquid. Purus amor vult benefacere, & aliud nihil quærere.

Punct. 3. *Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est, Luc. c. 6.* erga bonos & malos, gratos & ingratos, sanctos & maximos peccatores. Quare? quia amat animas, animas, quas omnes vellet salvas fieri. Nihil ita Divinum est, quàm omnibus benè velle & facere ad salutem.

MEDITATIO XLIV.

Punct. 1. *Remansit Puer Jesus in Jerusalem. Luc. c. 2.* Daturus specimen aliquod Divinitatis suæ in templo coram

Doctōribus, & ut esset in his, quæ Patris erant. Ante omnia incumbamus ad ea, quæ vocationis nostræ sunt: propter hæc enim in mundum & statum nostrum Deus nos posuit. De his, & non aliis Deo rationem dabimus.

Punct. 2. *Ecce Pater tuus & ego dolentes quarebamus te Luc. c. 2.* Non nesciebat hunc dolorem Christus, amabat quoque Matrem suam & Nutritium, voluntatem tamen Patris sui æterni anteposuit omnibus. Nulla te creatura impediat ab executione Obedientiæ, Dei nomine imperantis. Avellere etiam cum dolore ab impedimentis.

Punct. 3. *Dolentes quarebamus te. Luc. 2.* Multi amittunt Christum & amicabilem ejus præsentiam, nec tamen quærunt illum, dolentes de tepore suo, quo eum fugaverunt. Quare? quia non satis æstimant thesaurum, quem amiserunt. Dolemus de rebus minimis, de maximis non curamus.

MEDITATIO XLV.

Punct. 1. *Et erat subditus illis. Luc. c. 2.* Quibus? Mariæ Matri & Joseph Nutritio, Deus hominibus. Multa egit, multa dixit Christus per annos triginta: sed hæc omnia hac gnome conclusit Evangelista: Et erat subditus illis. Præclarum
elo-

eloquium Religiosi est: Totâ vitâ suâ fuit obediens.

Punct. 2. Obedientia nobilissimas hominis potentias, voluntatem & iudicium, Deo mactat, & in holocaustum offert, dum eas abnegat & Superiori, loco Dei, resignat. Et hoc difficile non est ei, qui considerat, Filium Dei obedire hominibus. Felix hæc servitus, ait S. Bonaventura, imò gloriosa libertas, quâ quis sponte in regiam venditus servitute Deum & eius Vicarios potiùs quàm se ipsum super se regnare constituens, suæ prorsus renunciat voluntati.

Punct. 3. Vivere sub obedientia nihil est aliud, quàm suum onus aliorum humeris imponere, id quod uti facillimum, ita securissimum est. Erubescere superbo cinis! Deus se humiliat, & tu te exaltas! Deus se hominibus subdit, & tu, dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori! S. Bern. Serm. 1. sup. Missus est.

MEDITATIO XLVI.

Punct. 1. *Nunquid lex nostra iudicat hominem, nisi priùs audierit ab ipso, & cognoverit, quid faciat? Joan. c. 7.* Hæc Nicodemus pro Christo. Disce primò semper audire etiam alteram partem, & interim iudicium suspendere: Dein tuum proximum defendere, quando eius fama traducitur: denique ad hominum facta, non dicta respicere.]

Punct.

Punct. 2. *Nunquid & tu Galilæus es?*

Joan. c. 7. Ita Pharisæi contra Nicodemum, Christum defendentem. Sic quandoque detractores in eos invehuntur, qui aliorum honorem defendunt. Tu verò ista firmiter pro proximo tuo æquitate, & Christiana charitate: id ipsum velles fieri tibi.

Punct. 3. *Sed turba hæc, que non novit legem, maledicti sunt. Joan. c. 7.* Hæc Pharisæi, qui omnes præ se contemnebant, & plebem instar canum habebant. His Pharisæis similes sunt, qui cum suis doctrinis volutantur in carne & sanguine, vacant suis commodis, abutuntur sua altitudine, pauperes & viles non aspiciunt, & vix pro hominibus habent.

MEDITATIO XLVII.

Punct. 1. *Secuti sunt eum multi, & curavit eos omnes. Matth. c. 12.* Sicut solis est, illuminare omnes, qui obicem non ponunt, ita Christi & Christianorum est, benefacere omnibus, qui beneficium est, imò & non poscentibus, sed indigentibus. Nihil homini sancto jucundius est, quàm aliis propter Deum prodesse.

Punct. 2. *Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem ejus. Matth. c. 13.* Expende mansue-

suetudinem, & lenem docendi modum! Neminem contentiosè & cum clamoribus increpat, & tamen veritatem propagat. Nihil ita se inlinuat in hominum animos, sicut mansuetudo, & modus agendi sine passione. Non ingenui tantùm, sed & crudissimi mansuetudinem reverentur.

Punct. 3. *Non est Propheta sine honore, nisi in patria sua. Matth. c. 13.* Nazarethani videntes Christum comedere, bibere, dormire, laborare, & cognatos ejus pauperes, contempserunt eum. Non debemus aspicere personas, sed facta. Nullam conditionem debemus contemnere, sed talenta considerare. Quem Deus assumit pro instrumento suæ gloriæ, homo non debet aspernari.

MEDITATIO XLVIII.

Punct. 1. *Extende manum tuam. Matth. c. 12.* Criminabantur Pharisei Christum, quòd Sabbatho curaret; sed quàm malitiosè! Annon licet Sabbatho loqui? Non attigit Christus manum, nihil operatus est, sed dixit: *extende manum.* Æmulatio & invidia plenæ sunt malitiæ, malè interpretantur omnia. Nihil unquam agas aut loquaris, nisi animus tuus in pace & quiete sit compositus.

Punct. 2. *Extende manum tuam. Matth. c. 12.* Ille habet manum aridam, qui piger est ad operandum. Manum suam

tendit, qui laborem fortiter aggreditur propter Deum. Ariditas nostra est tædium, tepiditas, pigritia, fuga laboris, defectus succi vitalis.

Punct. 3. *Et manus ejus dextera erat arida. Luc. c. 6.* Manus dextera est manus misericordiæ, erogans eleemosynam. Tunc est arida, quando potest, & non vult misereri. Vix est homo, si tamen ullus est, qui non posset, si vellet, alteri præstare beneficium: si omnia desunt, saltem bene velle potest.

MEDITATIO XLIX.

Punct. 1, *Discipuli autem ejus esurientes cœperunt vellere spicas, & manducare. Matth. c. 12.* Magna paupertas discipulorum Christi fuit, carentium etiam victu necessario. Ubi adverte, nullum discipulorum questum esse propter hunc defectum, & paucis fuisse contentos. Valde imperfecti sunt Religiosi, paupertatem professi, qui de victu, vestitu, habitatione &c. queruntur.

Punct. 2. *Ecce discipuli tui faciunt, quod non licet facere sabbathis. Matth. c. 22.* Pharisæi debuissent attendere doctrinæ Christi, & sui ipsorum reformationi, non autem accusationi discipulorum. Quid proficis attendendo ad omnia alia te neglecto? Hominum otiosorum, & su
curam

curam non habentium est, omnia observare.

Punct. 3. *Si autem sciretis, quid est: misericordiam volo, & non sacrificium.* Matth. c. 12. Excusat suos discipulos Christus, tum quia licentiam illis dederat ad vellicandum, cum quia dispensavit in Sabbatho; & addit: vos debuissetis magis studere misericordiae erga famelicos, quam scrupulosè & superstitiosè eos arguere de violatione Sabbathi. Valde turpe est omnia allatrare.

MEDITATIO L.

Punct. 1. *Ecce verè Israëlita, in quo dolus non est.* Joan. c. 1. Politicus in sensu, quo nunc sumitur, & Religiosus monstrum est. Nunquam ita constantem duplicitatem suam tegit, ut non denique videatur cauda vulpina, & ob hanc ipsam perdit omnem fidem & existimationem. Et si hæc cauda non videretur, abominatio coram Deo est cordis duplicitas.

Punct. 2. *In quo dolus non est.* Joan. c. 1. Magna laus sinceritas, ingenuituperium dolus, præfertim in persona Deo dicata, in qua nemo fraudem suspicatur. Benignissimis oculis Christus Nathanaëlem aspexit, quia intima illius perspicuens nihil dolosum reperit. An ita cor tuum erga Deum & homines?

Punct.

Punct. 3. *Unde me nôsti ? Joan. c. 1.*
 Cùm esses sub ficu, vidi te, ait Christus
 videns omnia. Saltem ita reverere oculos
 Christi Domini tui, sicut revereris oculos
 hominum alicujus auctoritatis, & quod
 faceres vel non faceres ob oculos huma-
 nos, fac vel omitte ob Divinos.

MEDITATIO LI.

Punct. 1. *Dimissa turba ascendit in
 naviculam. Matth. c. 15.* Turba est
 sæculum. Navicula est status tuus. Turbam
 igitur penitus dimitte, quantum ratio sta-
 tus tui permittit; in navicula autem sede
 quietus cum tuis. Religiosum nihil è clau-
 stro exire faciat, nisi causa religiosa.

Punct. 2. *Ascendit in naviculam.
 Matth. c. 15.* Qui in statum Religio-
 sum ingreditur, debet ascendere ad mo-
 dum vitæ perfectiorem. Et quia omnis
 ascensus habet aliquam arduitatem, debet
 Religiosus multa in ascensu vincere. Reli-
 giosus non vincens se, non vivit religiosè,
 non ferventer, subiacet plurimis invasio-
 nibus inimici. Pulchrè S. Bonaventura :
 Ollæ ferventi non insident muscæ. Sic
 Religioso ferventi non veniunt tentationes.

Punct. 3. *Ascendit in naviculam.
 Matth. c. 15.* Ad quid ? varia sunt na-
 vigantium officia. Unus sedet ad guber-
 naculum, alius remigat, alius sedet in spe-
 cula

cula. Sic tu paratus esse debes ad omnia, cogitans, omnes demum venire ad portum felicitatis. Qui suo officio contentus est, & eo cum diligentia fungitur, & in aliorum officia se non intrudit, feliciter navigat.

MEDITATIO LII.

Punct. 1. *Ex Principibus multi crediderunt in eum; sed propter Pharisæos non confitebantur, ut è Synagoga non ejicerentur. Joan. c. 12.* Quid non facit respectus humanus! Multi etiam Christianis erubescunt Christum & ejus justitiam, ne malorum amicitiam perdant. Non desunt etiam in Religiosis, qui erubescunt sancta loqui & facere in præsentibus Sæcularium.

Punct. 2. *Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quàm gloriam Dei. Joan. c. 12.* Plurimi timent magis peccare in conspectu hominum, quàm Dei. Multi ut honorentur ab hominibus, faciunt aut admittunt aliquid contra Deum. Multi desistunt à bono propter idolum: quid dicent homines? Dic: quis Dominus ferret, si arbor à se plantata fructus daret inimicis suis? si servus à se conductus pro victu & mercede sua laboraret aliis?

Punct. 3. *Ego lux in mundum veni ut omnis, qui credit in me, in tenebris non*

non maneat. Joan. c. 12. Quoties indignum aliquid corde concipimus, toties in lumine (conscientiæ) peccamus. Cum verò nos videri non credimus, in sole clausos oculos tenemus. Tenebræ itaque nostræ, qui credimus, voluntariæ sunt.

MEDITATIO LIII.

Punct. 1. *Posuit rationem cum eis. Matth. c. 25.* Christus est Judex noster, & reddit unicuique secundum opera ejus. Quàm multa opera nobis sine lucro transeunt! quid pro illis reddet nobis Judex noster? Lucra temporalia sollicitè curamus, æterna plurima negligimus. Cave, ne frustra labores.

Punct. 2. Dum vivimus, conscientia nostra nos judicat, tanquam Christi vicaria. Reprehendit in nobis mala, incitat ad eorum pœnitentiam & satisfactionem. Si hunc Judicem audire negligimus, certò certius audiemus alterum longè severiorem.

Punct. 3. Judex tuus est Confessarius tuus, itidem Dei vicarius. Si ea ratione tua errata illi fateris, quâ audies tibi à Christo dici, felix es. O terribilem superbiam nostram! quæ omnia vel excusat, vel minuit, vel omnia tacet, & mavult confundi coram Deo & toto mundo, quàm coram uno homine, sibi simili peccatore.

MEDITATIO LIV.

Punct. 1. *Cum venerit Dominus ejus.*
Matth. 24. Christus est Dominus noster, consequenter debemus ei præstare, quæ servi Dominis. Præstant autem servi Dominis obsequia, reverentiam, fidelitatem, defensionem, augmentum bonorum; quid tu?

Punct. 2. *Ubi sum ego, illic & minister meus erit.* *Joan. c. 12.* Servus enim debet comitari Dominum suum. Ego autem, dicit Dominus, in laboribus sum à juventute mea. Pater meus usque modo operatur, & ego operor. Servus ergo cum sis, extra laborem Domini non sis. Sit autem labor tuus tanto Domino dignus.

Punct. 3. *Dominus meus & Deus meus!* *Joan. c. 20.* Sperant servi mercedem, promotionem, tutelam, gratiam, &c. Gaude, quod talem Dominum habeas, in cujus manu sunt omnes thesauri, omnes dignitates in cælo & in terra, omnes creaturæ, & insuper liberalissimum, qui etiam minima obsequia remuneratur æternum.

MEDITATIO LV.

Punct. 1. *Virtus de illo exhibat, & sanabat omnes.* *Luc. c. 6.* Christus est medicus noster, scit infirmitates nostras, sed

sed tamen vult nos ipsas ei fateri. Dic igitur, laborare sensus tuos, tuas potentias, scaterere te habitibus pravis, propendere te ad malum &c. Singula enucleate agnosce & explica.

Punct. 2. Tres prescribit medicinas. Excitat ad fugam peccati, ad amorem virtutis, ad profectum in spiritu. An omnes tres eo, quo decet, modo sumis? Naturam nauseantem vincis? Quid profunt tot in Religione remedia & adjumenta, si perfunctorie iis uteris?

Punct. 3. Considera annos, quos exegisti in applicandis mediis pro tuorum malorum curatione? Si vel uno rite fuisses usus examine conscientiae, pridem omnia praedicta tria remedia sanitatem tibi attulissent. Singulae meditationes pro singulis diebus suffecissent &c.

MEDITATIO LVI.

Punct. 1. *Vos estis, qui justificatis vos coram hominibus; Deus autem novit corda vestra. Luc. c. 16.* Homines facillime possumus decipere, quia vident, quae parent; Deus autem intuetur eor. O quam aliter apparebimus coram Deo, quam modo habebamur ab hominibus! Ambula coram me, & esto perfectus, ait Dominus ad Abraham.

Punct. 2. *Quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum. Luc. c. 16.*

Quod apud homines in summa æstimatione est, in amore, veneratione &c. coram Deo subinde prorsus nihil est. Litigamus pro rebus, prensamus res, vitam consumimus pro rebus, quæ apud Deum nihil sunt. Debebunt aliquando multi fateri: Totam noctem (vitam) laborantes nihil cepimus.

Punct. 3. *Homo quidam erat dives, qui induebatur purpurâ & bysso, & epulabatur quotidie splendide. Luc. c. 16.* Quid hoc Epulone felicius? quid mendico Lazaro miserabilius? quis autem nunc non mallet esse cum Lazaro quàm cum Epulone? Et dixit illi Abraham: Fili recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala; nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris; uterque æternum.

MEDITATIO LVII.

Punct. 1. *Cujus est hæc imago & superscriptio? Matth. c. 22.* Estne in te imago boni Christiani? boni Catholici? Erit, si ex te reluceat Christus, in conversatione sanctus, in doctrina spiritualis, in modo agendi mansuetus, cum omni hominum genere sine respectu, considerans omnes ut Dei imagines.

Punct. 2. Estne in te imago boni Religiosi? Erit, si in te reluceat Sanctus Fundator tuus per regulas ab illo datas, per obser-

servationem votorum ab illo declaratam, per virtutes vocationi tuæ proprias, per exercitia ad finem Religionis tuæ ordinata.

Punct. 3. Estne in te imago Patris æterni? Erit, si fueris pacificus, si dilexeris inimicos, si erga omnes beneficus, si amaveris Christum, si Christi regnum propagaveris. Hi omnes filii Dei vocabuntur.

MEDITATIO LVIII.

Punct. 1. *Quærite primùm regnum Dei. Matth. c. 6.* In omnibus occupationibus nostris præcedant ea, quæ spectant immediatè ad cultum Dei. Non se ligamus tempora, in quibus optimè sumus dispositi, ad functiones alias, & illa, in quibus sumus fessi aut somnolenti, ad orandum & alia spiritualia exercitia.

Punct. 2. In ipso etiam modo agendi non eluceat major diligentia & applicatio ad res indifferentes, quàm ad exercitia cultus Divini: meritò enim displicet Deo hæc implicita sui postpositio.

Punct. 3. Firmissimum est primum in intentione: quapropter quære primùm, primariò, & ante omnia, quæ Dei sunt, & ipsum Deum; & cætera omnia adjicientur tibi à Deo, tui curam habente, tibi benedicente, & omnia ad optimum successum dirigente.

MEDITATIO LIX.

Punct. 1. *Pater noster. Matth. c. 6.*
 Noster est, quia creavit nos; qui titulus in Deo longè major est, quàm in ullo Domino in mancipium vilissimum. Ideo tenemur Domino nostro longè perfectiùs subesse & servire, quàm ullum mancipium Domino suo. Mancipium & Dominus sunt naturà pares. Dominus mancipium non creavit. Quis Deus, qui nos?

Punct. 2. Deus est *Noster* ratione amicitiae & favoris erga nos. Pondera, quot modis Dominus Deus veræ amicitiae magis satisfaciat, quàm ullus alius amicus! Quàm grande beneficium, quòd tanta majestas nobiscum velit habere amicitiam eamque æternam!

Punct. 3. *Noster* est conversatione dum toties ei loqui possumus, quoties volumus. Cur ego tu non ita libenter nec tam diu cum tali amico conversari soles, uti soles cum misero homuncione cum quo una & plures horæ sunt tibi instar quadrantis? cur mavis offendere humilem amicum summum, ne offendas socium?

MEDITATIO LX.

Punct. 1. *Pater noster. Matth. c. 6.*
 Deus est totus noster: omnia enim nobis cum Christo donavit: Creavit omnia primariò propter se. Deus finem alium habere

bere non potest, quàm se. Secundariò propter nos. Conservat & auget omnia propter nos. Opera Redemptionis ordinavit propter nos. In cælo sedet gloriosus propter nos, ut nos æternùm satiet sui communicatione.

Punct. 2. Cum Christo in SS. Eucharistia totus DEUS se dat nobis, est noster cibus spiritualis & alimentum animæ, ac intima communicatio sui ipsius. Cur ergo tu DEO non facis omnia, ut totus DEI sis? cur plurima, quæ facis, aliis donas? cur ad alia, quàm ad DEUM extendis desideria tua?

Punct. 3. DEUS est noster consanguinitate: cum enim per communionem, hypostaticam naturæ nostræ humanæ se inseruerit, homo est. Nulli Angelorum dixit: Filius meus es tu: id quod tamen homini, qui Christus est, dixit. Vide, ne quid indignum homine admittas, ne quid DEO-Homine. Erubescis aliquid admittere indignum tuâ familiâ, tuo statu &c. cur non & Christo?

MEDITATIO LXI.

Punct. 1. *Qui es in cælis. Matth. c. 6.* Patrem habemus in cælis & patriam, quamdiu extra hanc sumus, obnoxii sumus milleis erroribus & difficultatibus. Et tamen valde amamus exilium, ac vix aspiramus ad patriam. Quid nos retinet? nugæ nugarum.

Punct. 2. De cœlis nos aspicit DEUS sicut S. Stephanum, pugnautes contra inimicos nostros. Sed quomodo pugnamus? O! non jaciuntur in nos lapides, sed subinde leve verbum, aspectus inamœnior Superiorum aut sociorum. Pudeat nos, ita molles esse in conspectu Domini!

Punct. 3. DEUS est in cœlis tanquam finis & terminus peregrinationis nostræ. Sed quot vias à dextris & sinistris ingredimur, quæ non directè tendunt ad hunc terminū! extra quem tamen nemo potest esse beatus, & nemo quærit esse beatus.

MEDITATIO LXII.

Punct. 1. *Sanctificetur nomen tuum.*
Matth. c. 6. Sanctificatur nomen Dei nostra sanctitate: Sanctitas enim nostra summa DEI laus est & gloria. Dic, quare sanctus non es? inter tot auxilia & occasiones sanctitatis? an non ideo? quia semper alia magis quæris.

Punct. 2. Quomodo est possibile, ut homo, D E U M viva fide cognoscens, DEUM ipse non amet, & ab aliis amari non patiatur? Ah! qui novit te, Domine; diligit te, derelinquit se, & amat te plus quàm se.

Punct. 3. Qui DEUM viva fide cognoscit, optat, & laborat, ut hunc D E U M omnes amet & sancti efficiantur. Ferenter itaque, si Deum agnoscis, omnes ho-

homines provoca ad Dominum DEUM tuum glorificandum in sanctitate sua extrinseca. Provoxa tuo exemplo, tua conversatione, ac variis industriis, quibus homines avertantur a peccatis, & proficiant in virtutibus, & sancti fiant.

MEDITATIO LXIII.

Punct. 1. *Adveniat Regnum tuum.*

Matth. c. 6. Regnum Dei æternum satisfactio perfecta, absentia omnium malorum, fruitio omnium bonorum est. Quid non agimus pro officio, lucro, honore, amore perituro? si eandem pro regno æterno diligentiam adhiberemus, omnes hujus regni Reges essemus.

Punct. 2. DEUS tantum non obtrudit nobis regnum suum, dum nos allicit beneficiis, urget minis, calamitatibus compellit. O! terribilem stultitiam nostram! quã adhæremus rebus vanissimis, sordidis, & homine intellectum habente indignis, & nobilissimum, ac æternum regnum dilapidamus.

Punct. 3. *Adveniat Regnum tuum,* scilicet in omnes animas nostras! non regnet in nobis peccatum, sed verus animarum nostrarum Rex & Dominus regnet in nobis. Regnabit autem in nobis, si eum diligamus ex tota anima.

MEDITATIO LXIV.

Punct. 1. *Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra. Matth. c. 6.* Voluntas DEI in cælo fit, quia nullum ibi peccatum fit, & nihil à Cœlitibus omittitur, quod sciunt, Dominum Deum suum velle. Eadem ratione voluntas DEI à te in terra fiat. Declina à malo, & voluntatem DEI cognitam nunquam transgredere, inspirantem, admonentem, excitantem.

Punct. 2. Voluntas DEI in cælo fit, quia sine ulla interruptione perpetuò Cœlites occupantur in rebus Domino DEO gratis, & immediatè ad DEI gloriam & gustum spectantibus. An & tu potes dicere: quæ placita sunt ei, facio semper?

Punct. 3. Beati in cælo nihil pro se, nihil pro aliis volunt, nisi quod vult DEUS. Nihil pro se, nihil pro aliis detrectant, quod sciunt, Dominum Deum velle, & quidem cum summo gustu. Quid possumus melius velle, quàm id, quod vult Summa Providentia, Summa Sapientia, Summa Bonitas, Summa Justitia?

MEDITATIO LXV.

Punct. 1. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, Matth. c. 6.* intelligendo omnia, nobis ad vitam necessaria, per panem, & quidem nostrum,
live

five statui nostro convenientem. Contentus vive omni eo, quod dat tibi Pater tuus, & gratias age, multa millia hominum non habent, quæ tu.

Punct. 2. Sicut quotidie panem petimus, sic quotidie debemus eum mereri. O quot dies elabuntur, in quibus actiones & labores tui panem non merentur! Modò unum quotidie opus insigne præstares, quo panem naturalem & supernaturalem merereris!

Punct. 3. Petimus pro hodie panem, ut abjiciamus spem vitæ longioris & malam securitatem, aut nimiam sollicitudinem. Ita vivendum est hodie, & rebus utendum, ac si cras essemus morituri. O si hoc cogitaremus, quam à multis abstereremus!

MEDITATIO LXVI.

Punct. 1. *Et dimitte nobis debita nostra. Matth. c. 6.* Considera grandia debita vitæ tuæ sæcularis, ac postmodum etiam religiosæ. Revoca & detestare in genere omnia cum vehementi tua confusione, deplora, veniam pete. Quid retribues Domino pro remissione tantorum debitorum?

Punct. 2. Considera specialiter omnes vitæ tuæ religiosæ negligentias, acedias, tædia &c. & erubescere, quòd in statu perfectionis & gratiosæ vocationis tam imper-

perfectè vixeris. Specialibus te DEUS gratiis cumulat, atque ideo deberes etiam specialem industriam adhibere.

Punct. 3. Considera mala, quæ ex neglectis gratiis oriuntur: tibi imprimis subtraxisti magna gratiarum incrementa, proximo magna auxilia, DEO ingens augmentum gloriæ. O quid DEUS per te fecisset, si eum tuis pigritiis non impedivisses!

MEDITATIO LXVII.

Punct. 1. *Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Matth. 6. 6.* Indigni sunt, quibus DEUS suas injurias condonet, qui aliis non condonant suas. Quoties illa verba dicunt, toties contra se sententiam ferunt. An putas neminem à te offendi? quomodo speras remissionem, si non das?

Punct. 2. Neque à DEO vindictam pete contra offensorem; nec in animo geras affectum ab eo abhorrentem: hoc enim à DEO & proximo servari cupis erga te. Si in tua plenissima esset potestate, talionem reddere offendenti, non redde, ut sis filius Patris tui, qui pro præsentis justitia tibi verè ignoscit.

Punct. 3. Insuper beneficiis illum affice, qui te offendit. Non nocuit tibi, sed occasionem dedit meriti & humilitatis, & docuit te, ut non faceres alteri, quod

quod ab altero factum te pupugisset. Similis sis Patri tuo cœlesti, qui pluit super bonos & malos.

MEDITATIO LXVIII.

Punct. 2. *Et ne nos inducas in tentationem. Matth. c. 6.* Omnes etiam minimæ tentationes fugiendæ sunt, quia gradum faciunt ad majores. Cùm igitur tecum geras seminarium tentationum, roga DEUM, ut te non permittat in illas incidere, in quibus te vincendum prævidet. Nunquam tibi fortis videare, sed time.

Punct. 2. Constitutus es in medio laqueorum, & insuper tam infirmus, ut non possis evadere sine speciali DEI beneficio. Ne per unam horam tibi fido, sed semper inclama: DEUS in adiutorium meum intende.

Punct. 3. Illæ tamen tentationes periculosiores sunt, quibus ipsi damus occasionem aut moram. In his enim est aliqua, qualiscunque phantasiæ & mentis adhæsiō, quæ facillimè ducit ad complacentiam. Principiis obsta, & quasi carbonem ardentem in manus incidentem rejice;

MEDITATIO LXIX.

Punct. 1. *Sed libera nos à malo, Matth. c. 6.* Malum malorum omnium est peccatum. Ab hoc tanquam ab aspectu dæmonis fuge. Fugies, si timor & amor DEI in te sint. Noles enim offendere justissimum vindicem, & amantissimum patrem. Nemini sine D E O bene est, nemini cum DEO malè.

Punct. 2: Si verè peccatum fugimus, detestabimur etiam omnes peccandi occasiones valde allicientes. Qui sibi temerariè fidunt, cadunt in pœnam superbiæ & nimix in vires suas confidentiæ. Humiles evadunt.

Punct. 3. Non leve etiam malum est malum pœnæ, utpote quæ gravissimum alterius vitæ dolorem affert, & à fruitione summi boni differt. Quare dum es in via, expunge debita tua operibus pœnitentiæ. Una hora in tempore misericordiæ plùs valet uno mense in tempore justitiæ.

MEDITATIO LXX.

Punct. 1. *Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis. Luc. cap. 10.* Primò vident oculi nostri florentem statum Ecclesiæ & nostri Ordinis. Exulta præ gaudio, & gratulare Divinæ Majestati, & omnia ejus gratiæ tribue; si aliquid deficit,

ficit, tui unius culpæ adscribe. Corpus sanctum est, quisque videat, ut membra sint sancta.

Punct. 2. Videmus etiam creaturas, ex amore Dei erga nos conditas, eo fine, ut illis ad nostram utilitatem, necessitatem, imò etiam honestam recreationem utamur, omnia ultimatò referentes ad laudem & gloriam D E I. Estne aliqua creatura, quâ in Dei offensionem & contumeliam abuteris?

Punct. 3. Videmus, & legimus variarum virtutum exempla in domesticis, in secularibus, in libris. Sûntne hæc tam potentia, ut excitent te ad imitationem? ad accumulandos gratiæ & gloriæ thesauros? an verò præteris, sicut Sacerdos & Levita, quasi non videres? Esto Antonius, qui omnium domesticorum virtutes observabat, & ex illis proficiebat.

MEDITATIO LXXI.

Punct. 1. *Ora Patrem tuum.* Matt. 6.6. Multum debemus parentibus, omnia Deo Creatori, Patri nostro, à quo habemus esse, conservari, omnem providentiam, paternum amorem, ipsam denique æternam hæreditatem. Sed ora eum, sicut decet filium humilem, reverentem, per omnia obedientem. Talem habebis Patrem, qualis fueris filius.

Punæ. 2. Qui Regem amat, & ab illo

lo aliquid sperat, non offendit illius filium. Proximi nostri sunt filii Regis, à quo omnia speramus. Igitur non offendamus, aut odio habeamus ullum hominem; quin imò in reverentiam Patris nos omnes beneficos fratribus etiam minimis exhibeamus; quod enim his fecerimus, accipiet Pater, quasi ipsi fecissemus.

Punctum 3. Specialem gratitudinem debes Patri tuo cœlesti, qui te sine defectu naturali creavit, ut non esses cœcus, mutus, claudus, fatuus, identidem æger. Eris autem gratus, si hæc dona naturalia ad laudem & gloriam Patris tui usurpaveris; ingratus, si ad vanitatem, petulantiam, peccatum. Quòd si defectum habeas, in usum virtutis illum converte.

MEDITATIO LXXII.

Punct. 1. *Ora Patrem. Matth. c. 6.* Plurimos habet titulos DEUS, & ex omnibus Christus adhiberi voluit titulum Patris. Quare? quia hoc titulo quasi in memoriam revocamus Patri Filium suum Unigenitum, fratrem nostrum, cujus intuitu nihil negare potest; si tamen aliquid Filii sui in nobis videat.

Punct. 2. Hoc ipso, si DEUM vocamus Patrem, spondemus ei omnem reverentiam, obedientiam, amorem filialem, ne possit nobis objicere: Si Pater ego vester sum, ubi est honor meus? ubi amor?

amor? Ingredere in interiora animæ tuæ, & inquire, an affectu verè filiali agas cum DEO tuo?

Punct. 3. Cùm Patri debeatur omne studium, ejus existimationem apud omnes promovendi, quæritur, an ejus causam apud omnes agas? Forſan tu omnium primus es, qui in tuis occupationibus aliud quæris, quàm gloriam Patris? forſan plaufum, forſan commodum, forſan commoditatem, forſan affectum.

MEDITATIO LXXIII.

Punct. 1. Cùm oraveris, intra in cubiculum tuum. Matth. c. 6. ut nempe oratio tua fit magis collecta, & habeas majorem libertatem agendi cum DEO tuo; ubi manus erigere, brachia extendere, in nuda humo flectere, in ſupſpiria animum laxare absque reſpectu poſſis. Imò cubiculum tuum est anima tua, in quam si sepoſitis omnibus intraveris, agnoſces Majeſtatem DEI, ad quam oras.

Punct. 2. Ostio clauſo, Matth. c. 6. ſcilicet ſenſuum tuorum, qui mille tibi evagationes cauſant. Quare tam negligenter oramus? quia oſtium non claudimus negotiis, oculis &c. quia non penſamus Majeſtatem, cui proponimus petitiones noſtras; quia non audimus allocutiones DEI noſtri ad cor noſtrum; quia absque
ulla

ulla præparatione accedimus ad negotium sacrosanctum.

Punct. 3. *Ora Patrem tuum. Matth. c. 6.* Quomodo orant filii? imprimis sperant se esse in gratia patris. Deinde consci sibi sunt, se mandata patris observasse. Insuper petunt aliquid, quod patri displicere non possit. Denique talibus verbis petunt aliquid, quæ amorem & subjectionem spirant. Non omnes sunt filii, qui dicunt: Pater noster.

MEDITATIO LXXIV.

Punct. 1. *Pater tuus, qui videt in abscondito. Matth. cap. 6.* Sufficit ingenuo filio, benè agere in oculis patris. Si ergo tu nullam aliam mercedem sperares, & solummodo Dei beneplacitum haberes, aspicientis laborem tuum, maximum motivum haberes, perfectæ tua faciendi.

Punct. 2. *Pater tuus reddet tibi. Matth. c. 6.* Ecce! præter beneplacitum Dei etiam mercedem accipis ab eo, qui infinitos habet thesauros, ita ut majores & majores gratias possis sperare, quò perfectiùs in ejus oculis tua facis. Possent DEUS omnia à te exigere ut Dominus, exigit autem ut Pater.

Punct. 3. *Reddet tibi: Matth. c. 6.* quasi dicat: Mutuò dantur Domino DEO, quæ

quæ ejus causâ fiunt, non perduntur, sed restituuntur, etiam in hac vita vel eadem vel majora. Non igitur simus erga D E U M parci, nobis ipsis majora invidentes.

MEDITATIO LXXV.

Punct. 1. *Domus mea domus orationis vocabitur, vos autem fecistis eam speluncam latronum. Matth. c. 21.*

Domus Dei est domus religiosa, in qua deberent audiri gemitus ob peccata in seculo commissa, & pro iis satisfactio præstari, quia est domus pœnitentiæ. Domus Dei est domus dilectorum & domesticorum suorum, in qua ex professione sua omnes deberent ordinatissimè vacare cultui Divino, & laborare pro gloria Dei. An non alia se immiscent?

Punct. 2. Plura beneficia accipit Religiosus à Deo, quàm Rex in regno: nimirum quietem vitæ, vacuum à curis, angoribus, timoribus, meliores noctes, dies jucundiores, sanitatem minus perturbatam ab escis & potibus superfluis, immunitatem à rationibus. An agnoscis felicitatem tuam? an illa uteris?

Punct. 3. Longè adhuc majora sunt beneficia supernaturalia, quæ Religiosus copiosiora & præstantiora accipit. Quæ sunt remotio ab occasionibus peccandi, nisi studiosè quærantur; exempla bona

eorum, quibuscum vivit; occupatio-
nes religiosæ, quæ omnes ex obedientia
sunt valde meritoria; SS. Sacramento-
rum usus frequentior, & minus impedi-
tus ac distractus; omne genus gratiarum
ad officia vocationis. Tota denique vi-
ta est præparatio ad bonam mortem.
Hæc tecum gratus recogita.

MEDITATIO LXXVI.

Punct. 1. *Per totam noctem labo-
rantes nihil cepimus. Luc. c. 5.* Con-
sidera internas & externas causas, ob quas
per tot annos non admodum profecisti.
Forſan laboraſti in nocte? Dies eſt animus
paſſione vehemente vacuus, nox eſt ani-
mi perturbatio per paſſionem vehemen-
tem. An in hac nunquam verè victa la-
boras?

Punct. 2. *In nomine autem tuo la-
xabo rete. Luc. c. 5.* Benè ſcis, te
non poſſe proficere abſque ſpecialibus
DEI auxiliis. Vide igitur, quid vitan-
dum, quid faciendum tibi ſit, ut hujus-
modi auxilia merearis. Forſan non eſt li-
beralis erga DEUM?

Punct. 3. *Exi à me Domine, quia
homo peccator ſum. Luc. c. 5.* Si præcla-
rum aliquid præſtitifti, humilia te, nihil tibi,
ſed omnia Deo gratus adſcribe. Hoc fa-
ciendo novam à Deo gratiam accipies, &
eris instrumentum DEI eò feliciter, quò
fuertis

fueris humilius. Si perperam aliquid fecisti, humilia te, & omnia tibi adscribe; quia si quis fuit defectus, ex te fuit.

MEDITATIO LXXVII.

Punct. 1. *Vade prius reconciliari fratri tuo. Matth. cap. 5.* antequam scilicet offeras munus tuum ad altare. Etiam illi reconciliare, qui habet aliquid adversum te absque ulla tua culpa. Si autem tu offensionem ansam dedisti, longè magis ex iustitia & humilitate pacem quære. Animum semper pacatum habe.

Punct. 2. *Non contendet. Matth. c. 12.* De Christo hoc prædictum fuit. Non contendas cum ullo homine, sed in mansuetudine, absque ullo clamore veritatem propone, imò & defende. Quòd si acquieverit pars altera, habes, quòd voluisti. Si pertinaciter restiterit, modèstè tace. Vinces gloriosius tacendo, quàm contendendo. Noli litigare cum homine existente in passione; quia nihil efficies prudenter cum imprudente.

Punct. 3. *Arundinem quassatam non confringet. Matth. c. 12.* Non addas afflictionem afflicto, sed, quantum potes, pressum subleva. Genus crudelitatis est, ruentem protrudere, & omnimodam ejus ruinam quærere. Si vides proximum tuum in angustiis, age Patrum illius, quantum salvâ iustitiâ potes.

Hic possunt incipi Meditationes de
Passione Domini, & sequentes Meditati-
ones usque ad diem Cinerum rejici post
Pentecosten usque ad Adventum.

MEDITATIO LXXVIII.

Punct. 1. *Euc in altum.* Luc. 6. 5.
à terra scilicet in altum maris. Idem tibi
imperium dari crede à Christo tendendi ad
perfectionem, ad hanc ut pertingas, pro-
cul à terra & terrenorum amore abeas ne-
cesse est. Forsan rarò cogitas, te obligari
tendere ad perfectionem status tui? forsan
media directa non adhibes?

Punct. 2. *Laxate retia vestra in ca-
pturam.* Luc. 6. 5. Christus vel ma-
ximè à nobis exigit plenitudinem perfe-
ctionis, ut alios lucrari possimus, si ipsi
perfecti simus. Domesticos & externos
verbo & exemplo in rete Christi compelle-
re obligamur.

Punct. 3. *In nomine autem tuo laxa-
bo rete.* Luc. 6. 5. Qui discunt opifi-
cium, omnes denique fiunt magistri artis
sue, & magistrale opus faciunt. Quam-
diu tu jam discis artem serviendi Deo? &
nondum magister es? quod opus magi-
strale hætenus fecisti? Forsan in nomine
Domini non laxasti rete, hoc est, cum per-
fecta intentione & applicatione?

MEDITATIO LXXIX.

Punct. 1. *Claritatem ab hominibus non accipio. Joan. c. 5.* Perfecto Christi imitatori necessarium est, hominum favores non quærere, aut in actionibus suis eorumdem applausum expectare. Imò si ex bene actis laus sequatur, tota in Deum referenda est, cui soli omnis honor & gloria debetur.

Punct. 2. *Cognovi vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. Joan. c. 5.* Quare? quia majorem charitatem & timorem erga homines habes, & Deum offendis, ut hominibus placeas, aut saltem non displiceas. Dein quia rarò aliquid facis, in quo Deo non aliquid surripis, & tuo honori ac commoditati tribuis, id quod non est ex toto corde diligere.

Punct. 3. *Cùm turba irruerent in eum. Luc. c. 5.* Scilicet, ut audirent verbum Dei. An hujusmodi affectu ad SS. Eucharistiam accedis? an pari promptitudine ad opera obedientiæ accurris? an manè simili alacritate surgis, & ad obsequium Dei te accingis?

MEDITATIO LXXX.

Punct. 1. *Non possum ego à me ipso facere quidquam. Joan. c. 5.* Hæc dicit Christus de sua humanitate. Hoc considerans

derans descende in abyssum infirmitatis tuæ. Quid potes à te ipso ? nec manum movere , nec cogitare quidquam. Quid ergo in te confidis ? laudem ambis ? super alioste extollis ? Misericordis Dei est, iquidquid boni habes aut facis.

Punct. 2. *Non possum ego à me ipso facere quidquam. Ibid.* Sic deberet dicere quilibet subditus ? quidquid enim facit , debet facere juxta voluntatem illius, cui loco Dei subest. A me ipso, idem est, ac juxta meam inclinationem, iudicium voluntatem , adinventionem.

Punct. 3. *Non possum ego à me ipso facere quidquam. Joan. 1. 5.* Ex meo sensu neminem possum iudicare ; ex meo gustu in nullius involare officium ; ex meo iudicio non possum examinare , quæ à meis superioribus ordinata sunt , longè minus improbare , quia jam non sum meus, & iure meo cessi.

MEDITATIO LXXXI.

Punct. 1. *Vos vocatis me magister Joan. 1. 13.* Sum etenim , quia doceo vos verbo & exemplo. Id ipsum facite & vos imitatores mei. Docete verbo , & exemplo , & quod per verbum proficitis , non destruite exemplo. Omnium uti aures, ita oculi in vos convertuntur, & observant minima , ac quandoque non mala interpretantur pessimè.

Punct.

Punct. 1. Duas lectiones habuit Magister hic: *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde*: unam scilicet de mansuetudine & alteram de humilitate. Nempe ut fructuosè agamus inter homines, debemus per mansuetudinem nos in eorum animos insinuare; & ut Deus benedicat laboribus nostris, debemus per humilitatem Deum nobis benevolum reddere.

Punct. 3. Pro varietate locorum varia nos docuit Magister iste. In præsepio dedit nobis exempla paupertatis, simplicitatis, tolerantiae incommodorum; in templo fervorem devotionis; in conversatione hominum sanctitatem actionum; in prædicatione fidei veritatem; in mensa frugalitatem & ædificationem colloquiorum; in cruce patientiam.

MEDITATIO LXXXII.

Punct. 1. *In his jacebat multitudo magna languentium. Joan. c. 5.* Languent, qui sua sine spirituali fervore exequuntur, & horum multitudo magna est. Erat inter languentes unus triginta octo annos æger. Numera annos tuos, & fortè paucos dies veri fervoris invenies in omnibus annis tuis.

Punct. 2. *Cæcorum. Joan. c. 5.* Cæci sunt, qui ita vivunt, quasi non viderent, quòd melius sit offendere homines, quàm Deum; quòd magis quærenda sint

D

me-

merita æternæ gloriæ, quàm lucra transitoria, quòd optabilius sit, pati exiguo tempore in hac vita, quàm diu in altera. Nolunt intelligere, ut bene agant.

Punct. 3. *Clandorum Joan. c. 5.* Claudi sunt, qui claudicant in duas partes. Deo servire se dicunt, & tamen inclinant in res mundanas affectum suum. Quærun in statu perfectionis suas commoditates, honorum fumos, & quæ sunt seculi propria. Seculum reliquerunt, & Monachum non induerunt.

MEDITATIO LXXXIII.

Punct. 1. *Nisi abundaverit justitia vestra plùs quàm Scribarum & Pharisæorum. Matth. c. 5.* Scilicet jejuniis, orationibus, & observationi legis deditorum. Perpende, an tua justitia abundet plùs quàm bonorum secularium? Suis isti utuntur occasionibus ad bonum, quomodo tu tuis?

Punct. 2. Carpis in secularibus impatientiam, iram, confusam vivendi rationem, in terrena immersionem. Tu in ordine es, & quàm accuratè vivendi ordinem servas? An non levissimæ causæ non causæ ordinem invertunt, ut tædio somnolentiæ, aut gustui satisfacias. Justitia tua debet esse religiosa, ergo major justitiâ secularium.

Punct. 3. Detestaris in secularibus politicam

ticam agendi rationem, Pharisaicam devotionem, verborum astutiam, Dei & rerum spiritualium incuriam &c. & bene: sed cor tuum ingredi, & divino iudicio ibi te siste, forsan similia audies, quæ detesteris in Religioso.

MEDITATIO LXXXIV.

Punct. 1. *Et erat subditus illis. Luc.*

6. 2. Quid Christus egerit ab anno duodecimo usque ad trigimum nullus Evangelista prodit. Stupenda Filii Dei occultatio. Quam procul absumus ab isto latendi desiderio? imò longè plura de nobis propalamus, quàm fecerimus.

Punct. 2. Christus fabrilis tractat, quid vilius? Erubescat Religiosus, quem pudet sui ab obedientia injuncti muneris! Quasi verò officia quemquam magnum faciant apud Deum, & non magis humilitas & obedientia!

Punct. 3. Humana natura in Christo potuisset esse subdita Matri; quia tamen erat elevata ad hypostasin Verbi, nullo modo subdebatur Matri ob infinitam superexcellentiâ Personæ; tamen Christus dicitur ab Evangelista subditus Matri & Nutritio, exequendo instar aliorum filiorum mandata Matris ac Nutriti. O abyssum humiliationis! O stupendum obedientiæ exemplum! Quid verecundatur homo subesse homini propter Deum, si Deus voluit esse subditus hominibus?

MEDITATIO LXXXV.

Punct. 1. *Venite post me. Matth. c. 4.*
 Inveniemus hominem ideo ad imaginem
 Dei conditum, ut imitator sui esset Aucto-
 ris. Et hæc est naturalis generis nostri di-
 gnitas, si in nobis, quasi in quodam speculo,
 Divinæ benignitatis forma resplendeat.
 S. Leo Serm. 1. de Jejunio. Non igitur
 degeneremus à præcelsis cogitationibus
 creationis nostræ.

Punct. 2. *Beati pauperes spiritu.*
Matth. c. 5. Resplendeat in nobis exi-
 nanitio omnium desideriorum ad res mun-
 danas. Beati mites! Vincantur omnes ex-
 surgentes motus iræ & impatientiæ. Ani-
 mus noster sit similis statui mundi supra
 lunam; semper illic serenum est.

Punct. 3. *Beati, qui lugent. Matth.*
c. 5. Christus flevit peccata nostra, &
 nos non? Nimirum Christus agnovit mala
 peccatorum nostrorum; nos autem pec-
 camus, incurii, quid sit peccatum, & quid
 post se trahat. Beatus eris, si lugeas pec-
 cata tua præterita; infelix, si peccatorum
 commissorum memor denuo delectaris.

MEDITATIO LXXXVI.

Punct. 1. *Venite post me. Matth. c. 4.*
 Ego vester dux ero, & monstrabo viam
 meo exemplo. Meus labor erit & vester
 labor. Si ergo ego Dominus & Magister
 vester

vester ambulavero] per aspera, venite post me, & intrate in vestigia mea. Si ego porto crucem à Patre meo mihi præparatam, cur tergiversamini portare vestram ab eodem Patre vobis impositam?

Punct. 2. *Faciam vos fieri piscores hominum. Matth. c. 4.* Sicut ego propter vos homines, & propter vestram salutem descendi de cœlis, sic etiam vos idem negotium promovete per vestram ac aliorum salutem, nullum horrentes laborem, etiamsi vos oporteret descendere de cœlo imaginariæ felicitatis vestræ & quietis.

Punct. 3. *Illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. Matth. c. 4.* Quod in obsequio Dei facis, fac citò, & cum gaudio: hilarem enim datorem diligit Deus. Ketia, quæ tibi tenduntur in sequela Christi, per rumpe. Forsan uno teneris funiculo aut filo, quod te impedit à fervore? rumpe, & curre.

MEDITATIO LXXXVII.

Punct. 1. *Vade post me Sathana! scandalum es mihi, quia non sapis ea, quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum. Matth. c. 16.* Dehortabatur nimirum Christum Petrus à passione & morte ignominiosa, quam tamen Christus amore nostri affectabat. Nos sapimus ea, quæ ho-

minum sunt, dum procul ab omni afflictione abesse volumus. An unquam aliquid sine renifu passus es?

Punct. 2. *Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur?*

Matth. c. 16. Tu tuum sis omnium primum lucrum. Cætera omnia, te neglecto, quid proderunt? Omnia si perdas, animam servare memento. Animam aut immortaliter felicem, aut immortaliter infelicem fore credis?

Punct. 3. *Quam dabit homo commutationem pro anima sua? Matth. c. 16.* Nihil ita charum tibi sit ac anima tua. Illud autem, quod est charissimum, omni possibili custodia in tuto collocatur. O quot alia negotia præponis negotio animæ tuæ? Longè studiosiorem curam habes sanitatis, honoris, cibi ac potûs, quàm animæ tuæ.

MEDITATIO LXXXVIII.

Punct. 1. *Domine bonum est, nos hic esse, Matth. c. 17.* Dedit Christus suis tribus intimis amicis aliquem prægustum vitæ beatæ in monte Thabor, ut in futuris afflictionibus se possent solari spe futurorum bonorum. Quidquid in mundo est vel dulce, vel amarum, non est æternum, quod autem pro parvo labore & brevi dolore speramus, æternum est.

Punct.

Punct. 2. *Faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Eliae unum. Matth. c. 17.* Libenter hic Petrus mansisset; Christus autem statim incepit loqui de Passione sua, innuens, ad dulcia neminem admissum iri, qui non amara prius degustasset, Velles esse in pace sine bello; in virtute sine exercitio; in gaudio sine luctu; in cœlo sine merito.

Punct. 3. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Matth. c. 17.* Possétne Deus id ipsum de te dicere? si non; certè non aliam ob causam, quàm quia Filium non audis, dicentem, sequere me, in montem scilicet excelsum, ubi omnia transitoria possis despiciere.

MEDITATIO LXXXIX.

Punct. 1. *Quis, putas, major est in regno cœlorum? Matth. c. 18.* Respondit Christus: Quicumque humiliaverit se, sicut parvulus iste, hic est major in regno cœlorum. Quomodo autem se humiliant parvuli? Obediunt simpliciter, dolum nesciunt, nemini invident, parentum providentiâ contenti sunt.

Punct. 2. *Videte; ne contemnatis unum ex his pusillis. Matth. c. 18.* Quid est contemnere, quàm illorum curam negligere; in sublimibus ambulare; pau-

pertatem, deformitatem, ruditatem illorum despiciere; pauperculos scandalizare, affectu manifesto in bene vestitos & formosulos ostenso; solos tibi benevolos colere.

Punct. 3. *Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei. Matth. c. 18.* Angelis perinde est, quem clientem habeant, pauperem an divitem, nobilem an ignobilem, pulchrum an deformem &c. omnium æqualem curam habent, modò exequantur voluntatem Dei. Et quia omnia vident in Deo, vehementer accusant eos, qui suos clientes non curant, contemnunt, scandalizant.

MEDITATIO XC.

Punct. 1. *Domine, quoties in me peccabit frater meus, & dimittam ei? Matth. c. 18.* Quoties peccasti in Deum tuum, & dimisit tibi? usque septies? ah! ultra septuagies septies. Jam igitur non interroga, quoties debeas ignoscere fratri tuo? Quàm magna sunt peccata nostra in Deum nostrum! quàm parva fratrum nostrorum in nos?

Punct. 2. *Oblatus est ei unius, qui debebat ei decem millia talenta. Matth. c. 18.* Quanta debita! an non putas tua esse majora? Dixisti ad Deum: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Habuit.

Non-

Nónne ergo oportet & te misereri conser-
vi tui? O si Deus nobiscum ageret, uti nos
agimus cum proximis nostris, ubi esse-
mus?

Punct. 3. *Sic & Pater meus cœlestis
faciet vobis, si non remiseritis unusquis-
que fratri suo de cordibus vestris. Matth.
6. 18.* Bene expende verba: de cordi-
bus vestris. An non in corde tuo remanet
tristis memoria injuriæ fratris tui? Si Deus
sic ageret tecum? pauci sunt, qui post of-
fensam ex toto reconciliantur.

MEDITATIO XCI.

Punct. 1. *Eccen nos reliquimus omnia,
& secuti sumus te. Matth. 6. 19.* Dic
id ipsum, si potes. Non autem sufficiet,
reliquisse omnia corpore, sed etiam affe-
ctu, ut nihil in te habeat mundus, quod
suum possit dicere; ut nihil in te inveniat
Christus, quod suum non est.

Punct. 2. *Centuplum accipiet, &
vitam æternam possidebit. Matth. 6. 19.*
Felix commutatio! Centuplum in hac vi-
ta, omnia in altera: pro curis seculi tran-
quillitatem animi, pro bonis certò peritu-
ris æternùm duratura, pro labore mo-
dico sempiternam quietem dabit Chri-
stus imitatoribus suis.

Punct. 3. *Multi autem erunt primi
novissimi, & novissimi primi. Matth. 6. 19.*

In hac vita pauperrimi, in altera ditissimi; in hac vita despiciatissimi, in altera honoratissimi erunt. Non invidias mundo suas delicias! Una hora in Dei servitio majorem affert consolationem, quàm annua mundi gaudia in mancipatu diaboli. Illi, quos in hoc mundo non aspeximus, erunt super capita nostra.

MEDITATIO XCII.

Punct. 1. *Quid hic statis tota die otiosi? Matth. c. 20.* An hoc idem Christus non posset te interrogare? Quid responderes de hoc vel illo die? An non plurimi dies tibi effluerunt, in quibus nihil dignum memoratu egisti? in quibus nec panem meritus es, quem Fundatores tibi procurarunt? Exhibe merita tua!

Punct. 2. *Dicunt ei, quia nemo nos conduxit. Matth. c. 20.* An non Deus te conduxit, quando te vocavit? quando in familia sua munus imposuit? Ad otium, ad somnum, ad discursandum; ad hoc, quod agis, te planè non conduxit. Certè aliud agis, quàm agere deberes.

Punct. 3. *Voca operarios, & redde illis mercedem. Matth. c. 20.* Quam mercedem sperare potes ex tuo labore? Forsan non propter Deum, forsan negligenter, & ex consuetudine, respectu humano, vanâ gloriâ &c. laboras, & cum tempore nihil invenies in manibus tuis.

MEDITATIO XCIII.

Punct. 1. *Videns fici arborem secus viam, venit ad eam, & nihil invenit in ea, nisi folia tantum. Matth. c. 21.*

Fuit hæc ficus secus viam anima scilicet, non radicata in via vocationis suæ, non attrahens succum ex terra sancta status sui. Protulit folia, speciem Religiosi; non autem fructus dignos religiosi horti sui.

Punct. 2. *Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum, & arefacta est continuo ficulnea. Matth. c. 21.* Animæ à Deo de relictæ symbolum, quia otiosæ. Si civis, si agricola habuisset hæc media, occasiones, gratias, quid fecissent? certè longè plus, quàm tu.

Punct. 3. *Quomodo continuo aruit? Matth. c. 21.* Quamprimum exarescit influxus specialis Divinæ gratiæ, redit homo ad corruptionem naturæ perversæ, & in omne genus malitiæ desciscit, quæ est mors animæ spiritualis. Si mori non vis & exarescere, utere gratiâ, quæ venit, & non redit. Attrahe succum vivificum diligentia spiritalis.

MEDITATIONES

De Passione Domini

*A Die Cinerum usque ad
Pascha & omnibus Feriis Sextis
per annum.*

MEDITATIO XCIV.

Punct. 1. *Christus, cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Ioan. c. 13.* In finem, id est, usque ad mortem, usque ad culmen perfectissimi amoris, usque ad communicationem totius sui esse in institutione SS. Sacramenti, constanter, non obstantibus quibuscunque eorum defectibus, adhortando illos & inflammando ad perfectum Dei amorem, ut & ipsi pervenirent ad finem creationis suæ.

Punct. 2. *Non perdidisti ex eis quemquam. Ioan. c. 18.* Ait Christus de suis dilectis. An illi, quos amasti, ex amore tuo facti sunt meliores? An aliud amasti in illis, quàm quod amare poteras & debebas propter Deum? Amare est bene velle & facere, cùm possis, ad finem sanctum.

Punct. 3. *Erat recumbens unus ex discipulis.*

discipulis ejus in Jeshu, quem diligebat Jeshus. Joann. 13. Quàm amabilem accessum habet ad cor Jeshu innocentia, virginitas, sincerus amor? Cùm nullus Apostolorum præsumeret interrogare Christum de proditore, Joannes interrogavit & elicuit. Nihil ita afficit cor Dei, quàm sinceritas in agendo.

MEDITATIO XCV.

Punct. 1. *Si ergo ego lavi pedes vestros Dominus & Magister, & vos debetis alter alterius lavare pedes. Joann. 13.* Christus accidit ad Judæ, Petri, & aliorum discipulorum pedes. Scivit, unum proditorem, alterum negaturum, omnes fugituros. Fecit tamen. Quomodo tu poteris aliquem excludere à charitate tua, qui non inspicias aliorum corda, & fortè non tam graviter es offensus.

Punct. 2. Quid est lavare pedes, nisi mundare à sordibus animum? Quare si corrigis alterum, id age, sicut Christus, cum charitate velut aquà calidà; cum humilitate, verbis factum aut contemptum non spirantibus; infixis pedibus osculo, seu aliquo lenimine & auxilio.

Punct. 3. *Si non laveris te non habebis partem in me; hoc est, si non vis pati admonitionem correctionem &c. quomodo eris membrum Christi? quomodo habebis partem*

tem in illo? Multi in te multa vident, quæ tu amore tui excæcatus non vides. Beneficium tibi exhiberi crede, quando alii te volunt facere meliorem. Christus castigat omnem filium, quem recipit, vel per se, vel per suos.

MEDITATIO XCVI.

Punct. 1. *Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea. Joan. c. 13.* Scilicet, quòd non sit major Domino suo servus; adeoque omnes (exemplum Christi sequentes) omnibus, etiam minimis omnem charitatem exhibeatis, sicut videtis, me vobis exhibuisse, lavando vestros pedes. Non autem sufficit hæc scire, quòd facile est, sed opere implere, quòd pluribus difficillimum accidit.

Punct. 2. *Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum. Joan. c. 13.* Optimi nostri amici, discipuli, filii, quibus omnem charitatem exhibuimus, totum cor credidimus, omnem laborem diu noctûque impendimus, insurgent in nos velut Judas, & erunt omnium ingratisissimi & malitiosissimi.

Punct. 3. *Post buccellam introivit in eum Satanas. Joan. c. 13.* Primus indignè communicans Judas factus est mancipium & instrumentum diaboli ad gravissimum peccatum proditionis Filii Dei. Christus ipse SS. Sacramentum dedit proditori

ditori suo, ut saltem pro tunc tegeret scelus ejus occultum. Quam delicatè tractanda est fama proximi nostri!

MEDITATIO XCVII.

Punct. 1. *Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Matth. c. 26.* Firmiorem omnibus Apostolis se credidit Petrus, & omnium timidissimè se gessit. Non præferas te vel uni. Præsumptio de viribus propriis proxima est lapsui: deponit enim Deus potentes de sede, & exaltat humiles, ut videat mundus, quid Deus faciat, quid homo.

Punct. 2. *Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo. Matth. c. 26.* Mors remota non habet vultum tam formidabilem sicut propinqua. Extra periculum & ad Oratorium fortissimi sumus, in periculo ad ruborem debiles. In fervore promittimus maxima, nobis ipsis relicti facimus nihil.

Punct. 3. *Similiter & omnes discipuli dixerunt. Matth. c. 26.* Nullus volebat in fide minor esse Petro. & paulò post omnes relicto Christo fugerunt. Non possumus nobis fidere vel in sequentem horam. Descende in abyssum infirmitatis tuæ, & nemini minus crede, quàm tibi ipsi. Nisi manus Domini tenuerit te,
non

non est peccatum, quod fecit ullus homo, quod tu non faceres.

MEDITATIO XCVIII.

Punct. 1. *Tunc abiit unus de duodecim. Matth. c. 26.* Quis crederet, quod unus de duodecim, unus ex Schola Christi, unus electus ad Apostolatam, unus, qui tam sancta vidit, tam sancta audivit, iturus esset ad Christum hostibus suis vendendum? Quis crederet de Christiano, Religioso, Sacerdote tantam ingratitude pro beneficiis?

Punct. 2. *Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum iradam? Matth. c. 26.* Et tibi quanto pretio venalis est Christus? an ullum potest esse competens? O stultitia omnium maxima, dare Christum, & ejus amicitiam, ac hereditatem pro re tam vilis, quale est tuum peccatum!

Punct. 3. *At illi constituerunt ei triginta argenteos. Matth. c. 26.* Quam gravis hæc Judæ fuit pecunia! Ferre eam amplius non potuit, sed retulit, & projecit ante Sacerdotes. Gravior adhuc erat ei in conscientia, ita ut abiret, & suspenderet se. Malum & amarum est, reliquiste Dominum Deum tuum per omne peccatum, & non esse timorem Dei apud te.

MEDITATIO XCIX.

Punct. 1. *Quid vultis mihi dare?*

Math. c. 26. Christum non plus æstimabat Judas, quàm pretio triginta argenteorum vendibilem. Ex hoc patet, in quo pretio sit apud plurimos Deus, gratia, cœlum, illo nempe, quod affert peccatum, una cogitatio, una brevis voluptas.

Punct. 2. *Ipse est, tenete eum. Math.*

c. 26. Traditio hæc non fuit peccatum fragilitatis, sed meditatæ malitiæ, ad quam executioni dandam etiam dux fuit. Hoc genus peccati non ita facilè remittitur, & insuper est grave scandalum, adducens etiam alios ad peccatum. An omnia tua fragilitatis sunt?

Punct. 3. *Ave Rabbi. Math. c. 26.*

Haud dubiè Judas credidit, posse se Christum decipere, posse se latere. Quid nos credimus: Deone præsentem peccamus? conscio? & tamen peccamus? Tibi soli peccavi, & malum coram te feci! Ah! coram te non debuissèm facere!

MEDITATIO C.

Punct. 1. *Egressus ibat secundùm consuetudinem in montem Olivarum. Luc.*

c. 22. Bene sciens, se in hoc monte traditum iri; ivit tamen, & sponte se obtulit ad passionem suam. Quæ facimus pro Deo, libenter, & cum gaudio faciamus, sine

sine timore, sine respectu, etiam facturi, si nemo nos videret, ut soli Deo placeamus.

Punct. 2. *Secuti sunt autem illum & discipuli. Luc. c. 22.* Judâ excepto, quem tædebat vivere cum Christo, & esse nolebat inter bonos. Similes ei sunt, qui horrent spiritualia, recollectionem sui, conjunctionem cum Deo, de die in diem magis evanescunt, & denique cadunt.

Punct. 3. *Assumpto Petro & duobus filiis Zebedei. Matth. c. 26.* Hos tres sibi voluit esse propinquos in sua tristitia & agonia, in signum specialis amoris, quasi participes suæ passionis. Qui Christo esse in amoribus volunt, appropinquent ei multa cum & pro ipso patiendo. Tu velles semper esse in monte Thabor, esto & cum ipso in monte Oliveti.

MEDITATIO CI.

Punct. 1. *Procidit in faciem suam orans. Matth. c. 26.* Oratione incipiebat Christus Passionem suam, & grande opus redemptionis humanæ. Quoties magnum aliquid aggredieris, antequam os Domini interroges? cum tamen scias, nihil te posse absque speciali Dei auxilio. Ora, humilia te, nihilum tuum agnosce &c.

Punct. 2. *Pater mi! si possibile est, transeat a me calix iste. Matth. c. 26.* Hanc orationem instituit Christus in summis angustiis. Discamus, non melancholiæ nos tradere, non circumcursare inter acerbas querelas, non quærere diversiones vanitatum; sed prima nostra instantia sit apud Deum.

Punct. 3. *Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Matth. c. 26.* Juxta naturam orat, ut transeat calix, juxta spiritum se perfectissimè resignat. Noli tristari, si etiamnum sentias gravitatem, non enim lapis es; sed spiritu vince. Non prohiberis pro avertendis afflictionibus orare, modò ores cum omnimoda resignatione, ad utrumque paratus.

MEDITATIO CII.

Punct. 1. *Tristis est anima mea usque ad mortem. Matth. c. 26.* Sponte admisit hanc tristitiam gravissimam, prævidens omnia, quæ passurus erat, & simul omnium hominum peccata, & inter hæc etiam tua. Non expectavit amortores, ipse se obrui passus est affectione homini gravissimâ, tristitiâ. Disce te ipsum ferre, & in obsequio DEI durare.

Punct. 2. *Cæpit pavere & tedere. Marc. cap. 14.* Pertulit in corpore & ani-

anima has summas angustias ex obedientia erga Patrem, & amore erga homines, & positus in agonia prolixius orabat. Non idem semper gustus est in DEI servitio, non eadem corporis & animæ constitutio; perseverandum est tamen, & nihil ex propositis intermittendum.

Punct. 3. *Factus est sudor ejus, sicut gutta sanguinis. Luc. c. 22.* Nondum usque ad sanguinem restitimus in tentationibus, & debellatione affectuum nostrorum. Sudavit Christus sanguinem pro peccatis nostris, tam erant gravia. An tu lacrymas pro tuis?

MEDITATIO CIII.

Punct. 1. *Simon dormis? non potuisti unâ horâ vigilare? Marc. c. 14.* O quam hic Petrus poterat agnoscere debilitatem suam post tam fervidam, & præsumptuosam promissionem! O quam & nos causas erubescendi habemus post tot nostra proposita! In spiritu & fervore proponimus, à carne constantiam expugnari permittimus.

Punct. 2. *Vigilate & orate, ut non intretis in tentationem. Marc. cap. 14.* Cùm ab internis & externis hostibus impugnemur, nunquam securitatem nobis promittamus, neque in præcedentibus meritis confidamus, nec temerariè pericu-
lis

lis nos committamus. Vigilandum est ad cautelam, orandum ad impetrandum auxilium, ut, quod caro refugit, vigilando & orando nobis facile reddatur.

Punct. 3. *Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Mare. c.*

14. Extra occasiones leones sumus, in oratione exardescimus, in lectione sacra omnia nobis facilia sunt, credimus nos habere omnes virtutes, quas legimus: quamprimum ille impetus spiritus deferbuit, & nos nobis relinquimur, ut lepores trepidamus, fugimus, deficimus.

MEDITATIO CIV.

Punct. 1. *Ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Matth. c. 26.* Oratione facta, & præcepto Æterni Patris acceptato hostibus suis Christus obviam prodiit. Re cum Domino transacta animosè surge ad executionem, in qua sola totum est positum. In ipsa executione senties difficultatem. Generosè vince.

Punct. 2. *Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. Matth. c. 26.* Osculum datur in signum amicitiae Christo, hostibus in signum traditionis. O amicitiam Machiavellicam! O perfidiam diabolicam! Quidsi etiam tu sæpius datam

datam fidem fregisses ? promissa Deo facta violâsses ? verbo amicum , facto hostem egisses ?

Punct. 3. *Ave Rabbi ! & osculatus est eum. Matth. c. 26.* Quantus dolor in corde Christi fuerit ex impurissimo hoc osculo , meliùs cogitari quàm verbis exprimi potest. Os bilingue detestor, ait Spiritus Sanctus. Bilingue omninò, aliud erga Christum , aliud erga hostes Christi. Idem faciunt , qui DEUM labiis honorant , cor autem eorum longè est ab ipso. Volunt videri boni ab hominibus , DEUM non curant ; aut non ita , ut videri volunt , colunt.

MEDITATIO CV.

Punct. 1. *Amice ad quid venisti ? Matth. c. 26.* Amice simulate, Deum decipies ? Tradi, vinciri , duci se patitur Filius Dei ad tempus : sed idem erit tuus Judex , qui novit abscondita cordis , & politicum hunc tuum modum agendi toti mundo manifestabit. Si cum ullo , certè cum D E O sincerè est agendum. DEUS non irridetur.

Punct. 2. *Osculo Filium hominis tradis ? Luc. cap. 22.* Summè dolent perfidiæ post summa beneficia. Quid non fecit CHRISTUS Judæ ? Quid non fecit tibi ? Bene Propheta Psalmo 54. Si inimicus meus maledixisset mihi , susti-

nuif-

nuiffem utique , & fi is , qui oderat me , super me magna locutus fuiffet , abscondiffem me forfitan ab eo. Tu verò homo unanimitis &c. Etiam ad hoc te para , ut patiaris ab amico.

Punct. 3. *Si ergo me queritis , finite hos abire. Joan. c. 18.* Etiam in violenta fui aggreffione , & captivatione non oblivifcitur difcipulorum fuorum. O verè bonum amicum & fidelem ! Chriftus nunquam nos deferet , etiam fi totus mundus nos deferat , fi eum non priùs deferverimus. Quàm leves ob caufas inter nos amicitia diffolvitur !

MEDITATIO CVI.

Punct. 1. *Tunc accefferunt , & manus iniecerunt in eum & tenuerunt. Matth. c. 26.* Quàm insolentiâ ipfum invaferint , facile eft cogitare. Permiſit fe ligari Omnipotentia. Ligamur & nos funiculis Charitatis , Providentiæ , Obedientiæ : fed ligariſne juxta appetituum ? an funiculos tibi feligis ? an rumpis ?

Punct. 2. *Tenuerunt eum. Matth. cap. 26.* Crediderunt Judæi , fe eum fuâ aſtutiâ cepiſſe. Id ipſum credunt quàm plurimi , qui ſecundùm defideria cordis fui omnia audent ; qui DEO manus ligant fuâ acediâ aut ingratitude ,
ut

ut eis porrò sua dona elargiri non possit; qui D E U M volunt cogere, ut faciat, quod volunt.

Punct. 3. *Converte gladium in locum suum. Matth. c. 26.* Credimus nos abstinere non posse à nostri defensione, quando innocentes sumus; Christus autem non tantùm non defendit se, sed insuper defendentem se corripuit, & offendenti se benefecit, restituendo auriculam. Aude aliquid generose Christi imitator, & benefac malefacienti.

MEDITATIO CVII.

Punct. 1. *Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. Matth. c. 26.* Idem facimus nos. Quamdiu nobis cum Christo in ejus servitio bene est, sequimur illum. In solitudine, in derelictione, in contemptu, irrisione fugimus ad solatia mundana, convertimur ad vana & quandoque peccaminosa gaudia. Rarus est, qui gratis D E O serviat, qui constanter.

Punct. 1. *Relicto eo. Matth. cap. 26.* Indurati deserunt Christum pro semper ut Judas. Graves peccatores sequuntur à longè, ut Petrus, & convertuntur. Imperfecti nunquam Christum ex oculis suis amittunt, ut Joannes, citò se recolligunt, & ad usque crucem
acce

accédunt. Perfecti nunquam à Christi latere discedunt usque ad mortem sicut Mater dolorosa. Ex quorum classe tu es?

Punct. 3. *Petrus sequebatur eum à longè. Matth. c. 26.* Tepidi non volunt Christum omnino deserere, neque etiam volunt prope accedere, & sic cum Petro incidunt in graves tentationes, in quibus sæpe cadunt. Sicut cum D E O agimus, ita agit DEUS nobiscum. Si parcè seminamus, parcè metimus.

MEDITATIO CVIII.

Punct. 1. *Conversus Dominus respexit Petrum. Luc. c. 22.* O aspectum omni sagitta penetrantiorum in cor Petri! quasi diceret: Petre non nōsti me? non sum amplius Christus Filius D E I vivi? Conversus & tu respice Crucifixum. Quid dicet tibi? non agnoscis me? non agnoscis amorem meum? hoc & hoc retribuis amori meo?

Punct. 2. *Respexit Petrum. Luc. cap. 22.* O aspectum gratiosum! amorosum! misericordissimum! quasi diceret: Petre revertere ad me! Petre avelle te à malis! Petre desle peccatum tuum! O quoties te respexit benignissimus DEUS post peccatum, & invitavit ad pœnitentiam?

E

Punct.

Punct. 3. *Egressus Petrus foras flevit amarè. Luc. cap. 22.* Recordatio verborum Christi, aspectus Christi, amor Christi, perfidia erga Christum obruebant cor Petri, & ita angustiabant, ut à malis abiret, & in amarissimas lacrymas solveretur. Peccâsti cum Petro: flevisti cum Petro? Recordare amoris Christi.

MEDITATIO CIX.

Punct. 1. *Tanquam ad latronem existis: Luc. c. 22.* Res stupenda! Ex omnibus, quibus benefecit Christus, nullus auxiliarem manum præbet, nullus pro eo verbum loquitur, omnes timebant in suspicionem venire habitæ cum Christo communicationis. Forsan idem experiris? Noli contristari! Christus sufficiebat sibi ad resurrectionem, sufficiet tibi ad defensionem.

Punct. 2. *Adduxerunt eum ad Annam primùm. Joan. c. 8.* Quem sciebant esse Caiphæ amicum. Si quando vides inimicos tuos integram catenam cudere contra te, alios exstimulare, risum ex te facere, Christum cogita circumductum ad omnes inimicos suos, tacentem, & omnes nequitias eorum perferentem.

Punct. 3. *Duxerunt ad Caipham*
Prin-

Principem Sacerdotum. Matth. cap. 26.
 Cogita ministrorum petulantiam erga
 Christum, Judicum malitiam, Phariseo-
 rum malignitatem, totius populi per-
 versitatem. Considera Christi obedi-
 entiam. An ita voluit DEUS Pater? permi-
 sit. Fortè tecum agitur indiscretè, inju-
 stè, etiam à Superioribus? ita DEUS per-
 mittit ex causis altissimis.

MEDITATIO CX.

Punct. 1. *Unus assistens ministro-
 rum dedit alapam Jesu. Joan. cap. 18.*
 Hanc alapam dedit servus, ut placeret
 Domino. Hanc alapam dant Christiani,
 qui ex respectu humano probant facta
 malorum, & Religiosi ex spe favoris aut
 muneris ad errata sibi commissorum, &
 Superiores ex inepto amore ad defectus
 charorum.

Punct. 2. *Ego palam locutus sum
 mundo. Joan. c. 18.* Sic loquendum,
 sic vivendum est, ut nullius conspectum
 refugias, aut erubescas. Nulli plus fi-
 das, quam, si ex amico inimicus fuerit fa-
 ctus, fateri non timeas. De nullo absente
 loquere, quod præsentem non auderes. Ve-
 ritas & sinceritas publicum non timent.

Punct. 3. *Si male locutus sum, te-
 stimonium perhibe de malo: si autem*

benè, quid me cedis? Joan. c. 18. No-
lebat Christus præsentem credere, se ali-
quid contra auctoritatem Pontificis locu-
tum fuisse, & ideo non siluit. Disce re-
vereri magistratus. Deinde exemplum
dedit accusatis, quomodo se justè & cum
veritate tueri possint sine jactura mansue-
tudinis.

MEDITATIO CXI.

Punct. 1. *Pœnitentiâ ductus retulit
triginta argenteos. Matth. c. 27.* Pec-
catum, antequam committitur, se mirè
palliat, nihil est; Postquam commissum
est, apertè furit in conscientia, & cla-
mat: quid fecisti! Cum gaudio accepit
Judas triginta argenteos, cum despera-
tione iterum projecit. Sic omne gaudi-
um cum peccato.

Punct. 2. *Quid ad nos? tu videris.
Matth. c. 27.* Hic est genius mundi,
quasi diceret: Nos tibi dedimus omnem
occasionem ad malum, tu videris, quid
sit secuturum. Christus contrà stat in-
veritate, qui eum sequitur, habet con-
stanter bonum. Hic est genius Politico-
rum; utuntur sibi devotis, dum ad finem
suum serviunt, & dein turpiter & perfli-
dè deserunt.

Punct. 3, *Et abiens laqueo se suspen-
dit. Matth. cap. 27.* Perdituit Judam
cru-

crudelis suæ proditionis usque ad desperationem. Agnoscunt multi statum suum malum, sed, quid sed? nolunt fructus dignos pœnitentiæ facere, nolunt à malè cœptis desistere, nolunt naturæ vim inferre, nolunt ad fervorem, unicum remedium, exsurgere.

MEDITATIO CXII.

Punct. 1. *Quid ad nos? tu videris.*
Matth. c. 27. Sic faciunt filii hujus seculi. Illis, quos perdiderunt, insultant, & sic ostendunt, amicitiam suam non esse secundum DEUM. Quem fructum habebis ex omnibus, quorum Deus finis non est? Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus, eradicabitur. Passio tua dux fuit tuus; sed cœcus.

Punct. 2. *Abiens laqueo se suspendit.*
Matth. c. 27. Judicia DEI abyssi multa! Petrum gravissimè peccantem respexit Deus, Judam ad laqueum ire permisit. Quot sunt, qui minus peccaverunt, quàm tu? & in inferno sedent. Tibi verò pœnitentiæ tempus & gratiam copiosam dedit.

Punct. 3. *Non licet eos mittere in carbonam, quia pretium sanguinis est.*
Matth. c. 27. O scrupulum detestabilem! Pecuniam horrent recipere, non autem Christum occidere. Muscas capimus.

mus, levissimos defectus; leones & lupos, peccata gravia, liberos dimittimus. Videri coram hominibus mali nolumus, non coram DEO.

MEDITATIO CXIII.

Punct. 1. *Jesus autem stetit ante Praesidem. Matth. cap. 27.* Sedentem scilicet; & catenis ligatus. Sanctitas, Omnipotentia, Majestas ante terræ vermiculum! Examinandus, judicandus, condemnandus DEUS ab impio homine! Christum ita stantem cogita, quando confiteris, aut innocenter exprobrationem audis, vel irato & malè morato cohabitas.

Punct. 2. *Non respondit ei ad ullum verbum. Matth. cap. 27.* Sustinebat quasi pluviam dendidissimam opprobriorum in se cadentem, nihil negans, nihil excusans, nihil defendens. Quid nos? clamamus, furimus, imploramus superiorum hominumque fidem. Quanti nobis est punctum honoris? Etiam rei non ferimus accusari. Quis est, qui tacet, cum potest refutare?

Punct. 3. *Ita ut miraretur Praeses vehementer. Matth. c. 27.* Nimirum hanc mirabilem mansuetudinem, humilitatem, patientiam. Hanc admirationem, quin et ædificationem possemus etiam nos excitare

citare in proximis nostris, si æquè humili-
ter, patienter & mansuetè aliorum impro-
peria sustineremus, præsertim iracundo-
rum, fatuorum &c.

MEDITATIO CXIV.

Punct. 1. *Interrogabat eum* (Heros) *multis sermonibus, ipse nihil illi respondebat.* Luc. c. 23. Herodes erat politicus, curiosus, illusor, veritatis incurius &c. ideo eum Christus tanquàm incapacem responso non dignabatur. Et tu cum hoc hominum genere nullam habe consuetudinem. Si debes loqui, loquere seria, salubria, sancta &c. & fugient te.

Punct. 2. *Vos dicitis, quia ego sum.* Luc. c. 22. Adjuratus per Deum vivum confessus est suam Divinitatem, bene sciens, hanc suam confessionem ei mortem allaturam. Non erubescere dicere veritatem, quando Dei honor & munus tuum requirunt, etiamsi prævideas, odium ex tua libertate secuturum. Non erubescere stare pro innocentia & honore proximi tui, etiam vel unus contra omnes.

Punct. 3. *Blasphemavit.* Matth. c. 26. Tam exosa est mundo veritas, ut eam pro blasphemia habeat. Adjuraverunt Judices Christum pro dicenda veritate; dixit, & blasphemum proclamârunt. Sta in veritate & sinceritate cum omnibus. Veniet tempus, quo omnes veritatis osiores dicent:

Ergo erravimus à via veritatis. Ubi passio prævalet, ut apud Caipham, intellectus non amplius discernit inter verum & falsum.

MEDITATIO CXV.

Punct. 1. *Audistis blasphemiam, quid vobis videtur? Matth. c. 26.* Omnes acclamarunt: reus est mortis. Non sunt contenti detractores, murmuratores, incensores, turbatores peccato suo, omnes alios suæ malitiæ volunt esse participes. Neminem induc ad peccatum, neminem fac participem tui odii in proximum. Ratio tibi sat gravis erit de peccatis tuis, quid vis tibi graviolem facere de alienis?

Punct. 2. *Quid adhuc desideramus testimonium? Luc. 22.* Triumphant impii, dum noceant. Exultant in rebus pessimis, gratulantur sibi optatum exitum malarum inventionum suarum, si suos æquales, aut superiores suis astutiis induxerint, aliis nocuerint, corda fratrum suorum diviserint.

Punct. 3. *Reus est mortis. Matth. 6.26* Quare? propter blasphemiam. Tuam scilicet ô homo, non suam. Tu cum Adamo voluisti esse sicut Deus, dum per quod vis peccatum te ipsum tibi Deum constituis & rejicis mandatum Domini Dei tui, tu reus es mortis. Quot peccata committis, tot tibi idola constituis, inter quæ maximum

mun est tua propria & depravata voluntas. Scrutare cor tuum, an non aliquod idolum reperias.

MEDITATIO CXVI.

Punct. 1. *Ut factus est dies, conveni-
runt Seniores plebis & Principes Sacer-
dotum. Luc. 22.* Per noctem jacebat
Christus instar canis ligatus in ergastulo, de-
fatigatus, vulneratus, inter mille oppro-
bria vigilum. O noctem horrendam! In-
terim dormiebant hostes Christi. Vigilant,
orant, affligunt se servi Dei, ducunt in vo-
lutabris noctes suas mali.

Punct. 2. *Ut factus est dies. Luc. c. 22.*
Nocte sine ulla quiete transacta iterum rap-
tatur Jesus ad tribunalia, ad calumnias,
illusiones; verbera &c. O quoties interim
suum in nos amorem renovaverit! quo-
ties perfectissimam obedientiam exercue-
rit erga homines sceleratissimos! Intra in-
cor Jesu, & singillatim ejus affectus per-
pende.

Punct. 3. *Confestim manè consilium
facientes summi Sacerdotes. Marc. c. 15.*
O quàm diversa studia! Christus laborat
pro hominum vita; Sacerdotes pro Chri-
sti morte. Sic, dum Deus benefacit pec-
catoribus, & gratiam suam offert, peccato-
res student, quomodo Deum offendant.
Summo manè boni laudant Deum, summo
manè mali incipiunt peccare.

MEDITATIO CXVII.

Punct. 1. *Duxerunt illum ad Pilatum. Luc. 23.* Summo manè, quo tempore tribunalia aliàs non patebant. Patet hinc, quàm ferventer filii hujus seculi sua negotia urgeant, ad ruborem quandoque fervorum Dei, qui proposita sua non æquè ardentè executioni mandare solent. An idem tuus fervor in spiritualibus, qui in temporalibus?

Punct. 2. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt eum ad Pilatum. Luc. 23.* Specta tumultum, quo Christus totus deformatus, cum summo contemptu, inter insultationes populi per civitatem ducitur. Aspice modestiam, patientiam, humilitatem, obedientiam, silentium Christi tui.

Punct. 3. *Quam accusationem affertis contra hominem hunc? Joan. c. 18.* Quid contemptibilius dici posset de Filio Dei? quasi diceret: afferte aliquid, unde eum possim condemnare. Jam nemo ægrè ferat, judicari à pessimis. Illi Judici nos paremus, cujus judicium veritas est. Non, qualis ab hominibus judicaris in bonum vel malum, es, sed qualis es coram oculis Dei. Sta, sicut Christus.

MEDITATIO CXVIII.

Punct. 1. *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram. Luc. c. 23.* Nolebant Judæi sententiam ferre, ita tamen urgebant Pilatum, ut essent unica causa mortis Christi. Mos hic est malorum; nunquam volunt videri nocuisse. Accusaverunt Christum, ut seductorem populi, prohibentem tributa dare Cæsari &c. quia ita audierunt à Pharisæis &c. Bene examina, certò cognosce, antequam deferas aut judices aliquem.

Punct. 2. *Prohibentem tributa dare Cæsari. Luc. c. 23.* Sciebant, ipsum docuisse: date Cæsari, quæ sunt Cæsaris: & tamen. Sic delatores iniqui ex passione addunt mendacia, exaggerant minima &c. ut finem suum obtineant. Nihil unquam age in passione; nihil de propera; audi etiam alteram partem; non sis primò occupantis; pacem super omnia habe tecum & cum aliis.

Punct. 3. *Et dicentem, se Christum Regem esse. Luc. c. 23.* Hæc erat tertia accusatio, & in hac verum dicebant: demonstravit enim Christus stupendis miraculis &c. se Messiam esse: illi autem Pilato volebant curam injicere affectati Regni contra Cæsarem. Regnum autem Christi non erat de hoc mundo, id quod Pilato clavis terminis dicebat. Sed odium, in-

vidia, timor excoecaverunt Judæos & Pilatum; forsan etiam te in ferendo de aliis iudicio.

MEDITATIO CXIX.

Punct. 1. *Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, & illudit indutum veste alba. Luc. c. 23.* Factum hoc est in aula. Æterna Sapientia deridiculo habetur ab infatuatis aulicis. Christus tacet, & docet tacere, cum vilipendimur. Aliiter sentiebant de Christo circumstantes & obstupescentes Angeli. His testibus etiam tu vive.

Punct. 2. *Illudit illum indutum veste alba. Luc. c. 23.* Noluit Christus spectaculum facere impio Herodi, hic autem Christum spectaculum fecit aulæ, Principibus Sacerdotum, cœlo & nobis, Regem cœli & terræ indutum veste alba velut factuum. Laudat mundus sui similes, contemnit dissimiles: hic autem contemptus summa laus est bonorum coram Deo & bonis.

Punct. 3. *Et remisit ad Pilatum. Luc. 23.* Disce internam animi quietem conservare, etiam si alii de te malè sentiant, aut loquantur, te naso circumducant, tua opera non approbent. Cui servis, Deus est; & causa serviendi est infinita ejus dignitas. *Heu!* manet, etiam si apud homines omnia tua essent perdita.

MEDITATIO CXX.

Punct. 1. *Et ipsi non introierunt in pratorium, ut non contaminarentur.*

Joan. c. 18. O Pharisaicam malitiam! Non volebant ingredi domum hominis Ethnici, ut non contaminarentur, gravissima autem scelera odii, invidiæ, injustitiæ &c. fovebant in sinu. Sic leves quandoque defectus, qui in oculos hominum incidunt, studiosè cavemus, graves coram Deo negligimus.

Punct. 2. *Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum. Joan. c. 18.* Sic agunt homines passione exulcerati, non descendunt ad particularia, sed absolute malos pronunciant, quos oderunt, & volunt obruere audientes. Cave credas generalibus terminis, attende ad modum deferendi exacerbatum, exaggeratum, probantem &c. Nihil crede, nisi quasi videris.

Punct. 3. *Ergo Rex es tu? respondit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Joan. c. 18.* Sciebat Christus, se hac responsione Pilato angustias, Principibus indignationem, sibi mortem causaturum; dedit tamen veritatis amore. Dic veritatem coram Deo, Superioribus, sincerè interrogantibus. Premi poteris, nunquam opprimi.

MEDITATIO CXXI.

Punct. 1. *Vultis dimittam vobis Regem Judæorum? Marc. c. 15.* Habes exemplum injusti Judicis, qui innocentiam agnoscit, & non satis habet animi eam defendendi ex respectu, vel metu proprii incommodi. Nunquam omisisti ex his ipsis causis innocentem defendere? laudare? ejus partes sequi!

Punct. 2. *Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barrabbam dimitteret eis. Marc. c. 15.* In populo multi adhuc Christo devoti erant, sed Principum & Pharisæorum auctoritas omnes pervertit. Sic peccata majorum nunquam sunt sola; trahunt enim multos exemplo. Ingens perversitas! Christum comparare cum Barabba. Et quoties tu Deum cum creatura?

Punct. 3. *At illi dixerunt, Barabbam. Matth. c. 27.* Gravissimè erravit Pilatus, optionem relinquendo inter Christum innocentem, & Barabbam latronem. Gravissimè erravit populus, præferendo latronem Christo, benefactori, doctori, Innocenti &c. Hinc collige, quid tribuendum judicio plebis: cui tamen plurimi probare se student.

MEDITATIO CXXII.

Punct. 1. *Quid igitur faciam de Fe-
su? Matth. c. 27.* Judex quærit ex ac-
cusatoribus, sicut si quæreret ex lupis, quid
faciendum cum agnis. Idem facimus nos,
si interrogamus nostros sensus & passiones,
quid hic & nunc faciendum sit in via Do-
mini. Quid aliud nobis dicent, quàm:
consentiamus passioni & delectationi, Chri-
stum autem offendamus.

Punct. 2. *Dicunt omnes: Crucifiga-
tur. Matth. c. 27.* Herodes Christum
volebat occidere inter infantes; Judæi vo-
lebant ipsum lapidare, aut præcipitare de
monte; Christus autem elegit crucifixio-
nem mortem omnium infamissimam. Et
quidem ab omnibus: dicunt omnes: ab
omnibus peccatoribus, inter quos & tu
clamasti: crucifigatur.

Punct. 3. *Quid enim mali fecit?
Matth. c. 27.* Iterum agnitus est Chri-
stus innocens ab ipso Judice. Permisit ta-
men Deus Pater, ut prævaleret populus.
Adora judicia Dei, etiam tunc, quando
post omnem adhibitam diligentiam, post
intentionem purissimam, post finem san-
ctissimum, tamen causâ cadis, & ab in-
vidis persecutionem pateris.

MEDITATIO CXXIII.

Punct. 1. *Ego nullam invenio in eo causam. Joan. c. 18.* Mirabilis Dei Providentia ! aperta & judicialis sententia Christum innocentem proclamat, ut omnes agnoscant, sententiam mortis esse iniquissimam. Totum te Deo committe, qui ex malis etiam bona potest elicere. Ille providebit, ut omnia denique in tuum commodum cedant.

Punct. 2. *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Joan. c. 19.* Egredere Pilatus manifestè contra conscientiam, dum Christum innocentem agnovit, ex timore tamen perdendæ apud Cæsarem & Judæos gratiæ illum morti adjudicavit. Deseritur Deus, præfertur homo. Dei favor negligitur, favor hominis quæritur, supprimitur veritas, falsitas confirmatur.

Punct. 3. *Non habemus Regem, nisi Cæsarem. Joan. c. 19.* Malebant Cæsarem Ethnicum, durè ipsos tractantem, quàm Christum habere Regem. Et quid nos? Suavissimum Christi jugum excutimus; mundi, diaboli, carnis, passionum nostrarum jugum tyrannicum eligimus.

MEDITATIO CXXIV.

Punct. 1. *Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Luc. c. 23.* Lavit manus Pilatus, & denuo Christum innocentem

tem pronuntiavit. Sed hæc fuerunt verba, re ipsa autem ad mortem condemnavit. Quoties dicimus & nos : Nolumus Deum offendere, & tamen facimus ea, quæ Deum offendunt. Vellemus obsecundare nostræ voluptati, & tamen Dei non resistere voluntati. Vellemus Deo servire, si nobis non esset grave.

Punct. 2. *Accipite eum vos, & secundum legem nostram iudicate eum.* Joan. c. 18. Sciebat invidiam accusantium & innocentiam accusati, ne tamen offenderet accusantes, reliquit Christum furori eorum. Tam vilis erat persona Christi Pilato, tam vilis ejus vita; quasi diceret: Quid mea interest? accipite hunc homulū, & facite cum ipso, quod vultis. Nullus tibi homo vilis sit, præsertim innocens, præsertim pauper, præsertim derelictus! Homo est, satis est.

Punct. 3. *Jesus autem nihil ampliùs respondit.* Marc. c. 15. Ubi verba tua nihil ampliùs proficiunt, ubi se obfirmavit malitia, ubi sine ratione omnia clamoribus aguntur, tace, & expecta tempus & occasionem fructuosè loquendi. Deus denique etiam tacet, quando ejus inspirationes & stimuli frustra sunt. Et tunc sequens ad inventiones tuas eris mancipium cupiditatum.

MEDITATIO CXXV.

Punct. 1. *Tunc exspuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt. Matth. c. 26.* Non ita actum est cum latronibus & aliis ad mortem damnatis: hinc ajunt Patres, omnes tortores obsessos fuisse à diabolo, qui suam rabiem in Christum exseruerunt. Imaginare tibi circumstantes Angelos, & eorum affectus considera, considera affectus Christi.

Punct. 2. *Jesum autem flagellatum tradidit eis. Matth. c. 27.* Post injustissimam sententiam invaserunt lupi rabidi agnum, denudârunt, & horrendum in modum flagellârunt. Disce etiam vim ferre, etiam impiis obedire, etiam mansuetudinem in furore & rabie inimicorum conservare; immorigeros, crudos, iratos sustinere.

Punct. 3. Denudatur castissimus Jesus, aligatur Omnipotens Dominus, flagellatur innocentissimum Corpus. Forfan dedisti causam immodestiâ? forfan te ligari passus non es obedientiâ, votis, promissionibus tuis? forfan corpus tuum nimis delicatè habuisti? An solum pati sines pro te?

MEDITATIO CXXVI.

Punct. 1. *Jesum autem flagellatum tradidit eis. Matth. c. 27.* Quadraginta i&us aliàs constituti erant, ad Christum

stum autem convocaverunt integram cohortem : unde queritur in persona Christi Psaltes : Super dolorem vulnerum addiderunt, vulnus super vulnus fecerunt sine misericordia. Qui ? peccatores inveterati, consuetudinarii &c.

Punct. 2. *Neque species, neque decor erat ei, & reputavimus eum quasi leprosum.* Luit Christus peccata formæ, peccata vanitatis, peccata luxûs, quis dubitet, etiam peccata contraria religiosæ paupertati, abusum bonorum Ecclesiasticorum, nitorem utensilium superfluum, commoditates seculum spirantes, familiaritates &c.

Punct. 3. *A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Sicut nullum membrum est in humano corpore, quo non offenditur Deus, ita nullum fuit membrum in Christo, quod nostri causâ in Christo non patiebatur. Totum corpus erat vulnus, nec erat Samaritanus, qui ea vino & oleo fovebat. Erit, si dolores, undecunque provenientes & molestias perferas in silentio & constantiâ.

MEDITATIO CXXVII.

Punct. 1. *Velaverunt eum, & percussientes faciem ejus, interrogabant, &c.* Luc. 22. Hæc omnia faciebant ad omnem Christo existimationem adimendam; quod ipsum etiam facit diabolus; ut pietatem ever-

evertat, facit contemptibilia devotionis exercitia, & omnes curas convertit ad molimina coram mundo splendida, ut sic divertat homines à Deo.

Punct. 2. *Prophetiza nobis. Luc. c. 28.* Etiam prophetiis Christi illuserunt, & cognitioni secretorum cordis. Summæ Majestati insultaverunt scurræ impudentissimi. Tamen magis dolent Christo impudentes Christianorum, Deum agnoscentium, petulantia, quas in Dei præsentia perpetrare non erubescunt. Multa non ageremus, si Deum præsentem crederemus.

Punct. 3. *Chlamydem coccineam circumdederunt ei. Matth. c. 27.* Illudebant ei quasi affectatori Regni, quia totus relictus erat petulantia militum & apparitorum, quasi dicerent: Nolumus hunc regnare super nos. Idem faciunt, qui timore Dei abjecto vivunt secundum desideria cordis sui. Etiam in hac chlamyde Regem tuum adora, & supple, quod mali conantur eripere.

MEDITATIO CXXVIII.

Punct. 1. *Chlamydem coccineam circumdederunt ei. Matth. c. 27.* Purpura Regum est signum charitatis in subditos & protectionis. Etiam ita illusus Christus ardebat in nos charitate, & omnipotentia suâ nos protegebat. Charitatem, ne nos ludus fieremus Sathanæ; omnipotentem-

tentiam parcendo & miserando demonstrabat.

Punct. 2. *Et plectentes coronam de spinis imposuerunt super caput ejus.*

Matth. c. 27. Altera illusio Regis erat corona spinea, quæ intolerabiles Christi capiti dolores causabat. Curæ Regum sunt spinæ eorum, uti èt omnium Superiorum. Vide, ne spina sis capiti Christi & Superiorum tuorum. Eris, si possunt conqueri: Regimen nostrum nobis difficile reddis.

Punct. 3. *Posuerunt super Caput ejus.*

Matth. c. 27. Iuit Christus per hanc Coronam delicta Regentum, qui non juxta prudentiam, cujus Corona signum est, sed secundum libitum regunt. Tamen teregi permittas. Si peccant illi malè regendo, tu non peccabis sanctè obediendo.

MEDITATIO CXXIX.

Punct. 1. *Posuerunt super Caput ejus. Matth. c. 27.* Patitur Christus gravissimè in capite, quia in capite potissimum peccamus, videndo, audiendo, loquendo, gustando, cogitando. Estne in te sensus aliquis, qui Deum non offendit? Fuiisti corona spinea, sis gaudium & corona Christi in imitatione humilitatis & obedientiæ.

Punct. 2. Corona totum caput ultra oculos tegebat, sanguis undique defluebat.

bat, & quia manus ejus ligatæ erant, nec sanguinem ab oculis, nec spinas avertere potuit. Tulit peccata vultus nostri, quo placere volumus, & stultitiæ nostræ, quâ omnia æstimamus secundùm vultum, oculos, formam &c.

Punct. 3. *Et arundinem in dextra ejus. Matth. c. 27.* Hæc loco sceptri erat, quâ non Regem, sed stultum designabant. Ita etiamnum mundus Imitatorem Christi Sapientiam pro stultitia habet. Qui Regulas & mandata Superiorum pro sceptro habent ac venerantur, deridentur à libertinis, fugiuntur, traducuntur, vexantur.

MEDITATIO CXXX.

Punct. 1. *Genu flexo ante eum illudabant ei. Matth. cap. 27.* Quid aliud agunt irreverentes in templo, lascivientes oculis, deproperantes SS. mysteria, sacrilegia committentes? Nãquid illudunt Christo, qui spernunt ejus Vicarios, qui pauperes, simplices, rudes, parvulos contemnunt aut scandalizant? qui in conspectu Dei indigna tractant?

Punct. 2. *Acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus, Matth. c. 27.* & spinas in caput intrudebant cum dolore inexplicabili per meditatam tyrannidem. Hi sunt, qui DEUM odio diaboli-

eo oderunt, & omnia, quæ ad Dei cultum spectant, averfantur, Dei servos & dilectos persequuntur, ipsa DEI beneficia pessumdant, in domo Dei vitam malam agunt.

Punct. 3. *Exspuentes in eum, Matt. cap. 27.* tanquam in locum impurissimum, in faciem, in quam Angeli desiderant prospicere. Quis unquam malefactorum cor contemptibilius fuit habitus? O quam delicatus es DEI servus, qui minima quæque contemptûs signa cum dolore, gemitu, querelâ, vindictâ accipis! qui te putas negligi! merita tua doles non agnosci.

MEDITATIO CXXXI.

Punct. 1. *Ecie homo! Joan. c. 19.* In forma omnium miserabilissima & vix hominem referente Pilatus Christum Judæis ostendit; hi autem longè magis efferebantur. Expende actus internos Christi, & habebis, quod imiteris in confusione, & contemptu. Fecit hoc Pilatus, ut Judæos ad misericordiam flecteret, sed magis irritavit. Saltem tu respice in faciem Christi tui, & ex intimo corde eum deprecare pro peccatis tuis.

Punct. 2. *Clamabant dicentes: Crucifige eum, crucifige eum. Joan. c. 19.* Sic faciunt, qui aures occludunt veritati, misericordiæ, rationi. Volunt adinventio-

tiones suas profequi quocunque modo, nec Deum timent, nec homines verentur. Sic quandoque homines non mali adhærent opinionibus suis, suis imaginationibus, suis passionibus, sic assuetis imperfectionibus, ut nulli rationi cedant.

Punct. 3. Si Pilatus scivisset, quod homo iste esset DEUS, sine dubio illum absolvisset, & ad genua ejus accidisset. Tu scis, & quomodo agis cum ipso? Audi querelam Isaia: Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisq; in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum, & pro transgressoribus (in omni suo dolore & confusione) rogavit.

MEDITATIO CXXXII.

Punct. 1. *Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. Matth. c. 27.* Hic Sanguis etiamnum clamat vindictam in posteros Judæorum coram Pilato clamantium. Sed & contra illos, qui Sanguinis hujus fructus sua ingratitude, Sacramentorum abusu, & gratiarum neglectu sibi non applicant. Dealbaret nos Sanguis Agni, modò efficaciter vellemus.

Punct. 2. *Susceperunt autem Jesum, & eduxerunt. Joan. cap. 19.* Jesum damnatum tripudiantes abripuerunt ex prætorio. Triumphus malorum est, dicentium: Quomodo potui? aut quis me sub-

subjiciet propter facta mea? peccavi, & quid mihi accidit triste? Altissimus autem est patiens redditor. Noli prolongare iniquitatem, veniens veniet, & moram compensabit gravitate poenæ.

Punct. 3. *Et bajulans sibi crucem exiit. Joan. 1. 19.* Mirum, quòd isti homines nequissimi coronam, chlamydem, arundinem, crucem & omnem apparatus intra tam paucas horas compararint. Æque mirum est, quòd mali omnes designationes suas longè majore fervore & diligentia urgeant, quàm plurimi Christiani ea, quæ ad cultum D E I & suam perfectionem pertinent, aggrediantur.

MEDITATIO CXXXIII.

Punct. 1. *Bajulans sibi crucem exiit. Joan. cap. 19.* Judæi ad summam Christi confusionem imposuerunt humeris ejus crucem portandam, Christus verò eam accepit ex manu Æterni Patris, ad exemplum omnibus imitatoribus suis, qui omnia adversa non ab hominibus, sed à DEO immitti credant, acceptent, & sequi non erubescant, quem præeuntem vident. Homines D E I instrumentum sunt.

Punct. 2. Crux Christo fuit ad summum contemptum, nunc ad summam gloriam est. Nullus sociabitur illi in gloria,

ria, nisi qui post ipsum crucem portaverit, & Crucifixus fuerit, mundo scilicet, suis passionibus & concupiscentiis. Parebit hoc signum in cœlo, & omnes crucifixi cum gaudio illud aspicient. An omnibus, an aliquibus tantum clavis affixus es?

Punct. 3. Crux Domini erat valde gravis, Christus exhaustus, vulneratus & debilis, ita ut timerent carnifices, ne deficeret & moreretur in via. Reliquit nempe Deus Pater peccatoribus potestatem fabricandi Christo crucem, nobis autem ipse parat crucem, & non patietur quemquam pati supra id, quod potest. Nemo sibi eligat crucem, sed à providentissimo Deo libenter accipiat.

MEDITATIO CXXXIV.

Punct. 2. *Imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Luc. c. 23.* Sæpius sub cruce lapsus est Jesus, ideo Simonem angariaverunt, ut eum adjuvaret. Invitat nos Christus ad portandam secum crucem. Secum; quia adjuvat nos. Non autem expectemus angariari, sed sponte accurramus. Quò illibentiùs, eò graviùs portamus.

Punct. 1. *Portare post Jesum. Luc. c. 23.* Si Simon scivisset, quis JESUS esset, opus angariatione non fuisset. Nos scimus. Post Jesum ferimus, & quis non sequa-

sequatur suum Dominum? Sui amantissimum, & remuneratorem liberalissimum? Et quantula demum crux nostra est!

Punct. 3. Simoni durissimum fuerit, in tam despicibili obsequio Christum comitari. Fecit tamen denique ex commiseratione. Factus postmodum est Episcopus, & plenus bonis operibus. Mortuus est in senectute magna Jerusalem. Ecce mercedem portatæ crucis. Debemus quandoque ex necessitate virtutem facere, si volumus mereri.

MEDITATIO CXXXV.

Punct. 1. *Sequebatur illum autem multa turba populi & mulierum. Luc. cap. 23.* Et hæc plangebant & lamentabantur. Placet Domino dolorosa & amorosa memoria passionis ejus; longè autem magis serius dolor de peccatis nostris & redhibitio amoris erga Christum, tanta amore nostri passum. Sine dolore & amore quid juvat plangere? si autem doles & amas, imitare.

Punct. 2. *Si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Luc. cap. 23.* Dilexit Deus Pater Unigenitum suum Divino amore: quia tamen hic nostra peccata in se suscepit, crudeliter eum tractari permisit, lignum viride, vivum, fructiferum. Quid ergo nobis faciet, propria

pria peccata afferentibus, lignis aridis, emortuis, infrugiferis? quid in æternitate impœnitentibus?

Punct. 3. *Ducebantur autem & alii duo. Luc. c. 23.* Studio hoc faciebant Judæi, ut inter latrones tanquam & ipse latro condemnatus judicialiter cum summa ignominia publicè educeretur. Horremus omnes hanc infamiam. Quanta autem stultitia, velle coram DEO peccatorem esse, coram hominibus autem justum! O! modò homines de nobis bene sentiant! & quid hoc pro æternitate?

MEDITATIO CXXXVI.

Punct. 1. *Perducunt illum in Golgotha. Marc. c. 15.* Mori voluit Christus in loco malefactorum, ut ostenderet se pati pro malefactoribus. Quamprimum hunc conscendit, permisit se carnificibus. Hic est locus nativitatis tuæ, ô peccator! nunquam ab hoc monte discede! hic es ad vitam regeneratus, & quod in arbore peccaveras, in arbore persolvisti per Christum Dominum nostrum.

Punct. 2. *Crucifixerunt eum. Joan. cap. 19.* Statim invaserunt eum carnifices, coronam spineam de capite rapuerunt, vestes cum carne & sanguine detraxerunt, in crucem detruferunt. Hæc, ô anima bene perpendens inspicere cor Jesu, aspi-

aspice extendentem brachia &c. Considera rerum omnium nudissimam paupertatem, erubescere tuas commoditates. Non habet, ubi caput reclinet, quis delectior?

Punct. 3. *Crucifixerunt eum. Joan. cap. 19.* O theatrum doloris & amoris! O cathedra sapientiæ & scientiæ! O spectaculum, quo mundus non vidit admirabilius! O speculum omnium virtutum! O solatium omnium afflictorum! O spes omnium peccatorum! O unicum refugium poenitentium!

MEDITATIO CXXXVII.

Punct. 1. *Crucifixerunt eum. Joan. cap. 19.* Adigebantur clavi per manus & pedes, non clamavit. Erectus est cum ingenti totius corporis concussione, non est questus. Coronâ spineâ denuo est coronatus, non ingemuit. Quid tu pateris sine gemitu, querelâ, clamoribus? & quid sunt illa, quæ pateris, doloribus Christi comparata?

Punct. 2. Ecce Sacerdotem simul & hostiam pro peccatis nostris! Ecce brachia expandit ad te amplectendum! Ecce clavis affixus est, ex quibus toto corpore pendet cum inexplicabili dolore. Audi, alloquitur te. Quid dicit? Amore, tui ô homo crucifixus sum.

Punct. 3. Nos omnes modos exquisimus, quibus ea, quæ patimur, minuamus. Christus omnes modos permittit, quibus gravius torqueretur; scilicet, ut copiosa esset nostra Redemptio. Sed & nos deberemus sectari perfectiora, ut major esset amor & gratitudo nostra. Amor aut pares invenit, aut facit.

MEDITATIO CXXXVIII.

Punct. 1. *Crucifixerunt eum. Joan. cap. 19.* Foderunt manus meas & pedes meos, & numeraverunt omnia ossa mea, ait Psalter in persona Christi. Ita nimirum manus & pedes distenderunt, & traxerunt ad foramina crucis, ut omnia ossa extraherentur ex juncturis suis. An manus & pedes tui hujus immanissimi doloris causa fuerunt?

Punct. 2. Crucifixio ademit Christo omnem libertatem se movendi. Tuæ libertatis abusus, tuæ circumvagandi licentiæ, tuarum manuum acediæ aut petulantia Christo clavos infixerunt, Pone modum curiositati, vanitati, licentiæ, & novis propositis te cruci affige.

Punct. 3. Clavi tui sunt vota tua, quibus te voluntariè cruci Christi affixisti. Noli extrahere hos clavos quocunque modo, nisi velis Christum in cruce solum relinquere, & dicere amplius non possis: Christo confixus sum cruci.

MEDITATIO CXXXIX.

Punct. 1. *Crucifixerunt eum. Joan. c. 19.*
 Horribilior etiam ex hac causa crux fuit, quòd altior non fuerit, quàm ut vir stans Christi pedes posset artingere, partim propter nuditatem, partim propter blasphemias in os injectas, partim propter ipsam viciniam circumstantium. Audebis in faciem Christi suspicere? capite in terram demisso adora.

Punct. 2. Pendebat inter duos latrones medius, quasi omnium sceleratissimus. Conversatus est Christus cum peccatoribus, pransus est cum peccatoribus, mortuus est cum peccatoribus. Venit enim quærere, & salvum facere, quod perierat. Neminem contemne, neminem despera; longanimitate, mansuetudine, amore etiam dura corda expugna.

Punct. 3. *Morte turpissima condemnemus eum*, ajunt impii apud sapientem, & *nomen ejus non memoretur amplius.* O quàm decipiuntur omnes, qui amicos crucis Christi quasi exterminare volunt suis violentiis! Non est consilium contra Dominum. Adoratur Crucifixus ubique, & inimici crucis Christi erunt omnium hominum abjectissimi.

MEDITATIO CXLI.

Punct. 1. *Hic verò nihil mali fecit. Luc. cap. 23.* En iterum publicum testimonium innocentiae Christi ! En firmam fidem ! Nihil Dismas vidit in Christo, quod DEO esset simile, sed merum contemptum, & miseriam, & tamen ipsum Regem & Deum confessus est, & contra blasphemantem defendit. Habes motiva incomparabilia ad credendum id, quod non vides. Ut habeas, quo innocentem defendas, habe amorem.

Punct. 2. *Memento mei, cum veneris in Regnum tuum. Luc. cap. 23.* Credidit alteram vitam, credidit remunerationem. Cum timore DEI usus est hac gratiae occasione. Alter latro hæc omnia vidit & audivit, & non credidit. Unus assumetur, & alter relinquetur. Vide ne alius accipiat coronam tuam.

Punct. 3. *Hodie mecum eris in Paradiso. Luc. c. 23.* O clementiam ! O mansuetudinem ! O amorem Christi erga peccatorem poenitentem ! Non sis austerus, non impatiens, non contemptor peccatorum. Instrumentum es. Si ipse Dominus offensus tam bonus est, quid instrumentum furit ?

MEDITATIO CXL.

Punct. 1. *Pater ignosce illis, quia nesciunt, quid faciunt. Luc. cap. 23.* Dum cruciatur Christus acerrimè, orat pro cruciantibus. Ut faciliùs exaudiatur, excusat illos. Ut misericordiam impetret, adhibet titulum Patris. Prævidebat interitum horrendum carnificum suorum, & dolebat. Quid nos erga malevolos?

Punct. 2. *Quia nesciunt, quid faciunt. Luc. c. 23.* Poterant scire, Christum esse Filium DEI. Dixit ipsis in claris terminis, & tamen excusat. Disce bonum nomen fratris tui defendere; excusa intentionem, si factum non potes. Saltem tace, & ora pro inimicis tuis, ut saniozem mentem eis Deus largiatur, & convertantur.

Punct. 3. *Pater ignosce illis. Luc. cap. 23.* Quare nihil impetravit? quia ipsimet obduraverunt corda sua, & gratiâ noluerunt uti. DEUS verè te amat amore paterno. Dei Filius te amat amore excessivo, quem ostendit in acerbissima morte sua. Spiritus Sanctus amat te amore inenarrabili, & vult omnino sanctificare te. Sed non salvabit te DEUS sine te. Etiam tu debes velle.

MEDITATIO CXLII.

Punct. 1. *Stabat autem juxta crucem Mater ejus. Joan. c. 19.* Inexplicabilis fuit dolor Mariæ, quia Matris, & Matris talis Filii, quem amavit super omnia ut DEUM & Filium suum. Hoc non obstante fuit resignatissima in voluntatem æterni Patris, cui etiam ipsa obtulit Filium suum pro salute hominum, qui tamen fuimus causa mortis ejus.

Punct. 2. Non erubescerat mater esse, & apparere coram omnibus contemptissimi Filii, & inter capitales etiam ipsius hostes. Volebat adesse Filio suo usque ad mortem, & magis affigebat animam suam crucifixo Filio suo, quam corpori suo.

Punct. 3. Considerabat vulnera, coronam capiti impressam, corpus undique deformatum. Videbat circum circa sparsum sanguinem. Audiebat horrendas blasphemias & insultationes Judæorum. Expectabat ultimum halitum Filii sui. O quam verè S. Simeon: Et tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit.

MEDITATIO CXLIII.

Punct. 1. *Mulier, ecce filius tuus. Joan. cap. 19.* Ecce! quanto amore Christus suos usque in finem diligit! Insum-

summis doloribus , in agone mortuali Joannem Matri suæ Filium adoptat loco sui. O amicum fidelem ! ó Patrem optimum ! Joannem adoptat , scilicet sequentem usque ad crucem , usque ad mortem.

Punct. 2. *Ecee Mater tua ! Joan. cap. 19.* Quæ gratia ! habere Matrem DEI pro Matre sua ! Commendabat dilectissimam suam Matrem fidei dilectissimi sui Joannis. Commendabat Matri suæ amantissimæ dilectissimum suum Joannem. Non discede ab hoc monte , antequam Mater DEI te assumat in suum Filium. Cogita , quibus obsequiis hanc gratiam possis mereri.

Punct. 3. Quatuor sunt , quæ specialem Christi amorem merentur : Super omnia æstimare à Christo amari ; amare Mariam Matrem Dei. Christum sequi usque crucem ; denique castè vivere. Hæc habuit Joannes , quem diligebat JESUS. Vis , ut ameris ? ama.

MEDITATIO CXLIV.

Punct. 1. *Deus meus ! Deus meus ! quare me dereliquisti ? Matth. c. 27.* Divina Persona Christi Humanitatem suam pati permisit omnia , quæ homo potest , sine omni solatio. Dein non tantum permisit esse sine solatio , sed insuper vitam , quam pluries amittere debuisset ,

confervavit, ut plùs & diutiùs pati posset. His omnibus non obstantibus totum tempus in oratione & affectibus impendit.

Punct. 2. Clamabat Christus ad Patrem, quòd Divina Persona ei ad nihil aliud esset, quàm augendos & prolongandos dolores; quæ utique est derelictio terribilis. Si quando contingat, te tibi relinqui, nihil omitte, & sustine Dominum.

Punct. 3. In hac derelictione Christus excessum & abyssum amoris sui manifestavit. Abyssus amoris nostri consistit in hoc, ut amor noster sit prorsus purificatus & absolutus ab omni eo, quod posset suspicionem facere, nos aliud quærere, quàm solum DEUM. Quid quæsit Christus, nisi Gloriam Patris per tuam salutem?

MEDITATIO CXLV.

Punct. 1. *Sitio. Joan. c. 19.* Lacrymas plurimas, sudorem sanguineum, sanguinem copiosum usque ad crucifixionem Christus profuderat, hinc sitis. Voluit etiam hanc pati propter scelera ebriosorum. Aliam sitim habuit, & majorem, animarum nostrarum. Hanc extingue pœnitentiæ lacrymis. Ne des ei sitienti acetum & fel tuarum culparum, & inordinatarum passionum.

Punct. 2. *Spongiam plenam aceto,*
bysson

byffopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Joan. cap. 19. Loco vini, quod omnibus ad mortem euntibus dabatur, porrigebant vinum felle mixtum, & deinde acetum. Idem tibi crede fieri & patere, quando experiris, te in omnibus mortificari. Idem faciunt, qui optimos annos mundo, facem Christo fervant; qui tempus optimum negotiis, luridissimum cultui Divino dicant.

Punct. 3. *Et usque debes sustinere Dominum, ut, si nec à DEO nec ab hominibus solatium accipis, tamen in bonis perseveres.* Facile est carere solatio humano, quando adest Divinum. Sed Divino & humano carere solatio posse, perfecti hominis est.

MEDITATIO CXLVI.

Punct. 1. *Consummatum est. Joan. cap. 19.* His verbis agit Christus gratias DEO Patri pro consummatione omnium, quæ ei imposita erant. Dei perfecta sunt opera; talia sint & tua, ut cum veritate possis dicere: Consummatum est. Feci, quod potui, quod debui, & sicut potui & debui.

Punct. 2. *A primo Conceptionis momento nulla temporis particula fuit otiosa Christo. O quantum temporis tibi effluxit otioso? imò & malitioso! O quot defectus aliquando patebunt in operibus nostris,*

stris etiam bonis? Non omnia aurum sunt, quæ splendent! plurimum scorix admixtum est.

Punct. 3. Tunc dicere poterimus: *Consummatum est*, quando poterimus dicere: Feci amore DEI, quod potui. Si totum cor nostrum introspicimus, inveniemus, nos non adimplevisse præceptum: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Quid deest?

MEDITATIO CXLVII.

Punct. 1. *Pater, in manus tuas commendo Spiritum meum. Luc. c. 23.* Hic est finis totius vitæ nostræ, Spiritum DEO gratum, bene purgatum, bonis operibus refertum in manus Creatoris tradere. Age Christo morienti ex toto corde gratias pro opere Redemptionis nostræ. Greavit te Deus propter te, redemit te Christus propter se, vive propter ipsum.

Punct. 2. *Hæc dicens expiravit. Luc. cap. 23.* Obscuratus est sol, velum templi scissum est, terra tremuit, petrx scissæ sunt, mortui ex sepulchris surrexerunt. Quis in te motus? in te, pro cuius salute mortuus est? in te, quem Patri reconciliavit? in te, quem usque ad mortem, mortem autem crucis dilexit?

Punct.

Punct. 3. Quænam est optima ad mortem præparatio? Aliqui dixerunt: perfecta pœnitentia; Alii: Usus SS. Sacramentorum. Alii: Perfecta oratio & Sanctorum intercessio. Unus dixit: Perfecta conformatio voluntatis cum Divina; alii Eleemosynam, amorem liberalem erga animas Purgatorii, cultum Beatissimæ Virginis, frequentem orationem pro gratia finali. Elige!

MEDITATIO CXLVIII.

Punct. 1. *Unus militum lanceâ latus ejus aperuit. Joan. cap. 19.* In Divino Jesu corde amor ille habitavit, cujus impulsu omnia fecit, quæ fecit. Ad hoc post mortem suam aditum patefieri permisit, ut cogitationibus nostris in illud ingrederemur, & in eo amare disceremus.

Punct. 2. *Continuò exivit sanguis & aqua. Joan. cap. 19.* Usque ad ultimam guttam dedit sanguinem suum pro nobis Christus: nos verò semper aliquid nobis reservamus; nunquam nos D E O ex toto permittimus. Non invenio opera tua plena coram DEO meo. Cui utilius, cui majori jure nos consecramus totos, quàm Deo nostro?

Punct. 3. *Videbunt, in quem transfixerunt. Joan. c. 19.* Veniet tempus, quo omnes in Christum, quem crucifiximus,

mus, aspiciemus: quàm diverso affectu? aliqui intensissimo amore; aliqui tanto cum tremore, ut colles sint invocaturi: Operite nos; omnes illi, qui Passionem Domini quotidie recoluerunt, cum summo solatio.

MEDITATIO CXLIX.

Punct. 1. *Jesus Nazarenus Rex Judæorum. Joan. cap. 19.* Mira DEI dispositio! Christum volebant Judæi affectati Regni reum agere; Deus autem per Pilatum toti mundo ostendit, Jesum esse verum Regem Judæorum. Et licet rogarent Judæi, ut titulus mutaretur, noluit Pilatus. Etiam si tibi malè velint homines, & varia in te machinentur, totum te committe Divinæ Providentiæ, quidquid hæc disposuerit, crede fore optimum. Nunquam turbari sinas pacem & quietem internam.

Punct. 2. Christus Jesus est Christus Jesus, etsi à Nazareth; quia nemini debet nocere patria: etsi à Matre & Patre nutritio pauperibus; quia in nullo debet contemni paupertas: etsi à Judæis tortus & Crucifixus; quia nulli debet præjudicare sua miseria. Non est consilium contra Dominum. Omne Judæorum odium, & totius inferni molimina non potuerunt intervertere Dei dispositionem.

Punct. 3. *Cum exaltatus fuero à*
-seras

terra, omnia traham ad me ipsum.
Joan. cap. 12. Quæstio est, an & tu
 velis trahi? sed quomodo? verberibus
 ut mancipium? mercede, ut servus? ti-
 more & amore ut Filius? Et quò vis tra-
 hi? ad sequelam Regis tui crucifixi. Sub
 capite spinoso non decet membra esse
 delicata.

MEDITATIO CL.

Punct. 1. *Audaeter introivit ad Pi-
 latum & petiit Corpus Jesu. Marc. cap.
 15.* Josephus ab Arimathæa scil. Qui
 Christum vult sequi, multos debet supe-
 rare timores, multos respectus, multas
 minas & molestias malorum. Malebat
 Joseph Judæorum incurrere invidiam,
 quam non habere Sanctissimum Corpus
 Christi.

Punct. 2. *Posuit illud in monumen-
 to suo novo. Matth. c. 27.* Gaude, pos-
 se aliquid Christo dare. Dabis autem, si
 membris ejus dederis, pauperibus, ru-
 dibus, ægrotis, pœnitentibus, minimis,
 animabus tamen à Christo redemptis. Da-
 bis, si excideris ex petra cordis tui habi-
 tationem congruam Christo.

Punct. 3. Vix à monte Calvariæ, vix
 à sepulchro separari poterant Maria Ma-
 ter, Joannes, Maria Magdalena &c. No-
 cte demum ingruente abibant corpore,
 animo

animo in monte & sepulchro manente.
 Amor & dolor omnium corda replebant.
 Nunquam discedat à corde tuo cogitatio :
 Amor meus crucifixus est.

MEDITATIO CLI.

Punct. 1. *Foderunt manus meas & pedes meos. Psalm. cap. 21.* Quinque vulnera ex omnibus servavit Christus tanquam principalia, quæ Sancti omnes in omnem æternitatem aspecturi essent tanquam probationem intensissimi amoris Christi erga electos suos. Eadem ut talia etiam nunc aspice cum tali affectu, qui mereatur ea æternùm aspicere.

Punct. 2. Hæc ipsa vulnera servavit Christus in solatium discipulis suis, videntibus, vulnera ita honorari, ut etiam in Divino Corpore tanquam ornamenta, afferrentur. Longè alia cimelia æternitatis sunt, quàm hujus vitæ. Sanguis & sudor pro Christo fusi in uniones trans-eunt.

Punct. 3. Sacra quinque vulnera asy-la quinque sunt, in quibus animæ quiescunt, animæ desolatæ, afflictæ, pœnitentes, amantes : Dum enim cogitando in ea intrant, intelligunt, ea fuisse facta in salutem suam, in remissionem peccatorum, in victoriam adversitatum, in excitamentum virtutum, in spem æternæ consolationis.

MEDITATIONES

*A Festo Paschatis usque ad
Diem Octavam SS. Corporis
Christi.*

MEDITATIO CLII.

Punct. 1. *Quis revolvat nobis lapidem ab ostio monumenti? Marc. c. 16.* Nullum impedimentum habuit Christus à mortuis resurgens: nos autem sæpe impedit lapis; illud nempe, qualecunque sit, quod impedit perfectam reformationem animæ nostræ, quam ad terram & terrena deprimat.

Punct. 2. *Surrexit, non est hic, Marc. cap. 16.* scilicet in sepulchro. Tunc spiritualiter resurrexisti, quando nihil amplius commune habes cum mortuis; sed tuis desideriis & functionibus tendis sursum. Quando in officiis agilis, in difficultatibus penetrans, in agendo & loquendo clarus & sincerus, in omnibus spiritualis es.

Punct. 3. *Dicite discipulis ejus & Petro. Marc. c. 16.* An igitur Petrus non est unus ex discipulis? Specialiter nominat Petrum, ne propter lapsum suum cre-

crederet, se ex numero discipulorum expunctum esse, & ideo non auderet comparere in conspectu Christi. Sit, quod & tu fueris in promissis infidelis; accede tamen ad Christum, qui in omnes verè contritos & pœnitentes benignissimus est. Nul- lum verbum legitur in Scriptura, quòd Christus Petro lapsum suum exprobrârit.

MEDITATIO CLIII.

Punct. 1. *Quomodo Christus resurrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Rom. 6. 6.* Ambulabis, si nihil magis horreas, quàm mortem peccati; si maneas in gratiâ Dei immortalis; si fugias omnem morbum animæ, disponentem ad mortem animæ.

Punct. 2. Eris etiam suo modo impassibilis, si passionum & cupiditatum tuarum mancipium non sis, sed tui per constantem earum victoriam Dominus, cum hoc discrimine, quod glorificata corpora sint impassibilia & non sentiant, tu verò sentias & non patiaris inordinatè. Examina Amorem tuum & iram &c. an non turbent statum animæ tuæ?

Punct. 3. Dotem claritatis æmularis, si bono vitæ exemplo aliis præluceas, & juxta lumen rationis, Sanctæ Fidei, & divinarum inspirationum ambula- veris, Agilitatem fervore, subtilitatem fortitudine referes, ita ut nulla difficul-
tas

tas in vita spirituali sit, quam non vigore animi penetres.

MEDITATIO CLIV.

Punct. 1. *Exierunt citò de monumento cum timore & gaudio magno currentes nunciare discipulis ejus. Matth. c. 28.* Verus amor gaudet aliis afferre gaudium, æmulatio auferre. Sine mora benefacit omnibus charitas, livor malum cogitat. Sincerus amor sibi gratulatur, cum omnibus bene est; invidia dolet.

Punct. 2. *Et ecce Jesus occurrit illis, dicens: avete. Matth. c. 28.* Hic amabilissimus occurfus fuit præmium charitatis harum mulierum, quâ gaudium discipulis communicare volebant. Est Deo impossibile, illis non benefacere, qui veram proximi dilectionem habent. Deus charitas est.

Punct. 3. *Ille autem accesserunt pedes ejus, & adoraverunt eum. Matth. 28.* Vide ardentem charitatem & summam reverentiam! Corda earum innatabant gaudiis ex conspectu præsentis Christi, Ubi amor tuus? ubi reverentia majestatis in Oratione aut SS. Eucharistia?

MEDITATIO CLV.

Punct. 1. *Et videntes eum quidam ado-*

adoraverunt, quidam autem dubitaverunt. Matth. c. 28. Ecce discrimen inter fidem vivam & tepidam! viva adoravit, tepida dubitavit. Viva fides est vita actionum nostrarum, tepida languor. Quoties cum & coram Deo agimus, quasi non cum & coram Deo ageremus?

Punct. 2. Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Matth. c. 28. Quis non confidat in Christo? Toti, quoad omnia, debemus pendere à Christo; quia de plenitudine ejus nos omnes omnia accepimus. Non scimus nostras divitias in Christo, aliàs longè cum majori fiducia ad ipsum accederemus, & in omni necessitate nostra ad ipsum accurreremus.

Punct. 3. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem seculi. Matth. c. 28. Christus nobiscum est suâ præsentia in SS. Eucharistia; quoties eum visitamus? in SS. Sacrificio Missæ; quâ diligentia huic summo mysterio vacamus? Beati! qui hanc præsentiam sibi nôrunt reddere salutarem. Sic nos ille visitat, sicut ipsum colimus.

MEDITATIO CLVI.

Punct. 1. Mulier, quid ploras? Joan. c. 20. Dulcis Magister! ad quid quæso provocas spiritum mulieris hujus? Tota pendet in te, tota manet in te, tota sperat

rat in te, & tota desperat de se: Ita quærit te, ut quærens nihil quærat; nihil cogitet præter te: ideóque forsan non cognoscit te, quia non est in se, sed propter te est extra se. Cur ergo dicis, quid ploras?

Punct. 2. *Vade autem ad fratres meos, & dic eis.* Joan. c. 20. Vocat Christus Apostolos fratres suos ex mira dignatione, & longè mirabiliori charitate, omnium Dominus, Caput, & Deus. Esto, quod in passione sua ipsum deseruerint, illos tamen non deserit, sed amat ut fratres.

Punct. 3. *Vid Dominum, & hæc dixit mihi.* Joan. c. 20. Hunc suum amorem in Christum publicè professã, à Judæis in exilium pulsa & Massiliæ Apostolã facta est. Videre Dominum meruit, quia amorosissimè quæsivit. Christi resurrectionem propalare studuit, quia ejus gloriam unicè amavit. Magna facit amor, si sincerus est.

MEDITATIO CLVII.

Punct. 1. *Dicito mihi, ubi posuisti eum, & ego eum tollam.* Joan. c. 20. Magnanimus est amor, nullam difficultatem horret, imò difficultatibus magis inflammatur, sicut ignis vento expositus. Omnia perrupisset Magdalena, ut dilectum suum eriperet. Nondum magnum aliquid pro Deo præstitisti, quia nondum arden-ter amasti.

Punct.

Punct. 2. *Dicit ei Jesus: Maria.*
Joan. c. 20. Suo vocat eam nomine,
 sono & accentu tali, ut statim Christum
 agnosceret etiam in habitu hortulani. Con-
 versus est dolor magnus in gaudium ma-
 gnum, & ubi audivit: Maria, persensit
 in nomine singularem vocantis dulcedi-
 nem, & revixit spiritus ejus. Quare ad
 nos non ita loquitur suaviter Christus? quia
 non ita quærimus, non ita amamus.

Punct. 3. *Dicit ei: Rabboni. Joan.*
c. 20. Magister mi! en ego tua disci-
 pula, tua filia spiritualis, me totam tibi
 dedo, in te redivivo rursus vivo, & illi-
 co voluit osculari pedes amantissimi Magi-
 stri sui. Si vis scrutari amorem tuum,
 quem habes ad Deum tuum, tantum exa-
 minate, quam libenter sis apud Deum,
 quam libenter cum ipso colloquaris, an
 non omnis mora tibi apud ipsum longa sit?

MEDITATIO CLVIII.

Punct. 1. *Qui sunt hi sermones,*
quos confertis ad invicem ambulantes,
& estis tristes? Luc. c. 24. Associat se
 Christus de sua passione loquentibus, & so-
 latur eos, qui propter se erant tristes. Idem
 faciet meditantibus vitam & passionem
 suam cum amorosa memoria. Forſan
 poſſet Christus te quandoque cum alio ac-
 centu interrogare: Qui sunt hi sermones?

Punct.

Punct. 2. *Fuit Vir Propbeta, potens in opere & sermone coram Deo & omni populo. Luc. c. 24.* Non obstante omni Sacerdotum odio & morte infami maximam tamen laudem dederunt Christo hi duo euntes in Emmaus. Virtus, utut premitur, tandem tamen ad lucem venit. Non moreris hominum risus, contemptum, fugam &c. tandem etiam improbi splendorem virtutis agnoscent.

Punct. 3. *O stulti & tardi corde ad credendum! Luc. c. 24.* Dura admodum exprobratio hæc est; scilicet, quod post tot miracula, beneficia, doctrinas &c. tamen tam dubiam fidem habuerint. Sperabamus. Quid tibi diceret Christus post tot gratias, occasiones, & specialia tibi soli nota beneficia?

MEDITATIO CLIX.

Punct. 1. *Coegerunt illum. Luc. 24.* Et quare coegerunt illum? propter ingentem ardorem cordis, quem in eis Christus excitavit sanctissimo alloquio. Sic age cum omnibus, ut mallent te diuïus audire, & apud se habere, ac meliores fieri ex tua consuetudine.

Punct. 2. *Coegerunt illum. Luc. 24.* Quare Christus cogi voluit? ut per suum desiderium & conatum magis digni fierent ejus præsentia. Si illum in meditatione, oratione vocali, SS. Eucharistia magis cogeres

geres instando & urgendo, diutiùs & gratiosius apud te maneret.

Punct. 3. *Coegerunt illum. Luc. 24.* Sua humanitate, sincera invitatione, & allegatione ingruentis noctis. Si quem vis honorare, si cui vis benefacere, fac liberaliter, ex animo, ex sancta charitate, & non facilè accipe excusationem ab alterius humilitate, aut humanitate. Eodem modo age cum Deo, cogens illum constantiâ &c.

MEDITATIO CLX.

Punct. 1. *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via? Luc. 6. 24.* Unde venit, quòd tuum cor non ardeat, dum Christus tibi loquitur in oratione, lectione, S. Communione? Forsan cor tuum non est ita dispositum, præparatum, attentum? forsan cor tuum divisum est? forsan non agnoscis beneficium?

Punct. 2. *Et aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt eum. Luc. 24.* Hæc virtus, hic effectus est SS. Eucharistiæ, ut oculos mentis aperiat ad agnoscendum Jesum, & penetrandas res cœlestes; si tamen cum eadem dispositione, præparatione, attentione, amore vescimur.

Punct. 3. *Evanuit ex oculis eorum. Ibid.* Mansit tamen per Eucharistiam por-

porre~~ctam~~ manducatus. Quisquis fidelis es, consoletur te fractio hujus Panis. Habeto fidem! tecum est, quem non vides. Postquam agnoverunt eum in fractione panis, sanctè perrexerunt loqui. O quanta cum negligentia prodigitur tempus pretiosissimum post S. Communionem!

MEDITATIO CLXI.

Punct. 1. *Et fores essent clausæ. Joan. c. 20.* Clausas januas habent, qui contra humani lapsus negligentiam officia corporis sub forti custodiâ stricta retinent. Intus sunt, quia in interna dilectione supernæ vitæ requiescunt; quibus profectò resurgens Dominus apparet. S. Greg.

Punct. 2. *Stetit in medio. Joan. c. 20.* Falleris, Thoma, falleris, si videre Dominum speras ab Apostolorum Collegio separatus. Non amat veritas angulos, non ei diversoria placent, in medio stat, id est, in disciplina communi, communi vita, communibus studiis delectatur. S. Bern.

Punct. 3. *Ostendit eis manus & latus. Joan. c. 20.* In signum victoriæ; ad majorem in nobis fiduciam excitandam eò quòd hæc exhibeat Patri pro nobis; ad imitandum hunc vulneratum amorem; ad redarguendam malorum ingratitude; ad comprobendam patientiæ nostræ retributionem; ad testimonium nostræ post resurrectionem immortalitatis.

MEDITATIO CLXII.

Punct. 1. *Stetit Iesus in medio discipulorum suorum. Luc. c. 24.* His ita in unum congregatis precatus est pacem, tanquam vinculum omnis communitatis. Quare quisque studeat, nullam dare occasionem, quâ lædatur pax, toleret potius omnia patienter, quàm pacem turbet. Patris ab alio? cogita, etiam alios pati à te.

Punct. 2. *Stetit Iesus in medio. Luc. c. 24.* Quando omnes in aliqua communitate sunt uniti vera charitate, Christus in medio illorum est. Unus abfuit Thomas, sui capitis, & ab hoc abfuit Christus, ire illum sentiens in incredulitate sua. Non sis singularis. Non sis unus contra omnes, ne omnes sint contra unum.

Punct. 3. *Palpate & videte. Luc. 24.* Quanta gratia! videre & palpare vulnera Christi! O quanto cum affectu figerem oscula mille sanctissimo lateri &c.! Gratia hæc obtigit unitis in unum Apostolis. Tu solum in imagine Christi Crucifixi intueri, & venerare sacra hæc stigmata, tanquam incentiva amoris tui reciproci.

MEDITATIO CLXIII.

Punct. 1. *Infer digitum tuum huc, & vide manus meas. Joan. c. 20.* Videbat, tangebátque Thomas hominem, &

& confitebatur Deum, quem non videbat, neque tangebatur; sed per hoc, quod videbat & tangebatur, illud jam remota dubitatione credebatur. S. Aug. Quis pertinax hoc peccatus commovit? Mirabilis Christi bonitas penetravit. Quid non efficit bonitas?

Punct. 2. *Infer digitum tuum huc. Joan. c. 20.* Ecce clementiam Christi, quæ ad omnes condiciones, quas posuit Thomas, se demittit, ejusque votis per omnia obsecundat, ut eum convertat. Non absterreamur à juvandis proximis ulla eorum cruditate, pertinaciâ, ingratitude &c. modò apud nos impatientia non fit in mora.

Punct. 3. *Beati, qui non viderunt, & crediderunt. Joan. c. 20.* Quia ibi fides habet majus meritum, ubi humana ratio non præbet experimentum. S. Greg. Credis! ergo beatus es; si tamen exerces operando, quod credis. Dic: Dominus meus & Deus meus! & ita coram eo te gere, sicut decet ante Dominum & Deum.

MEDITATIO CLXIV.

Punct. 1. *Insufflavit, & dixit eis: accipite Spiritum Sanctum. Joan. c. 20.* Sicut Deus inspiravit Adamo spiraculum vitæ, & simul gratiæ, ita Christus Apostolis insufflavit vitæ spiritualis & potestatis augmentum. Habuerunt Spiritum

Sanctum per baptismum, sed nondum potestatem Sacerdotum, quam modò dedit. Si & tu eam habes, agnosce cum humilitate dignitatem tuam.

Punct. 2. *Insufflavit. Joan. c. 20.* Ceremonia hæc fuit exterior signum communicati Spiritus & potestatis. Pessimè faciunt, qui Ceremonias Ecclesiæ contemnunt, aut luridè & superfundoriè, administrant: sunt enim hæc in Sacris nostris admodum religiosæ, excitantes ad devotionem, ornamenta sacrorum valde significativa. Multum in omni cultu Divino facit exterior compositio ad internam.

Punct. 3. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Joan. c. 20.* Simili potestate, auctoritate, fine, modo, amore. Videant igitur Sacerdotes, quomodo hanc potestatem exerceant, an ea charitate, quâ Christus? Dei enim adjutores sunt in negotio animarum promovendo. An suis moribus & modo agendi Christum referunt?

MEDITATIO CLXV.

Punct. 1. *Misit illos predicare Regnum Dei, & curare infirmos. Luc. c. 9.* Duo sunt labores Apostolorum, alter Verbum Dei, alter curatio infirmorum. Nunquam loquere diutiùs, quin aliquid de Verbo Dei immisceas, & nullam negligè occasionem afferendi solatium corpore

ore vel animo languentibus, si Aposto-
lus es.

Punct. 2. *Nihil tuleritis in via.*

Luc. c. 9. Omnium rerum tempora-
lium curam & anxiam inquisitionem ani-
marum zelatoribus Christus interdicit;
quia hæc omnia sunt impedimenta, & mul-
tos avertunt à seria animarum cura. Pro-
certò habeant fideles, nos nihil aliud quæ-
rere, quàm animas, ipsos, non res ipsorum.

Punct. 3. *Et in quamcunque domum
intraveritis, ibi manete.* *Luc. c. 9.*

Non properate ad alios, vel in Confessio-
ne audiendos, vel in fide instruendos, vel
consilio adjuvandos &c. donec plenè &
perfectè uni satisfeceritis: magis enim
prodest, unum bene curare, quàm plures
superficialiter relinquere. Pluvia lenta
magis fœcundat, quàm impetuosa.

MEDITATIO CLXVI.

Punct. 1. *Nolite cogitare, quomo-
do aut quid loquamini; dabitur enim
vobis in illâ horâ.* *Matth. c. 10.* To-
tam vestram fiduciam collocate in Deo
mittente: quæ enim propter Deum, &
ex obedientia suscepistis, Deus perficiet.
Patiemini contradictiones; sed Deus da-
bit vobis os & sapientiam.

Punct. 2. *Eritis odio omnibus propter
Nomen meum.* *Matth. c. 10.* Summa

hæc laus est bonorum, & maximè Religioforum, à malis despici: mali enim sibi similes non despiciunt, sed dissimiles. Audi S. Paulum: Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Gaudium hoc est proprium quarto modo servorum Dei.

Punct. 3. *Sed potius timeate eum, qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Matth. c. 10.* Triumphabit mundus ad tempus; imitatores Christi æternùm. Nihil ita timendum in servitio Dei, quàm vanus timor. Multa facimus, multa omittimus, quæ non faceremus, nec omitteremus, nisi ineptè timeremus.

MEDITATIO CLXVII.

Punct. 1. *Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Matth. c. 10.* Mercedem aliam non speremus à mundo, quàm oblocutiones, allatrationes, persecutiones, ingritudines, invasiones, ipsam mortem. Christus utique fuit disertissimus concionator, optimus benefactor, sanctissimus converiator; & tamen! si me persecuti sunt, & vos persequentur.

Punct. 2. *Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae, Matth. c. 10.* Hoc est, cauti, & sinceri: cauti contra mundi fallacias, sinceri in veritate. Serpentes custodiunt caput suum,

suum, vos propriam salutem. Columbæ sine felle sunt, vos sine inordinata passione.

Punct. 3. *Cavete autem ab hominibus. Matth. c. 10.* Insidiatoribus, qui vobis per interrogationes perplexas & politicas tendent insidias, vel ex ore vestro elicient aliquid contra leges aut Reges, ut vos accusent: omnia enim, quæ locuti fueritis in cubiculis, prædicabuntur in tectis.

MEDITATIO CLXVIII.

Punct. 1. *Eritis odio omnibus gentibus. Matth. c. 24.* Quia fidem meam, & veritatem meam, & studia virtutum prædicabitis, & malis malorum conatibus, dictis, factis, injustitiis, luxibus, luxuriis resistetis. Sed hæc est summa vestra gloria, si omnia ista propter me sustinueritis. Ego ero merces vestra magna nimis.

Punct. 2. *Quoniam abundavit iniquitas, refrigescet charitas multorum. Matth. c. 24.* Quasi diceret: Ubi nulla charitas, ibi superabundat iniquitas. Charitas ignis est. Deficiente hoc igne sequitur necessariò frigus. Ardes? ergo benefacis. Ardes erga omnes sine exceptione? ergo omnibus benefacis sine exceptione.

Punct. 3. *Qui autem perseveraverit*

usque in finem, hic salvus erit. Matth. c. 24. Ut ignis iste perseveret, necesse est, ut identidem ligna superaddas. Ligna hæc sunt operà fervoris inter irruentes ventos & turbines afflictionum, contradictionum inter filios hujus seculi & falsos fratres, qui non cessabunt à quas affundere, ut ignem tuum extinguant.

MEDITATIO CLXIX.

Punct. 1. *Gaudebit cor vestrum. Joan. c. 16.* Magna gaudii nostri causa est, quòd vera Dei cognitione per fidem supernaturalem imbuti simus. Et hoc est fundamentum justificationis nostræ. Quàm multi hoc gaudio carent! quàm nullum hujus gaudii meritum attulimus! Si in Tyro & Sidone facta fuissent, quæ facta sunt in te, quid fecissent?

Punct. 2. *Gaudebit cor vestrum. Joan. c. 16.* Scilicet, quòd sis à statu peccati mortalis vel præservatus omnino, vel Dei ope liberatus. Quot præservati non sunt! quot post peccatum statim damnati! Quoties tibi Deus ignovit? quamdiu te expectavit? An ita vivis, ut perseverantiam sperare possis?

Punct. 3. *Gaudebit cor vestrum. Joan. c. 16.* Quòd sis ad Dei obsequium è mundo translatus, & ad conscientia bonæ securitatem excultus.

Quan-

Quanta felicitas! Deo calle imperturbabili posse servire! extra pericula, si ipse non quæras, tranquillè vivere! tot adjumentis ad sanctitatem circumvallari!

MEDITATIO CLXX.

Punct. 1. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos. Joan. c. 15.* O Veritas! impellens nos ad adorandam Divinam in nos bonitatem! Milliones hominum sunt, qui hanc gratiam non habuerunt, quam nos habemus. O veritas! aperiens nobis abyssum infirmitatis nostræ! Quid ageremus, si in Turcia, in Africa &c. nati essemus? idem, quod nunc illi.

Punct. 2. *Posui vos, ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat. Joan. c. 15.* Fructus, ad quem nos Deus juxta vocationem nostram posuit, debet esse solidus & habens firmitatem, quantum in nobis est. Quare nihil deproperemus, nihil temerè aggressi an ur, omnia usque ad finem consideratè & efficaciter urgeamus.

Punct. 3. *Odio habuerunt me gratis. Joan. c. 15.* Instruit nos Christus, quomodo nos geramus, quando subituri sumus odia hominum sine omni data causa, imò pro beneficiis, laboribus & sudoribus. Nunquam tamen credamus, nos infructuosè laborasse, quando pro Deo

laboravimus, etiamsi fructus optatus non sequatur.

MEDITATIO CLXXI.

Punct. 1. *Ego sum Pastor bonus.*

Joan. c. 10. Pastor bonus nunquam deserit oves suas. Sic tu nullum negliges, curæ tuæ commissum; nullum ab amore tuo exclude; nullum contemne, ut vilis & abjectus sit. Sic Christus, Pastor optimus, hætenus etiam tui curam amorem habuit. Sæpe, quos ferme negligimus, præstantiores viri evadunt, quàm quos tenerè amavimus.

Punct. 2. Pastor bonus de bonis pascuis ovibus suis providet. O! quæ possent esse meliora pascua, quàm ea, quæ Christus Ecclesiæ providit? septem nimirum Sacramenta, & omnis generis occasiones in meritis pinguescendi. Sic & tu nihil aggredere, nisi studiosè præparatus ad bonum tuum, & proximi. Stude utiliter laborare, ne videaris tentare Deum.

Punct. 3. *Ego sum Pastor bonus.*

Joan. c. 10. Pastor bonus defendit suas oviculas, & infirmas portat humeris suis. Ponæ te ut murum pro defensione innocentium, & cum omni patientia & amore fove debiles, denique non defatigeris in supportandis tuorum defectibus. Ubi es, si Christus te dereliquisset?

MEDITATIO CLXXII.

Punct. 1. *Ante oves vadit, & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Joan. c. 10.* Christus omni statui hominum se præbuit exemplum. Oves, boni Christiani, maximè Religiosi sequuntur cum proportione hoc exemplum. Dignoscunt vocem Christi à voce mundi ex amoroso affectu & inclinatione ad Pastorem suum.

Punct. 2. *Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant. Joan. c. 10.* Vitam abundantem præstantissimis mediis ad salutem, & longè pluribus, quàm Patres antiqui Testamenti, SS. Sacramentis, Sacrificio Missæ, Doctoribus, & libris, exemplis innumerabilium Sanctorum, Statu Religioso & Regulis &c. Quæso, quid tibi deest ad salutem?

Punct. 3. *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Joan. c. 10.* Sicut Pastor bonus oves singulas cognoscit, curat, compellat &c. sic & Pastor animarum singulas suæ curæ commissas agnoscat, curet, instruat, moneat, dirigat tali amore, ut paratus sit etiam vitam pro iis ponere. Quid possèt esse gloriosius tibi, pro tuâ aut tuorum animâ mortem oppetere?

MEDITATIO CLXXIII.

Punct. 1. *Alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere. Joan. c. 10.* Prædicat hic Christus conversionem gentium. Nos intelligamus curam hominum degenerum, gravium peccatorum, qui ad ovile Christi à nobis adducendi sunt. Nullius te laboris pœniteat aut pudeat pro salute animarum, pro qua Christus vitam suam dedit.

Punct. 2. *Et fiet unum ovile, & unus Pastor. Joan. c. 10.* Ex Judæis & gentibus, & gravissimis peccatoribus. Nemo contemnatur. Qui hodie est extra ovile, cras intra illud esse potest; & qui modò est intra ovile, cras extra illud esse potest. Et quòd sis in ovili, miserationis Dei favor est, quem omnibus precare. Cogita, quòd multi tecum in ovili futuri sint, quos modò vix aspicias.

Punct. 3. *Unus Pastor. Joan. c. 10.* Unum sequimur omnes Religiosi, ad unum trahimus alios, ad unum finem omnes tendimus. Nulla proin sit discordia inter nos, cum nullo æmulemur, de nullo malè loquamur, omnes in Domino amemus, omnium errores excusemus, aut tegamus. Ne quæso sit jurgium inter me & te, & inter pastores meos, & Pastores tuos: fratres enim sumus. Gen. c. 13.

MEDITATIO CLXXIV.

Punct. 1. *Cognosco oves meas. & cognoscunt me mea. Joan. cap. 10.* Pastor cognoscit oves suas ex lana, colore, corporis compositione &c. Vide num Christus te possit cognoscere ex morum, vultus, oculorum, incessus compositione tali, qualis decet ovem Christi? Multum dependent interiora ab exterioribus. Hæc malè composita produnt interiora.

Punct. 2. *Cognosco meas.* Oves Christi manent in illo loco, in quem eas Christus educit, ut ibi pabulum sumant. An tu libenter manes eo loco, in quo te collocat obedientia? ad omne officium resignatus? Victu, vestitu, habitatione contentus? an ipse tibi pascua eligis? an oculis Christi te subtrahis?

Punct. 3. *Cognosco meas;* nimirum ex voce: ovium enim Christi alia vox est, quàm non ovium Christi. An vox tua vox Religiosi est? an illa quoad tempus, materiam, gestum talis, quæ Religiosum deceat? nulli tuorum gravis? omnibus ad ædificationem? spiritualis? Erubescant dicere de absente, quod cum charitate non possent dicere coram ipso.

MEDITATIO CLXXV.

Punct. 1. *Hæc autem ab initio vobis non dixi. Joan. cap. 16.* Studiosè Christus de sua morte & futuris persecutionibus nihil dixit in principio vocationis, sed expectavit, dum successivè in spiritu roborarentur Apostoli. Idem facit DEUS intransibus certum vitæ statum; sensim autem suâ gratiâ disponit ad altiora. Omnes parvuli lac potum habent, sensim durioribus assuescunt.

Punct. 2. *Absque Synagogis facient vos. Joan. cap. 16.* Sic impii & libertini excludunt probos à suis conventiculis, machinantur in angulis suas malitias, in faciem etiam insultant, protervè obloquentes Christianis & Religiosis principibus. Fuge hos clancularios, & notipetas amicos, ac unionis Religiosæ turbatores.

Punct. 3. *Tradet frater fratrem in mortem. Matth. cap. 10.* Quàm turpe est hoc in Religione, quando Religiosus potest dicere: Filii matris meæ pugnaverunt contra me! nempe fratres mei. Væ hujusmodi charitatis fraternæ violatoribus! Væ feminantibus discordias in communitate! Væ omnia observantibus, præterquam se!

MEDITATIO CLXXVI.

Punct. 1. *Pacem meam do vobis ; non quomodo mundus dat , ego do vobis. Joan. cap. 14.* Apprecatur Christus pacem suam , id est , amicitiam cum Deo ; tranquillitatem & serenitatem animi in tentationibus & persecutionibus ; mutuam inter nosmetipsos concordiam. Hæc omnia mundus dare non potest. Impii quasi mare fervens , quod quiescere non potest.

Punct. 2. *Non turbetur cor vestrum , neque formidet. Joan. cap. 14.* Videbat Christus ob suum prædictum abitum Apostolos tristes ; ideo eos consolaturus ait : Vado , & venio ad vos. Expecta Dominum , viriliter age , & confortetur cor tuum ; quia veniens veniet , & non tardabit. Pulchrè S. P. Ignatius in Epistola Consolatoria : Si DEUS cor nostrum ex integro possideret , cum Deum , nisi velimus , perdere non possumus , nihil posset accidere , quod nos affligeret. Totus enim dolor inde nascitur , quod perdiderimus , aut perdere timeamus , quod amamus.

Punct. 3. *Et nunc dixi vobis , priusquam fiat , ut , cum factum fuerit , credatis. Joan. cap. 14.* Prædictiones , promissiones , affecurationes Christi habemus & nos in Scripturis. Totus noster defectus est , quòd non firma fide illis in-
hærea-

hæreamus, & confidamus. Bene nota: Cælum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. Fidelis & verax est.

MEDITATIO CLXXVII.

Punct. 1. *Non valebant illud trahere præ multitudine piscium. Joan. c. 21.* Ad imperium Christi fuit piscatio Petri felicissima. Nihil facias, quia nihil efficies, sine voce obedientiæ. Considera etiam suavissimum Christi amorem erga suos, quibus in littore paravit prandium, ad quod illos invitavit: Venite, prandete! Quàm felix, quem amat Jesus!

Punct. 2. *Dominus est. Joan. c. 21.* Joannes ex intimo amore sensit præsentiam Christi præ aliis suis sociis. Quamprimum Petrus à Joanne audivit, Dominum stare in littore, misit se in mare, & ad Dominum festinavit, quasi alis amoris, non patiens navigii moram. An eodem affectu ad ea, quæ Christi sunt, raperis?

Punct. 3. *Et venit Jesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter. Joan. cap. 21.* Quanta familiaritas Christi erga suos rudes, pauperculos, laborantes discipulos! quanta charitas. Imitare Christum in agendo cum proximis, maximè domesticis. Ferreus sit,
qui

qui non moveatur ad sinceram charitatem & humanitatem.

MEDITATIO CLXXVIII.

Punct. 1. *Pater venit hora, clarifica Filium tuum, Joan. cap. 17.* nimirum per instantem passionem, quæ fuit opus toti mundo admirabile, & summè necessarium: quia per passionem mundum reconciliavit DEO, peccatum abolevit, diabolum vicit, mortem destruxit, vitam & gloriam nobis procuravit. Et tu grata mente clarifica Redemptorem tuum.

Punct. 2. *Clarifica Filium tuum per Resurrectionem, Ascensionem, Sessionem ad dexteram Patris, Missionem Spiritus Sancti:* hæc enim omnia sunt gloriosissima remuneratio exantlatorum laborum & dolorum Christi. Ut & tu glorificeris, labora & patere pro DEO. Quid & quantum? pro mensura amoris.

Punct. 3. *Clarifica Filium tuum, ut totus mundus agnoscat, me, Filium Dei, passum & mortuum pro justificatione illius, ut salvetur per me.* Audivit eum æternus Pater, & à solis ortu usque ad occasum laudabile fecit Nomen ejus. Incepit hæc laus jam in descensu ex monte Calvariæ: Verè hic Filius Dei erat; & per totum orbem eadem resonat. An aliquid insigne ad Dei gloriam fecisti?

MEDITATIO CLXXIX.

Punct. 1. *Ipse enim Pater amat vos.*
Joan. cap. 16. Dulce tibi est, ab aliquo amari, præsertim majore, potentiore, gratiore, & multo studio hunc amorem prenas. Quare non prenas amorem Dei Optimi Maximi &c. cum tamen hujus amorem longè certius possis obtinere, quàm hominis? eumque longè dulciorem, sanctiorem, utiliorem?

Punct. 2. *Ipse enim Pater amat vos.*
 Quid inde habes, si amaris à majore, potente &c. homine? quandoque nihil, præter aliquem transitorium affectum, quandoque aliquam promotionem, quandoque nihil. A DEO autem habes affectum perpetuum, promotionem summam, dulcedinem infinitam, omnia æternum.

Punct. 3. *Quia vos me amâstis.*
Joan. cap. 16. In quo ostenderunt discipuli amorem suum erga Christum? In affectu reverentiali, in auditione attenta, in obedientia prompta, in prædicatione Evangelii, in affectu erga pauperes, in contemptu totius mundanæ vanitatis. Et tu fac similiter, ut ameris à Patre.

MEDITATIO CLXXX.

Punct. 1. *Si duo ex vobis consenserint, Matth. cap. 18.* De omni re, quam-

quameunque petierint, fiet illis à Patre meo. Tanti est apud Deum consensus & unitas fratrum. Benedicta domus, in qua est sancta unio! Vide, ne hanc unionem turbes aculeatis dictis, inutilibus querellis, ineptis imaginationibus &c.

Punct. 2. *Siduo ex vobis consenserint.*

Matth. cap. 18. Hi duo sunt Superior tuus & tu. Si hi duo consenserint, benedictio DEI super illos & pax! Licet tibi afferre rationes & difficultates tuas. His auditis & non exauditis, consenti Superiori tanquam Vicario Christi. Hi duo sunt tu & frater tuus, qui forsàn non est ad tuum genium. Grandis res! illos diligere, qui sunt ad genium!

Punct. 3. *Ibi sum in medio eorum.*

Matth. cap. 18. Estne discursus tuus talis, ut Christum mereatur habere medium? Esne inter duos, qui sunt congregati in nomine Christi? an potiùs inter eos, qui sunt seminatores discordiarum? Auderèsne ita loqui aut agere præsentem Christo in medio? Multùm proficies, si semper Christum in medio præsentem cogitas.

MEDITATIO CLXXXI.

Punct. 1. *Magister, quod est mandatum magnum in lege? Matth. c. 22.* Sciebat Christus nequitiam interrogantis, & tamen placidissimè respondit, quasi nihil

nihil adverteret. Confer hîc tuos in respondendo aculeos, acrimoniam affectûs, accentûs, & dictorum vehementiam, si paulò acerbius interrogaris. Magnum virtutis testimonium est, in subitiscasibus sibi esse præsentem.

Punct. 2. Mandatum magnum est mandatum amoris. Magnum sæpe dubium esse potest, an, cum te amare Deum dicis, non ex timore aliqua facias, aut omittas. Magnum quid est amare DEUM purè propter se: utut enim Deus id summè meretur, sæpe tamen nostrî causâ tantùm amamus.

Punct. 3. Proximi dilectio se prodit in amovendis à dilecto malis, in conferendis in eum beneficiis, in lætitia de bono rerum ipsius successu, in mœrore de malo; idque eò nec rogante, nec cogitante sentiunt in se, & faciunt illi, qui verè eum amant.

MEDITATIO CLXXXII.

Punct. 1. *Et ipsi observabant eum.*
Luc. cap. 14. Invitârunt Pharisæi Christum ad manducandum, ut observarent eum. Sic faciunt Politici hujus mundi, specietenus benevolentiam exhibent, malignum autem animum tegunt, quo calumniari possint. Ne duplex sis animo, & ne alios observes ad carpendum: indignum enim hoc Viro Religioso est.

Punct.

Punct. 2. *Licetne Sabbatho curare?*

Luc. cap. 14. Potuisset Christus hydropticum statim sanare; prudentissima, tamen suavitate interrogavit observantes Phariseos, an liceat Sabbatho benefacere? & deinde per exemplum cadentis in puteum asini probat, licere. In quocunque demum statu fueris, non summo semper jure age, sed age cum omni mansuetudine, ut omnia fiant sine offensione.

Punct. 3. Hac allata Christi probatione conticuere Pharisei, utut aliàs elati. Fugiendæ sunt contentiones, quæ non nisi ex pertinacia oriuntur. Non abundes in tuo sensu, nec altercare in publicis & privatis congressibus; præsertim si non ampliùs pro veritate, sed pro affectata victoria pugnandum est.

MEDITATIO CLXXXIII.

Punct. 1. *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Matth. c. 10.* Media ad perseverantiam sunt fuga peccati & occasionum ejus, sensuum custodia, carnis maceratio, sincera sui manifestatio, rectus usus SS. Sacramentorum, diligens meditatio, magna cum Divina Majestate conjunctio, specialis amor erga Beatissimam Virginem, magna liberalitas erga animas defunctorum.

Punct. 2. Perseverantiæ insidiatur inconstantia, quæ maximè evertit nostra.

pro-

proposita , ut , quod ferventer & prudenter proposuimus , ob leves & putidas causas omittamus. Quare identidem renovare oportet spiritum in aliqua collectione , etiam horariâ tantum , & piis cœptis insistere.

Punct. 3. Ipsa quandoque naturalis constitutio fervorem nostrum moratur ; quandoque se DEUS nonnihil occultat , ita ut nosmet ipsos ad prosecutionem operis cogere debeamus. Tunc enim verò nihil omittere oportet , etiamsi omnia videantur exsucca , pressa , & insipida. Colliget se denuo natura , & DEUS faciem suam ostendet.

MEDITATIO CLXXXIV.

Punct. 1. *Ubi est thesaurus tuus , ibi est & cor tuum. Matth. cap. 6.* Est enim anima magis ubi amat , quam ubi animat. Noli habere alium thesaurum , quam indeficientem , quem nemo possit nolenti eripere. Noli vagari per multa bona , sed illud bonum ama , in quo est omne bonum. Hoc non amato super omnia , amittes omne bonum.

Punct. 2. *Nemo potest duobus Dominis servire, Matth. cap. 6.* intellige contrariis. Servit, quisquis amat. Deum amas? D E O servis. Creaturam amas cum offensione creatoris , creaturæ servis. Quid magis fatuum , servire malle
crea-

creaturæ, quàm Creatori ? servo, quàm Domino ? mendico, quàm omnium rerum Potenti ?

Punct. 3. *Nonne anima plùs est quàm esca ? & corpus plùs quàm vestimentum ?* Quid ergo plùs angeris de omnibus aliis, quàm de DEO tibi placando ? quare omnia diligentius curas, quàm Dei servitium ? cur omnium amorem ferventiùs aucuparis, quàm Dei ? non amas animam tuam.

MEDITATIO CLXXXV.

Punct. 1. *Qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Luc. cap. 14.* Nudos nudum Christum sequi nos oportet, ut nihil reperiant mundani, quod suum sit. Et ideo beati pauperes spiritu, qui, cùm re ipsa non possint omnibus carere, affectu tamen omnia relinquunt. Si aliquid ægrè dimittis, perfectè pauper non es.

Punct. 2. *Hic homo cæpit edificare, & non potuit consummare. Luc. cap. 14.* Bene incipiunt multi, proponunt optimè, profitentur publicè ; sed quia in progressu ob difficultates lassescunt, aut in societate tepidorum frigescent, à suis propositis, & votis, ac denique à Christo desciscunt. Quotidie oportet renovare spiritum.

Punct. 3. *Qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. Luc. cap. 14.* Suam quisque crucem debet bajulare, non à se electam, sed à Domino commensuratam. uni crux est sua infirmitas, alteri humilitas officii; uni invisus Superior, alteri socius molestus; uni tentatio absurda, alteri persecutio. Quod cuique grave est, crux est. Hanc ferre debet.

MEDITATIO CLXXXVI.

Punct. 1. *Quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam, ut glorificetur Pater in Filio. Joann. 6. 14.* Hinc Ecclesia plerasque orationes suas concludit: Per Christum Dominum nostrum; vel allegando apud Æternum Patrem merita, & passionem Filii. Summus amor inter Patrem & Filium summam nobis facit confidentiam. Quando autem oras, sic temetipsum considera, tanquam præsentatum Domino Majestatis, ut confidentiæ semper jungatur reverentia.

Punct. 2. *Cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Joan. 6. 14.* Ego sum in patre meo per unitatem Divinæ essentiae idem cum Patre Deus; vos in me per amorem, curam & custodiam, quâ vos comple-

plector ; ego in vobis per gratiam meam vos inhabitans , illuminans , & dirigens ad omne bonum , & ad vitam æternam in cœlis.

Punct. 3. *Qui autem diligit me , diligetur à Patre meo , & ego diligam eum , & manifestabo ei meipsum , Joan. cap. 14.* in hac vita per clariorem indies mei , mysteriorumque meorum & donorum cognitionem practicam , quâ Sancti gustant & sapiunt Christum , quàm dulcis sit Dominus ; & ideo in gratitudinis , laudis , amoris & jubilationis affectus erumpunt.

MEDITATIO CLXXXVII.

Punct. 1. *Nescitis , quid petatis. Matth. cap. 20.* Petierunt per matrem suam Joannes & Jacobus primas dignitates in regno Christi. Quo jure ? consanguinitatis. O quàm inepta sunt desideria nostra ! quàm vana media & viæ , quibus ad promotiones utimur ! quàm longè nobis est melius , non exaudiri ! Nil sanguis , nil favor , sed merita valent apud Deum.

Punct. 2. *Potestis bibere calicem , quem ego bibiturus sum , Matth. c. 20.* Mundus respicit ad personas , DEUS ad opera. Tantum vales apud Deum , quantum

tum pro Deo laborâsti. Apud Deum nemo crescit ex alieno sudore.

Punct. 3. *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare. Matth. cap. 20.* Qui spiritu Christi aguntur, omnium se minimos agnoscunt; qui mundi, super omnes volunt excellere. Qui minimos se agnoscunt, omnia, quæ volunt, à Deo impetrant; qui se exaltant, nihil. Dat Deus indigentibus, & se indigere agnoscantibus.

MEDITATIO CLXXXVIII.

Punct. 1. *Petite, & dabitur vobis, quarite & invenietis, pulsate & aperietur vobis. Luc. cap. 11.* Interim nec datur nobis, nec invenimus, nec aperitur nobis. Quare? quia nostra oratio sæpe est mera recitatio. Non assequimur sensum; non attendimus ad personam, cui loquimur; non agimus serîo, sed ex consuetudine; properamus ad alia. Deum, quem ex animo quærit, ubique invocans invenit, & invento persuadet.

Punct. 2. *Propter importunitatem tamen surget, & dabit illi. Luc. 6. 11.* Propter perseverantiam in orando multa impetramus: ideo enim non statim dat Deus, ut magis penetremus indigentiam nostram, & insufficientiam, imò ut & magis mereamur id, quod petimus. Qui
au-

autem ad orationem est negligens, suæ ingratitude & tepiditate est testis.

Punct. 3. *Vos cum sitis mali, nõstis bona data dare filiis vestris: quantò magis Pater vester de cælo? Luc. c. 11.* Pater, eò quod sit pater, dat filiis suis, quæ petunt, utut aliàs bonus non sit. Pater autem cœlestis, cùm sit essentialiter bonus, utique dabit nobis, si petamus cum ea fiducia, quæ filios decet tanti Patris, & ea petamus, quæ deceant tantum Patrem. Modò non poneremus spes nostras in aliis!

MEDITATIO CLXXXIX.

Punct. 1. *Mens cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Joan. c. 4.* Sicut famelicus inhiat cibo corporali, ita anima Deum amans desiderat placere DEO per sua opera, ut perficiat, hoc est, perfectè faciat opus ejus, opus vocationis suæ. Et DEUS nihil libentius dat, quàm si ab ipso hoc petatur.

Punct. 2. *Qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam eternam. Joan. c. 4.* Aliàs messorum fructus non faciunt suos; in messe autem Domini ipsi fructus sunt fructus messorum. O quàm fructuosi & pretiosi sunt labores & sudores nostri, si huic Domino

H 3

labo-

laboramus ! Ab ipso benedictionem petamus , qui incrementum dat.

Punct. 3. *Alius est , qui seminat ; & alius , qui metit. Joan. c. 4.* Deus seminat , nos metimus. Nemo sibi adscribat conversionem animæ , aut incrementum spirituale: Deo totum debetur. Nos instrumenta sumus , & quandoque multum impediunt Deum & homines ; id quod cum rubore agnoscamus.

MEDITATIO CXC.

Punct. 1. *Iterum relinquo mundum & vado ad Patrem. Joan. c. 16.* Id ipsum dic quotidie, Quomodo ? Relinque ea, quæ mundani amant & quærunt. Relinque mundum imperfectum , quo mundani Deum, & proximum amant. Relinque finem, quem in operibus suis sibi præfigunt.

Punct. 2. *Iterum relinquo mundum & concupiscentias ejus adducentes me ad peccatum ; conversationem nimiam inducentem vanitates ; distractiones illius impediunt sanctam solitudinem & internam animæ curam.*

Punct. 3. *Et vado ad Patrem : nam totum iter vitæ meæ debet esse directum ad meum Patrem , qui me creavit propter se, ut eum laudem, eum amem, ei serviam , & tandem ad ipsum perveniam æternum beatus. Vado ad Patrem quotidie*

die sæpiùs memor æternorum, & contemptor transitoriorum: non enim habeo hic manentem civitatem.

MEDITATIO CXCI.

De Ascensione Domini.

Punct. 1. *Assumptus est in cælum.*

Marc. c. 16. Duxit Christus discipulos suos in montem Oliveti, ascensurus in cælum ex eo loco, in quo incepit passionem suam. Quàm lætis oculis aspexit locum hunc! O quam gaudebimus & nos, si multa propter Christum passi fuerimus in monte Oliveti, in scholis, in cathedris, in cubiculis &c.

Punct. 2. Reliquit Christus in monte Oliveti vestigia sua, quæ omni hominum statui quadrant: quia nemo est, qui in Christo non aliquid videat, quod imitetur. Hæc rectissima ad cælum via est, ingredi viam Oliveti, viam orationis, viam resignationis, viam tristitiæ pro peccatis, viam comprehensionis & persecutionum.

Punct. 3. *Sedet à dextris Dei.*

Marc. e. 16. Quantum exaltata est natura nostra in Christo! Quàm potentem habemus Advocatum apud Patrem! O si ille ostendat Patri vulnera sua, quid non speremus? Ad summam hanc exaltationem duxit Christum summa humiliatio.

Quanto magnus es, humilia te in omni-

bis, & coram Deo invenies gratiam: quoniam magna est potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur. Eccli c. 3.

MEDITATIO CXCI.

Punct. 1. *Mittam eum ad vos, Joan. c. 16.* scilicet Spiritum Sanctum, & quidem in specie linguarum ignearum. Est ignis elementum purissimum, nullas sordes aut maculas in se habens, & in aliis etiam consumens. Consumeret etiam in te, si non tam tenaciter illis inhæreres.

Punct. 2. Ignis est lucidus. Spiritus Sanctus mera lux est, illuminat omnem hominem, qui aperti, sinceri & veracissimi pectoris est. Nulla sit in te falsitas, nullus politicismus, nulla duplicitas. Age cum omnibus quidem meditatè, cautè & providè. Fidem aut non da, aut serva.

Punct. 3. Ignis sursum tendit. Et quid aliud vult Spiritus Sanctus, quàm sursum corda! Non multum ignis est in corde tuo, si rarò aut difficulter ad spiritualia & cœlestia ascendis. Bruta prono in terram vultu incedunt, homines autem ad sidera faciem erigunt, ad altiora nati sunt. Patriam suspice, & exilium non amabis.

MEDITATIO CXCI.

Punct. 1. *Docebit vos omnem veritatem. Joan. c. 16.* Sicut ignis calefacit

elit & accendit res sibi propinquas, ita qui Spiritu Sancto pleni sunt, omnes excitant ad amorem Dei & fervorem in spiritu. Ipsi instruuntur à Spiritu Sancto in omni veritate, & instruunt alios, sicut ignis ignem propagat. Ignis non discernit inter ligna nobiliora.

Punct. 2. Sicut ignis non habet in se ullam humiditatem, & res humidas exsiccat, ita Spiritus Sanctus exsiccat humorem libidinis, & aridum reddit cor ab omnibus illecebris carnalibus. Duo amores sunt duo ignes; unus amor sanctus, alter profanus. Sanctus longè potentior est, & ubi admittitur, extinguit profanum: admittitur autem à castis, cautis, mortificatis.

Punct. 3. Ignis etiam durissima metalla liquefacit. Quid non facit Spiritus Sanctus in cordibus etiam durissimis? emollit, lacrymas elicit, ebullire facit in calidissimos affectus. Projice etiam tu cor tuum in hunc ignem. Non sis Pharaeo induratus, qui non velis dimittere populum ad sacrificandum Domino, scilicet obligationes tuas plurimas observare.

MEDITATIO CXCIV.]

Punct. 1. *Spiritus est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Joan. c. 6.* scilicet ad vitam spiritualem animæ: nam caro & ejus commoda retardant, aut omnino impediunt animam in operando. Hinc; S. Paulus: Spiritu ambulate,

late, & desideria carnis non perficietis. O quam multa omittimus, ne pigrum corpus nostrum offendamus!

Punct. 2. *Ex hoc multi discipulorum ejus abierunt retrò, Joan. c. 6.* quia spiritualement Christi doctrinam non volebant capere, & juxta sua carnalia principia procedebant, scholam Christi dese- rebant. Sic multi mittunt manum ad aratrum, ad laborem, & respiciunt retrò ad suum otium & commoditates.

Punct. 3. *Nunquid & vos vultis abi- re? Joan. c. 6.* Ah non, respondit Petrus, Domine ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. Qui verè Christi spi- ritu aguntur, adhærent Christo indissolu- biliter: quia schola illius schola virtutis est, quæ sola dat quietam satietatem & cer- tam spem salutis æternæ, Ibimusne à vi- ta ad mortem?

MEDITATIO CXCV.

Punct. 1. *Docebit vos omnem veri- tatem. Joan. c. 16.* Sicut ignis omnia consumit & redigit in pulverem, ita Spi- ritus Sanctus viros sanctos eò redigit, ut se vilissimos & tanquam pulverem repu- tent, deprimi, ac planè conculcari cu- piant. Tu contra contemnentibus indigna- ris, laudes tuas ipse propalas, suas aliis invides.

Punct. 2. Sicut ignis non potest abscondi, sed demum erumpit, ita vir spiritualis, solido spiritu imbutus, non potest ab adversitatibus supprimi, non ab occasionibus imperfectionum aut occupationibus distractivis, non ab honoribus, favoribus, deliciis &c. ardet constanti lumine, & identidem oleum affundit novi fervoris.

Punct. 3. Sicut ignis omnem materiam combustibilem aggreditur, ita vir spiritualis ubique suam virtutem exerit. Non alligatur loco, personæ, muneribus speciosis, non detrectat vilia, casus; ubique Deum quærit, & invenit.

MEDITATIO CXCVI.

Punct. 1. *Paraclitus autem Spiritus Sanctus. Joan. c. 14.* Sicut ignis res crudas excoquit, maturas, sapidas facit, ita Spiritus Sanctus sua consolatione & calore cruditatem aufert desolatis & afflictis; crucem, quæ eis prorsus erat insipida, sapidam & acceptam facit. Forsam hanc virtutem non expertus es, quia posuisti obicem. Quem?

Punct. 2. Sicut ignis expurgat & probat aurum, ita Spiritus Sanctus expurgat & probat affectus nostros. Auro adhæret lutum & scoria, affectibus nostris etiam sanctis se miscet quandoque sensualitates, vanitates, propria commoda. Projice omnia ista in ignem per generosas victorias, & puras intentiones.

Punct. 3. Sicut ignis requirit materiam aptam, quâ identidem foveatur & conservetur : ita Spiritus Sanctus requirit cor ad ardendum aptum, fiet autem aptum per diligentiam spiritualem & accuratum studium quotidianarum actionum.

MEDITATIO CXCVII.

Punct. 1. *Ecce ego vobiscum sum.*
Matth. c. 28. Ascendit in cœlum Christus, & tamen manere nobiscum voluit in terris. Quare? pro solatio: si tamen vera fide sæpe ad eum invisimus: dein pro auxilio: expectat enim preces nostras sedens in tabernaculo, tanquam in throno gratiarum.

Punct. 2. *Ecce ego vobiscum sum.*
Matth. c. 28. ut cum eo negotia nostra transigamus in via, antequam veniamus ad Judicem, apud quem nihil amplius remittetur. Quare sæpius accedamus, & deprecemur debita nostra, dum veniæ locus & tempus est.

Punct. 3. *Ecce ego vobiscum sum.*
Matth. c. 28. Cogita, quid Christus cogitet, quando solus est in templo? For-
 san: Si me nôssent homines! O si scirent divitias præsentiaæ meæ! O si perpenderent charitatem meam, quâ illos hic expecto! O quàm teneriore affectu ad amicos & amicas accedunt, quàm ad me?

MEDITATIO CXCVIII.

Punct. 1. *Vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Joan. c. 8.* Unde tu es? Si tua interna desideria, timores, tristitiæ, lætitiæ, odia, sermones ad superna sunt, de supernis es: si autem similia sunt hominibus terrenis, & mundanis, de deorsum es. Amor meus, pondus meum; eò feror, quocunque feror. Quæstio est, quis sit amor tuus?

Punct. 2. *Multa habeo de vobis loqui & judicare, Joan. c. 8.* sed ista distulit Christus ad judicium. Hoc tamen non expecta, & inquire, quænam illa sint, quæ tu præteris, Christus autem annotat? Sine palpo nunc judica, ut non judiceris à Christo. Ascendit ad cælum, sed redibit judicare vivos & mortuos.

Punct. 3. *Qui facit peccatum, servus est peccati. Joan. c. 8.* Obedit scilicet suæ passioni, & dicit Deo: non serviam. Velut jumentum circumducitur à suis concupiscentiis capite in terram inclinato. Christus ascendit ad cælum, nobis ostendens viam, quâ tendere debemus, ad libertatem nimirum & hereditatem filiorum Dei.

MEDITATIO CXCIX.

Punct. 1. *Sicut dilexit me Pater, communicando mihi suam Divinitatem,*
 H 7 ut

ut simus idem per identitatem, et ego dilexi vos communicando vobis omne quod sum per unionem amoris in SS. Eucharistia. Hæc verba utique nos obligant, ut quisque dicat: Do tibi Domine, quidquid sum & habeo ad omnem nutum & beneplacitum tuum.

Punct. 2. *Manete in dilectione mea.*

Joan. c. 15. Scilicet, id quod ore dicitis, etiam opere præstare, nihil excipiendo, quod mihi non detis, et si Isaacum vestrum (id quod vobis est charissimum) peterem, & hunc mihi non negate.

Punct. 3. *Ut unum sint, sicut & nos,* in amore perfectissimo, qui inter te Patrem, & me est Spiritus Sanctus, ita nos homines per amorem & omnimodam sanctitatem unum simus cum Deo, & omni eo, quod Deus propter se vult diligi. Sed quot sunt, qui hoc centies dicendo semper tamen sibi aliquid reservant, cum ad rem venit.

MEDITATIO CC.

Punct. 1. *Arguet mundum de peccato.*

Joan. c. 16. Spiritus Sanctus amplissimam materiam habet arguendi de peccato mundum in omni statu. Quam in te? Forsan non minimam, quod ejus gratiis tam tepidè utaris? ejus amicitiam majorem non prenses? ad perfectionem non tendas?

Punct.

Punct. 2. *De justitia, Joan. c. 16.*
quòd non procedatur juxta merita, sed
secundùm affectum; quòd ipsæ justitiæ
nostræ multis foedatæ sint sordibus, vena-
les, affixæ nostris passionibus, præjudiciis,
suspicionibus &c.

Punct. 3. *De judicio, Joan. c. 16.*
quòd de aliis temerè judicemus; quòd in
aliorum vitam curiosè inquiramus; quòd
secundùm faciem judicemus; quòd nostras
actiones aliorum actionibus præferamus;
quòd omnia nostra laudari velimus; quòd
nosmet ipsos non judicemus.

MEDITATIO CCI.

In Festo Pentecostes.

Punct. 1. *Spiritus est Deus, & eos,*
qui adorant eum, in spiritu & verita-
te oportet adorare. Joan. c. 4. Hoc est,
in omnimoda animæ applicatione est cum
Deo agendum, & ita sincerè, sicut decet
illum, qui verè credit, Deum intima pe-
netrare.

Punct. 2. *Spiritus Domini replevit*
orbem terrarum, Sap. c. 1. nimirum
sapientiâ, quæ est primum donum Sancti
Spiritus. Hæc sapientia instruit nos in co-
gnitione Dei & attributorum ejus, & cau-
sat in nobis magnam æstimationem rerum
spiritualium; quoniam Deum agnoscere
&

& omnia, quæ ad Deum ducunt, summi æstimare, summa sapientia est.

Punct. 3. Deinde intellectu, quod est secundum donum S. Spiritûs. Et hoc instruit hominem in mysteriis fidei, & in ejus obsequium intellectum captivat, ut credat ea, quæ sapientia mundi & carnis tanquam stultitiam deridet. Et vos sine intellectu estis, ait Christus Matth. cap. 15. ad Apostolos, non intelligentes concionem Christi: Magna gratia, habere intellectum bene instructum mysteriis fidei.

MEDITATIO CCII.

Punct. 1. *Spiritus Domini replevit orbem terrarum, Sap. c. 1.* dono consilii; quod hominem præservat à præcipitancia, & instruit rationibus, quomodo in negotiis animæ prudenter se gerat. Multam lucem dant consilia Seniorum, sine quibus nihil facias, maximam autem unctio Sancti Spiritus, sine cujus invocatione nihil aggredere.

Punct. 2. Dono fortitudinis; quod eliminat pusillanimitatem, & ingerit Spiritus generosos, ad aliquid prudenter & sanctè audendum pro gloria Dei. O quoties nos retrahunt timores, & abjectio animi ab insignibus operibus, ad quæ nobis Deus occasiones suppeditat! quælibet difficultas nos tenet.

Punct. 3. Dono scientiæ, quo instrui-

mur,

mur sanum iudicium ferre de creaturis, in quantum scilicet sint media à Deo concessa ad obtinendum ultimum finem nostrum, à quo si abducant, instar stercoreis pessumdari debent. Nos autem Creaturas non rarò pro fine habemus nostrarum actionum, & excidimus sine ultimo.

MEDITATIO CCIII.

Punct. 1. *Spiritus Domini replevit orbem terrarum, Sap. c. 1.* dono pietatis: Hoc expugnat duritiam cordis erga miseros, affictos, pauperes, & implantat benignitatem, misericordiam, liberalitatem & amorem proximi; item bonam voluntatem & filialem affectum erga Superiores, parentes &c. denique maternam benevolentiam erga subditos & nostræ curæ commissos. Spiritus iste bonus est erga omnes.

Punct. 2. Spiritus replet mundum dono timoris Domini, seu reverentiæ erga Supremam Majestatem Dei nostri, & studii, gloriam ejusdem Dei nostri ubique propagandi, vitando omnia peccata, & impediendo etiam apud alios, & non tantum peccata, sed etiam tepiditatem & negligentiam in servitio Divino.

Punct. 3. *Spiritus est, qui vivificat. Joan. c. 6.* Absque isto Spiritu omnia sunt mortua. Spiritus Sanctus facit ex hominibus Divinæ consortes naturæ, ex peccato-

catoribus justos, ex infirmis fortes, ex trīstibus lætos, ex frigidis ferventes, ex iracundis mansuetos, ex timidis animosos; si tamen purissimo huic Spiritui habitaculum spirituale, vacans immunditiis, præparaverimus.

MEDITATIO CCIV.

Punct. 1. *Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro persecutibus & calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos. Jam vide, an tu hoc Spiritu ducaris? Hic Spiritus Patris tui Spiritus est. Matth. c. 5.*

Punct. 2. *Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nōne & publicani hoc faciunt? Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid ampliùs facitis? nōne & Ethnici hoc faciunt? Matth. c. 5. Spiritus Patris tui bonis benefacit, quia merentur; malis, ut boni fiant & mereantur.*

Punct. 3. *Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est, Matth. c. 5. qui absque omni respectu erga omnes beneficus est; omnes sunt crea-*

creaturæ ejus ; omnes Christi sanguine sunt redempti ; omnes vult salvos fieri. An tu odisse & damnare vis , quos infinite bonus Spiritus Patris tui vult salvare ?

MEDITATIO CCV.

Punct. 1. *Tollite jugum meum super vos , & discite à me ; quia mitis sum & humilis corde. Matth. c. 11.* Hic est Spiritus Christi , Spiritus mansuetudinis & humilitatis. Si Christianus es , & si Religiosus , hoc Spiritu duci debes , si tamen utrumque hoc nomen non indignè ferre vis. Habuisset Christus , quia Deus , causam majestatis erga nos exereendæ ; quam tu habes ?

Punct. 2. *Et invenietis requiem animabus vestris. Matth. c. 12.* Qui hoc Spiritu Christi ducuntur , gaudebunt imperturbabili pace & quiete secum & cum aliis : nihil enim est , quod verè mansuetum & humilem de statu tranquillitatis possit dejicere. Inquietus es ? ergo non es mansuetus & humilis.

Punct. 3. *Jugum enim meum suave est , & onus meum leve ; Matth. c. 11.* & hoc ideo , quia qui cum Christo unus spiritus est , habet Christum adjuvantem in portando jugo. Qui autem spiritum mundi habet , mundum non habet adjuvantem se. Plurimi , si scirent , quàm sua-

vefit, Deo servire, onus mundi procul à se rejicerent.

MEDITATIO CCVI.

Punct. 1. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cœlestis, eradicabitur. Matth. c. 15.* Ad nihilum redigentur omnes conatus nostri, qui non ducuntur Spiritu Dei, quorum Deus finis non est. Quid enim planta sine rore cœlesti, sine vento perflante, sine radio solis? Sic omnia nostra sunt sine Dei Spiritu.

Punct. 2. *Cœcus autem si cœco ducatum præstet, ambo in foveam cadunt. Matth. c. 15.* Sequeris passionem, quid cœcius? sequeris carnem & sensum, quid stultius? quam primum passio deserbuit, voluptas evanuit, vides te errasse. Spiritum Dei monentem, excitantem, illuminantem sequeris? gaudebis ex factis. Nihil unquam facias animo perturbato, quia cœco.

Punct. 3. *Sinite illos. cœci sunt, & duces cœcorum. Matth. c. 15.* Qui sectantur principia politica spiritus mundani non vident ea, quæ Dei sunt, & tamen omnes in suam partem volunt trahere. Quid si etiam inter parietes religiosos essent, qui non secundum spiritum Christi sed mundi se, & alios gubernant?

MEDITATIO CCVII.

Punct. 1. *Auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Matth. c. 21.* Terribilis sententia! Quia tu non vis uti gratis à Deo tibi concessis, dabit Deus alii, qui cum fervore & gratitudine summa fructum feret. Spiritus ubi vult spirat; vide ne gratia Dei in te vacua sit.

Punct. 2. *Misit servos suos, vocare invitatos ad nuptias, & nolebant venire, Matth. cap. 22.* ad nuptias, ad conjunctionem animæ cum Deo. Et qui venire nolunt, non agnoscunt suavitatem Spiritûs Domini, effundunt se ad exteriora, se nunquam colligunt, tantum non Dei obliviscuntur.

Punct. 3. *Qui invitati erant, non fuerunt digni. Matth. cap. 22.* Non agnoverunt dignitatem suam & gratiam, quâ Deus illos ad suam intimam familiaritatem & communicationem invitavit; sed evanuerunt in cogitationibus suis, & dati sunt in reprobum sensum.

MEDITATIO CCVIII.

In Festo SS. Trinitatis.

Punct. 1. *Baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*

Eti. Matth. cap. 28. Deus unus & trinus est. Sis unus tecum in perfecta unitate passionum & potentiarum tuarum, ad unum finem DEUM. Sis plures in obsequium omnium, omnibus omnia factus.

Punct. 2. Sis unus tecum in perfecta solitudine & recollectione. Sis plures in communitate, erga omnes verè bonus. Sis unus in perfecto silentio eorum, quæ audivisti. Sis plures in omnibus excusandis, laudandis, consilio adjuvandis.

Punct. 3. Renova in te imaginem Patris in puritate tuæ memoriæ, Filii in sapientia verborum, Spiritûs Sancti in continuo incremento gratiæ. Cogita sancta, loquere sancta, sancta desidera, & omnia fac in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

MEDITATIO CCIX.

Punct. 1. *Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum.* *Joan. cap. 15.* Vitis est Christus, nos palmites. Ex parte vitis non est defectus succi vivifici. Si hunc non attrahimus, palmites infructuosi sumus, & hoc ipso excindemur. Tunc autem non attrahimus, quando vocem loquentis Dei in nobis non audimus, non exequimur.

Punct.

Punct. 2. *Et omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. Joan. c. 15.* Purgat Christus palmites putando, varias adversitates immitendo, & nos quasi compellendo ad spiritualem profectum & fervorem. Correctione D E I & hominum debemus fieri meliores.

Punct. 3. *Hec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur; Joan. cap. 15.* ut scilicet iis rebus gaudeatis, quibus ego gaudeo, scilicet laboribus, & periculis pro salute hominum susceptis. Et tunc implebitur gaudium vestrum, cum laboribus istis immortal fueritis.

MEDITATIO CCX.

Punct. 1. *Omnis, qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur. Luc. cap. 14.* Nihil ita deprimat hominem coram Deo, ut superbia; nihil ita elevat, sicut humilitas. DEUS alta à longè cognoscit, humilibus autem dat gratiam. Ut autem humilis fias, cognosce te perfectè.

Punct. 2. *Cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos; & beatus eris, quia non habent*
retri-

retribuere tibi. Luc. cap. 14. Quare beatus? Si benefacis cum spe retributionis, recepisti mercedem tuam; si autem nihil inde speras ab hominibus, Deus erit retributor tuus.

Punct. 3. *Retribuetur enim tibi in resurrectione justorum, Luc. cap. 14.* quando nimirum reddet Deus unicuique juxta opera ejus, & dicet: Esurivi & dedistis mihi manducare &c. O quam multi quærent, quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi! non donant Christo, sed elocant ad usuram hominibus, & accipiunt pro censu honorem, gratitudinem, retributionem.

MEDITATIO 'CCXI.

Punct. 1. *Dicit ei Jesus: da mihi bibere. Joan. cap. 4.* O felicem illum, à quo Jesus aliquid petit! Non agnovit Samaritana felicitatem suam, forsan èt tu tuam? Quod à te petunt pauperes, rudes, afflicti, peccatores &c. Jesus petit. Ah! cave, ne cum illis agas alio modo, quàm cum Jesu ageres.

Punct. 2. *Tu forsan perisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. Joan. cap. 4.* Si nimirum Samaritana novisset eum, & dedisset, pro aqua putei accepisset aquam vivam. Da, quantum potes, & ubi ubi potes, Christo in suis
mi-

minimis, nihil aliud in iis respiciendo, quàm Christum, sanguinem Christi, amorem universalem Christi.

Punct. 3. *Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum. Joan. cap. 4.* Nulla terrena extinguunt sitim; cœlestia autem hauriuntur ex scaturigine, quæ vincit omne desiderium. Una Dei consolatio superat omnia mundi gaudia. Terrena omnia relinquunt post se pœnitentiam aut nauseam, cœlestia gaudium & desiderium.

MEDITATIO CCXII.

Ad Festum SS. Corporis Christi.

Punct. 1. *Pater meus dat vobis panem de cœlo verum; Joan. c. 6 ap. verum* scilicet cibum animæ, & incrementum quotidianum gratiæ; si tamen cum fame accedis, & dispositione animæ congrua. Malè constituta est anima, quæ nauseat hunc panem; non satis benè, quæ non desiderat.

Punct. 2. *Ego sum panis vita. qui venit ad me, non esuriet; Joan. c. 6.* non esuriet cibos mortis, vanitatis, & deliciarum mundi: hi enim non solum, satiari non possunt animam, sed nec ullo modo nutrire: anima enim spiritualis cum sit, nihil, quod spirituale non
I est,

est, animam nutrire potest. Et tamen pro nutritione corporis sollicitissimi sumus, quod vivit ad tempus, pro anima, quæ vivit æternum, non ita.

Punct. 3, *Ut si quis ex ipso manducaverit, non moriatur. Joan. cap. 6.* Hic panis homogeneum vitæ est: si tamen nulla bilis, plethora, & acidum in stomacho fuerit. Bilis tua est averfio à proximo. Plethora est abundantia sæcularium desideriorum. Acidum est modus agendi tristis & morosus cum hominibus.

MEDITATIO CCXIII.

Punct. 1. *Pater meus dat vobis panem de cælo verum: Panis enim Dei est, qui de cælo descendit, & dat vitam mundo. Joan. cap. 6.* SS. Eucharistia est verè panis animæ, sicut panis naturalis est verè cibus corporis. Est panis Dei, in se habens DEUM, descendens è sinu Patris Æterni, vivificans animam, & resurrectionem causans corpori.

Punct. 2. *Ego sum panis vitæ, qui venit ad me, non esuriet, & qui credit in me, non sitiet unquam. Joan. cap. 6.* SS. Eucharistia confert comedenti cum gustu plenam satietatem, & extinguit omnem sitim; quia habet in se, quid-

quidquid est sanctè appetibile , dummodo viva fide credas , & bene præparatus accedas. Talis erit tibi Christus , qualis tu fueris Christo.

Punct. 3. *Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Joan. cap. 6.* Hic enim panis dat animæ gratiam , durantem usque ad vitam gloriæ in omnem æternitatem , dummodo tu hanc vitam non voluntariè abruperis. Gratia non habet alium hostem , quàm peccatum ; hoc cum sit voluntarium , in tua est electione, vivere, vel mori. Grandis foret audacia ac temeritas , subire conspectum Regis cum actuali voluntate inferendæ ipsi injuriæ. Et tu audes accedere cum vigenti affectu peccati venialis ?

MEDITATIO CCXIV.

Punct. 1. *Qui manducat me, & ipse vivet propter me, Joan. 6. 6.* operantem scilicet in ipso tanquam Medicum Omnipotentem , & avertentem omnem infirmitatem animæ: inducit enim secum horrorem peccati gravis & timorem venialium. Quare autem tot moriuntur post accessum tam potentis Medici? quia non audiunt vocem ejus. Crede, Divinam bonitatem te educaturam ex profundo carcere tuo, in quo ligatus es tot puerilibus affectibus , quos vanos agnoscis,

fed sine proposito eos abjiciendi. Vide ergo, ne impedias Christum in te operantem.

Punct. 2. *Vivet propter me* tanquam Magistrum vitæ spiritualis. Hinc viri sancti accedentes ad SS. Eucharistiam dixerunt: Eamus ad consilium: plurima enim discimus, si post sumptionem hujus cibi pronas aures præbeamus huic magistro. At non omnibus loquitur? omnibus aures ad audiendum habentibus. Dic cum magna aviditate: Loquere Domine, quia audit servus tuus.

Punct. 3. *Vivet propter me*, tanquam amicum optimum, qui in omni necessitate nostra nos consolatur; in omni periculo nos adhortatur; in omni egestate nobis auxiliatur, & non patietur nos in sine perire: si tamen huic amico fuerimus fideles in promissis & propositis nostris.

MEDITATIO CCXV.

Punct. 1. *Ecce panis Angelorum*, *Eccl.* hoc est, hominum Angelis similitum, vitam spiritualem viventium, castorum, ad omnem Dei nutum paratissimorum: hi enim sunt aptissimi, quibus Christus Dei & Virginis Filius suas gratias communicet. Angelus es? si in carne sine carnis affectionibus vixeris.

Punct.

Punct. 2. *Verè panis filiorum, Eccl.* eorum nempe, qui filiali & non servili in Christum affectu ducuntur. Obsequuntur filii ex amore, servi ex timore; filii ex reverentia, servi ob mercedem. Placere volunt filii ad oblectationem Patris, servi ad continuationem servitii.

Punct. 3. *Factus cibus viatorum. Eccl.* Fatigantur viatores, & confortatione indigent. O quot tædiis & difficultatibus lassamur in via virtutis! Invi-
tat nos Christus: Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Nos autem in nostris tædiis longè aliàs refectioes quærimus.

MEDITATIO CCXVI.

Punct. 1. *Panem de cælo præstitisti illis sine labore, Sap. cap. 16.* in deserto nimirum Israelitis. Si in sudore vultus nostri deberemus vesci pane, excusationem fortè haberemus: at modò sine labore nostro offertur nobis panis cœlestis. Et tamen quàm rarò accedimus cum vero & famelico gaudio!

Punct. 2. *Omne delectamentum in se habentem; Sap. cap. 16.* sed non omni gustui: malunt enim aliqui cepas, & allia, & ollas carnum Ægypti. Qui verò Domini dulcedinem aliquando degustarunt, omnes mundi delicias nauseabunt. Qui-

nam autem degustant ? qui gustum non habent corruptum.

Punct. 3. *Et omnis saporis suavitatem. Sap. cap. 16.* Manna ad quem quisque saporem volebat, convertebatur. Idem fit in SS. Eucharistia: qualis quisque DEO est, talis est Deus ipsi. Vis Deum erga te esse bonum? bonus esto DEO. Vis Deum erga te esse liberalem? esto erga Deum liberalis. In quo? se totum communicat tibi, te totum communica Deo.

MEDITATIO CCXVII.

Punct. 1. *Vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali, Matth. cap. 22.* hoc est, præparatione digna tanto hospite, sordidatum malis affectionibus & peccatis petulantioribus, lupum inter oves, malum inter bonos. Vestis nuptialis non tantum est vestis honesta, sed elegans, exquisita. Talis debet esse animæ accedentis ad S. Communionem.

Punct. 2. *At ille obmutuit. Matth. cap. 22.* Quæ nobis excusatio inter tot occasiones boni? ipsa nostra conscientia, iudex & testis erit, penes Deum nullam fuisse culpam: potuissemus, si voluissemus, esse sancti.

Punct. 3. *Multi enim sunt vocati, pauci verò electi. Matth. cap. 22.* Vide,

de , quænam signa habeas tuæ electionis? an habeas verè bonam voluntatem DEO ex toto corde seruiendi? an habeas horrorem ab omni voluntario & deliberato peccato? an habeas filialem amorem erga SS. DEI matrem? an habeas veram & universalem erga proximum charitatem? an sis verè resignatus in omnem Dei de te dispositionem &c.

MEDITATIO CCXVIII.

Punct. 1. *Posuit eum in paradiso voluptatis. Gen. cap. 2.* Paradisus voluptatis est Ecclesia Catholica. In hoc paradiso lignum vitæ est Christus Eucharisticus. Ad hoc lignum debet accedere homo vivens in gratia , & comedere ex eo ad augendam gratiam , sive conservandam animam in vita spirituali & sancta. An sanctior sis per frequentem usum SS. Eucharistiæ? & quare non?

Punct. 2. *Ut operaretur. Gen. c. 2.* Posuit DEUS hominem in paradiso , ut operaretur , non otialetur. Ad hunc ipsum finem te Deus posuit in Ecclesia , nimirum , ut operareris , cum gratia Eucharistica cooperareris , illo præsertim tempore , quo Christus Eucharisticus tibi præsens est. Aliàs eris similis Legato , qui petit audientiam , & non loquitur.

Punct. 3. *Et custodiret illum. Gen. cap. 2.* Ille custodit paradisum , qui

excolit, qui zizania evellit, animalia noxia arcet &c. Animam tuam paradifum crede, quando eam intravit Chriftus Eucharifticus. Vide ne ad illum intrent voluntariæ negligentiae, tædia, pigritiæ &c. ne in anima tua fuccrefcant tribuli & urticae inordinatarum affectionum. Quibus maximè obnoxius es?

MEDITATIO CCXIX.

Punct. 1. *Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos. Luc. cap. 14.* Nulla major Eucharifticâ, nulla præftantior. Miraculum miraculorum! in ea enim Chriftus memoriam fecit mirabilium fuorum, mifericors & miferator Dominus, & communicavit homini feipfum, auctorem omnium mirabilium.

Punct. 2. *Pauperes, & debiles, & cæcos, & claudos introduc huc. Luc. c. 14.* Poftquam invitati divites & opulenti fe excufaverunt, invitati funt pauperes & afflicti, & ifti comparuerunt. Sic Chriftus apud homines femper occupatos, & terrenis immerfos ingratus hofpes eft, in nulla exiftimatione & defiderio: apud pauperes ergo diverfatur, à quibus cum gaudio & gratitudine excipitur in filentio & folitudine.

Punct. 3. *Nemo virorum illorum, qui vocati funt, gustabit cœnam meam.*

LUC.

regionem longinquam, & dissipavit omnem suam substantiam. Luc. cap. 15. Regio longinqua est peccatum, quod hominem à Deo remotissimum facit. Substantia est gratia & spes hæreditatis. Utramque peccator petulanter abligurit, æternum pauper!

Punct. 3. *Et ipse cœpit egere. Luc. cap. 16.* Nemo peccatore pauperior. Nihil habet in conscientia, nisi debita; nihil habet in spe apud Deum, sed expectare debet sententiam damnationis æternæ; à mundo deseritur; à morte rapitur; à dæmone torquetur. O quàm malum & amarum est dereliquisse te Dominum Deum tuum!

MEDITATIO CCXXI.

Punct. 1. *Misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Luc. cap. 15.* Quis? Dominus peccatoris. Ad quid? ad pasceudas bestias suarum passionum. Quem ei victum dat? siliquas, delectationes sordidas, quæ non satiant; gaudia evanida, quæ post se trahunt luctum; breves delicias, æternas pœnas.

Punct. 2. *Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus? Luc. cap. 15.* Quàm bene est omnibus in domo patris mei Dei! Omnia perdidit, dum

dum à patre meo discessi ! quid defuit mihi apud Patrem meum ? Ah ! cur patrem meum dereliqui !

Punct. 3. *Surgam. Luc. c. 15.* Ex foetore meo & societate porcorum redibo ad patrem meum, Deum meum, & dicam ei: Peccavi in cælum, & coram te ! jam non sum dignus vocari filius tuus ! fac me tantùm sicut unum de mercenariis tuis, ut serviam tibi pro pane furvo, qui panem filiorum tam stultè nauseavi.

MEDITATIO CCXXII.

Punct. 1. *Vidit illum pater ipsius, & misericordiâ motus est. Luc. cap. 15.* O verè bonum patrem ! qui me peccatorem ad se reverti videns, motus est amore cordis intrinsecùs, & accurrens cecidit super collum meum, & osculatus est me oculo liberalissimæ pacis & misericordiæ ! potuisset mihi exprobare ingratitude, malitiam, perseverantiam in malo, & non fecit !

Punct. 2. *Cito proferte stolam primam, & date annulum in manu ejus. Luc. cap. 15.* Induisti me, benignissime Deus, vestimento salutis gratiæ tuæ, & desponsasti animam meam tibi annulo reconciliationis, & saginasti me cibo pretiosissimo Sanctissimi Corporis tui, promisti æternam hæreditatem.

Punct. 3. *Hic filius meus mortuus*

erat, & revixit. Luc. cap. 14. Ah! ubi eram, quando tecum non eram? cujus eram, quando tuus non eram? Reduxisti ab inferno animam meam. Quod actu non sim inter damnatos æternum, tua longanima bonitas fecit. O quot in inferno sunt, qui minus peccaverunt, quàm ego?

MEDITATIO CCXXIII.

Punct. 1. *Omnia, quæcunque vultis, ut faciant vobis homines. & vos facite illis. Matth. cap. 7.* Quid vis, ut homines de te loquantur? omnia bona, saltem excusantia verba. Quid vis, ut homines tibi faciant? omnia bona, saltem non mala. Quid vis, ut homines de te cogitent? omnia bona. Et tu fac similiter.

Punct. 2. *Quàm angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam! & pauci sunt, qui inveniunt eam. Matth. cap. 7.* Hi pauci sunt, qui se ipsos vincunt, se humiliant, multa amore DEI dissimulant, vindictam nullam quærunt, in silentio se totos Deo relinquunt, regnum Dei sollicitè quærunt.

Punct. 3. *Omnis arbor bona fructus bonos facit. Matth. c. 7.* Fructus tui opera tua sunt, hæc loquuntur de te, qualis arbor sis. Nunquid ultra tres an-
nos

nos expectavit Christus, quærens in te fructum, & quid invenit? Time, ne excindat, & in ignem projiciat te.

MEDITATIO CCXXIV.

Punct. 1. *Omnis ergo, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram patre meo. Matth. cap. 10.* Sæpe erubescimus esse pii, ferventes, religiosi. Adoramus idolum: Quid dicent homines? Dic cum S. Paulo: Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.

Punct. 2. *Non veni pacem mittere, sed gladium; Matth. cap. 10.* scilicet cum mundo & mundi filiis, contra quos deberemus pugnare gladio veritatis, & veri spiritûs & sanctæ constantiæ: pax enim cum impiis est omni bello deterior. Quid si etiam pugnare deberes tecummetipso? An non tu tibi hostis es?

Punct. 3. *Et inimici hominis domestici ejus. Matth. cap. 10.* Nemo nobis magis nocet, quàm amicus malus: transimus in omnia vitia eorum, quibuscum commoramur. Generosa discretionem opus, ut habitemus cum malis, & sine offensione illorum vel conscientiæ vivamus.

MEDITATIO CCXXV.

Punct. 1. *Tunc dicit discipulis suis: messis quidem multa, operarii autem pauci. Matth. c. 9.* Quot animæ jacent, quia non habent, qui earum curam habeat. Magna in cathedris, confessionalibus, operariorum excursionibus, conversationibus &c. messis esset, si agri diligentius & patientius colerentur.

Punct. 2. *Ite ad oves, quæ perierunt. Matth. c. 10.* Nulla negligenda est anima, etiam pauperrimorum, deformium, gravissimorum peccatorum: non enim valentibus opus est Medico, sed malè habentibus. Divites, nobiles, amabiles ubique inveniunt cultores, non item alii.

Punct. 3. *Gratis accepistis, gratis date, Matth. c. 18.* Nihil quæramus, nihil speremus, nisi animas, ne dicatur nobis: *receperunt mercedem suam.* Quam pauci sunt, qui Deo gratis serviunt! qui non quærent se ipsos! qui non ad exteriora respiciunt! qui non selectum faciunt inter illos, quibus operam suam locant!

MEDITATIO CCXXVI.

Punct. 1. *Nolite judicare, ut non judicemini. Matth. c. 7.* Soli Deo relinquamus omnia judicia, cui soli pa-
tent

patent hominum pectora. Nostra judicia errori sunt obnoxia, Deo injuriosa, nobis molesta, proximo infesta, plurimorum malorum semina.

Punct. 2. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Matth. c. 7.* Hic in judicantes talio est: sicut alios judicamus, sic judicamur ab aliis. Plerumque Deo ita permittente, cujus officium invasimus, in ea ipsa vitia incidimus, quæ in aliis judicamus. Se ignorat, qui alios judicat.

Punct. 3. *Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides? Matth. c. 7.* Argi sumus, in aliorum defectibus, talpæ in nostris. Nostros excusamus, aliorum augeamus. Nihil ita deberet esse nobis notum, quàm nos, & nihil ita nobis esse ignotum, quàm alii. Quales ergo sumus iudices?

MEDITATIO CCXXVII.

Punct. 1. *Neminem per viam salvaveritis. Luc. c. 10.* Salutationes istæ per viam sunt distractiones & diversiones inutiles: cum enim tempus zelatori animarum valde pretiosum sit, nullam debet negligere occasionem, aliquid boni præstandi. Multum temporis perdimus nihil agendo, & adhuc plus alia agendo, quàm ad quæ missi sumus.

Punct.

Punct. 2. *Dicite illis : appropinquavit in vos regnum Dei. Luc. c. 10.* Qui animas quascunque curant, non debent viam salutis reddere difficiliorem austeritate, sed faciliorem charitate & auxilio opportuno. Plurimi absterrentur ex timore, qui converterentur ex amore. Ubi est mansuetudo Christi?

Punct. 3. *Qui vos audit, me audit, Luc. c. 10.* Magnam auctoritatem habent Legati Christi. Curandum igitur illis est, ut suo exemplo, & modo agendi nihil derogent huic auctoritati. Omnium oculi in nos vertuntur curiosè, ita ut etiam atomi nostrarum imperfectionum illis sint scandalo.

MEDITATIO CCXXVIII.

Punct. 1. *Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum. Luc. c. 6.* Si tu intus esses bene constitutus, erga omnes cogitatione, verbo & opere bonus esses, & omnia in bonum verteres. quia autem intus malus es, malè de aliis cogitas, loqueris & agis, ac omnia in malum vertis.

Punct. 2. *Ex abundantia cordis os loquitur. Luc. c. 6.* Qui amat, loquitur de re amata; qui odit, derixis. Si Deus impleret cor tuum, de Deo loquereris & iis, quæ ad Deum pertinent. Ideo ex tua te loquela judica. Examina desideria tua

tua & invenies, quo thesauro τ cor tuum abundet.

Punct. 3. *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. Matth. c. 15.* Innumeræ orationes nostræ orationes tantùm labiorum sunt, & non cordis; quia sensum non attendimus eorum, quæ loquimur. Quid impetrabimus, si ipsimet non sciamus, quod petimus? Unum Pater noster cum attentione & affectu prævalet centenis aliis.

MEDITATIO CCXXIX.

Punct. 1. *Pharisæi autem & Legisperiti consilium Dei spreverunt in semetipsos, non baptizati ab eo. Luc. c. 7.* His sua superbia non permisit, ut se humiliarent coram S. Joanne Baptista, & baptismum pœnitentiæ acciperent. Malum signum! esse peccatorem & velle exitium videri. Signum pessimum! sua adorare, & aliorum omnia contemnere.

Punct. 2. *Lacrymis cœpit rigare pedes ejus. Luc. c. 7.* Fœmina nobilis, in conspectu omnium, peccata sua deflet, & quasi publicè confitetur. Quid non facit vera dilectio, & verus ob dilectum offensum dolor, & viva fides! Ideo remittuntur ei peccata multa.

Punct. 3. *Quis ergo cum plùs diligit? Luc, c. 7.* Æstimo, quia is, cui plùs

plùs donavit. Iam tecum rationes ini, & computa, quid à Deo acceperis, quid contra Deum feceris, quid tibi Deus remiserit! Hoc cognito intelliges, quantum tenearis diligere.

MEDITATIO CCXXX.

Punct. 1. *Si fœnum agri, quod hodie est, & cras in elibanum mittitur, Deus sic vestit, quanto magis vos modica fidei? Matth. c. 6.* Nihil ita Dei erga nos liberalitatem impedit, quàm parva confidentia. Non credimus, ipsum esse Patrem nostrum, si non instar filiorum ad eum in omnibus recurrimus.

Punct. 2. *Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Matth. c. 6.* Vult tamen rogari. Superbi sunt filii, qui carere malunt, quàm rogare. Superbi sunt subditi, qui penuriam pati malunt, quàm à Superioribus licentiam petere. Superbi sunt transgressores, qui malunt puniri, quàm delicti veniam rogare.

Punct. 3. *Querite ergo primùm regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Matth. c. 6.* Quorum prima cura Deus est, & beneplacitum ejus, eorum protectio & promotio prima cura erit Deo. Sicut cum Deo agimus, ita nobiscum Deus.

MEDITATIO CCXXXI.

Punct. 1. *Recedite, non est enim mortua puella, sed dormit. Matth. c. 9.* Symbolum tepidi habes. Quamdiu tibicines & turba tumultuans tepidum cingit, dormit. Cùm ejicitur turba, intrat Jesus, loquitur ad cor hominis, auditur.

Punct. 2. *Tenuit manum ejus, & surrexit puella. Matth. c. 9.* Non nisi manus nostra quandoque mortua est, & operari renuit. Quamprimum hæc teneatur à Christo ad laborandum, surgere, & cum gratia illius cooperari debemus. Plura sæpe possumus, quàm putamus, modò adhibere manum velimus.

Punct. 3. *Surrexit puella. Matth. c. 9.* Quis surgit? qui sedit, aut jacuit &c. Sedemus aut jacemus in tædio, pigritiâ, negligentia, incuriâ. Surgimus, quando ferventer agimus, non alia, sed alio modo.

MEDITATIO CCXXXII.

Punct. 1. *Ecce mater mea & fratres mei. Marc. c. 3.* Hoc nomine appellavit Christus audientes & facientes verbum Dei. Quare? Fratres vocavit facientes voluntatem Patris, matrem, illos qui etiam alios in spiritu gignunt, & Christo assimilant. Si frater es Christi, ut Christi
tus

stus obedi. Si mater, multos effice fratres Christi.

Punct. 2. *Qui enim fecerit voluntatem Dei. Marc. c. 3.* Triplex est voluntas Dei, necessaria, beneplacens, & perfecta. Necessaria est præceptorum; beneplacens operum supererogationis; perfecta plenitudo virtutum in gradu perfecto. Quam tu imples?

Punct. 3. *Hic frater meus, & soror mea, & mater est. Marc. c. 3.* Hi Christi sunt consanguinei, quibus potest applicare pretium sanguinis sui: illis autem potest applicare, qui faciunt voluntatem Dei. Fratres & sorores sunt, qui sanctè invicem diligunt; matres, qui nutriunt fratres Christi, etiam minimos.

MEDITATIO CCXXXIII.

Punct. 1. *Non poterat ibi virtutem ullam facere propter incredulitatem eorum. Marc. c. 6.* Quia non habemus dignam de Deo æstimationem, non meremur ullam gratiam; nec humiliter petimus, nec fiducialiter speramus. Plurimorum Christianorum malè viventium defectus est in viva fide.

Punct. 2. *Quia non est Propheta sine honore, nisi in patria sua. Marc. c. 6.* Quasi patria Christi est Status Religiosus. In hoc
sine

sine honore est apud illos, qui non student perfectioni. Extra hanc suam patriam in honore est apud illos, qui in seculo sunt virtuosi. Quanta nostra confusio erit, videre seculares præcedere nos in regno Dei!

Punct. 3. *Et mirabatur propter incredulitatem eorum. Marc. c. 6.* Quasi diceret: Quid potui facere vineæ meæ, quod non feci? & tamen, dum volo colligere uvas, nihil invenio, nisi labruscas. Quid deest nobis ad vitam perfectam? an non mediorum satis? & tamen!

MEDITATIO CCXXXIV.

Punct. 1. *Rogare cœperunt eum, ut discederet de finibus eorum. Marc. c. 5.* Quia Christus immisit dæmones in porcos, ideo timuerunt Christum propter amissos porcos. O quàm multi oderunt Christum, quia ipsis vult abstrahere porcos suos?

Punct. 2. *Cœpit ipsum deprecari, qui à demonio vexatus fuerat, ut esset cum illo. Marc. c. 5.* O quantum discrimen inter servitutem Christi & diaboli! O quàm multi conqueruntur, portantes jugum Christi, quia nesciunt, quid sit portare jugum diaboli & peccati!

Punct. 3. *Abiit, & cœpit predicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Jesus.*
Marc.

Marc. c. 5. Felix ! qui agnoscit Dei beneficium, conversionem à statu peccati ad statum gratiæ ! à statu mundi ad statum Religionis ! à statu tepiditatis ad statum fervoris. Quanta tibi fecit Dominus ! quanta debes retribuere ?

MEDITATIO CCXXXV.

Punct. 1. *Vides turbam comprimentem te, & dicis : quis me tetigit ? Marc. c. 5.* Turba tetigit Christum, tetigit & mulier ; sed tactu prorsus diverso. Mulier tetigit viva fide & fiducia, turbæ per importunitatem. Quot Christum tangunt in SS. Eucharistia ! quàm diverso affectu & effectu !

Punct. 2. *Cognoscens virtutem, qua exierat de illo. Marc. c. 5.* Exit virtus à Christo, cùm invenit subiectum dispositum, præsertim in SS. Eucharistia, quæ cùm præbeatur omnibus eadem, non omnibus eandem confert virtutem. Sic tu nos visitas, sicut te colimus.

Punct. 3. *Filia, fides tua te salvam fecit, vade in pace. & esto sana. Marc. c. 5.* Qui vivaciter credit, semper est in pace, & sanus in passionibus suis. Unde tepor & negligentia status nostri ? nisi ex languida repræsentatione futurorum, quæ credimus ?

MEDITATIO CCXXXVI.

Punct. 1. *Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum.*

Marc. c. 6. Scilicet post Apostolicos labores vult Christus Apostolis aliquam sui recollectionem insinuare, ne se aut nimiùm fatigent, aut effundant. Quære aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita.

Punct. 2. *De omnibus civitatibus concurrerunt illuc, & prævenerunt eos,*

Marc. c. 6. scilicet Christum & Apostolos, quos avidissimè audiebant. Et quinam erant hi? pauperes, plebeji, cives, & hos docebat Christus. An nos illos negligamus? Neminem excludat zelus noster, quia neminem excludit Christus.

Punct. 3. *Et erant sicut oves, non habentes pastorem, & cœpit illos docere multa.*

Marc. c. 6. Nobiles, divites, Domini, Dominae gratiosuli prensantur, & quandoque sine omni fructu. Rusticani, simplices, pauperes, miseri, deformes vix habent, qui eorum curam gerant, & hi ferrent fructum uberrimum.

MEDITATIO CCXXXVII.

Punct. 1. *Et repleti sunt omnes in Synagoga istâ hac audientes, Luc. c. 4.*
Veritatem scificet, quam nullo modo tam
aper-

apertam audire volebant Pharifæi. Etsi hæc merces veritatis admodum iniqua sit, noli tamen celare veritatem, & tu veritatem dicentibus noli dare mercedem tam iniquam. Veritas liberabit vos. Jo. c. 8.

Punct. 2. *Ejecerunt illum extra civitatem, Luc. c. 4.* Christum nimirum. Idem faciunt subditi, qui omnis correctionis & increpationis impatientes murmurant, & in omnibus angulis conqueruntur: cum enim Superiores nolunt audire, Christum ejiciunt, à quo habent protestatem.

Punct. 3. *Ipse autem transiens per medium illorum ibat. Luc. c. 4.* Quilibet faciat suum officium, & non curet hominum sermones. Qui te judicat, Dominus est, & non permittet succumbere veritatem. Ita tamen officio tuo fungere, ut nullus rationabiliter queri possit contra substantiam & modum.

MEDITATIO CCXXXVIII.

Punct. 1. *Per totam noctem laborantes nihil cepimus. Luc. c. 5.* Qui laborant in nocte ignorantie, cœcitatibus voluntariæ, peccaminosæ conscientie, propriæ voluntatis, nihil capiunt ad meritum. Et hinc tot opera nobis pereunt.

Punct. 2. *In nomine autem tuo laxabo rete. Luc. c. 5.* Quasi diceret: **Hactenus meæ arti & industriæ confisus nihil**

hil cepi, nunc ad tuam benedictionem totâ fiducia conversus piscabor. Postquam omnem tuum conatum adhibuisti, tamen tibi omnino diffide, & humillimo affectu in omnibus Dei benedictionem pete. Sine me, ait Christus, nihil potestis facere.

Punct. 3. *Ex hoc autem eris homines capiens, Luc. c. 5.* hoc est, si ea sedulitate & contentione, quâ hætenus pisces capere adlaborasti, homines capere, & ex mari ignorantia & malitia extrahere studueris, eris Princeps Apostolicorum Piscatorum, quorum officium est, omni conatu hominum corda ad Christum attrahere. Nemo à te recedat, nisi melior.

MEDITATIO CCXXXIX.

Punct. 1. *Si regnum in se dividatur, non potest regnum illud stare, Marc. c. 3.* Nihil ita necessarium in eommunitate, quàm unio. Hæc colligat membra unius corporis vinculo charitatis. Qui hoc vinculum rumpit sua importunitate, linguæ vitiis &c. elidit animam è corpore hoc. Omnia potiùs tølera, quàm unionem turbes.

Punct. 2. *Si Sathanas consurrexerit in semetipsum, dispersit us est, & non poterit stare. Marc. c. 3.* Etiam diaboli concordant in nocendo. Væ illis! qui fratrum suorum laudes imminuunt,

vitia própalant, sua jaçant, turpiter æmulantur. Indigni sunt, qui in sancta communitate vivant.

Punct. 3. *Quomodo potest Sathanas Sathanam ejicere? Marc. c. 3.* Quomodo malus potest malum corrigere aut convertere? Quilibet incipiat à se ipso. Qui se in pace tenet, etiam alios poterit pacificare. Qui in se bonus est, etiam alios poterit bonos facere.

MEDITATIO CCXL.

Punct. 1. *Dimitte illos, ut euntes in proximas villas emant sibi cibos. Marc. c. 6.* Erant Apostoli solliciti pro auditoribus Christi, ipsimet autem non consolabantur eos, quia non poterant: nos autem sæpe possumus & nolumus, habemus, & non damus, loqui possumus, & tacemus; quia vera charitas non est in nobis.

Punct. 2. *Date illis vos manducare. Marc. c. 6.* Deus nobis vult uti tanquam instrumentis ad consolandos homines & ideo conemur, neminem à nobis dimittere sine consolatione & auxilio. Divinum est, de omnibus bene mereri.

Punct. 3. *Intuens in cælum benedixit & fregit panes, & dedit discipulis suis. Marc. c. 6.* Deus sæpissimè non dat, quod tamen dat per servos suos,

ex-

expectans nostram humiliationem in petendo consilio, auxilio, ope ab iis, quos Dei loco venerari debemus.

MEDITATIO CCXLI.

Punct. 1. *Manducaverunt omnes, & saturati sunt. Marc. c. 6.* Implet nimirum Deus omne animal benedictione, & vel maximè omnem hominem audientem sermonem ejus. Qui enim pascit animam cibo spirituali, verbo Dei, sacra lectione &c. pascetur à Deo in corpore cibo corporali.

Punct. 2. *Et sustulerunt reliquias fragmentorum. Marc. c. 6.* De donis Dei nihil perdamus, etiam gratias, ut nobis videntur, minimas: qui enim Deum diligit, nihil negligit, quo ei placere possit. Exigui momenti aliqua æstimamus, quæ in purgatorio per horas & dies juere debemus.

Punct. 3. *Cùm dimisisset eos, abiit in montem orare. Marc. c. 6.* Post patratum miraculum multiplicationis panum & piscium contulit se Christus ad gratiarum actionem, erudiens nos, ut post omnes gratias, maximè insigniores, gratitudinem nostram demonstramus. Sæpe, qui maxima accipiunt, ingratiissimi sunt.

MEDITATIO CCXLII.

Punct. 1. *Habete in vobis sal, Marc. c. 9.* id est, agite cum prudentia, quæ condat sermones vestros, & ordinet actiones. Nihil facite cum impetu, nihil inconsideratè. Sine prudentia etiam illa, quæ bona sunt, bona & utilia esse cessant.

Punct. 2. *Habete in vobis Sal. Marc. c. 9.* Id est, quandam acrimoniam & fervorem, qui impediatur putredinem tepiditatis & tædiorum in vita spirituali, tam apud nos, quàm apud eos, quibuscum agimus.

Punct. 3. *Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos. Marc. c. 9.* Qui pacem habere vult inter homines, necessariò pati debet aliquas amaritudines, falsas oblocutiones, & contrarietates, easque dissimulare, & propter Deum & bonam pacis tolerare, in bono malum vincere, prudentiâ malum in bonum vertere.

MEDITATIO CCXLIII.

Punct. 1. *Ecce nos reliquimus omnia & secuti sumus te. Marc. c. 10.* Potesne dicere: reliqui omnia? & sequor te? omnia, etiam affectum? sequeris, etiam ad montem Oliveti & Calvaria?

Punct.

Punct. 2. *Qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc. Marc. c. 10.* Qui omnia propter Deum reliquit, & Christum secutus est, habet horreum & cellam Dei, nimirum ejus providentiam, fratres, amicos, domos, &c. quæ centies tantum & plus sunt.

Punct. 3. *Et in seculo futuro vitam æternam. Marc. c. 10.* Pro quàm exigua mercede famuli & famulæ totam vitam suam expendunt, & cùm viribus deficiunt, miserabiles sunt! In servitio Dei mercedem centuplam in hac vita, & in altera habemus æternam.

MEDITATIO CCXLIV.

Punct. 1. *Muli autem erunt primi novissimi, & novissimi primi. Marc. c. 10.* Qui in terris præferebantur omnibus, erunt quandoque ultimi in cœlis, si tamen! Et qui in terris erant omnibus subjeçti quasi peripsema, in altis cœli sedibus collocabuntur. Judex justissimus reddet unicuique secundùm opera sua, non secundùm personas, officia, dignitates.

Punct. 2. *Erant autem in via ascendentes Jerosolymam, & precedebat illos Jesus, & stupebant. Marc. c. 30.* Properabat ad passionem suam Jesus, & præ-

cedebat fervore exempli: Apostoli autem adhuc imperfecti nondum intelligebant dignitatem patientium pro Deo.

Punct. 3. *Et sequentes timebant.*

Marc. c. 10. ne scilicet Magistrum suum amantissimum amitterent, aut etiam ipsi involverentur cum ipso. Sic natura horret ardua; spiritus autem generoso ausu ardua superat, & arctam viam penetrat. Tendentibus ad perfectionem multum obest tepidus timor.

MEDITATIO CCXLV.

Punct. 1. *Confidite, ego sum, nolite timere. Marc. c. 6.* Erant Apostoli in magno timore, ita ut exclamarent. At ubi audierunt: Ego sum; omnem timorem posuerunt. Cogitemus & nos, quando periclitamur: Ego sum, scilicet auxiliator vester, spectator vestri certaminis pro me.

Punct. 2. *Et ascendit ad illos in navim, & cessavit ventus. Marc. c. 6.* Si Deus pro nobis, quis contra nos? erit autem pro nobis, si pro ipso solo laboremus, & illum solum quæramus. In navi sumus, dum vivimus. Quatitur illa variis ventis & procellis tentationum. Invitemus igitur Christum ut ascendat ad nos in navim.

Punct. 3. *Et plùs magis intra se stupebant, Marc. c. 6.* scilicet propter duo miracula, panum & tranquillati maris. Non capiebant felicitatem suam, quam habebant ex consortio Christi. Felices nos! si felicitatem nostram agnoscimus in servitio Dei. Vestimur in croceis, non amplexemur stercora.

MEDITATIO CCXLVI.

Punct. 1. *Cavete à fermento Pharisæorum, Marc. c. 8.* Fermentum Pharisæorum est hypocrisis, quæ totam massam boni operis corumpit. Si Sacerdotes, Religiosi ea, quæ faciunt & patiuntur, non propter Deum faciunt & patiuntur, verè hypocritæ sunt.

Punct. 2. *Et fermento Herodis. Marc. c. 8.* Herodes vulpes fuit, ejus fermentum astutia. Væ Christianis politicis! væ Religiosis! si juxta mala principia politica conversantur inter homines. Christianus es? Religiosus es? Age ut Christus cum omnibus sincerè.

Punct. 3. *Et Fermento Herodis, Marc. c. 8.* fermentum Herodis fuit superbia, qua instigante Tyrannum egit. Superbus nemini parcat, neminem sibi æqualem, longè minùs superiorem patitur, omnes contemnit, solus vult emi-

nere, nihil laudat laudatis invidet, sua jactat.

MEDITATIO CCXLVII.

Punct. 1. *Si quis vult primus esse, erit omnium novissimus, omnium minimus, Marc. c. 9.* id est omnium humillimus, & hoc ipso Christo similimus, quem Deus exaltavit, & dedit illi nomen super omne nomen. Parum est, infimum locum quaerere, omnibus cedere &c. sed hoc magnum est, se verè infimo loco dignum censere.

Punct. 2. *Et accipiens puerum stavit eum in medio eorum. Marc. c. 9.* Voluit Christus Apostolis ipso facto demonstrare, quousque se demittere deberent, nempe usque ad simplicitatem innocentis pueri, carentis omni fastu, & ad omnia facienda parati.

Punct. 3. *Quem cum complexus esset, Marc. c. 9.* scilicet propter suam simplicitatem & innocentiam tenero amore dignum, & haud dubiè prædestinatum ad vitam æternam. S. Martialem fuisse putant. Verè Sapiens c. 12. O quàm bonus & suavis est Domine Spiritus tuus in omnibus! scilicet erga simplices & rectos corde.

MEDITATIO CCXLVIII.

Punct. 1. *Væ vobis Scribe & Pharisæi hypocrite, qui decimatis mentham & anethum; Matth. cap. 23.* qui ita minima quæque superstitiosè observatis, maxima autem malitiosè negligitis. Hæc oportuit facere, & illa non omittere. Cura minimorum bona est, maximorum necessaria. Vide ne in parvis sis scrupulosus, & in magnis laxus.

Punct. 2. *Væ vobis Scribe & Pharisei hypocrite, quia mundatis id, quod de foris est calicis, & paropsidis, intus autem pleni estis rapinâ, & immunditiâ. Matth. cap. 23.* Hi sunt servi oculorum hominum, non autem Dei. Modò hominibus satisfaciant, quidquid sit de approbatione Dei.

Punct. 3. *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta, Matth. c. 22,* scilicet ab habitatoribus & omni supellestile. *Væ cordi, in quo Spiritus Sanctus per gratiam suam non habitat! in quo nullus virtutum & bonorum operum thesaurus est! nulla supellex bonorum desideriorum & habituum! Verè domus deserta, quia à DEO deserta.*

MEDITATIO CCXLIX.

Punct. 1. *Digito autem suo nolunt ea movere, Matth. c. 23.* scilicet onera, quæ aliis imponunt. Non est potentius medium ab aliis obtinendi, quæ suades, quam eadem prius facere. Non benedicit Deus zelo eorum, qui ipsimet virtute vacui sunt; non enim sunt congrua instrumenta.

Punct. 2. *Omnia verò opera sua faciunt, ut videantur ab hominibus. Matth. cap. 23.* Nisi verba tua ab intrinseca sanctitate proficiscantur, nihil tibi proderunt dicta ac facta tua, aliis valde parum. Quæ verò de corde bono & perfecto procedunt, utrinque fructum proferunt optatissimum.

Punct. 3. *Amant autem primos recubitus. Matth. cap. 23.* Nihil ita noxium ad exemplum ut fastus & superbia. Unus verè humilis & zelosus plus ad Dei gloriam & salutem animarum efficiet, quam centum laudis & honoris cupidi: hi enim non nisi seipsos quærunt, non autem Deum & animas.

MEDITATIO CCL.

Punct. 1. *Non enim respicis personam hominum, Matth. cap. 22.* id est, exteriora hominis, sed purè animam, &
or-

Ornamenta , ac merita animæ. Si amor noster amoris Christi esset similis , quàm multa non respiceremus , & quàm alia ?

Punct. 2. *Reddite ergo , quæ sunt Cesaris Cesari , & quæ sunt Dei DEO.*

Matth. c. 22. Ita debemus exterioribus vacare , ut interiora non negligamus. Sui quisque curet , & in aliena se non immisceat , & sic DEO & hominibus satisfaciet.

Punct. 3. *Audientes mirati sunt , & relicto eo abierunt. Matth. cap. 22.*

Agnoscebant captiosi Pharisei , Christum sincerissimam eis veritatem dixisse. Nostram quoque virtutem & sinceritatem tandem mirabuntur & venerabuntur homines utut pessimi , si viderint constantiam.

MEDITATIO CCLI.

Punct. 1. *Ille autem respondens ait : nolo , postea autem pœnitentiâ ductus abiit. Matth cap. 21.* Symbolum est peccatoris pœnitentis , & mandata in posterum observantis. Dixit quidem peccando : nolo : sed agnovit malitiam suam , & compensavit ferventiùs mandata servando. Quò plùs peccâsti , hoc majorem obligationem habes , Deo ferventiùs serviendi.

Punct. 2. *At ille respondens ait: eo Domine; & non iuit. Matth. cap. 21.* Symbolum est multa promittentis & proponentis, sed nihil servantis; uti nos sæpissimè facimus, qui, si nostra proposita servâssemus, pridem sancti essemus. Nemi-
mini sæpius mentiti sumus, quàm DEO. Quæ sunt proposita tua? quomodo ser-
vas?

Punct. 3. *Publicani & meretrices præcedent vos in regno DEI; Matth. c. 21.* quia voluntatem Dei denique perfec-
erunt, de peccatis doluerunt, ferven-
ter pœnitentiam egerunt, magna opera
fecerunt. Multi autem cognitionibus &
propositis divites pergunt in sua acedia,
nihil minùs quàm verè servi Dei.

MEDITATIO CCLII.

Punct. 1. *Ipsè verò dormiebat, Matt. cap. 8.* Laboramus, sudamus, affigi-
mur, periclitamur &c. & Deus dormire
videtur. Quare? vult suscitari. Susci-
taverunt eum precibus, fervore, ope-
ribus extraordinariis, ut magis æstime-
mus gratiam, quam dare paratus est no-
bis. Sunt filii, qui putant, omnia sibi
deberi; sunt alii, qui parentes suos hu-
milter rogant. Ex quorum numero tu
es?

Punct.

Punct. 2. *Quid timidi estis, modicæ fidei? Matth. cap. 8.* Christum secum habebant, timere non debebant; hinc increpuit illos propter modicam fidem. O quoties non audemus, quia, timemus! & ideo timemus, quia in Deo non confidimus! & ideo in D E O non confidimus, quia modicæ fidei sumus!

Punct. 3. *Imperavit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Matt. cap. 8.* Omnia obediunt Deo, præter hominem, qui omnium maximè deberet. Obediunt venti & mare, & statim tranquillitas magna est. Non obedit homo, & inde omnis perturbatio est.

MEDITATIO CCLIII.

Punct. 1. *Si quis vult venire post me. Matth. cap. 16.* Scilicet relictâ viâ seculi & libertate mundanorum, abneget semetipsum, non ambulando secundum proprium sensum & iudicium, sed alterius loco D E I, & tollat crucem suam, quotidie, nimirum id, quod ipsi in sua vocatione grave est.

Punct. 2. *Crucem suam.* Grave est mundanis, servare in omnibus ordinem; non ire quò & quando volunt; fungi his, & non aliis muneribus; non loqui, quando & ubi volunt; nihil habere proprium;

prium , humiliter licentias petere &c. hanc crucem mundanis gravem Religiosi portant quotidie libenter , & cum gaudio. Quia tamen difficultate non caret , crux est.

Punct. 3. *Tollat Crucem suam* , liberè , animosè , aspiciens in præeuntem cum Cruce Christum : qui enim coactè , ex respectu , cum tepiditate suam Crucem ferunt , graviores sentiunt , & minus , aut nihil merentur. Sacerdos , aut Religiosus , qui suam crucem debet ferre , & coactus , non religiosè fert , est martyr diaboli.

MEDITATIO CCLIV.

Punct. 1. *Ut videantur ab hominibus. Matth. cap. 23.* Introspecte teipsum , an omnia , & eo modo faceres , si in mundo solus esses , & nemo te videret? O quam multi aliquando respectus detegentur?

Punct. 2. *Intra in cubiculum tuum , & clauso ostio ora Patrem tuum in abscondito. Matth. cap. 6.* Habesne aliquid veri boni in te , cujus non vis conficios homines? Imò an non plurá ostendis coram hominibus , quæ non habes coram Deo?

Punct. 3. *Nesciat sinistra tua , quid faciat dextera tua. Matth. c. 6.* Ita vult

vult Christus occultari, opera nostra bona, quæ non requiruntur ad publicum exemplum, ut, si posset aliquid dextra manus sinistram celare, deberet facere. Quantos thesauros meritorum perdimus jactantiâ nostrâ!

MEDITATIO CCLV.

Punct. 1. *Bene omnia fecit. Marc. cap. 7.* id est perfectè: Dei enim perfecta sunt opera, ita ut in nullo habeant defectum; nostra autem defectibus plena sunt. Si vel unum quotidie opus perfectum Deo exhibere possemus! Saltem à nullo ad alterum opus propera, sed unum priùs bene absolve.

Punct. 2. *Non invenio opera tua plena coram DEO meo*, quod idem est, ac perfecta, scilicet charitate, intentione pura, diligentia, perseverantia &c. ita ut sibi Deus in tuo opere complacere possit, & dicere: non frustra dedi meam gratiam huic homini: bene enim illâ usus est.

Punct. 3. *Decet nos implere omnem justitiam. Matth. cap. 3.* Justitiæ nostræ sunt quasi lignum, in quo tineæ & vermiculi sunt, scilicet distractionum, præcipitationum, decurtationum, vanitatum, finium & intentionum extravagantium, pigritiarum, & negligentiarum.

Veniet

Veniet Christus , & justitias nostras judicabit.

MEDITATIO CCLVI.

Punct. 1. *Negotiamini , dum venio.*
Luc. cap. 19. Vita Christi fuit plenissima laboribus , miseriis , & persecutionibus. Talis etiam , si bene perpendimus , est nostra. Fuit tamen Christo pretiosissima , quia meritorum feracissima. Cur non & nobis?

Punct. 2. *Negotiamini , dum venio ,* nimirum in usu temporis , semper operando juxta vocationem nostram , & gratiam à Deo concessam ; omnium enim momentorum & gratiarum rationem dare debemus. Si Sancti nobis invidere possent , usum temporis inviderent.

Punct. 3. *Consummatum est ,* dixit Christus finito vitæ suæ cursu , sive , omnia implevi , quæ voluit Pater meus. O felices nos ! si in fine vitæ nostræ poterimus dicere : Consummatum est , hoc est , omnia feci , quæ debui , quæ potui , quæ D E U S & Superiores mihi imposuerunt.

MEDITATIO CCLVII.

Punct. 1. *Videns civitatem , flevit super illam ; Luc. cap. 19.* eò quòd non cognovisset tempus visitationis suæ , quod illi

illi ad pacem fuisset. Tempus visitationis nostræ est multiplex: sub variis enim formis apparet Christus ad ostium cordis nostri, pulsat, & non invenit aditum ex causis levissimis &c.

Punct. 2. *Si cognovisses & tu. Luc. cap. 19.* Noli negligere vocem Domini intus excitantem: hæc enim vox vox amantis est. Hodie vocat, & forsan cras non revertitur. Et quidem in hac die, misericordiæ nimirum; forsan dies sequens erit dies justitiæ. Noli dicere: Seria in crastinum.

Punct. 3. *Quæ ad pacem tibi. Luc. cap. 19.* Quis negligit occasionem pacis, qui scit, te imparem esse gerendo bello? an expectabis bellum cum DEO? Conditiones pacis aliæ non sunt, quàm: Revertere ad Dominum DEUM tuum! revertere à tepore & languore tuo ad fervorem! Prima opera fac.

MEDITATIO CCLVIII.

Punct. 1. *Non potest mundus odisse vos, me autem odit. Joan. c. 7.* Qui juxta mundi principia vivunt, non sunt odio apud mundanos; qui verò juxta Christi principia ambulant, odium mundanorum incurrunt. Qui piè volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Nihil de principiis mundanis tibi adhæret?

Punct.

Punct. 2. *Quidam enim dicebant, quia bonus est; alii autem dicebant, non. Joan. c. 7.* Ecce! Ipsa Sanctitas diversis hominum judiciis obnoxia est. Quid angeris? si amicos habes & inimicos? si facta tua alii laudant, alii criminantur? Dei iudicium time, hominum contemne.

Punct. 3. *Nolite iudicare secundum faciem. Joan. cap. 7.* Exteriora videmus, interiora nescimus, cur ergo iudicamus? Actus videmus, intentionem & circumstantias ignoramus, quid ergo iudicamus? Nemo tibi magis notus est, quam tu tibi, & te ipsum non audes iudicare, & te ipsum omni studio conaris defendere; quid ad te aliena?

MEDITATIO CCLIX.

Punct. 1. *In lege autem Moyses mandavit nobis, huiusmodi lapidare, Joan. cap. 8.* nimirum adulteros. Hoc dicebant Judæi non amore justitiæ, sed ut Jesum tentarent. Pharisei sunt iniqui delatores, & omnium, præterquam sui, observatores; non amore disciplinæ, sed ut videantur ipsi exacti, ut se insinuent, ut timeantur.

Punct. 2. *Jesus autem inclinans se deorsum digito scribebat in terra. Joan. cap.*

cap. 8. Christus hujusmodi observatores jubet in terram respicere, suæ originis admonet, suæ conscientiæ rationes inspicere vult. In terra legent peccata sua, suos defectus, quibus cognitis facile aliorum errata dissimulabunt, & se naso trahent.

Punct. 3. *Audientes autem unus post unum exhibant. Joan. c. 8.* Quid audiebant? terram clamantem, & exprobrantem illis peccata sua. His auditis ne respiciebant quidem ad adulteram. O quam multa quereris, criminaris, accusas in aliis, in quibus ipse summoperè reus es!

MEDITATIO CCLX.

Punct. 1. *Ubi sunt, qui te accusabant? Joan. c. 8.* Si quilibet verreret ante suas fores, non essent tot accusatores aliorum. Pharisei videbant in lapide tanquam in speculo sua delicta. Lapis iste conscientia tua est; hanc introspice, & multa videbis, quæ aliis impropereas.

Punct. 2. *Nec ego te condemnabo. Joan. cap. 8.* Dilapsis Phariseis Christus, qui utique poterat, adulteram non condemnavit. Desieverit interim peccatum suum, & veniam à DEO obtinuerit. O felix es! si omnibus judicantibus &

CON-

condemnantibus te, solus Christus te non condemnat. Quies animi tui non sit in potestate hominum, sed Dei.

Punct. 3. *Vade, & jam amplius noli peccare. Joan. cap. 8.* Hæc mansuetudo Christi est, hæc mansuetissima corrigendi ratio, etiam erga graves peccatores. Etiam cum justè corrigis, & punis, mansuetudinis non obliviscere. Mansuetè corrigentibus certò certius & citius pareatur, quàm austerè exprobrantibus.

MEDITATIO CCLXI.

Punct. 1. *Ego sum lux mundi; qui sequitur me, non ambulat in tenebris, Joan. cap. 8.* Christus doctor & dux est. Docet verbo, & ducit exemplo. In omnibus respice Christum, quasi te alloquentem, & docentem, quid & quomodo debeas facere. Persona Christi ita animo tuo sit impressa, ut ejus effigiem in omnibus tibi repræsentare possis.

Punct. 2. *Ego vado, & quæretis me, & in peccato vestro moriemini. Joan. cap. 8.* Terribile vaticinium! si Christus discedit infectâ re ab homine, & illum sibi relinquit, augebit sua peccata, & in illis interibit. Quò vadit Christus? ad tribunal Judicis, quia non voluisti accedere ad thronum gratiæ.

Punct.

Punct. 3. *Quò ego vado, vos non potestis venire. Joan. cap. 8. Quare? quia vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Viæ Christi & viæ mundi nunquam conveniunt. Christus humiliat se, mundus exaltat se. Christus paucis est contentus, mundus nullis satiatur. Christus patitur, mundus deliciatur. An in omnibus his cum Christo es?*

MEDITATIO CCLXII.

Punct. 1. *Cùm exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum. Joan. cap. 8. Crucifixionem suam vocat exaltationem suam, quia etsi videatur esse summa ejus depressio, Dei tamen providentiâ facta est summa ejus exaltatio, ut omnes gentes Christum crucifixum adorent, & ab eo veniam, gratiam, & gloriam expectent. In ipsa crucifixione, tot portentis honoratâ, agnoverunt Filium DEI. Miracula tua sunt patientiæ tuæ, ex quibus te Religiosum agnoscant fratres tui.*

Punct. 2. *Ego, quæ placita sunt ei, facio semper; Joan. cap. 8. Patri Filius. Aliqua præcepta sunt, aliqua placita. Crediderim, à te præcepta observari: si autem genuinus es filius, etiam ad*

ad placita te resolves, & nihil negliges, quod placere Deo agnosces.

Punct. 3. *Cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos. Joan. c. 8. Cognoscetis veritatem practicè sermones meos servando, & hæc in bono firmitas liberabit vos ab omni contradictione, persecutione, falsitate, & totius mundi machinis; quia tandem bona causa triumphat. Ad solidas & innegabiles veritates te identidem reflecte; & semper in bono constans eris; E. gr. Morieris. Est vita æterna. DEUS dignus est omni tuo amore.*

MEDITATIO CCLXIII.

Punct. 1. *Quomodo tu dicis: liberi eritis? Joan. cap. 8. Non voluerunt Judæi nomen servi. Respondit Christus: Omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Parùm proderat Judæis, quòd essent Filii Abrahæ liberi, si hoc non obstante essent servi peccati. Christianus es? Religiosus es? quid tum? si servus es peccati & tuarum passionum.*

Punct. 2. *Omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Joan. cap. 8. Quid est, esse servum peccati? Servus facit, quod Dominus imperat. Si ergo facis, quæ tua imperat inordinata passio, Passio est tua Domina, tu servus.*

Punct.

Punct. 3. *Si filii Abraha estis, opera Abraha facite. Ioan. cap. 8.* Parva gloria est, habere magnum patrem, & degenerem esse filium. Dicunt Hebræi: Ex tribus cognosces, quis sit discipulus Abrahæ, & quis Balaam. Qui oculo est gratiofo, spiritu benigno, anima satiabili, cui facilè satis fit, hic est filius Abrahæ. Qui verò est oculo livido, spiritu superbo, & anima insatiabili, hic est filius Balaam.

MEDITATIO CCLXIV.

Punct. 1. *Si DEUS Pater vester esset, diligeretis utique me. Ioan. cap. 8.* qui ejus Filius sum: vos autem quæritis me interficere. Audiant hoc Religiosi, qui suam regulam non observant: hæc enim Fundatoris partus est. Ergo qui regulam suam non diligunt, etiam patrem non diligunt; & qui quærun't eam interficere, etiam patrem oderunt.

Punct. 2. *Vos ex patre Diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere. Ioan. c. 8.* Diabolus semper restitit veritati, id ipsum faciunt filii diaboli peccatores, cum peccatum vel maximè contrarium sit veritati. Qui ex Deo est, verba Dei audit, innititur veritati, & voluntatem Dei & ejus Vicariorum facit.

Punct. 3. *Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in aeternum; Joan. 6. 8.* mortem scilicet animæ, quæ est peccatum: mortem autem corporis subibitis quidem, sed ego vos resuscitabo in novissimo die. Quis non horret mortem corporis? O si æquè mortem animæ timeremus! Quis non timet morbos? O si æquè peccata venialia!

MEDITATIO CCLXV.

Punct. 1. *Ecce, quem amas, infirmatur, Joan. 6. 11.* Hæc Mariæ & Marthæ insinuatio magnam continet fiduciam ad Christum. Cogitabant enim: sufficit Christum scire infirmari fratrem suum, quem amat; non enim amat & deserit. Dic etiam tu, tentatus, aut afflictus: ecce quem amas, tentatur, affligitur! amas me? ergo non deseres me.

Punct. 2. *Diligebat autem Jesus Martham, & sororem ejus Mariam, & Lazarum. Joan. 6. 11.* Quare tres istos? quia in summa pace, constanti charitate, & aviditate ad Christi verba audienda vivebant. Benedicte domus! ubi hæc tria vigent. Vis à Christo diligi? vive pacificus in communitate, exhibe charitatem omnibus, sis diligens in exercitiis spiritualibus.

Punct. 3. *Magister adest, & vocat te. Illa, ut audivit, surgit cito. Joan. c. 11.* Utraque soror amabat Christum, nulla erat inter illas æmulatio, utraque gaudebat de bono alterius. Quidni amet Christus familiam tam consentientem, tam invicem amantem, tam sibi addictam. Gaudebat Martha Martha nunciare adventum Christi, currebat. Maria excipere sibi dilectum.

MEDITATIO CCLXVI.

Punct. 1. *Et lacrymatum est Jesus Joan. c. 11.* ut ostenderet dolorem ex morte amici Lazari, & suum in eum amorem; ut collacrymaretur cæteris ad consolationem; ut adderet lacrymas orationi pro resurrectione Lazari. Fac aliquid pro amico, etiam cum molestia tua, quod alteri forsan non faceres.

Punct. 2. *Et lacrymatum est Jesus, Joan. c. 11.* Dolebat humani generis miseras per peccatum inventas. Flevit Judæorum incredulitatem, quod etiam post resurrectionem Lazari non essent credituri: quod Lazarum ex limbo, ceu portu securitatis revocaturus esset ad procellas & ærumnas hujus vitæ.

Punct. 3. *Ait Jesus: tollite lapidem, Joan. c. 11.* Ordinariè lapis aliquis obstat, ut peccator non possit aut velit pro-

L

dicere

dire de sepulchro peccati sui. Hunc removere debent Confessarii, Concionatores, Superiores, boni amici &c. suavi modo agendi, discreto fervore, invictâ patientiâ, multis orationibus & mortificationibus, indefesso studio &c. Quis tuus est lapis?

MEDITATIO CCLXVII.

Punct. 1. *Domine, jam foetet, quadriduannus est enim. Joan. c. 11.* Peccatores inveterati foetent propter malum exemplum & scandalum conviventium. Quia jam foetebat, putabat Martha, non esse possibilem resuscitationem. Eadem difficultas est in conversione inveterati peccatoris, aut tepidi Religiosi.

Punct. 2. *Voce magna clamavit: Lazare veni foras! Joan. c. 11.* Non quælibet vox revocat peccatorem ad vitam. Magna vox magna gratia est. O si præmeditaremur resurgendi difficultatem, non haberemus in peccando tantam facilitatem. Sensim delabimur in tepiditatem, non ita sensim exurgimus ad fervorem.

Punct. 3. *Lazare veni foras. Joan. c. 11.* Veni ex sepulchro tui somni spiritualis, malæ occasionis, frigidæ consuetudinis: & prodi in apricum operationum sanctarum; in statum, in quo nihil habeas, quod à Deo vel hominibus timeas; in ordinem opera-
tio

tionum tuæ vocationis; in solidum gaudium fervorum Dei.

MEDITATIO CCLXVIII.

Punct. 1. *Et statim prodiit, qui fuerat mortuus, Joan. c. 11.* Jam revixerat Lazarus, nondum tamen exsolutus fuerat fasciis. Quando peccator revixit ad vitam, manent tamen adhuc aliqua vincula malorum habituum, & inclinationum. Et hæc oportet solvere per continuatas victorias.

Punct. 2. *Quid facimus? quia hic homo multa signa facit. Joan. c. 11.* Multi ex præsentibus huic resuscitationi crediderunt in Christum, multi exarserunt in livorem. Bona facimus? Erunt, qui laudabunt & sequentur; erunt alii, qui improbabunt & persequentur. Nunquam credamus, nos omnibus satisfacturos; sed neque cedamus.

Punct. 3. *Ab illa ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum. Joan. c. 11.* Si vis perfectè vivere, & multa bona facere, expecta æmulationes, detractiones, malas interpretationes bonorum & malorum. Nunquam magnum aliquid præstabit, qui ab hominum ore pendet.

MEDITATIO CCLXIX.

Punct. 1. *Fecerunt autem ei cœnans ibi, & Martha ministrabat. Joan. c. 12.*

Amorem suum liberalem erga Christum ostendit hæc Sancta Virgo, præparans ei coenam cum suis. Quoties Christus ad te venit? & quam erga eum liberalitatem exerces? Nunquam ille venit vacuus ad te, nunquam illum vacuum à te dimitte. Quid dabis ei hodie?

Punct. 2. *Unxit pedes Jesu, & exersit pedes ejus capillis suis. Joan. c. 12.* Amorem suum affectuosum ostendit hæc Sancta Pœnitens erga Christum hospitem suum dilectissimum. Si verè diligis, non esto parcus in intensis affectibus. Sæpe non datur copia magnorum operum, semper autem affectuum.

Punct. 3. *Et domus impleta est ex odore unguenti. Joan. c. 12.* Unum fragrans exemplum implet totam communitatem, præsertim liberalitatis in pedes Christi, scilicet in infirmos, pauperes, derelictos, deformes, quos alius nemo habet in amoribus, & in quibus nihil præter Christum reperitur.

MEDITATIO CCLXX.

Punct. 1. *Martha autem satagebat circa frequens ministerium. Luc. c. 10.* Martha bene fecit Christum excipiendo, & convivium parando, debuisse tamen labori jungere devotionem, & audire etiam verbum Domini. Foran exteriora

ra bene curas, & interiora negligenter ac perfunctoriè? Propter illa, an propter hæc Religiosus es?

Punct. 2. *Dic ergo illi, ut me adjuvet.* Intercedit aliqua æmulatio, etiam inter fratres, dum vix pati possunt, unum plus tribuere operibus pietatis, aut sublevari in laboribus, aut magis esse in amoribus. Quisque suo fungatur munere, & de aliis non cogitet: ad quid enim venisti? ad serviendum Deo, non ad placendum hominibus, aut otiandum.

Punct. 3. *Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Luc. c. 10.* Non oportet negligere ministeria domestica, & in aliorum humeros onus rejicere; sed optimam partem, quæ est servitium Dei, debemus omnibus aliis negotiis præponere, & tunc primùm ea curare, quæ spectant ad servitium hominum.

MEDITATIO CCLXXI.

Punct. 1. *Venerunt non propter Jesum tantùm, sed ut Lazarum viderent. Joan. c. 12.* Sæpe mixta est devotioni nostræ curiositas, sæpe passio & sensualitas. Sunt quandoque opera nostra sicut potus aut cibus pretiosus; sed adsunt immissæ muscæ aut vermiculi, qui gustum multùm impediunt.

Punct. 2. *Cogitaverunt autem Principes Sacerdotum, ut & Lazarum interficerent, Joan. c. 12.* testem scilicet famosissimi miraculi. Hic est perversorum genius: lapidem mordent instar canum, quando projicientem non possunt. Sed non est consilium contra Dominum. A Deo accipe omnia; non ab homine.

Punct. 3. *Ecce mundus totus post eum abiit. Joan. c. 12.* Viderunt Pharisæi, innumeros in die Palmarum cum ramis Christo obviam procedere, & dissecabantur cordibus suis præ invidia. Sic invidis intolerabilis est laus & exaltatio aliorum, & omni conatu laborant laudatorum & honoratorum famam obscurare; & hoc ipso probant omni se virtute destitutos & superbiâ inflatos esse.

MEDITATIO CCLXXII.

Punct. 1. *Habebat demonium jam temporibus multis, & vestimento non induebatur. Luc. c. 8.* Hic est primus effectus peccati inhabitantis, non pati ullam virtutem, quæ sit vestimentum animæ, imò etiam adimit omnem affectum ad virtutem, ut anima eò remotior sit à Deo & gratiâ.

Punct. 2. *Neque in domo manebat. Luc. c. 8.* Alter effectus peccati est totalis effusio ad exteriora, quibus mens distrahi-

strahitur, ne unquam ad negotia animæ se convertat, aut Dei inspirationes audiat. Quærent mali quotidianas diversiones, ne conscientiam mordentem sentiant.

Punct. 3. *Sed in monumentis. Luc. c. 8.* Tertius effectus peccati est habitatio in sepulchris, sive quies apud mortuos, dum cum peccatis suis & peccatoribus pacem inquit, sine horrore peccata auget, & nimium quantum prolongat iniquitatem suam. Signum pessimum, graviter peccare, & non sentire.

MEDITATIO CCLXXIII.

Punct. 1. *Qui non est mecum, contra me est. Luc. c. 11.* Non admittit Deus neutralitatem. Debemus apertè stare pro ipso, & justè: quia ipse solus est Dominus noster jure creationis, emptionis, conservationis. Procul amandemus omnes respectus humanos, timores, politicos agendi modos, omnem duplicitatem. Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies.

Punct. 2. *Revertar in domum meam. Luc. c. 11.* Mentitur diabolus, cum dicit animam nostram domum suam. Fuerit in ea hospes, fuerit in ea tyrannus, nunquam tamen jus habuit in animam nostram. Et hinc quamprimum illum tanquam latronem ejiciamus, & vero Do-

mīno totam restituamus. Nihil remaneat in ea, ad quod diabolus jus habeat.

Punct. 3. *Et sunt novissima hominis illius pejora prioribus.* Luc. c. 11. Nihil periculosius, quàm relapsus in peccatum: quando enim relabimur in peccatum, ostendimus, quasi pœniteret nos, diabolum expulisse; quasi melius nobis esset habitare cum dæmone, quàm cum Christo.

MEDITATIO CCLXXIV.

Punct. 1. *Et quis est meus proximus?* Luc. c. 10. Omnis ille, cui potes benefacere sine discrimine, seu amicus sit, seu inimicus. Lex naturæ ita colligat homines, ut alter alterius necessitatibus succurrat: Lex Christi autem longè adhuc magis illam explicavit. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Joan. c. 13.

Punct. 2. *Viso illo præterivit.* Luc. c. 10. Sacerdos & Levita viderunt hominem spoliatum & vulneratum. An non natura illis dictavit: quid tibi velles fieri in hac calamitate jacenti? ambo autem (quod est turpissimum, Sacerdos & Levita) transierunt. Potésne miserum eernere, & non juvare?

Punct. 3. *Samaritanus autem iter faciens venit secus eum, & videns eum*
mi-

miseri cordiâ motus est. Luc. c. 10.
 O quàm multos confundit hæc Samaritani parabola ! currunt, inserviunt, die noctuque hærent apud Dominos & Dominas, & personas dilectas, pauperes autem in angulis jacentes, miseros, & tantum non computrescentes ne respiciunt quidem.

MEDITATIO CCLXXV.

Punct. 1. *Anima, habes multa bona, posita in annos plurimos, requiesce. Luc. c. 12.* Promittit iste sibi annos plurimos, cum ne de una nocte certus sit Cogitat in hac vita requiescere, in qua est constans inconstantia. Cura, ut multa bona habeas, posita in annos æternos & requiem sine fine.

Punct. 2. *Qua autem parasti, cujus erunt ? Luc. c. 12.* Fecisti nescio quas provisiones pro tuo corpore, & spem tuam extendisti in longissimam fruitionem, cui providisti ? Nulla melior est providentia, quàm quâ quotidie es ad abeundum paratus. Hæc una & maxima tua cura sit.

Punct. 3. *Sic est, qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives; Luc. c. 12.* qui abundat omnibus transitoriis, & non habet thesaurum a quod Deum; cui Deus thesaurus suus non est, qui extra Deum consolationem suam quærit; qui aliquid amat, quod propter Deum non amat.

MEDITATIO CCLXXVI.

Punct. 1. *Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? Luc. c. 12.* Serviamus Domino sincerè, & omnem aliam curam de futuris projiciamus in sinum Divinæ providentiæ, cui est cura de nobis, eaque longè major, quàm nobis de nobis ipsis esse potest. O quàm frequenter frustra nos fatigamus spebus aut timoribus!

Punct. 2. *Considerate lilia agri. Luc. c. 12.* Quàm pulchrum & ex omni parte perfectum est lilium? Deus sic vestit, Deus sic conservat. Utique pluris sumus Deo, quàm lilium? modò quoad omnia relinqueremus nos Deo, quoad omnia provideret nobis Deus. Absque perfecta resignatione nulla quies est in animo.

Punct. 3. *Querite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Luc. c. 12.* Exercitia tua spiritualia, conscientię tuæ puritas, virtutum religiosarum studium sint tua prima cura. Et tunc ille, qui implet omne animal benedictione, dabit rebus tuis incrementum.

MEDITATIO CCLXXVII.

Punct. 1. *Ecce anni tres sunt, ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non invenio. Luc. c. 13.* Quot annis expectat te Deus? putasne fructum invenit? & fructum competentem donis, quibus te Deus hætenus cumulavit?

Punct. 2. *Succide ergo illam, quid etiam terram occupat? Luc. c. 13.* Status tuus terra tua est, quam occupas. Vivisne convenienter perfectioni status tui? Collige in unum omnia tua ferventia proposita, & vide, quonam sensim sint dilapsa.

Punct. 3. *Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora, Luc. c. 13.* Hæc sit oratio tua. Nunc autem incipe fodere, laborare, sudare, te vincere & mortificare. Stercora sunt pinguedo terræ. Pinguedo tua est fervens oratio, frequens cum Deo conjunctio, rerum spiritualium fervida tractatio. Anima, quæ benedicit, impinguabitur. Prov. c. 11.

MEDITATIO CCLXXVIII.

Punct. 1. *Ille autem servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non preparavit, & non fecit secundum vo-*

luntatem ejus, vapulabit multis.
Luc. c. 12. An non habes maximam cognitionem voluntatis Divinæ? responde tne opus cognitioni? Quæris semper scire, incipe aliquando facere.

Punct. 2. *Omni autem, cui multum datum est, multum quæretur ab eo.*
Luc. c. 12. Vide, ne beneficia Dei multas graves rationes tibi faciant. Non erit Deus tecum contentus communi vitâ Christianorum, sed exiget ferventium vitam Religiosorum, proportionatam talentis, & gratiis, & occasionibus tuis.

Punct. 3. *Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur?*
 Quem ignem, nisi fervoris? Si Deus mittit ignem, quid obest aut deest, quod in te non accendatur? Forsan ligna tua nimis viridia sunt, ut ignem non concipiant? Ligna viridia passiones vehementes sunt, non satis mortificatæ inclinationes, frigus animi.

MEDITATIO CCLXXIX.

Punct. 1. *Mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo, & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere.* *Luc. c. 13.* Spiritus iste & inclinatio est adhæsiō ad terrena, quæ facit, ut non possis sursum respicere ad spiri-

spiritualia & æterna. Quot annis jam,
& quibus adhæres?

Punct. 2. *Quam cum videret Jesus, vocavit eam ad se. Luc. c. 13.* Te vocat, ut approples ei per meditationem vitæ illius, & seriam imitationem. Imponet tibi manus per concursum copiosioris gratiæ suæ, si in te videat desiderium. Hactenus à longè secutus es eum in terminis generalibus.

Punct. 3. *Confestim erecta est, & glorificavit Deum. Luc. c. 13.* Quamprimum primam difficultatem imitationis Christi superaveris, & ad altiora animam erexeris, glorificabis Deum, id est, dabis gloriam Deo, quòd animam tuam in servitio Dei longè majori consolatione & pace repleverit, quàm unquam in languore tuo antè habueris.

MEDITATIO CCLXXX.

Punct. 1. *Domine, si pauci sunt, qui salvantur? Luc. c. 13.* Audiens quidam doctrinas Christi sensui valde contrarias. cogitavit, hac ratione pauci salvabuntur. Ita est, Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Vis esse inter paucos? vim infer. Cui? tibi & cupiditatibus tuis, uni præsertim, quæ aliarum maxima causa est.

Punct. 2. *Contendite intrare per an-*

gustam portam. Luc. c. 13. Quia porta cœli angusta est, opus est contentione seu conatu, quo te humilies, & quasi parvum facias coram Deo & hominibus. Si caput erigis, magni te & tua faciendo, per has angustias non transibis.

Punct. 3. *Tunc incipietis dicere: manducavimus coram te, & bibimus. Luc. c. 13.* Fuimus Christiani Religiosi, Sacerdotes & quasi familiares tui. Dicit autem Christus: nomen habuistis Christiani, Religiosi, Sacerdotis, sed non opera. Imò, quia vos inter familiares meos passus sum, debuissetis longè alia à me discere.

MEDITATIO CCLXXXI.

Punct. 1. *Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tue. Luc. c. 16.* Quare? quia diffamatus es, quasi dissipasses bona Domini tui. Quæ? tempus, sanitatem, talenta, occasiones, sanctas inspirationes, vocationis gratias &c.

Punct. 2. *Qui fidelis est in minimis & in majori fidelis est. Luc. cap. 16.* Ut facilius possis rationem reddere, non negliges minora, & majora facilius declinabis. Nemo repente fit pessimus. A languore & tædio rerum spiritualium incipitur, & sensim ad peccata graviora fit progressus.

Punct.

Punct. 3. *Nemo servus potest duobus Dominis servire. Luc. c. 16.* Quid proderit claudicare in duas partes? Si Dominus est Deus, ipsi soli servire necesse est; si autem libertas, velut pullus onagri vagaberis. Creatura itaque cum sis, Creator Dominus tuus est. Huic ergo soli servies.

MEDITATIO CCLXXXII.

Punct. 1. *Deus, gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri hominum. Luc. c. 18.* Ingens arrogantia est, vel uni homini se præferre; tum quia alterum judicat, cum quia sibi & non Deo adscribit illa, propter quæ se alteri præfert. Proximus ad lapsum gradus est magna sui æstimatio.

Punct. 2. *Jejuno bis in Sabbatho. Luc. c. 18.* Improperat quasi Deo sua bona opera, & propter illa alterum contemnit, ac ob id ipsum omne meritum perdit vanissimus jactator. Quando oramus, humiliare nos debemus, & instar mendicorum expectare Domini Dei nostri liberalitatem.

Punct. 3. *Deus propitius esto mihi peccatori. Luc. c. 18.* Cor contritum & humiliatum Deus non despiciet. Deus vult implere vasa cordis nostri, & quo magis fuerint vacua à fastu, eò liberalius implet; sunt autem vacua, quæ penitus nihil habent de vana sui præsumptio-

ne. Peccatores sumus. Utique satis hoc est ad humiliandos nos.

MEDITATIO CCLXXXIII.

Punct. 1. *Uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii verò unum.*

Matth. c. 25. Hoc penes Dominum est; penes te, cum hoc, quod dedit, esse contentum, & operari. Veniet Dominus, & rationem exiget. Multa accepisti? multa exiget. Pauca accepisti? pauca exiget, & cum paucis erit contentus.

Punct. 2. *Abscondi talentum tuum in terra.* *Matth. c. 25.* Hoc responsum otiosorum est, & malè contentorum. Sufficiat tibi, placere Domino vel in magno, vel in parvo, modò placeas Domino. Gratus esto pro minimo, sicut pro maximo,

Punct. 3. *Inutilem servum eijcite in tenebras exteriores.* *Matth. c. 25.* Inutilis servus est, qui Domini sui gloriam non auget; qui talentum suum non reddit cum usura seu lucro; qui vocationi suæ non satisfacit? qui animas, quæ sunt bonum Domini, non adducit; qui plus commodati suæ, quàm beneplacito Dei studet; qui ad finem, ad quem creatus est, non tendit.

MEDITATIO CCLXXXIV.

Punct. 1. *Illud autem scitote, quoniam si sciret Paterfamilias, quâ horâ fur venturus esset, vigilaret utique.*

Matth. c. 24. Furest mors. Hæc, quia incerta, & tamen certissima est, infidiatur tibi. Vide, ut inveniat paratum. Non differas, quæ aliquando voles, nunc præstare. Non cogitemus de morte, tanquam re valda remota.

Punct. 2. *Beatus ille servus, quem, cum veneris Dominus ejus, invenerit sic facientem, Matth. c. 24.* sic, id est, nunc facientem, qualis vellet inveniri in morte à Christo, scilicet purgatus ab omni peccato, plenus meritis, totus cum Deo conjunctus, nulli rei perituræ alligatus.

Punct. 3. *Super omnia bona sua constituet eum. Matth. c. 24.* Quàm magna speramus pro parvis, quæ relinquimus! Vide ne parva hæc pluris facias quàm magna, quæ sperare potes. Forfan non rudente alligaris, sed filo? sed & hoc impedit, ne liber ad Deum avoles.

MEDITATIO CCLXXXV.

Punct. 1. *Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. Matth. c. 4.*
Hæc sit responsio nostra in omni tentatione:

ne : omnis enim tentatio exhibet nobis aliquid, quod Deo præferamus, quod à Dei servitio nos abstrahit, quod sceptrum in corde nostro affectat.

Punct. 2. *Dominus n Deum suum timetis*, juxta textum Hebraicum. Quid timemus ? malum, & eum, qui infligit malum. Quod est majus malum mala morte, judicio & sententiâ damnationis æternæ, ipsa damnatione ? Hæc omnia sunt in manu Dei, qui ea pro peccatis nostris potest infligere. Quidni ergo hunc solum timeamus ?

Punct. 3. Pulcherrimè S. Cyprianus : Dejecit se de culmine generositatis suæ, qui admirari aliquid post Deum potest. Quid enim sunt omnia Deo comparata ? nisi vanitates, umbræ, sordes ? quæ nec amari, nec timeri merentur.

MEDITATIO CCLXXXVI.

Punct. 1. *Non est bonum sumere panem filiorum & mittere canibus.* Marc. cap. 7. Voluit Christus dicere : ad Israelitas missus sum, non ad idololatrias. Caritas debet esse ordinata, & illis prius succurrere, quibus magis obligamur, dein etiam aliis. Visitationes infirmos, consolamur afflictos, monemus errantes foris, & domi negligimus ; forsitan & nos ipsos ?

Punct.

Punct. 2. *Utique Domine; nam & catelli comedunt sub mensa de micis puerorum. Marc. cap. 7.* Magna humilitas! Non ægrè ferebat comparari cum canibus mulier hæc; sed instabat precibus. Quid non denique obtinet humilium oratio apud Deum! Cogita te quasi catellum in comparatione DEI servorum.

Punct. 3. *Propter hunc sermonem vade, exiit demonium à filia tua. Marc. cap. 7.* Humilis ista responsio expulit superbum dæmonem. Oratio humiliantis se penetrabit nubes. Agnoscamus, nos magis dependere à miseratione Domini Dei, quàm canes à libertate heri

MEDITATIO CCLXXXVII.

Punct. 1. *Magister, hæc omnia observavi à juventute mea. Marc. cap. 10.* Hoc tu forsàn dicere non potes, & ideo in amaritudine animæ tuæ deplora peccata tua, ut tanquam pœnitens habeas vitam æternam. Si autem id ipsum potes dicere, humilia te & gratias age, atque ad perfectiora enitere.

Punct. 2. *Jesus autem intuitus eum dilexit eum, Marc. cap. 10.* id est, suavissimo oculorum obtutu illum respexit, signi-

significans , quanto amore prosequatur eos , qui Divinæ voluntati perfectè obediunt. Putasne , quòd similem amorosum aspectum sis meriturus in posterum?

Punct. 3. *Unum tibi deest, Marc. cap. 16.* scilicet ad perfectionem; nempe vera spiritus paupertas , & ab omnibus rebus creatis abstractio , sine ulla adhæsione inordinata ad ullam creaturam.

MEDITATIO CCLXXXVIII.

Punct. 1. *Misereor super turbam, quia ecce jam triduo sustinent me. Marc. cap. 8.* Magnus profectò auditorum Christi fervor & insignis patientia! quam Christus grandi miraculo remunerari voluit. Quid non evincimus denique perseverantiâ in orando & patiendo? Nimis bonus est Deus ; non potest nos perseverantes videre & non exaudire.

Punct. 2. *Manducaverunt & saturati sunt, Marc. c. 8.* panibus scilicet & piscibus. Paupertina mensa fuit; saturati tamen sunt. Paucis natura contenta est , paucis paupertas , paucis sanitas. Nunquam queritur, qui verè Religiosus est.

Punct. 3. *Et dimisit eos, Marc. c. 8.* passos nimirum cibo spirituali & corporali. Divinum quid est, neminem à se dimittere, nisi rationabiliter contentum. Ipso opere
auxi-

auxilio esse non potes ? sis saltem verbo sincero, & benigno, cui credi possit Est homo homini DEUS, est homo homini lupus.

MEDITATIO CCLXXXIX.

Punct. 1. *Venit Jesus à Galilea in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo. Matth. cap. 3.* Profundissima Christi humilitas exprobrat Pharisæis baptismum hunc fugientibus, & nobis summam superbiam nostram. Videri volebat coram hominibus peccator, qui omnino non erat, & nos volumus videri semper innocentes, qui sumus verè peccatores.

Punct. 2. *Sine modo, sic enim decet nos implere omnem justitiam. Matth. cap. 3.* Quam justitiam? an ad ullam pœnitentiam obligabatur Sanctitas? omnem nempe occasionem merendi, & virtutem exercendi. Qui Deum diligit, nihil negligit. O quot occasiones faciendi bona negligimus! quantum est tœdium nostrum in aggrediendo humilia!

Punct. 3. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Matth. c. 3.* propter stupendam humiliationem. Ipse Spiritus Sanctus descendit ad hoc spectaculum. Angeli attoniti hæserint, videntes, Regem juum sub schemate pec-

peccatoris, pœnitentiam agentis. Quid tu ad hæc? repo in abyssum confusus.

MEDITATIO CCXC.

Punct. 1. *Vidit hominem sedentem in telonio Matthæum nomine. Matth. cap. 9.* Mirabilis vocatio ad Apostolatam ex telonio! Mirabilis DEUS! qui vocat ea, quæ non sunt, sicut ea, quæ sunt. Quid vidit Christus in telonario? quid in te?

Punct. 2. *Et dixit illi: sequere me. & surgens secutus est eum. Matth. c. 9.* Magna gratiæ potentia! magna resolutio Matthæi! Aude aliquid, generose anime, & uno actu heroico certam fac vocationem & prædestinationem tuam! Hæres ad telonium, hoc est, ad unum aliquem scopulum, hunc transfili.

Punct. 3. *Ecce multi publicani & peccatores venientes discumbebant cum Jesu. Matth. c. 9.* Neminem excludit Christus à charitate sua, neminem excludit à tua. Forsan agis cum Magnis inter mille respectus & timores perdendi favorem vanissimum! Quàm fructuosius, quàm tibi gloriosius ageres cum minimis!

MEDITATIO CCXCI.

Punct. 1. *Domine, si tu es, jube me ad te venire super aquas. At ipse ait: veni. Matth. c. 14.* Magnus amor Petri erga Christum! magna fides! Ambulat supra aquam, ut citò veniat ad Christum. Ecce, quàm nihil amoris sit impossibile, nihil fidei! Quàm magna faceremus, si verè diligeremus, & vivaciter crederemus!

Punct. 2. *Videns verò ventum validum, timuit. Matth. c. 14.* Quamprimum Petrus dubitavit, & in fide vacillavit, Christus à miraculo cessavit. Nemo magis impedit Deum à beneficiis nobis conferendis, quàm nosmet ipsi! Nos à fiducia nostra delistimus, nos de DEI bonitate dubitamus, nos patrem nostrum esse obliviscimur.

Punct. 3. *Clamavit, dicens: Domine salvum me fac! & continuo Jesus extendens manum apprehendit eum. Matth. cap. 14.* Permittit nos DEUS tentari & periclitari, ut nos commonefaciat fragilitatis nostræ; continuo autem extendit manum suam, si cum fiducia ad illum confugimus, & nostram imbecillitatem fatemur. Nosce te ipsum.

MEDITATIO CCXCII.

Punct. 1. *Simile est Regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Matt. cap. 13.* Thesaurus absconditus sunt opera meritoria; ager est vita præsens, in qua thesaurus iste apud plurimos non est in æstimatione. Qui autem illum nōrunt æstimare, omnia alia contemnunt, ut istum sibi thesaurum comparent. Maxima negligimus, minima curamus.

Punct. 2. *Inventâ autem unâ pretiosâ margaritâ, abiit & vendidit omnia, quæ habuit, & emit eam. Matt. cap. 13.* Margarita hæc est gratia, cujus unus gradus pretiosior est omnibus mundi thesauris. Si nōsemus perfectæ gratiæ pretium, usque ad sanguinem laboraremus pro ejusdem augmento.

Punct. 3. *Emit eam. Matth. c. 13.* Non est emptio mirabilior, quàm gratiæ. Pro uno suspirio venalis est gratia, quæ habet divitias æternum mansuras, & possessionem thesauri infiniti. Quare non identidem emimus? quia gratiæ pretium non perpendimus.

MEDITATIO CCXCIII.

Punct. 1. *Exiit, qui seminat, seminare. Matth. cap. 13.* Qui seminat, Deus est. Semen, quod seminatur, sunt gra-

gratiæ actuales. Terra, in quam seminatur, est cor humanum. Quotidie Deus seminat: cadit autem semen secus viam, quando inspirationes Divinas nobis eripi finimus à volucris, ab inconstantia nostra.

Punct. 2. *Alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant terram multam. Matth. cap. 13.* Mutamus identidem proposita nostra, & nova inquirimus, & sic nunquam agunt radices. Bona relinquimus, meliora inquirimus, nulla servamus.

Punct. 3. *Alia autem ceciderunt in spinas, & creverunt spinae, & suffocaverunt illa. Matth. cap. 13.* Negotia, curæ, occupationes nimix, timores &c. ita facultates nostras obruunt, ut de propositis non aut cogitemus, aut resiliamus, rati, omnia alia esse magis necessaria, quam ea, quæ ad Deum sunt.

MEDITATIO CCXCIV.

Punct. 1. *Exeuntes autem Pharisæi consilium adversus eum faciebant, quomodo perderent eum. Matth. cap. 12.* Invidia malorum, & incorrigibilitas sceleratorum servis Dei insidias & exitium struunt. Fac bonum, & neminem time. Sic pati, sic mori gloriosissimum est. Re-

ligiosus es? ergo mundi hostis. Quid aliud, nisi hostile expectes?

Punct. 2. *Non contendet, neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem ejus. Matth. cap. 12.* Mansueti & humiles fugiunt contentiones & clamores; propugnant veritatem absque commotione & impetu, & sic influunt in mentes hominum, modestè tacendo plus efficiunt.

Punct. 3. *Hic non ejicit demones, nisi in Beelzebub. Matth. c. 12.* Aliud à mundo non spera, quàm maledicta & ingritudines pro beneficiis. Transit Christus benefaciendo, & sanando omnes, & non nisi blasphemias & contumelias retulit, non tamen ideo destitit. Pro certo habe: omnium dilectissimi erunt omnium ingratiissimi, & qui pene negligebantur, gratissimi.

MEDITATIO CCXCV.

Punct. 1. *Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Matth. c. 11.* Illi in Christo scandalizantur, qui erubescunt Christi humilitatem, paupertatem, & patientiam; qui nolunt imitari pro ratione vocationis suæ; qui nihil volunt experiri de iis, quæ expertus est Christus, nihil sentire de incommodis vitæ religiosæ &c.

Punct.

Punct. 2. *Abcondisti hæc à sapientibus, & revelasti ea parvulis. Matth. cap. 11.* Quinam sunt hi parvuli? qui se Deo perfectissima humilitate subjiciunt, & ex omni parte se à Deo pendere agnoscunt, parvi in oculis suis, & secum agi permittunt, sicut Deus vult.

Punct. 3. *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Matth. c. 11.* Ad me in omni negotio confugite, & mecum onus vestrum dividite. Sicut Simon Cyrenæus me juvit in portanda cruce mea, sic ego vos juvabo in portanda vestra. Sicut sine me nihil potestis facere, ita sine me nihil velitis facere.

MEDITATIO CCXCVI.

Punct. 1. *Qui recipit vos, me recipit. Matth. c. 10.* Qui vobis, Apostolis meis, minimis meis, benefacit, mihi benefacit. Quid non faceremus Christo ad nos venienti, & à nobis aliquid petenti? Da proximo in nomine Christi, & Christo dedisti. Nemo tam pauper est, qui non possit beneficium præstare alteri in nomine Christi.

Punct. 2. *Et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aque frigida, tantum in nomine discipuli,*

puli, amen dico vobis, non perdet mercedem suam; Matth. cap. 10. hoc est, qui aliquid, quod quocunque modo ad me spectat, amaverit & foverit, à me recipiet, à me redamabitur in vitam æternam.

Punct. 3. *Unus ex illis (passeribus) non cadet super terram sine Patre vestro. Matth. cap. 10. Tanta cura est DEO de hominibus, etiam despiciatissimis coram mundo, ut de singulis juvandis cogitet. Si passeris non obliviscitur, quomodo hominis obliviscetur? Et nos quoties, & quamdiu obliviscimur Dei.*

MEDITATIO CCXCVII.

Punct. 1. *Qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus; Matth. cap. 10. hoc est, qui amat aliquam creaturam cum offensione Dei, non est dignus, quem Deus amet.*

Punct. 2. *Qui invenit animam suam, perdit illam. Matth. c. 10. hoc est, qui corpus suum & vitam suam plùs amat, quàm servitium Dei, excidet à servitio Dei. Qui, ne corpori molestiam faciat, intermittit, quæ Dei sunt, sensim animæ detrimentum faciet. Qui vitam suam prolongaturus nimium delicate se gerit, animæ incrementum detrahit.*

Punct.

Punct. 3. *Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Matth. cap. 10.* Qui nihil pati vult propter me, non est dignus, cui applicem fructum passionis meæ. Nemo potest me sequi, nisi cruce aliqua oneratus. Nemo cœlum ingredietur, nisi crucem aliquam exhibuerit, quam pro me gestavit,

MEDITATIO CCXCVIII.

Punct. 1. *Quarebat videre Jesum, quis esset, & non poterat præ turba, quia staturâ pusillus erat. Luc. cap. 19.* Placuit Christo desiderium Zachæi, & ideo datâ operâ suspexit in arborem, in qua sedebat, & vocavit eum. Quam bonus est DEUS! qui etiam remuneratur desideria & bonam voluntatem nostram, si operis non habemus facultatem.

Punct. 2. *Zachæe festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Luc. cap. 19.* Quanto cum gaudio & festinatione Zachæus ex sicomoro descendit! Festinans descendit, & suscepit illum gaudens. Et quis non festinet accipere talem hospitem? quis non gaudeat? Quoties pulsatur ad sacrificium, cogita, Christum invitare te ad se suscipiendum in domo tua. Quo gaudio vadis?

Punct. 3. *Hodie salus domui huic facta est. Luc. cap. 19.* Ubi Christus habitat, ibi salus. Habitat autem ibi, ubi liberaliter omnia dimittuntur, quæ in domo non deberent esse. Zachæus obtulit omnia. Quid tu?

MEDITATIO CCXCIX.

Punct. 1. *Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo. Joan. c. 4.* Est homo homini lupus, est homo homini Deus. Hoc est: Ita nos erga homines geramus, ut nullus possit dicere: hominem non habeo, qui mihi beneficiat. Nihil gloriosius homini, quam hominem juvare.

Punct. 2. *Ecce sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Joan. cap. 5.* Morbus huius hominis fuit poena peccati; ideo, ne relabatur, monuit ipsum Christus. Pejor est culpâ recidiva peccati, ob majorem ingratitude & impudentiam, ac etiam majorem proclivitatem ac consuetudinem. De propitiato peccato noli esse sine metu; noli tibi fidere vel ad horam!

Punct. 3. *Ne deterius tibi aliquid contingat. Joan. cap. 5.* Qui recidit in morbum, gravius ægrotat, quia corpus priore morbo jam est debilitatum.

Sic qui recidit in peccatum. Non est gravior pœna, quam Deus potest homini infligere, quàm si unum peccatum puniat reincidentia in alterum peccatum.

MEDITATIO CCC.

Punct. 1. *Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio; Luc. c. 10.* dicentes: Domine, etiam dæmonia subji-
ciuntur nobis in nomine tuo. Meliùs dixissent: plurimi convertuntur ad doctrinam tuam; quia hic est finis primarius operariorum, quem unicè debent quære. Accidentia subinde vana sunt.

Punct. 2. *Gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cœlis. Luc. cap. 10.* Quid eis profuisset, multos ex obsessis expulisse dæmones, si post omnem laborem suum suæ salutis incurii ad ipsos etiam venissent dæmones? Inter convertendos tu primus esto.

Punct. 3. *In ipsa hora exultavit Spiritu Sancto, Luc. cap. 10.* prævidens salutem electorum, & fructum laborum ac sanguinis sui, eorum præsertim, quos ante oculos habebat, pauperum, simplicium, plebejorum &c. qui non scandalizabantur in Magistri sui paupertate & humilitate.

MEDITATIO CCCI.

Punct. 1. *Observabant eum, si Sabbatho curaret, ut accusarent illum.*

Marc. cap. 3. Hi sunt, qui omnia observant, ut habeant, quod corrigant, deferant & calumnientur, non ex charitate aut amore disciplinæ, sed ut ipsi exacti videantur, & æstimentur, cum ipsi sint omnium imperfectissimi, & suæ perfectionis incurii?

Punct. 2. *Liset Sabbathis benefacere?* *Marc. cap. 3.* Hi observatores plerumque non penetrant rationes, propter quas aliquid fit; judicant intentiones hominum, quas scire non possunt; lædunt charitatem, dissolvunt concordiam, se ipsos negligunt, sunt homines otiosi, & solitudinis religiosæ hostes.

Punct. 3. *Circumspiciens eos cum ira contristatus super cæcitate cordis eorum.* *Marc. cap. 3.* Hi, qui in omnia se immiscent, & omnia volunt corrigere, contristant cor DEI cæcitate sua, involant in iudicium Dei, Superioribus sunt molesti, judicant & deferunt juxta suas imaginationes, se ipsos non cognoscunt, omnibus se meliores putant, nullam solidam virtutem habent. Noli esse justus nimium in oculis tuis.

MEDITATIO CCCII.

Punct. 1. *Si vis , potes me mundare. Marc. cap. 1.* Magna fides & fiducia leprosi hujus in Christum fuit. Vide, quæ in te lepra sit , & postmodum dic Christo: Si vis mei misereri, potes me mundare à lepra defectûs hujus mei ; ut autem velis , aspice in me summam de potentia & bonitate tua fidem & fiduciam meam , quibus ex mea parte conjungam specialem diligentiam.

Punct. 2. *Jesus autem misertus ejus extendens manum suam. Marc. cap. 1.* Vide, quàm libenter DEUS adjuvet, si confidenter ab eo auxilium petimus, & ipsimet efficaciter velimus liberari à defectibus nostris. Extendit manum suam, gratiam suam, arripe illam.

Punct. 3. *Volo , mundare. Marc. cap. 1.* O quoties vult DEUS, ut mundemur, & ipsi non adhibemus remedia, per quæ DEUS nos vult mundari; aut quia amor proprio sunt gravia, aut quia non inquirimus in defectus nostros, & sic volumus, & non volumus mundari.

MEDITATIO CCCIII.

Punct. 1. *Non est occultum , quod non manifestetur. Luc. c. 8.* Ergo nulli

unquam loquere , quod nolles manifestum fieri. Ergo manifesta omnia, & nihil occulta , quod nolles coram toto mundo manifestari ad confusionem tuam. Ergo nihil age, quod malum sit , in occulto ; quia nihil potes agere in occulto: quid enim ages, cui Deus & Angelus tuus non intersint ?

Punct. 2. *Qui habet, dabitur illi.* Luc. cap. 8. Qui habet gratiam , & operatur cum illa , singulis momentis fit ditior. Tanta est efficacia gratiæ, ut omnia faciat meritoria, etiam quæ aliàs sunt indifferentia, si propter Deum fiant. Diligentibus DEUM omnia cooperantur in bonum.

Punct. 3. *Quicumque non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo.* Luc. cap. 8. Qui non est in gratia , nec conatur ad illam pervenire, spoliabitur à Deo plurimis adjumentis, quibus deficientibus properabit magnis passibus ad ruinam. Sûntne defectus tui tales, qui facilè possunt fieri graves?

MEDITATIO CCCIV.

Punct. 1. *Ipsam interrogate; etatem habet.* Joan. cap. 9. Nolebant parentes cæci nati testimonium dare in favorem CHRISTI , quia Judæos timebant. Idipsum faciunt tepidi Christiani
& Re-

& Religiosi, qui verecundantur, detrahentibus, malè agentibus, contra veritatem loquentibus resistere, ne incurrant invidiam aut odium malorum; canes, non valentes latrare, ne amittant suos aut suas.

Punct. 2. Pharisei nec parentibus, nec cæco curato credere voluerunt ob exacerbatum in Christum & depravatum animum. Hæc malitia est depravati affectus, quæ etiam in rebus clarissimis & justissimis obfuscat intellectum. Non sis præoccupatus. Nunquam ita obfirma animum, ut rationem non admittas. Nihil ex passione.

Punct. 3. Contrà expende cæci curati pium in Christum affectum. Fessus est sine metu coram inimicis Christi suam curationem, defendit Christi innocentiam, publicè est confessus, eum esse à DEO, non esse peccatorem. Age etiam tu causam Christi, causam innocentum, afflictorum, & tanquam murum te interpone, etiamsi extra Synagogam (amicitiam malorum) fias.

MEDITATIO CCCV.

Punct. 1. *Quoniam in furorem verus est. Marc. cap. 3.* Si Christus gravissimam hanc censuram ab amicis suis toleravit, quid te oportet facere, qui non es sanctissimus, neque circumspicissimus,

simus, si etiam tui te persequuntur? sed erit opus heroico silentio, absque hoc, quod ulli afflictionem tuam queraris.

Punct. 2. *In principe demoniorum eiecit demonia. Marc. c. 3.* Gravissima hæc in Christum fuit blasphemia, quam tamen modestissimè refutavit. Omnes tuas injurias & afflictiones tuas confer cum hac. Noli tristari, noli conqueri, noli irasci, noli mutare tua bona proposita, noli quærere vindictam, sed tace, & Divino judicio contentus esto.

Punct. 3. *Qui non congregat mecum, spargit. Marc. c. 3.* Congregat cum Christo, qui ad finem creationis & vocationis suæ facit omnia. Spargit, qui plurima facit extravagantia, sine fructu, sine merito, sine conjunctione cum Deo; sed ducitur suo gustu, sua inclinatione, sua persuasione.

MEDITATIO CCCVI.

Punct. 1. *Et surgens Jesus sequebatur eum. Matth. c. 9.* Quamprimum Princeps Christum rogavit, statim ivit Christus. Imitare hanc in gratificando facilitatem, &, quod potes facere, & vis facere, fac statim, fac vultu hilari, fac cum magna charitate, etiam cum tuâ molestiâ.

Punct.

Punct. 2. *Et cum ejecta esset turba, intravit. Matth. c. 9.* In & cum turba nihil agitur serium, ordinatum & prudens, sed omnia cum tumultu. Quare, si vis excitare mortuum, te, vel alium, in solitudine aggredere hunc actum. Vis excitare plures ad fervorem, aggredere singulos.

Punct. 3. *Et deridebant eum. Matth. c. 9.* Cum hac petulanti turba etiam nos quandoque aliorum bene dicta, bene facta, bene omissa improbamus & deridemus, non tantum in corde, sed etiam coram aliis, omnium censores facti antè, quàm rationem audiverimus. Non sis primò occupantis.

MEDITATIO CCCVII.

Punct. 1. *Curavit in ea ipsa hora multos à languoribus, & spiritibus malis, & cæcis multis donavit visum.*

Luc. c. 7. Qui in servitio Dei languent, sunt tepidi & remissi in operibus suis. Qui plagas habent; ii sunt, qui defectus habent aliis notos cum offensione. Curantur hi à Christo manuum impositione seu amore ad labores statui convenientes.

Punct. 2. Alii vexantur à spiritibus malis, hoc est, suggestionibus puritati contrariis, aut unitati. Illis dicit Christus: Sufficit tibi gratia mea: si nimirum strenuè

fugerint, principiis obstiterint, occasiones declinârint, coram Deo se humiliârint. His: Hæc mando vobis, ut invicem diligatis.

Punct. 3. Alii cœci sunt; quia ita vivunt, ac si non viderent per fidei oculos. Quid non vident? Magis quærenda esse bona mansura, quàm transitura; magis curandam esse gratiam Dei, quàm favorem hominum; magis attendendum esse defectibus propriis, quàm alienis; magis serviendum communitati, quàm commodis propriis.

MEDITATIO CCCVIII.

Punct. 1. *Defunctus efferebatur filius unicus. Matth. c. 7.* Imaginare tibi statum defuncti hujus, & cogita, quid doluerit hæc anima à se factum vel omis- sum, dum esset in corpore? quid desideraverit facere, si daretur ei reditus ad vitam? quid timuerit, sciens, se ad severum Judicem trahi.

Punct. 2. Cogita, si hoc momento deberes mori, quid faceres? quid optares? quid timeres? Fortasse veniet dies ista post aliquot primùm annos? veniet tamen. Fortasse veniet brevì? sive tardè, sive citò venerit, dispone domui tuæ.

Punct. 3. *Efferebatur filius unicus, solatium unicum & unica spes matris.* Scivit hoc Deus, & permisit. Doctrina hæc tua

tua fit in omni casu, ut non queraris, aut inordinate tristeris in ullo eventu, ut in inexpectatissimo, gravissimo, tristissimo. Deus scivit, & permisit, & hujus permissionis gravissimas causas habuit.

MEDITATIO CCCIX.

Punct. 1. *Turba civitatis multa cum illa. Luc. c. 7.* Vidua hæc debuit esse vitæ bonæ & pacificæ, aliàs non tam multi funus hoc comitati fuissent. Magnum aliquid est, in communitate vivere, & virtutem cum pace conservare. Mansuetudo tamen & patientia hoc obtinent.

Punct. 2. Quantum in te est, compatere patientibus verbo & opere: nam Deo summopere placet hæc exhibitio charitatis, valde conciliat nobis homines, certò similem mensuram charitatis nobis obtinebit à Deo, remuneratore omnium beneficiorum proximis exhibitorum propter se.

Punct. 3. *Tetigit Christus loculum, & dixit: Adolescens, tibi dico, surge. Luc. c. 7.* Christus non tantum loculum, sed ipsam animam nostram tangit in SS. Eucharistia, & eadem verba ad nos dicit: Tibi dico, surge, nimirum è ferebro languoris, & aliorum defectuum, quos nos benenovimus, & in quibus jam longo tempore jacemus.

Punct.

MEDITATIO CCCX.

Punct. 1. *Nunquid & nos cæci sumus?*

Joan. 6. 9. Respondit Christus interrogantibus Pharisæis: Si cæci essetis, non haberetis peccatum. Cæci non sumus. Si ergo peccamus, videntes, scientes, volentes peccamus. Lumine abundamus, sed lumina claudimus.

Punct. 2. *Eâdem quippe mensurâ, quâ mensi fueritis, remetietur vobis.*

Luc. cap. 6. Mensura, qua erga Deum utimur, est liberalitas vel parcitas nostra: eâdem mensurâ utitur D E U S erga nos. Fit etiam, ita disponente Divina providentia, ut proximi nostri eâdem mensurâ loquendi, benè vel male faciendi erga nos utantur, quâ erga ipsos usi sumus.

Punct. 2. *Mensuram bonam & confertam, & coagitatam & superfluentem dabunt in sinum vestrum. Luc. cap. 6.* Quinam? illi, quos vestris beneficiis & liberalitate juvistis; animæ defunctorum, quas liberastis; rudes, quos instruxistis; pauperes, quibus misericordiam exhibuistis; quorum omnium loco se Deus vadem constituit.

MEDITATIO CCCXI.

Punct. 1. *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Joan. 6. 7.* Si quis ardet

det desiderio cognoscendi & amandi Christum, accedat ad eum in SS. Eucharistia, cum incensis affectibus, & Divino sanguine sitim extinguat. Causa una ex præcipuis, quare in SS. Communione non experiamur felicem refocillationem, est, quia non sitimus. Ideo autem non sitimus, quia præstantiam hujus spiritualis potûs non bene perpendimus.

Punct. 2. *Quare non adduxistis illum?* Joan. cap. 7. Christum scilicet. Responderunt emissarii: Nunquam sic locutus est homo, sicut hic homo. Tanta vis est verbi D E I! tanta vis est meditationis verbi Dei! tanta vis est gratiæ, ut nulla prævaleat tentatio inimici cujuscunque contra hominem se cum DEO unientem, & locutioni Dei auscultantem.

Punct. 3. *Nunquid aliquis ex Principibus credidit in eum, aut ex Pharisæis?* Joan. c. 7. O miseram conditionem Magnorum, Sapientum, & omnium eorum, qui nescio quæ coram mundo agunt, interim autem curam Religionis, devotionis, virtutum deponunt. Humilis rusticus, sed bonus Christianus omnibus illis felicior & Deo gratior est.

MEDITATIO CCCXII.

Punct. 1. *Quodcumque dixerit vobis, facite.* Joan. cap. 2. Verba sunt
Vir-

Virginis Matris ad servos sponsi vino deficiente. Maternâ fiduciâ totam dispositionem Divino Filio suo reliquit, non absterrita verbis, nullam spem facientibus. Sed quid neget Matri Filius? quid cum plena resignatione & fiducia orantibus? Dei cor expugnas, si confidis.

Punct. 2. *Omnis homo primum bonum vinum ponit. Joan. c. 2.* Ita est, initia mundi dulcia sunt, extrema gaudii luctus occupat. Initia peccati suavia sunt & alliciunt, in fine mordent ut coluber. Quem ergo fructum habuistis tunc, in quibus nunc erubescitis! Rom. c. 6. Ingressus viæ Domini nonnullis sentibus oblitus est, exitus autem floridus.

Punct. 3. *Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Joan. c. 2.* Vinum, quod lætificat cor hominis, est pax conscientiæ & spes vitæ æternæ. Hoc non datur nisi iis, qui prius potati sunt amaritudine abstinentiarum à voluptatibus peccaminosis, victoriarum de tentationibus & passionibus, & mortificationum carnis & sensuum.

MEDITATIO CCCXII.

Punct. 1. *Et audierunt eum duo discipuli (Joannis) loquentem & secuti sunt Jesum. Joan. cap. 1.* Non ægrè tulit Joannes discessum discipulorum suorum

rum ad sequendum Jesum. Hic verè humilium sensus est, non sentire, cum derelinquuntur, & omnes alios, ad quos itur, se meliores credere. Et qui non ita sentit, pròdit, se aliquid aliud quærere, quàm animas.

Punct. 2. *Adduxit eum ad Jesum.*

Joan. cap. 1. Andreas invento Christo statim fratrem suum Simonem Petrum hujus magni boni participem esse voluit. Fratres sumus. Gaudeamus itaque de omni bono fratrum nostrorum; & gratulemur nobis, si habeamus fratres in omnibus felices. Sic faciunt beati. Etsi enim plurimi plurimos in gloria se superiores videant, non invident, sed congaudent.

Punct. 3. *A Nazareth potest aliquid boni esse?* *Joan. 6. 1.* Nationali spiritu agebatur Nathanaël, contemnens omnes Nazarenos, non expendens, ubique esse homines bonos & malos. Non omnes Hierosolymitani sunt boni, non omnes mali. Stultum est, totam nationem contemnere, totam probare.

MEDITATIO CCCXIV.

Punct. 1. *Bene omnia fecit.* *Marc. c. 7.* In his verbis tota virtus est. Quid sunt dies nostri? sunt opera dierum nostrorum, quæ si omnia fiant bene, boni sunt dies nostri, bona est tota vita nostra.

Jam verò multi nobis dies elabuntur, in quibus non omnia opera nostra bona sunt, & bona non omnia perfectè bona.

Punct. 2. *Bene omnia fecit; Marc. c. 7.* id est, bene incepit, bene profecutus est, bene finiit. Incepit cum sancta intentione, profecutus est cum labore & intentionis renovatione, finiit cum eadem intentione, gratiarum actione, non properando ad alia.

Punct. 3. *Bene omnia fecit. Marc. c. 7.* Cum præsentia animi, superatione difficultatum, non se & sua, sed Deum quærendo, in tempore debito, modo præscripto, applicatione perseverante. O quot irrepunt defectus in uno opere, etiam per se bono!

MEDITATIO CCCXV.

Punct. 1. *Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam; Matth. c. 5.* intellige, æquo animo propter DEUM. Plurima merita destruimus intus impatientiâ, foris querelâ. Solo DEO teste patiamur, quod patimur; quia solum habebimus Judicem & Remuneratorem.

Punct. 2. *Et vos persequentur, quia de mundo non estis. Joan. c. 15.* Genius mundi tractat purè terrena, lucra, comoda, delicias, fraudes &c. genius Christi primariò spiritualia, secundariò transito-

fitoria, & ista sic, ut spiritualia fiant. Mirum proinde non est, si mundani nobis aduersentur.

Punct. 3. *Positum est hic in ruinam. Luc. c. 2.* Quibus? malis Christianis, qui Christum nomine referunt, factis autem imitari nolunt, ex quibus Christus reluceat. Timeant etiam Sacerdotes & Religiosi, qui non nisi ex veste tales esse agnoscuntur, de perfectione autem & virtutibus Christi nihil exhibent; sed tepore suo Christo nauseam movent.

MEDITATIO CCCXVI.

Punct. 1. *Alia autem ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum suum. Matth. c. 13.* Hoc ipso terra tua bona non est, si non fert fructum; forsitan autem tantum trigesimum, cum posset ferre sexagesimum aut centesimum?

Punct. 2. *Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & superseminavit zizania. Matth. c. 13.* Quis est iste inimicus? & quando venit? Inimicus homo est, qui nobis dormientibus seu otiantibus optimum nobis tempus furripit inutilibus colloquiis, laboribus, distractionibus &c. per quæ omnia tanquam semina spuria succrescunt zizania & neglectus virtutis.

Punct.

Punct. 3. *Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum. Matth. cap. 13.* Fasciculi hi erunt purgatorium nostrum. Quam prudenter ageremus, si in hac vita colligere-mus ad comburendum, in qua ignis non est tantæ vehementiæ, quantæ in altera, & tamen citius comburit. Nimis multa differimus.

MEDITATIO CCCXVII.

Punct. 1. *Beati misericordes. Matth. cap. 5.* Totus Christus est mera misericordia erga nos. Erga ipsum vicissim, misericordes esse possumus, si in alios misericordes exhibuerimus nos: Duo sunt opera misericordiæ maxima, benefacere his, qui se nullo modo possunt juvare, & his, qui omnium minimè de nobis merentur.

Punct. 2. *Beati mundo corde. Matth. cap. 5.* Deum in hac vita clariùs cognoscere, & in altera poterimus, si omnia, quæ inter Deum & nos se interponunt, removerimus. Ingredere in interiora animæ tuæ, & vide, quænam illa sint?

Punct. 3. *Beati pacifici. Matth. cap. 5.* Qui pacem intra se habent, & apud alios faciunt & conservant, filii Dei sunt.

sunt. Vide cuius filii sint, qui neque secum, neque cum aliis pacem habent. Multam in nobis & cum aliis pacem habere possemus, si nos non cum aliorum officiis & actionibus implicarem.

MEDITATIO CCCXVIII.

Punct. 1. *Quare discipuli tui communibus manibus manducant panem?* Marc. cap. 7. id est, non lotis. Ad huiusmodi minutias non præceptas attendebant Pharisei, & gravissima peccata non curabant. Quid potest esse magis Pharisæicum, quam in omnibus rebus esse accuratum, præterquam in cultu Dei?

Punct. 2. *Irritum facitis præceptum Dei, ut traditionem vestram servetis.* Marc. cap. 7. Sic multi alligati sunt suis devotiunculis, & observationibus, interim negligunt charitatem, ordinem, pacem &c. communitatis, dum capiti suo obsecundent.

Punct. 3. *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me.* Marc. cap. 7. Verba damus D E O; cum autem ad opus arduum pervenitur, nulla subest virtus, nulla patientia, nulla constantia, nulla sui victoria. Quare? Ita Deo servire vellemus, ut nil nobis accideret grave.

MEDITATIO CCCXIX.

Punct. 1. *Videns civitatem flevit super illam. Luc. cap. 19.* Ecce! quàm bonus sit Deus! flet, dum debet punire, mallet, ah! mallet non punire. Monet minatur, expectat nos; nos autem nostrâ pertinaciâ, nostrâ rerum secutura-rum incuriâ illum ad puniendum cogimus.

Punct. 2. *Coangustabunt te undique. Luc. cap. 19.* Veniet dies, in qua ini-mici nostri nos cingent. Quinam? pec-cata nostra, & in summas angustias nos redigent. Præveniamus ergo, & diem hanc nostrâ pœnitentiâ, satisfactione, & SS. Patronorum invocatione nobis faci-lem faciamus.

Punct. 3. *Eò quòd non cognoveris tempus visitationis tuæ. Luc. cap. 19.* Visitat nos Christus amicabiliter in hac die, quæ ad pacem nobis. Hanc igitur diem, hoc tempus gratiæ non negligamus. Quis scit, an talis dies iterum ven-tura sit? Spiritus enim vadit, & non re-vertitur.

MEDITATIO CCCXX.

Punct. 1. *Exemplum dedi vobis. Joan. cap. 13.* Magno desiderio tene-tur DEUS, videndi in nobis Filii sui ima-ginem

ginem ad vivum depictam. Quòd si nos videre vult solos, & ærumnis contritos, ac oppressos, non aliò tendunt ejus curæ & cogitationes, quàm ut illa imago in nobis perficiatur.

Punct. 2. *Non est servus major Domino suo. Joan. cap. 13.* Nos servi sumus, Christus est Dominus noster. Meditemur itaque, quomodo Æternus Pater tractaverit Filium suum Dominum nostrum, & nos servi erubescemus gemitus, & querelas, & effugia, quandò paulò duriùs tractamur.

Punct. 3. *Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea. Joan. cap. 13.* Multa discernuntur à Principibus, Magistratibus, & Superioribus bene & laudabiliter; sed quid proderunt omnia, si executio illorum non urgeatur? Sciendo voluntatem Domini nostri beati non erimus, sed faciendo. Proponendo virtuosi non erimus, sed exequendo.

MEDITATIO CCCXXI.

Punct. 1. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua. Matth. c. 22.* Totum cor sibi Deus creavit, totum amori suo vendicat. Totam animam sibi sponsam elegit, vide, an omnes animæ tuæ potentiae illi soli deserviant,

inter inimicos juratos Christi. Sanctus inter illicia ad omnis generis peccata. Nonne hæc magna sunt Divinæ gratiæ miracula! Grandis res, generosus animus Deo cooperans!

Punct. 2. Tyranno in faciem edidit fidei Christianæ professionem, exprobrauit in Christianos crudelitatem, Marcum & Marcellianum aliósque plurimos in fide confortavit. Dedit scilicet Christus os & sapientiam ei, qui pro ejus gloriæ pericula contempsit, vitam & sanguinem obtulit, mundum, & omnem ejus gloriam contempsit.

Punct. 3. *Virtus de illo exhibat, & sanabat omnes. Luc. c. 6.* Sagittis meta factus, ac denique fustibus contusus gloriosam animam pro Christo dedit. Sagittas in corpore suo excepit, ut ab aliis sagittas mortis averteret, Patronus in morbis præsertim epidemicis à Christo factus. Etiam de te virtus exhibit, & sanabit omnes, si ad omnes magna fuerit in te charitas.

MEDITATIO CCCXXIII.

In Festo S. Joannis Chrysoctomi
Ep. & Eccl. Doct.

Punct. 1. *Dabo vobis os & sapientiam, cui non poterunt resistere & contra-*

tradidere omnes adversarii vestri. Luc. cap. 21. Mater Dei S. Joannem Chryso-
stomum adhuc puerum virgineo suo
laete lactavit. Quidni collataneus Chri-
sti sapientiam hauserit victricem de omni-
bus adversariis suis? Imperatricem, se-
ductos humano respectu Episcopos, ma-
lè congregatam Synodum imperturbabi-
li veritatis constantiâ devicit.

Punct. 2. Scripsit plurima & solidif-
sima, adstante ad latus S. Paulo Aposto-
lo, cui erat devotissimus, ejusque episto-
las summa veneratione percoluit. Ea
devotione & ardore animi Sacrificium
Missæ celebravit, ut ipse Spiritus Sanctus
supra ejus caput apparuerit. Ut Sacram-
Scripturam penitiùs intelligeret, Sancti Pe-
trus & Joannes ei claves & librum porre-
xerunt.

Punct. 3. Veritatis propugnator acer-
rimus bis ab impiis in exilium missus est,
in quo post innumerabiles afflictiones &
ærumnas toleratas à S. Basilisco Episcopo
& Martyre, ad cujus sepulchrum orabat,
ad æternam gloriam invitatus est, di-
cente: Joannes frater, crastinus
dies nos loco conjun-

get.

MEDITATIO CCCXXIV.

In Festo Purificationis B. M. V.

Punct. 1. *Postquam impleti sunt dies Purgationis ejus. Luc. c. 2.* Ascendit ut mater peccatrix Virgo Sanctissima: Nos sumus peccatores, & videri non volumus. Verè dixit: Nigra sum, sed formosa; nigra coram hominibus, formosa coram DEO. Quàm pulchri sæpe sumus coram hominibus, quàm nigri coram DEO!

Punct. 1. *Ut facerent secundum consuetudinem Legis, Luc. c. 2.* quâ non tenebatur Virgo. Verè dixit: Nolite me considerare, quòd fusca sum, quia decoloravit me sol. Nempe circumcidi se passus est Christus, signum peccatoris accipiens, Sol meus! Hanc ipsam ob causam purificationis legem subivi Virgo Mater, ut essem similis Filio.

Punct. 3. *Ut perfecerunt omnia secundum Legem Domini, Luc. c. 2.* offerendo Christum in templo, & redimendo eum pari turturum. Exacta legum observantia Religiosi hominis characteristica est. Præceptis Divinis formatur homo Christianus, Regulis Religiosus. Ubi nulla Regularum cura est, ibi nulla Religio.

MEDITATIO CCCXXV.

In Festo Sanctorum Martyrum Japonensium Pauli Michi, Joannis de Goto, & Jacobi Chisai.

Punct. 1. *Tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum. Matth. c. 20.* Hæc de Christo, hæc de perfectis imitatoribus Christi, & Martyribus Japoniis, qui post plurium hebdomadarum arctam captivitatem, irrisionem publicam per urbium compita, infamem aurium resectionem crucifixi & lanceis confossi sunt. Quis tibi animus ad hæc?

Punct. 2. *Christo confixus sum cruci. Gal. c. 2.* Antequam cruci affigerentur, jam erant cruci affixi clavis votorum & omni mortificationis genere. Vult Religio tua homines mundo crucifixos, & sibi mortuos. Quid adhuc vivit in te, quod Christo non vivit?

Punct. 3. *Mibi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi. Gal. c. 6.* Cum gaudio & exultatione suam quisque amplexati sunt crucem. Non ita tu: adhuc enim tristaris, queris, talionem meditaris, Cyrenæo similior quam Christo. Multum perdimus de nostra patientia, quia non patimur cum gaudio.

MEDITATIO CCCXXVI.

In Festo S. Mathiæ Apostoli.

Punct. 1. *Episcopatum ejus accipias aliter. Act. c. 1.* In locum Judæ proditoris successus est S. Mathias. Horrendum exemplum Divinorum judiciorum! Non æstimavit vocationem suam Judas, neglexit gratiam, quæ data est ei, sedet in inferno Apostolus. Quis non timeat, ne alius accipiat coronam ejus?

Punct. 1. *Tu Domine, qui corda nôsti omnium, ostende, quem elegeris ex tuis duobus unum. Act. c. 1.* In omni electione tua sit primus gressus tuus ad Deum, seposito omni respectu carnis, sanguinis, affectûs, commodi temporalis elige, quod coram Domino bonum videbitur.

Punct. 3. *Cecidit fors super Mathiam. Act. c. 1.* Sortes mittuntur in sinum, & à Domino temperantur. Prov. c. 16. Vide ergo, ne Deum impedias inspirantem. Acceptavit electionem Mathias, sed non procuravit. Sunt, qui obedientium è numero esse volunt, postquam per varias artes & stratagemata id obtinuerunt, non quod DEUS, sed ipsi voluerunt.

MEDITATIO CCCXXVII.

De S. Josepho Patriarcha.

Punct. 1. *Joseph virum Mariæ. Matth. c. 1.* Hunc elegit Deus Sponsam Virginis Sanctissimæ, Nutritium Divini sui Filii, mysteriorum maximorum Coadjutorem. Non autem DEUS illum elegisset, nisi fuisset justus, castus & in omni virtute sanctus, qui deceret talem Sponsam, talem Filium, tantorum mysteriorum participem. Vide, quid requiratur ad instrumentum magnarum rerum.

Punct. 2. *Joseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam traducere. Matth. c. 1.* Ex una parte nolebat esse particeps, si quid intercurrisset sceleris; ex altera parte volebat consulere famæ suæ Conjugis verè justus, cuique tribuens suum, Deo, Mariæ, sibi. Nulla cautela nocet.

Punct. 3. *Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge. Matth. c. 2.* Thesaurum suum, Filium Dei, & Matrem Dei credidit Deus Pater tutelæ tuæ. Magna & cæca obedientia Josephi surgentis media nocte, nihil obloquentis aut dubitantis. Magna patientia adeuntis terram Gentilium, & inter hos habitantis in sudore vultus sui, ut haberent hæ personæ Sanctissimæ, quo viverent.

MEDITATIO CCCXXVIII.

In Fefto S. P. Benediæti Fund.

Punct. 1. Ex viſæ om̄m feminæ recordatione immundum Spiritum fœdis cogitationibus ſibi importunum inter urticas & ſpinas ſe volvendo ita fugavit, ut nunquam ampliùs rediret. Una generoſa reſolutione opus eſt ei, qui hujusmodi tentationibus impugnatur; ſeria nimirum avulſione ab omnibus, quæ hujusmodi fœdas ſpecies ingenerare poſſunt.

Punct. 2. Diſcipulorum quendam è templo per veſtis laciniam à Dæmone extrahi vidit, cui deinde ſpiritum orationis impetravit. Lacinix, quæ Dæmoni ad nos diſtrahendos uſui eſſe poſſunt, ſunt defectus applicationis, curioſitates oculorum & aurium, oblivio præſentiæ Dei &c.

Punct. 3. Spathario, qui Regis Totilæ perſonam fingebat, diſſit: Depone fili, quod geris, nam tuum non eſt. Vide, ne aliam perſonam extrinſecus referas, quàm intrinſecus ſis, ne Deus tibi aliquando dicat: Depone veſtem, quam geris, nam tua non eſt, Chriſtiani, Sacerdotis, Religioſi.

MEDITATIO CCCXXIX.

In Fefto Annuntiationis B. M. V.

Punct. 1. *Ave gratiâ plena. Luc. c. 1.*
Hæc eſt ſalutatio, Angelo à SS. Trinitate dicta-

dictata; salutatio cum summa veneratione erga Matrem Dei mox futuram, plenam gratiâ super omnes Sanctos, ex omnibus totius mundi hominibus electam, & tunc in Isaia legendo occupatam: *Ecce Virgo concipiet Filium.*

Punct. 2. *Dominus tecum. Luc. c. 1.*

Cura, ut in omnibus actionibus tuis Dominus sit tecum. Sit tecum, eum habendo in viva præsentia. Sit tecum cum sua benedictione humiliter invocatus. Sit tecum in affectuosa conjunctione. Sit tecum post omnimodam resignationem in omnes dispositiones ejus.

Punct. 3. *Ecce ancilla Domini. Luc.*

c. 1. Summa Mariæ V. humilitas ad se attraxit Filium Dei. Facta est Mater, quæ ambiebat Matris Dei esse famula. Nulla melior est dispositio ad accipiendam & augendam gratiam, quàm profunda humilitas & perfecta sui nihili cõgnitio: tunc enim Deus solam habet gloriam.

MEDITATIO CCCXXX.

In Festo Septem Dolorum B.M.V.

Punct. 1. *Attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus. Thren c. 1.* Vidit morientem, quem tenerrimè super omnia dilexit. Vidit innocentem mori infamissimo supplicio. Vidit toto corpore

relaniatum, inter gravissimos dolores morientem, & hæc omnia vidit Mater in Deo Filio.

Punct. 2. *Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Luc. c. 2.* Gladius tortoris corpus Matris non attigit, sed animam crudeliter affixit; quia Christum amisit, & cum Christo omnia; amisit modo indignissimo, dolorosissimo. Quid tali Matri talis Filii potuit esse luctuosius? Et hujus tu doloris non minima causa fuisti.

Punct. 3. *Postus est hic &c. in signum cui contradicetur. Luc. c. 2.* Contradictiones plurimas Phariseorum & Principum audivit Mater sequens prædicantem, longè autem gravissimas blasphemias in monte Calvariae præfens. Quot verba, tot gladii in corde Matris, agnoscentis injurias Deo suo, Filio suo intortas. Si verè Deum, si Matrem Dei diligis, fac hos dolores etiam tibi proprios.

MEDITATIO CCCXXXI.

De S. Georgio Martyre.

Punct. 1. *Labora velut bonus miles Christi Jesu. 2. Tim. c. 2.* Verè bonus miles Christi Georgius, qui cadendo in acie vicit hostes Dei & suos. Militis est præparare arma, vigiliis agere, stare in acie, pugnare. Idem fac in pugna spirituali pro Christo & anima tua.

Punct. 2. *Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus, ut placeat ei, cui se probavit. 2. Tim. c. 2.* Implicatur, qui per ea à Divino servitio & exercitiis suæ vocationis distrahitur. Deo militas. Huic te proba, ut placeas, à rebus ad tuam curam non pertinentibus abstractus.

Punct. 3. Georgius idem est ac agricola, qui terram arat, occat &c. In hanc terram Deus projicit semina optima. Tuum erit, circumdare agrum sepe, eradicare zizania statim in primordio. Seps est sensuum custodia. Zizania sunt negligentiae, pigritiae, somnolentiae &c. His occurrendum statim, antequam invalescant.

MEDITATIO CCCXXXII.

In Festo S. Philippi Apostoli.

Punct. 1. *Et invenit Philippum, & dicit Jesus, sequere me. Joan. cap. 1.* Non casu sed ex destinato invenit Jesus Philippum, & ad sui sequelam invitavit. Invenit te Jesus; quanta gratia! Quæsit te Jesus; ô amor extraordinarius! Ad sui sequelam te invitavit; ô signum prædestinationis! Sequere ergo, ut decet.

Punct. 2. *Accesserunt ad Philippum dicentes: Domine, volumus Jesum videre. Joan. c. 12.* Erat Philippus multum

tum Christo similis, aspectu & moribus amabilis; & ideo ad eum habebant confidentiam. Hi sunt ad trahendos homines aptissimi, qui Christum referunt vitâ & moribus; qui sunt erga omne genus hominum mansueti, affabiles, pacifici.

Punct. 3. *Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. Joan. 1. 14.* Multa identidem audiebat Philippus de Patre Christum loquentem, & hinc inflammatus desiderio videndi Patrem rogavit Christum, ut eum sibi ostenderet, cum dicto: & sufficit nobis. An sufficit tibi Deus? Nimium avarus aut ignorans est, cui Deus non sufficit.

MEDITATIO CCCXXXIII.

In Festo S. Jacobi Minoris Apost.

Punct. 1. Fuit filius Mariæ Cleophæ, feminae sanctissimæ, Christi cognatus, & prima adolescentia familiaris. Propter suam sanctitatem vocatus est justus, Jerusalem primus Episcopus per annos viginti novem; ita omnibus, charus, ut eum etiam Judæi tolerarint propter morum amabilitatem & sanctitatem.

Punct. 2. Orationi fuit deditissimus, ut frons & genua callum induerint ex frequenti geniculatione & capitis usque ad terram inclinatione. Carne, vino, oleo, balneis, vestibus laneis & omnibus aliis

deliciis abstinuit. Fuit refugium omnium Christianorum Jerosolymam confugientium. Solus intrare permissus est in Sancta Sanctorum.

Punct. 3. Statutus supra pinnaculum Templi, & iussus suam sententiam de Christo dicere, respondit clamore valido: Ipse sedet in cœlo à dextris magnæ virtutis & potentiæ Dei, & in nubibus cœli venturus est. Quare de alto dejectus & veste fullonis occisus est, deprecans Deum pro occisoribus suis: verè Apostolus verbo & opere Christum prædicans.

MEDITATIO CCCXXXIV.

In Festo B. Joannis Francisci Regis
Soc. Jesu.

Punct. 1. Nulla unquam ruditas vel erudititas, aut petulantia hominum ipsum ad impatientiam commovit. Etiam seria increpatio nullum ab ipso avertit; quia modus proponendi talis erat, ut omnes adverterent, optimo animo dici. Totus exterior homo sanctitatem spirabat, & in sui venerationem omnes trahebat.

Punct. 2. In omnium pauperrimos & abjectissimos zelum suum exferebat. Summa ejus consolatio erat, videre horum pauperum paratissimam voluntatem ad omne bonum. Necessitatibus eorum providebat conquirendo vestes, victualia & hujusmodi, quæ largiendo parabat in-
gres-

gressum ad salutem animarum. Feminas etiam luridissimas & desperatissimas ad frugem reduxit.

Punct. 3. In summis persecutionibus & vitæ periculis, quæ ob ereptas exitio animas incurrebat, animum ad mortem paratissimum ostendit. Nullum laborem credebatur nimium, si per eum saltem unum peccatum posset impedire. Quia erat humilitatis & paupertatis studiosissimus, ideo etiam Deus ad ejus consolationem permisit, ut in stabulo & rerum omnium inopia moreretur.

MEDITATIO CCCXXXV.

In Feste B. Aloysii Gonzagæ
Soc. Jesu.

Punct. 1. Vellem, ut possem ire per totum mundum, & dicere, quòd Aloysius, filius Ignatii, sit magnus Sanctus. Tantam gloriam habet, quia internè operabatur. Quis unquam explicare poterit valorem & virtutem actuum internorum! nulla est comparatio extrinseci ad intrinsecum. Verba sunt S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

Punct. 2. Aloysius fuit Martyrj incognitus. Qui enim te amat, Deus meus, adeò magnum te cognoscit, & infinitè amabilem, ut grande martyrium ei sit, quòd te non amet, quantum vellet amare, & quòd à creaturis non ameris, sed offendaris. Et ideo nunc fruitur DEO in
coelis

coelis per amoris plenitudinem. S. Maria
Magd. de Pazzis.

Punct. 3. Religionem navi per similem
esse dicebat, in qua non minores pro-
gressus faciunt, qui gubernatoris jussu
otiosi sedent, quam qui remigando desu-
dant. Solatio hoc fit Religiosis, qui non,
ut vellent, occupantur; qui semper hæ-
rent in inferioribus; qui subinde inno-
centes premuntur. Humilis obedientia
supplet omnia.

MEDITATIO CCCXXXVI.

In Festo S. Joannis Baptistæ.

Punct. 1. *Ecce Agnus Dei.* Joan.
c. 1. Prædicat Christum publicè, &
sibi infinitum præfert, adeò ut se indignum
profiteatur, Christi calceamenta solvere.
Non invidias aliorum laudibus, sed etiam
tua accessione eas confirmare studeas,
omnem æmulationem animo excludas.

Punct. 2. *Ego vox clamantis in de-
serto.* Joan. c. 1. Sum vilissimum in-
strumentum, DEI per me clamantis ad præ-
parandas Filii DEI vias. Summum, quod
sumus, est, esse instrumentum DEI. Quid
gloriamur? & quidem tale instrumentum
sumus, quod sæpissimè DEUM impedit, ut
non possit per nos operari, quod vellet, si
instrumentum aptum essemus.

Punct. 3. *Ecce ego mitto Angelum
meum*

meum ante faciem tuam. Matth. c. 11.
 Humilimum & de se abjectiffimè sentien-
 tem, ac loquentem Joannem DEUS Ange-
 lum appellat. Quantò magnus es, humi-
 lia te in omnibus, & coram DEO invenies
 gratiam: quoniam magna potentia DEI
 solius, & ab humilibus honoratur. Eccli.
 cap. 3.

MEDITATIO CCCXXXVII.

De Sancto Petro Apostolo.

Punct. I. *Tu scis, quia amo te.*

Joan. cap. 21. Magna conscientiae fi-
 ducia, dicentis ad illum, qui scit omnia:
 Tu scis, quia amo te? An idem potes di-
 cere & eadem fiducia. Respondit JESU:
 Pasce oves meas. Quia me diligis, com-
 mendo tibi meas oves, quæ magnam &
 laboriosam exigunt charitatem, hanc si
 ovibus meis exhibes, mihi exhibes.

Punct. 2. *Extendes manus tuas, &
 alius te cinget, & ducet, quò tu non
 vis Joan. c. 21.* Voluit Petrus declina-
 re crucifixionem ad instantiam fratrum,
 Christus autem ei obvians dixit: Vado
 iterum crucifigi; quo audito reversus est
 Petrus ad crucem. Perfecta Petri resi-
 gnatio! perfecta imitatio! Paratus esse
 debes ad omnia, si mundo mortuus es, &
 Christo vivis.

Punct.

Punct. 3. *Significans, qua morte clarificaturus esset Deum. Joan. c. 21.* Omnis nostri ipsorum victoria est D E I glorificatio : ostendimus enim nos vincendo, nos omnia posthabere Deo. Cingit nos alius, Superior. Ducit nos, quò non volumus nostra inclinatione, & homine inferiore. Extendimus manus perfecta subiectione, etiam usque ad mortem.

MEDITATIO CCCXXXVIII.

In Festo S. Pauli Apostoli.

Punct. 1. *Domine, quid me vis facere? Actor. cap. 9.* Hæc vox est perfectè ad Deum se convertentis. Domine, da; ut cognoscam, quid à me requiras, & omnia faciam. Et misit illum Dominus ad Ananiam, quod interpretatur, nubes Domini. Loquitur nobis Dominus per nubem, cum loquitur per obedientiam.

Punct. 2. *Quis nos separabit à charitate Christi. Rom. cap. 8.* Provocat S. Paulus totum mundum, ita, ut nihil in eo sit, aut tam deliciosum, aut tam truculentum, quòd eum possit à Christo avellere. Fecit verbis fidem, cum in laboribus maximis, periculis plurimis, morte ipsa charitatem suam demonstravit.

Punct.

Punct. 3. *Vivo autem ego, jam non ego, vivit verò in me Christus. Gal. c. 2.* Imitatio Christi erat S. Paulo quasi anima sua, ipsum vivificans & regens ad omnia. Ex modo vivendi illius elucebat modus vivendi Christi. Prototypon Christus est, nos debemus esse ectypa, eò meliora, quò Christo similia. Nihil igitur agamus, quod nostram non deceat sanctitatem.

MEDITATIO CCCXXXIX.

In Festo Visitationis B. M. V.

Punct. 1. *Abiit in montana cum festinatione. Luc. cap. 1.* Ivit cum festinatione viam difficilem, ad communicandum gaudium incarnationis Elisabethæ, & liberandum à peccato originali Joannem. Sanctus amor gaudet bonis aliorum, quærit occasiones aliis benefaciendi, &, quod facit, facit promptissimè.

Punct. 2. *Exultavit in gaudio infans in utero meo. Luc. cap. 1.* Tanta erat efficacia præsentia Christi, tanta Beatæ Virginis! Exulemus & nos ad hanc præsentiam, & cum lætitia accedamus ad thronum gratia. Si bene penetraremus gratiam præsentia Christi, vix avelli possemus à tabernaculo SS. Eucharistia. Non

Non dimitteremus , sicut S. P. Ignatius ,
Beatam Virginem à corde nostro.

Punct. 3. *Magnificat anima mea
Dominum; Luc. cap. 1.* hoc est, ex ma-
gnitudine gratiarum , quibus obruit me
Deus , apparet magnificentia Domini. Ob
admirandam Filii Dei cum humana natu-
ra conjunctionem exardescit anima mea
in laudes Dei. Ob summam dignitatem
maternitatis Dei mihi ancillæ suæ colla-
tam exaltat spiritus meus in Deo salutari
meo. In creatione mundi ostendit Deus
omnipotentiam suam , in Incarnatione
autem quasi exhaustit. Fecit potentiam
in brachio suo.

MEDITATIO CCCLX.

In Festo S. Mariæ Magdalenæ.

Punct 1. *Hic si esset Propheta, sciret
utique, quæ & qualis est mulier , quæ
tangit eum , quia peccatrix est. Luc.
cap. 7.* Si non fuisset Propheta , passus
eam Christus non fuisset: quia autem Pro-
pheta fuit , pœnitentiam illius agnovit,
conversionem & futuram sanctitatem
prævidit, & ideo clementissimè reverten-
tem suscepit. Quàm longè alia judicia
Dei sunt! Miseretur omnium , dissimu-
lans peccata hominum propter pœniten-
tiam.

Punct.

Punct. 2. *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. cap. 7.* Mensura amoris fuit mensura doloris. Quantum amamus, tantum dolemus, quantum amamus & dolemus, misericordiam impetramus. Quis autem non amet dignum amore infinito? Quis non doleat, sciens, se offendisse dignum amore infinito?

Punct. 3. *Fides tua te salvam fecit, vade in pace. Luc. cap. 7.* Fides donum Dei ac lumen te ad me adduxit, cognitio mei ac gratia in te amorem mei accendit, amor mei lacrymas & singultus expressit, amor & dolor veniam impetravit. Vade in pace cum Deo & conscientia.

MEDITATIO CCCXLI.

In Festo S. Jacobi Majoris Apostoli.

Punct. 1. *Vidit alios duos fratres Jacobum Zebedai & Joannem fratrem ejus, reficientes retia. Matth. cap. 4.* Erat Christus in medio eorum, quia congregati erant in charitate & labore. Otiosos non vocasset, nec patri inobedientes, neque inter se dissentientes.

Punct.

Punct. 2. *Ducit illos in montem excelsum seorsum solos; Marc. cap. 9.* nimirum Petrum, Jacobum & Joannem, quibus voluit facere gratiam videndi se, in gloria. Non omnibus datum est ascendere ad sublimia: qui autem soli sunt, & solitudinem sanctam amant, sunt aptiores; nec dubium est, hos tres gratiam istam præ cæteris fuisse meritos.

Punct. 3. *Assumpto Petro & duobus filiis Zebedæi cœpit contristari. Matth. cap. 26.* Hos tres iterum voluit sibi esse propiores, haud dubiè, quia chariores. Et hi tres poterant ipsum observare orantem, in terra procidentem, sanguinem sudantem, Patris voluntati se subjicientem. Sunt Christo propiores, qui Christi passionibus communicantes gaudent; & hi in revelatione gloriæ ejus gaudent exultantes.

MEDITATIO CCCXLII.

In Festo S. Annæ.

Punct. 1. *Obviabit illi quasi mater honorificata. Eccli. cap. 15.* Clientis quidam S. Annæ moriens audivit hæc à Matre Dei verba: Ego soror tua sum, nos infernum, ne illum intres, occludemus, quia matrem meam honorasti semper. Alius hæc à S. Anna: Nescis, quòd in manu

manu mea sint omnes thesauri paradisi ?
S. Anna addictos sibi clientes tepidos esse
non finit. Nadasi.

Punct. 2. S. Coletæ Virgini sibi addi-
ctissimæ apparuit S. Anna cum vase aureo,
in quo reposuit preces omnes, quas in
sacello suo fundebat, & D E O dein-
eum omnibus cœli civibus pro Coleta
obtulit. Vide, ut & tuæ hodie dignæ
sint, quas Deo in vase aureo pro te offe-
rat. Erunt, si ex corde puro ascendant.

Punct. 3. Beatissima Virgo clientem
suum instruxit, ut S. Annam matrem suam
coleret, & sic eam laudaret: Benedic-
ta sit Sancta Anna mater tua, ex qua sine
macula caro tua processit virginea. Alii
dixit: Quidquid Annæ matri meæ reve-
rentiæ impenderis, mihi dupliciter gra-
tum erit. Honoratur in Avia Mater, in
Matre Filius. O Mater verè honorifi-
cata!

MEDITATIO CCCXLIII.

In Festo S. P. Ignatii Fund. S. I.

Punct. 1. *Omnia ad majorem DEI
gloriam.* Non contentus fuit agere be-
ne, sed semper quæsit id, quod est per-
fectius, & Deo gloriosius; quia major
omni laude, nec laudare sufficit. Tam
amplo fuit pectore, ut totum mundum
complecteretur. Suos ad operandum
emit-

emittens dicebat: *Ite, accendite, & inflammate omnia. An etiam hoc igne ardes?*

Punct. 3. *Vince te ipsum.* Hanc unicam credidit S. Pater viam ad magnas virtutes & perfectionem pertingendi: quidquid enim in hac via nobis obstat, vincendo amovetur. Quare generoso opus est animo, quo amorem proprium supprimamus, & omnes difficultates perumpamus, ut ad finem vocationis nostræ pertingamus.

Punct. 3. In obedientia suos volebat esse eximios, ut aliorum Ordinum rigorem, jejunia, chorum obedientiâ compensarent. Et hanc non solum operis & voluntatis esse voluit, sed etiam iudicii, ut idem cum Superiore sentiamus, quantum fieri potest, ad omnem locum & officium parati.

MEDITATIO CCCXLIV.

In Festo S.P. Dominici Fund.

Punct. 1. *Super muros tuos Jerusalem constitui custodes, tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt. Isa. cap. 62.* Custodes hi sunt in Ecclesia DEI SS. Dominicus & Franciscus, quos Beatissima Virgo Maria pro mundi emendatione habere se dixit, scilicet Viros fer-

ven-

ventissimos, qui duos grandes exercitus contra mundi scelera eduxerunt. S. Dominicus ter singulis noctibus se flagellavit, primò pro sua ipsius salute, secundò pro existentibus in peccato mortali, ac tertio pro animabus in purgatorio. Die noctuque non tacuit.

Punct. 2. Sancto Rosario totum mundum ad amorem & cultum Matris DEI excitavit. Hæc vicissim inter accincentes Angelos eum ad cœlum secum abduxit. O felicissimum tantæ Matris filium! quem dignata est Virgo sacrata laudare se, & dedit ei virtutem contra hostes suos, dæmones & hæreticos, qui in odio DEI Matris pari passu ambulant. Repræsentata tibi Matrem coram Filio flecentem, & audi: Pete mater mea! neque enim fas est, ut avertam faciem tuam.

Punct. 3. In ejus fronte radians stella Cœlestem Virum significavit. Et certè fuit splendore sanctitatis ac doctrinæ, quo innumeros ad Christianam pietatem illustravit. Ut mundum scelerum tenebris obvolutum illumines, stella sis, ardens sanctitate, lucens doctrina.

MEDITATIO CCCXLV.

In Festo S. Laurentii M.

Punct. 1. *Quò progredieris sine filio pater? Eccl.* Tam ardentè anhelavit ad martyrium, ut à S. Sixto separari vix posset.

posset. Hoc habent magni Christi imitatores, magna facere, & magna pati desiderant; sine dolore non volunt vivere in amore. Quid unquam magni præstitisti? quid tolerasti amore Christi?

Punct. 2. *Experire, utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisisti Domini Sanguinis dispensationem. Eccl.* Quis est idoneus minister? qui sancta sanctè tractat; qui Domini sui gloriam propagat; qui nullum laborem fugit; qui persecutionem & mortem non timet.

Punct. 3. *Interrogatus te Dominum confessus sum, assatus gratias ago. Eccl.* Liberè te Christianum, Sacerdotem, Religiosum profiteri verbis & factis. Inter contumelias, contemptus, afflictiones &c. gratias age. Nondum in craticula assatus es. Si verbum non sustines, quomodo ignem sustineres?

MEDITATIO CCCXLVI.

In Festo Assumptionis B. M. V.

Punct. 1. *Quæ est ista, quæ ascendit de deserto. Cant. cap. 8.* Ascendit è vitæ mortalis exilio super choros Angelorum exaltata, affluit deliciis cœlestibus innixa super dilectum suum. Qui mundum aspicit ut desertum, inhiat cœlestibus. Qui in mundo vivit ut exilio, affluit

fuit deliciis supernis. Qui innititur super dilectum suum, non commovebitur in æternum.

Punct. 2. *Assumpta est Maria in cœlum, gaudent Angeli. Eccl.* Quia Christum intimè amant, exultant de summa gloria Matris ejus, eamque tanquam Reginam suam venerantur. *En!* quousque virtus hominem exaltat! Omnis sublimitas sine virtute fumus est; omnis sublimitas ex virtute æterna est.

Punct. 3. *In hereditate Domini morabor. Eccl. c. 24.* Hereditas Domini cœlum est; mora in illa, æternitas. Felix omnis hæres; felicior, qui sanctior; Felicissima Dei Mater, quia sanctissima. Ut autem heres sis, filius esse debes, & talis, in quo sibi complaceat Pater tuus; talis, in qua sibi complaceat Mater tua. Quibus obsequiis illum & hanc tibi demereri? utique filialibus?

MEDITATIO CCCXLVII.

In Festo S. Bernardi Abbatis.

Ad Vale mundo & salve cœlo dicendum triginta socios unà secum traxit, cordium deinceps dulcis magnes, animas ad Deum voce, calamo, exemplo, oratione, miraculis rapiens. Aliquando ad Dei tribunal abreptus vehementer expavit, & meritis multum diffidens, Christi pretiosum

sanguinem illis affudit. 3. Passionis Dominicæ ferventissimum cultorem amplexus est Jesus manibus è cruce solutis.

Punct. 2. Suis orantibus singulis singulos Angelos adesse conspexit, notantes nullâ omisâ syllabâ, quidquid dicebant, auro, argento, atramento, aquâ, prout quisque ferventer vel tepidè orabat. 2. Ex ejus orantis ore visus est ignis erumpere. 3. Domi ad suos dicens visus est in altum unâ cum cathedra elevari.

Punct. 3. Ad ejus latus Divinus Amor stare conspectus est, comes illius, quocunque iret, in signum meriti specialis, quòd tam multos in Dei amore accenderit. 2. A Beata Virgine sanatus illam spei suæ fiduciam, & ad cœlum scalam esse dixit. 3. In plurimorum præsentia cum diceret, Salve Regina, respondit Dei Mater, Salve Bernarde.

MEDITATIO CCCXLVIII.

In Festo S. Bartholomæi Apostoli.

Punct. 1. *Ascendens in montem vocavit ad se, quos voluit ipse, & venerunt ad eum. Marc. c. 3.* Inter hos, quos voluit, erat etiam Bartholomæus. Et tu es inter illos, quos specialiter voluit Deus, vocando te ad hunc statum. Vide ut dignè ambules vocatione tua, agnoscendo eam

eam ut gratiam unam ex maximis: Suam S. Bartholomæus compensavit innumeris in India & Armenia laboribus. Quibus tuam?

Punct. 2. *Elegit duodecim ex ipsis, Philippum & Bartholomæum. Luc. c. 6.* Ad quid elegit? ad ærumnas, persecutiones, mortem crudelissimam, ad gloriam super alios eminentem. Vivus excoriatus est S. Bartholomæus, toto corpore resplenduit, quia toto corpore passus. Ad quid Deus te elegit? Ad quietem, otium?

Punct. 3. *Rursum circumdabor pelle mea. Job. c. 19.* Noli parcere cuticulæ tuæ! ut ut eam afflixeris, recipies eam incomparabiliter pulchriorem. Frigus, æstum, verbera, cubile durum non horreat pellis tua, quidquid passa fuerit in tempore, compensabitur in gloria. An eam ad cælum afferes integram sine cicatricibus?

MEDITATIO CCCXLIX.

De S. P. Augustino Ep. Eccl.
Doctore maximo.

Punct. 1. *Auditâ è cælo voce: Tolle lege, tolle lege, tulit, & legit ex Rom. c. 13.* quales regnum Dei non essent possessuri. Tunc ad Alipium socium suum charissimum conversus dixit, quid secum ageret Deus. 2. *Auditâ vitâ S. Antonii invalit Alipium*

lipium & exclamavit: Quid est hoc? quid audisti? Surgunt indocti & cœlum rapiunt, & nos cum doctrinis nostris sine corde, ecce ubi volutamur in carne & sanguine?

Punct. 2. Nunquam passus est coram se aliorum famam denigrari, id quod etiam scriptis in pariete duobus versibus insinavit. 2. Etiam in sublimissimo charitatis Dei & perfectionis gradu conscenso, nunquam tamen pœnitentiam seposuit, habens etiam moriturus præ oculis septem Psalmos pœnitentiales, quos identidem profusis lacrymis legebat. Quò major scilicet est amor Dei, eò intensior est dolor de illo offenso.

Punct. 3. Cor illius, dum viveret, amoris Divini jaculo transfixum fuit. Post mortem ubi in ara collocatum est, mirè exultavit, dum Te Deum laudamus caneretur, aut coram illo liber de SS. Trinitate legeretur. Verissimè S. Paulus: Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Veræ pœnitentiæ & sincero amoris nihil impervium est. Ut ut peccator fueris, dole, & ama, & altissimum sanctitatis gradum poteris conscendere.

MEDITATIO CCCL.

In Festo Sanctorum Angelorum
Custodum.

Punct. 1. *Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis; Psalm. 90. si tamen eorum vocem audieris.*

erimus. Et quare non audiamus? sunt nostrî amantissimi, & salutis nostræ studiosissimi. Fac illis, & tibi non invide hanc consolationem. Consiliarii tibi sint in omnibus. Erunt, si invocaveris, & ad sequendum paratum te ostenderis.

Punct. 2. *Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est. Matt. c. 18.* Vident Deum abyssum omnium bonorum; cave, ne in te videant abyssum malorum. Duos testes habes operum tuorum, Deum & Angelum. Audes his præsentibus facere, quod coram viro honesto facere non auderes?

Punct. 3. *Præcedetque te Angelus meus, Exod. c. 23.* in columna nubis & in columna ignis. Nubes est viva fides præsentia illius. Ignis est ejus amor, quo Princeps cœli te terræ vermiculum comitatur. O si semper te præcedentem cogitares! O si pro ejus amore te gratum & obsequentem exhiberes!

MEDITATIO CCCL.

In Festo Nativitatis B. V. M.

Punct. 1. *Dimitte me; jam enim ascendit aurora; Gen. 32.* illa scilicet, quæ post se traxit solem justitiæ. Ad exortum hujus auroræ extorsit mundus cum DEO luctans benedictionem. Surgamus è tenebris nostris, & ad hanc auroram accurramus

mus cum summa fiducia, ut invehat in animas nostras solem, Christum cum sua gratia. Invehet autem, si luctemur, piis scilicet conatibus nobis demereamur magnæ Matris gratiam.

Punct. 2. *Nativitas tua, Dei Genitricis Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Escl.* Gaudeamus, quia nata est mater nostra, advocata nostra, refugium peccatorum; cui data est omnis potestas in cælo & in terra ad impetrandum omnia, ab eo, qui potest omnia. Gaudebis, si verè amaveris.

Punct. 3. *Delicia mea, esse cum filiis hominum. Prov. c. 8.* Si cum peccatoribus, quantò magis cum immaculata? In hac habitavit per gratiam à primo conceptionis momento, & habitabit in æternum. In hac habitavit corporaliter novem mensibus, mitigavit suam justitiam, & prævalere fecit suam misericordiam. An putas, delicias habere Deum in te?

MEDITATIO CCCLII.

In Festo S. Matthæi Ap. & Ev.

Punct. 1. *Vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Matth. c. 9.* Mirabilis vocatio à telonio ad Apostolatam! Verè vocat Deus ea, quæ non sunt; tanquam ea, quæ sunt. In quo statu eras; cum vocabaris? Toties te videt Christus ad

ad telonium , quoties te videt secularia tractantem negotia ; videt, & advocat.

Punct. 2. *Et ait illi: sequere me, & surgens secutus est eum. Matth. c. 9.* Quanta efficacia Divinæ gratiæ! quam insignis cooperatio Matthæi! Transit hic camelus per foramen acûs, quia dives reliquit divitias. Audis: sequere me? aude aliquid, & generosè te vince.

Punct. 3. *Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores venientes discumbebant cum Jesu. Matth. c. 9.* Dignatus est Jesus esse convivâ Matthæi, & confidère inter peccatores. Quærebat Jesus occasionem peccatores alloquendi, docendi, convertendi tanquam Medicus. Vide, quos tu despicias, quos ambias? Vide, quomodo tecum egerit Deus?

MEDITATIO CCCLIII.

In Festo S. Michaelis Archangel.

Punct. 1. *Fortis in pralio fecit victoriam. Eccl.* Restitit in faciem Lucifero & dixit: Quis ut Deus! Personam S. Michaëlis age in omni tentatione, & dic: Quis ut Deus? ut deficiam à Deo meo, & adhæream creaturæ? ut deseram bonum infinitum, & fruam bono finito? vano? nullo?

Punct. 2. *Archangele Michaël, con-*
stitui

stitui te principem super omnes animas suscipiendas. Eccl. Veniemus in manus S. Michaëlis, sed quomodo? pondusne habebimus in bilance? mala nostra ponderosa sunt, eruntne bona nostra ponderosiora? Amor meus pondus meum, ajebat S. Augustinus. Vide ergo, quantus sit amor tuus, & videbis, quantum sit pondus tuum.

Punct. 3. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli. Eccl. Aromata sunt opera nostra bona. Sed quæ? an non fumum facient cum suffitu mixtum? Cura, ut digna sint, quæ offerat Angelus. Aromata sunt orationes nostræ. Putasne autem tales esse, quæ audeant subire conspectum Domini? Aromata sunt desideria nostra; si tamen pura.

MEDITATIO CCCLIV.

In Festo S. Francisci Seraphici.

Punct. 1. Triumphavit, si ullus alius, carnem, mundum, dæmonem, delicias, honores, tentationes genuinus iste Imitator Christi, & ut Christo adhuc similior esset, etiam stigmata Jesu Christi in corpore suo portavit. Sic triumphant, sic ornantur verè similes.

Punct. 2. Legit nomen suum inscriptum in libro prædestinatorum. Tunc plenus Deo, plenus intimis exultantis in coelum cordis deliciis, Laus Deo, ajebat, Deo gratias,

tias, Laus Deo! neque extra hæc aliud quidquam per dies aliquot suspirabat. Similem spem habere possunt, qui cum hoc pauperrimo Christi imitatore possunt dicere: Deus meus & Omnia!

Punct. 3. De amore Dei loquens dicebat: Non potest ignis simul descendere & ascendere; non potest vilis nostri amor cum excelsio Dei amore in corde uno habitare. Ideo ille omnem alium amorem à se rejecit, ut amor crucifixi Domini sui in corde suo solus regnaret. Inter longos & horrendos morbi dolores ossa arida humi collidens terram exosculabatur, tenerrimas Deo pro doloribus gratias egit, & centies alterum tantum petiit, ut cum crucifixo Christo suo simili dolorosa morte defungeretur.

MEDITATIO CCCLV.

In Festo S. Francisci Borgiae Soc.
Jesu.

Punct. 1. E Ducatu ad Religionem transgressus humillima ambiit exercitia; coquo ad nutum paruit; statûs prioris titulos & memoriam horruit; infra Judæ pedes se abjecit, meditando Christum Judæ pedes lavantem; studiosè pueros rudimentis fidei erudivit; sui humiliatione dæmonem ab energumeno fugavit.

Punct. 2. Dicebat, sperare se, Societatem tribus potissimum ex causis bene sta-

turam ; oratione nimirum & SS. Sacramentorum frequentatione ; dein si à multis innocentia Societatis oppugnata fuerit ; denique obedientiâ. Aiebat enim : primum nos Deo conjungit ; secundum nos à seculi amore abducit ; tertium nos inter nos ut membra capiti conjungit.

Punct. 3. Dicebat, Religiosorum vitam esse perpetuam crucem atque martyrium, quòd vincere se ipsos quotidie deberent, & perpetuò ex voto obedire. Viderent itaque Superiores, ut onera temperarent, nec nova excogitarent, & pro viribus cujusque onus imponerent. Nimirum Patres debent esse, non Domini, quia filios sub se habent, non servos.

MEDITATIO CCCLVI.

In Festo S. Simonis Apostoli.

Punct. 1. *Simonem, qui vocatur Zelotes, Luc. c. 6.* Apostolis suis connumeravit Christus. Prædicatum hoc, Zelotes, proprium est omnium Apostolorum, S. Simoni etiam in nomen transiit, haud dubiè propter insignem in agendo pro Dei gloria zelum. Zelus probatio amoris est, pro eo enim zelamus, quem amamus.

Punct. 2. Zelus carnalis non vult ab ullo alio amari, quod amat ; spiritualis & sanctus vult ab omnibus amari, quod amat. Et hinc, qui Deum verè amat, omni modo conatur, omnes adducere ad amandum

dum hoc bonum infinitum, & omnes abducere ab odio hujus boni, infinito amore dignissimi.

Punct. 3. Zelus carnalis sibi credit imminui amorem amati, ab aliis etiam amati: spiritualis autem & sanctus scit amorem in amato augeri, quotiescunque alium ad hunc amandum adducit, Deus enim multo magis amat amantem, à quo alii ad amandum se premoventur, quibus suam bonitatem communicet. Tota vita S. Simonis zelus erat, & hoc ipso amor.

MEDITATIO CCCLVII.

In Festo S. Judæ Thaddæi.

Punct. 1. Lebbæus dictus fuit S. Judas à corde, quia cordis puritati, sanctitati & perfectioni unicè incubuit. Item Lebbæus, id est, leoninus ob animositatem & fortitudinem in prædicando per plura regna. Ac denique Lebbæus idem dicit ac mammeus, dulcis, misericors, liberalis ac munificus.

Punct. 2. Abagarum & Edessenos ad Christi fidem convertit, à quo aurum & argentum copiosissimè oblatum recusavit, cum dicto: Si nostra prorsus dereliquimus, quomodo accipiemus aliena? Quæ verba cor ejus purum, magnanimum & cœleste esse demonstrarunt.

Punct. 3. Scripsit Epistolam Catholicam perpetuò invektivam in hæreticos, blasphemos, & luxuriosos, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam. Ad simulacrum

lunæ ductus, ut illud adoraret, sua oratione illud in frustra comminuit. Hastâ transfossus nobile martyrium complevit. Verè Zelotes, qui Dei hostes persecutus animam suam immolavit.

MEDITATIO CCCLVIII.

In Festo Omnium Sanctorum.

Punct. 1. *Gloriâ & honore coronasti Sanctos tuos; Eccl.* illos nempe. qui pro te, ô Deus! strenuè laboraverunt, pugnârunt, passi sunt, perseveraverunt usque in finem. Hos tu coronasti gloriosæ æternitatis coronâ, quæ tu ipse es. Ego ero merces tua magna nimis.

Punct. 2. *Hæc est generatio quærentium Dominum, Eccl.* Omnes Sancti quærebant Dominum in vita suâ, & qui aliud quærent, non sunt Sancti. Quæretis me, & invenietis, cum quæsieritis me in toto corde vestro. Jer. 29. Dic tu quotidie sæpius: Quæram, quem diligit anima mea.

Punct. 3. *Requiescent in monte sancto tuo, Eccl.* O sola & vera requies Sanctorum! Verè possunt dicere cum Ecclesiastico: Modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem. Modicum est omne vitæ nostræ tempus, quo laboramus, multum est, quod æternum est in requie.

MEDITATIO CCCLIX.

In Commemoratione Omnium
Fidelium Defunctorum.

Punct. 1. *Non exies inde, donec red-
das novissimum quadrantem. Matth. c. 5.*
Nunc tempus est misericordiæ, tunc autem
erit justitiæ, quæ ne minimum quidem de-
fectum sinet impunitum, cujusmodi tamen
innumeros sine horrore committimus. Quid
dicturæ essent hæ benedictæ animæ, si allo-
qui nos possent? similia: Pro una negli-
gentia, aut pigritia culpabili plurium hora-
rum ardentissimum ignem sustinemus.

Punct. 2. *Sancta & salubris est cogi-
tatio pro defunctis exorare. 2. Mach.
c. 12.* Sancta, quia ex vero amore Dei &
proximi. Salubris, quia animabus redem-
ptionem, nobis ingens meritum procurat.
Sancta, quia toti SS. Trinitati gratissimum
est, si hæ animæ citius ad ejusdem fruitio-
nem promoventur. Salubris, quia quâ
mensurâ mensi fuerimus, remetietur nobis.

Punct. 3. *Miseremini mei saltem vos
amici mei. Job. c. 19.* Qui Dei amici
sunt, deberent etiam esse nostri. Si proin-
Deum amamus, etiam animas, Dei amicas,
& ideo etiam nostras amare deberemus.
Amabimus autem, si juvabimus, & pro illis
debita exsolvemus. Accipiet hunc amo-
rem Deus, quasi sibi exhibitum in filiis,
sponsis, & amicis suis. O 2 ME-

MEDITATIO CCCLX.

In Festo S. Martini Episc.

Punct. 1. *Martinus adhuc catechumenus hac me veste contexit. Eccl.* Accipit Christus omnia, quasi sibi exhibita, quæ pauperibus, ægris, rudibus, afflictis &c. exhibentur. Charitas hæc operit multitudinem peccatorum. Peccata eleemosynis redimuntur, & misericordiis pauperum corporalibus & spiritualibus.

Punct. 2. *Qui nec mori timuit, nec vivere recusavit. Eccl.* Quænam sunt illa, quæ homini mortis timorem eximunt? Seria pœnitentia, bona conscientia, multa bona opera, SS. Sacramenta, patrocina. Sanctorum, maximè B. Virginis. Cui hæc sunt, nec mors gravis est, nec vita tædio.

Punct. 3. *Martinus hic pauper & modicus, cælum dives ingreditur. Eccl.* Nihil habeas, quod inordinatè diligas, & pauper es. In oculis tuis sis modicus, habens totam tuam spem in misericordia Christi crucifixi, & dives es. Nemo pauper est, qui in Deo habet omnia. Nemo dives, qui in momento potest & aliquando debet omnia perdere. Dives est, qui cælum dives ingreditur.

MEDITATIO CCCLXI.

In Festo B. Stanislai Kostkæ.

Punct. 1. Maria Mater amabilis Jesulum suum in castissimo ejus lectulo collocavit,
ac

ac unâ sanitatem & Societatis ineundæ con-
siliū dedit. O ineffabilem dulcedinem cœ-
lorum Reginae! O innocentissimam animam
Stanislai! Quanto magis te avulseris ab
omni inordinato amore creaturarum, tantò
magis capax eris Divini.

Punct. 2. Cùm aliquando à calore ignis
in corde absconditi æstualet, interrogatus,
quî ita ignesceret? respondit: Uror, uror
totus ab igne Divini amoris. Et ita quidem
exarsit, ut frigidâ affusâ temperari æstus
debuerit. Vis ignem hunc in te accen-
dere? stude Deum agnoscere.

Punct. 3. Bis ex manu Angeli SS. Eucha-
ristiam accepit. Grande beneficium! &
unde hoc illi? quia vehementissimè amavit,
ardentissimè desideravit, studiosissimè se
præparavit, in hoc uno omnes suas delicias
posuit. O si nôssent homines, quantus the-
saurus lateat in hoc mysterio, darent om-
nia sua, & compararent illum.

MEDITATIO CCCLXII.

In Festo Præsentationis B. M. V.

Punct. 1. *In habitatione sancta co-
ram ipso ministravi; Eccl. c. 24.* in tem-
plo scilicet, ad quod à parentibus fuit ob-
lata. In habitatione sancta es, coram ipso,
Deo nimirum, specialiter præsentem, mini-
stras, seu officio tuo occuparis ad gloriam
Dei, utiq; etiam sanctè? studiosè? perfectè?

Punct. 2. Ascendit per gradus ad tem-
plum. Nunquam ita; sed semper progredere

dere de virtute in virtutem : ad DEUM enim ascendis , dignissimum omni obsequio, omni conatu. Verè Deum non cognoscis, si ad aliquid, quòd Deo infinitè minus est , in via moraris.

Punct. 3. Patrem, matrem, domum, & cum his omnia reliquit. Sic oportet separari animam, Deo perfectè servientem, ab omnibus, quæ Deus non sunt : & tamen oportet ita vivere inter homines, ut illis oneri non sis, sed consolationi, auxilio & non impedimento.

MEDITATIO CCCLXIII.

In Festo S. Catharinæ V. M.

Punct. 1. Quinquaginta Philosophi, Porphyrius belli dux, ducenti milites & ipsa Imperatrix alloquio S. Catharinæ ad Christum conversi sunt. Stude, ut omnes à tua conversatione recedant meliores, id quod efficies per Dei gratiam, si finis conversationum tuarum non fuerit à vocatione tua alienus.

Punct. 2. Blanditias & minas, promissa & tormenta superavit S. Catharina. Aut blandientem, aut furentem mundum experieris ; utrumque contemne. Blanditiæ aut vanæ sunt, aut omnino malæ. Furia brevès sunt, & tibi gloriosæ. Illæ deserent te, hæ exaltabunt te.

Punct. 3. Ad orationem S. Catharinæ contracta est tormentorum machina. Cum tentaris, aut affligeris, ora. Non deseret Deus illum, qui pro illo certans opem ejus im-

implorat. Animo opus est. Plura possu-
mus, quàm credamus, si cum Deo aude-
mus. Plus sæpe impedit horror difficulta-
tis, quàm ipsa difficultas,

MEDITATIO CCCLXIV.

In Festo S. Andreæ Apostoli.

Punct. 1. *Adduxit eum ad Jesum;*

Joan. c. 1. Andreas scilicet Petrum fra-
trem suum, volens eum participem facere
thesauri, quem invenerat in Christo. Hæc
est vera charitas, quæ omnibus bene vult,
omnibus benefacit, omnes adducit ad eum,
qui omni amore dignissimus est, & omnibus
est omnia. Verus amor non timet, ne sibi
aliquid decedat, quãdo etiam alius felix est.

Punct. 2. *Vidit duos fratres, Simo-
nem, qui vocatur Petrus, & Andream
fratrem ejus, mittentes rete in mare.*

Matth. c. 4. Vidit concordēs, vidit labo-
rantes. Tales debent esse Apostoli, in cha-
ritate unanimes, in labore indefessi. Ta-
les erimus, si ad unum eundemque finem
omnes respexerimus.

Punct. 3. *Continuò relictis retibus se-
cuti sunt eum. Matth. c. 4.* Retia oportet
nos relinquere, quæ à perfecta Christi imita-
tione nos retrahunt. Continuò sequi nos de-
cet vocantem Christum ad Apostolicos la-
bores. Sequi debemus Christum relictis om-
nibus ad nostram vocationem non facien-
tibus. Quæ tua est remora in sequela Christi?

MEDITATIO CCCLXV.

In Festo S. Francisci Xaverii J. A.

Punct. 1. Amplius Domine! laborum, scilicet, afflictionum, defatigationum, animarum. Sicut ignis nunquam dicit, sufficit, ita fervor hujus Apostoli omnes difficultates exhaustit, semper parùm se facere arbitratus pro Dei gloria, quamdiu aliquid faciendum superesset. An provocas, an removes difficultates?

Punct. 2. Per amorem Christi Jesu, Matris Dei & S. P. Ignatii rogabat & obtestabatur Rectorem Collegii, ut magna cum lenitate ageret cum omnibus nostris; nihil injungeret, nisi post diuturnam deliberationem; verbis uteretur, quæ nihil habent asperum, nihil despoticum: Societatem enim esse societatem amoris.

Punct. 3. Persuasissimum esse omnibus volebat, voluntatem, quâ quis ex integro se devovet ad Divinum beneplacitum, gratius esse holocaustum, quàm quidquid illustre fieri à quoquam potest. Hominis sanctitatem in eo litam esse ajebat, ut homo velit, quod vult Deus.

MEDITATIO CCCLXVI.

In Festo S. Nicolai Episcopi.

Punct. 1. Omnibus in pauperes erogatis totum se Deo dedit. Renunciasti omnibus terræ bonis? Totum te Deo da: totum, dico, nihil excipiendo, nihil reservando, totam substantiam tuam Divino obsequio

quilo impendendo. O quot particulas tui Deo subtrahis?

Punct. 2. Tres Tribunos per calumniam accusatos & condemnatos liberavit. Tanti habuit proximorum famam & vitam, ut per miraculum Constantino Magno exemerit errorem injustæ sententiæ. Non credam, quòd ames proximum sicut teipsum, si illum non ex totis viribus defendas.

Punct. 3. Instante morte suspiciens in cælum Angelos sibi occurrentes vidit, & Psalmum: In te Domine speravi, pronuntiavit. Quis tibi occurret? quos coluisti, quos imitatus es. Quid dices morituriens? quod sanus. Assuesce sanctis suspiriis, frequenter animam tuam cum Deo conjunge, fac tibi amicos pro hora, à qua pendet æternitas.

MEDITATIO CCCLXVII.

In Festo Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ V.

Punct. 1. *Tota pulchra es, amica mea. tota pulchra es, & macula non est in te, Cant. c. 4.* Peccatum originale macula est. Quia ergo in Maria, totâ pulchrâ, macula non est, etiam peccatum originale non est. Quanta gratia B. Virgini! quanta felicitas Deum in nullo offendisse!

Punct. 2. *Quæretur peccatum illius, & non inveniatur. Psalm. 9.* Totus mundus

duſ Mariam Virginem ſibi ſimilem arbitra-
tus eſt in peccato : quia tamen totus mun-
duſ non habuit ſimilem filium Filio Dei,
deuiſſet aliter arbitrari, & dicere : non
deceſt talem Filium Matrem habere pec-
caminoſam. Vide ne injuriam facias tan-
tæ Matri, dicendo te eſſe Filium Mariæ.

Punct. 3. *Non enim pro te, ſed pro
omnibus hæc lex conſtituta eſt. Eſther.*

6. 15. Potuit utique Deus à lege pec-
cati eximere Mariam ? ſi potuit, fecit ;
quia utique ad ignominiam ceſſiſſet Filio
Dei peccatum Matris ! Utique ſi Summa
Puritas & Sanctitas potuit habere Matrem
puram & ſanctam, non aſſumplit macu-
latam. Odit Deus ſummoperè peccatum in
cunibus, odiſſet utique plus in Matre !

MEDITATIO CCCLXVIII.

In Feſto S. Thomæ Apoſtoli.

Punct. 1. *Non credam. Joan. cap. 20.*
Licet omnes diſcipuli aſſeverarent, ſe vi-
diſſe Dominum, obfirmavit tamen Thomas
caput ſuum, & non credidit. Ingens ſu-
perbia eſt, duci ſenſu ſuo contra omnes,
ſeparare ſe à communitate, & ſibi ſoli ſa-
pere. Qui opiniones ſuas adorat, non
procul abeſt à ſtultitia.

Punct. 2. *Iterum erant diſcipuli ejus
intus, & Thomas cum eis. Joan. cap. 20.*
Quamprimum ſe communitati adjunxit
Thomas, vidit Dominum. Ubi plures in
Do-

Domino sunt congregati, esto & tu, ut gratiam, quam solus non acciperes, accipias cum aliis. Imò, si verè humilis es, gratulare tibi, quod sis in communione bonorum.

Punct. 3. *Respondit Thomas & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus. Joan. c. 20.* Verba hæc sunt animi errorem suum agnoscentis, detestantis, & confitentis. For- san multa sunt, quæ practicè non credidisti, hoc est, non ita vixisti, quasi crederes. Credidisti omnium negotiorum maximum esse curam tuæ salutis; practicè autem omnino omnia alia diligentius curasti.

MEDITATIO CCCLXIX.

In Die Nativitatis cujusque proprio.

Punct. 1. *Exivi à Patre, & veni in mundum. Joan. c. 16.* Exivi & ego à Patre per creationem, & veni in mundum per nativitatem. Quantas gratias debeo Creatori meo, quòd me ex innumeris millionibus creaturarum possibilium extraxerit & hominem fecerit! Et cur me creavit? ut haberet in me servum fidelem, filium amantem, æternum laudatorem.

Punct. 2. *Veni in mundum. Joan. c. 16.* Et quid hæcenus in eo feci? quàm multa mala, quàm pauca bona! Fui instar arboris in horto viventis folia ferentis, fructu carentis! & quare? quia non seriò incubui, ut sese animus meus avelleret ab iis, quibus pestifera dulcedine innexus erat. Sit ergo hodie dies nativitatis meæ in spiritu.

Punct. 3. *Uerum relinquo mundum, & vado ad Patrem, Joan. c. 16.* Ecce non habes hic manentem civitatem, abibis certò, & forsan brevi. Quò? ad Patrem? ad Judicem? Ad Patrem eunt filii, ad Judicem rei. Ah! quoties me non gessi ut filium! heu! quoties Patrem offendi! saltem nunc incipiam esse
quoties

filius! saltem nunc desistam Patrem offendere! in quo? in quo?

MEDITATIO CCCXLX.

In die Professionis Religiosæ.

Punct. 1. *Redde Altissimo vota tua. Psalm. 49.* Vovisti, & forsitan non reddidisti? forsitan ex sacrificio tuo aliquid decerpisti? forsitan non ita, uti debebas, statu tuo contentus persolvisti? quare renovatione aliqua opus habebis.

Punct. 2. *Immola Deo sacrificium laudis. Psal. 49.* Hilarem datorem diligit Deus. Quare si aliqua quasi coactus facis, aliqua languidè & superficialiter, non erit sacrificium laudis.

Punct. 3. *Non apparebis in conspectu meo vacuus. Exod. c. 23.* Deberes hodie apparere coram DEO cum manipulo frugum, pomorum veterum & novorum; veterum, ratificando tua prima promissa & proposita; novorum, renovando ad majorem perfectionem:

MEDITATIO CCCLXXI.

In die suscepti Sacerdotii.

Punct. 1. *Ecce constitui te hodie super gentes, & super regna, ut evellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes. Jerem. c. 1.* Hæc sunt officia Sacerdotum. Constituti sunt reformatores totius mundi. Evectus es ad hanc dignitatem, ut labores pro gloria Dei ex animarum salute,

Punct. 2. *Ut avellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, Jerem. 1.* zizania malorum morum, peccatorum, ignorantiarum. Ad hoc autem requiritur, ut ipse non habeas evellenda &c. A temetipso ergo incipe, & evelle omnia, quæ possunt impedire Deum, ne possit per te agere, quod vult.

Punct. 3. *Et ædifices & plantes, Jerem. 1.* exemplo virtutum, & feracitate doctrinæ, & indefatigabili labore. Noli contentus esse evulsione zizaniorum, sed insuper omnis generis virtutum implantatione te & alios excole. Qualis hortulanus es, talis erit hortus.

